

Giới thiệu Kẽ Kẽ Thừa Vũ Trụ

Truyện Kẽ Kẽ Thừa Vũ Trụ của tác giả Sakura1255 thuộc thể loại truyện xuyên không, dị giới mới nhất được giới thiệu đến bạn đọc.

Nội dung truyện mở đầu bởi một nhóm Tứ Đại Thiên Vương cai quản vũ trụ. Vào một ngày đẹp trời, kẻ mạnh nhất trong Tứ Đại Thiên Vương tự phong ấn mình vào một chiếc nhẫn.

Kẽ nào tìm kiếm ra chiếc nhẫn này sẽ kế thừa được sức mạnh vô biên của hắn... Mời các bạn đón xem trên trang doctruyen.org

Bạn đang đọc truyện *Kẽ Kẽ Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Vũ trụ tứ vương

Vùng Đất Bị Nguyên Rửa Vĩnh Hằng, nơi nằm trong top mười những nơi khủng khiếp nhất của toàn vũ trụ mệnh mông. Cứ mười ngàn người đặt chân tới đây thì đã có chín ngàn chín trăm chín mươi chín người bỏ mạng còn lại một người không rõ tung tích hoặc không thể truyền lại cho người khác về những gì xảy ra khi họ tới đó.

Mặc dù như thế, nhưng nơi đó cũng là vùng đất thu hút vô số thợ săn báu vật trên toàn vũ trụ bởi có một truyền thuyết rằng “Nếu ai có thể khám phá ra Căn Nguyên của Cầm Chú Nguyên Rửa sẽ đạt được sức sống và sức mạnh vĩnh hằng.” Nhưng đã ba trăm sáu mươi ngàn tỉ năm trôi qua tính từ lúc truyền thuyết được truyền đi vẫn không một ai có thể đạt được điều đó, mà chưa kể đến số người mất mạng khi đến đó đã gấp nhiều lần so với số năm ở trên.

Mà hiện tại, trên một mảnh đất căn cốt nơi sinh sống của những ma thú, quái vật, u linh cực kì khủng khiếp ngự trị Vùng Đất này đang có bốn thân ảnh đang đứng đó.

Họ không quan tâm đến bày quái vật đang vây kín họ mà vẫn nói chuyện với nhau như bọn họ đang ở nơi không người. Một trong số họ, kẻ đeo trên lưng một ngọn trường thương dài cũng phải ít nhất bốn mét lên tiếng một cách khó chịu

- Làm gì với bọn thú sơ sinh này đi chứ, chúng cứ gầm gừ nghe phát bực.

Một người ở hông đeo một thanh trường kiếm cười lên tiếng:

- Ha... Ha... Bất kể con nào trong số này cũng có thể phá hủy cả một tiểu vũ trụ thế mà trong mắt ngươi nó chỉ là thú sơ sinh thôi à, hay là ta tìm vài con Vũ Trụ Âm Long chơi với người nhé

Kẻ cảm thương nghe nhắc tới Vũ Trụ Âm Long, ký ức khoảng mười ngàn năm trước đây của hắn hiện về và một cảm giác rừng mình xâm lấn cả cơ thể, hắn khó chịu nói:

- Thôi đừng nhắc tới bọn chúng, cách đây mười ngàn năm, đầu một trận với một con Vũ Trụ Âm Long đã khiến ta thiếu chút nữa thì thành bại vũ trụ luôn rồi, đừng khiến ta nhớ lại nữa.

Trong nhóm đó một cô bé khoảng mười hai, ba tuổi mặc bộ váy Goth loli màu đen, trên tay cầm một chiếc rìu cán dài và lớn ít nhất gấp ba lần cơ thể cô bé lên tiếng:

- Vũ Trụ Âm Long à, ta nhớ mình đã solo với một con khoảng sáu ngàn năm trước, bọn nó quả là khó nuốt, ta phải dùng độc chiêu “BERSERKER” mới thông ass được nó. Ta nghĩ ngoài nhóm chúng ta ra không ai có thể solo được với thứ đó đâu, nhưng vì chuyện đó mà bạn trai của ta sau đó bỏ ta chạy mất dép vì thấy ta đồ sát con rồng.

Cô bé nói với giọng hậm hực, bực tức thể hiện rõ trên khuôn mặt Loli dễ thương khiến cho một cô gái khoảng mười tám, chín tuổi cơ thể đầy đặn khuôn mặt diễm lệ trong bộ váy tím nhạt cùng cánh tay cô quần một sợi xích đen tuyền mà nếu ai có cảm giác linh mãnh sẽ nhận ra xung quanh sợi xích có vô số hình ảnh đầu lâu kinh dị bay lượn xung quanh đó mặt nói:

- Mercury chan, em đừng để ý tới bọn đàn ông xấu xa đó, hãy cùng vui vẻ với chị này, và hãy cho chị biết tên tàn nhẫn đã đá em sống ở đâu, chị sẽ cho hắn hối hận khi đã được sinh ra trên đời này và sẽ làm cho hắn cho dù chơi bao nhiêu cô gái cũng không đời nào lên đỉnh được khiến hắn sống không bằng chết.

Nói xong cô gái đó lao vào bé Loli định ôm cứng vào lòng và hôn lấy hôn để, nhưng đó chỉ là giấc mộng của cô thiếu nữ bởi vì khi cô vừa mới lao tới, bé Loli đã nhanh như chớp vung cái rìu xuống và quất lên:

- Cút đi chỗ khác! Dâm nữ!

Cô gái bị gọi là đảm nữ cũng không giận và giờ tay lên đỡ chiếc riệu. Chiếc riệu bỏ xuống bị sợi xích trên tay thiếu nữ chặn lại, một lần sóng xung kích khủng khiếp lan tỏa ra khuôn viên mấy ngàn dặm khiến cho toàn bộ yêu thú, quái vật quanh đó bị xé thành mảnh vụn không còn thứ gì sống sót ngoại trừ tên đeo thương và tên đeo kiếm với sức mạnh biến thái đang nhìn cuộc vui.

Kẻ đeo kiếm cười nói:

- Thực lực bé lại tăng lên rồi Mercury chan. Nhưng hai người đừng có đùa quá trớn, phá hủy mất Vùng Đất bây giờ.
- Hừ, đối với người mà nói tạo ra mấy thứ như Vùng Đất Bị Nguyên Rủa Vĩnh Hằng này mất bao lâu đâu cũng lắm là gần một ngàn năm chứ bao nhiêu.

Tiểu Loli lên tiếng nhắc chiếc riệu lên khỏi tay của cô gái mười tám, chín tuổi. Còn cô gái cũng nhìn tên đeo kiếm cười nói:

- Một vùng đất mà chỉ mất gần một ngàn năm để tạo ra thế mà là nơi chôn cất của hàng tỉ tỉ cường giả của vũ trụ, người cũng tàn nhẫn thật đó.

Kẻ đeo kiếm lắc đầu:

- Cái đó sao lại là lỗi của ta, bọn họ không đủ thực lực tầm bảo thì chết đúng rồi, với lại ta tạo ra vùng đất này mục đích nuôi và bảo tồn một số yêu thú quý hiếm trong vũ trụ, nó giống thứ mà loài người gọi là khu bảo tồn thiên nhiên, việc đặt cơ quan bảo vệ tài sản của mình là chuyện hợp lý, bên cạnh đó nếu người muốn trách thì trách ai tung tin đồn nhảm về Vùng Đất này đó.
- Nhưng sự thật là những cường giả đó chết trong Vùng Đất Bị Nguyên Rủa Vĩnh Hằng do người tạo ra đúng không?

Tên đeo thương gằn giọng hỏi. Nói cho cùng, trong bốn người này tên đó là tên hiếu chiến nhất.

Bốn người bọn họ đã có kinh nghiệm tung hoành khắp vũ trụ suốt hơn mười nghìn năm, trừ tên đeo thương ra ba người còn lại cho dù có sức mạnh khủng khiếp như thế nào cũng chỉ chiến đấu khoảng một phần tư lượng thời gian trên, còn lại là nghỉ ngơi tận hưởng cuộc sống, nhưng tên đó là ngoại lệ, thời gian hắn chiến đấu chiếm hơn chín mươi lăm phần trăm khoảng đó.

Có những trận chiến mà hắn đã phá hủy luôn cả một góc vũ trụ. Khiến tên đeo kiếm tốn hơn mười nghìn năm để sửa chữa lại nó. Và bây giờ, tên đeo kiếm nghiêm túc nhìn hắn và nói:

- Nếu người đang bất mãn về việc Vùng Đất của ta chôn cất bao nhiêu cường giả thì ta thành thật nói rằng, những kẻ chôn cất ở đây không đáng cho người phải mong chờ để được chiến đấu hay để người bồi dưỡng đâu.

Đúng vậy, tên đeo thương không chỉ rất hiếu chiến, hắn còn đào tạo cường giả. Ngoài tham gia các cuộc chiến tranh khắp vũ trụ, hắn còn tìm những ai có tiềm năng lớn sau đó thử thách rèn luyện họ một cách thâm lặng khiến họ trở nên mạnh hơn và sau khi bọn họ đã đạt tới yêu cầu hắn đến thách thức và chiến đấu sinh tử với họ. Nếu tính từ trước đến giờ trong cả vũ trụ này có khoảng mười phần trăm cường giả đều do hắn âm thầm đào tạo và hầu hết bọn họ đều là cường giả có tiếng trong vũ trụ.

- Hừ... Trong số họ có nhiều chiến lược gia rất có tiềm lực, với lại việc khiến ta bức mình nhất là người để kẻ khác sử dụng cơ quan trận pháp phòng ngự của mình và thao túng đồn nhảm mưu lợi riêng, người đừng nói với ta là người không biết nhé “Quản Lý”.

“Quản Lý” nói đầy đủ là “Quản Lý Vũ Trụ” hắn là thực thể do vũ trụ sinh ra, có khả năng điều động và sử dụng sức mạnh của vũ trụ đến mức vô cùng tận, vũ trụ càng rộng lớn thì hắn càng mạnh mẽ, hắn đã đi qua hằng hà sa số thế giới tiếp thu tri thức của họ và khiến hắn trở thành kẻ mạnh nhất vũ trụ bao la này. Hắn từng nói rằng, khi hắn mới sinh ra, hắn đã được vũ trụ giao nhiệm vụ sáng tạo thế giới mới, mở rộng vũ trụ và hủy đi những cái đe dọa đến sự tồn vong của vũ trụ. Do nhiệm vụ như thế hắn hay đi đến các thế giới học hỏi tri thức của họ để phục vụ cho công việc của hắn.

Vũ trụ đã ban cho hắn khả năng tiếp nhận học hỏi đến tận cùng, chính vì vậy mà hiện tại nếu hắn muốn hắn chỉ phải mất mười ngàn năm để tạo ra một tiểu vũ trụ.

Trong vũ trụ này, một mảnh đất có sự sống được gọi là một hành tinh, một khoảng không gian có nhiều hành tinh gần nhau được gọi là tinh vực.

Quản Lý thường phong tỏa các tinh vực lại nhằm tránh các cuộc chiến tranh quy mô lớn xảy ra. Đôi khi Quản Lý còn dịch chuyển các hành tinh từ tinh vực này sang tinh vực khác nếu có sự chênh lệch lớn về sự phát triển giữa các hành tinh trong tinh vực.

Và nhiều tinh vực gần nhau tạo thành một tiểu vũ trụ. Quản Lý cũng phong tỏa chúng cũng vì lý do nêu trên. Trong vũ trụ chia thành mười cấp hành tinh. Từ cấp mười đến tám là những hành tinh chưa hoặc bắt đầu nhận thức về vũ trụ nhưng chưa liên hệ được với các hành tinh trong tinh vực. Từ cấp bảy đến cấp năm là những hành tinh đã có sự trao đổi mua bán với các hành tinh trong tinh vực của họ. Còn từ cấp bốn đến cấp hai là những hành tinh phát triển mạnh và họ có mạng lưới xuyên suốt các tinh vực.

Còn hành tinh cấp một là nằm trong những hành tinh siêu cấp, bọn họ quan hệ giao thương giữa các tiểu vũ trụ với nhau, những hành tinh này không chỉ có khoa học kỹ thuật mà còn có những cường giả vô cùng mạnh mẽ.

Đối với cường giả đó, những tinh vực có hành tinh cấp thấp hầu hết là không có giá trị khai thác nên những khu vực đó có sự an toàn bậc nhất trong vũ trụ, không bao giờ có chiến tranh hành tinh hay tinh vực. Đó cũng là một việc may mắn cho cư dân ở đó vì họ có nhận thức rất kém về vũ trụ thậm chí có những hành tinh không biết gì về sự tồn tại của vũ trụ hay nói cách khác những hành tinh lạc hậu hoặc đang trong giai đoạn phát triển.

Quay trở lại vấn đề đang diễn ra trên Vùng Đất Bị Nguyên Rủa Vĩnh Hằng, khi nghe kẻ đeo thương chấp vãn mình.

Quản Lý cũng không mất bình tĩnh mà trả lời:

- Không hề... Ta biết rất rõ chuyện đó, thậm chí mục đích của hấn là lợi dụng người khác thám hiểm nơi này cho hấn, không những thế hấn còn hấp thu năng lượng sinh mệnh của cường giả đã ngã xuống nơi đây cho hấn sử dụng và còn việc hấn biến đổi họ thành những u linh oán hận để tăng mức độ nguy hiểm cho Vùng Đất này. Tất cả những việc trên ta đều biết hết.

Nghe xong tên đeo thương phần nộ giảm lên:

- Thế tại sao ngươi không ngăn cản hấn? Mà để hấn tự tung tự tác suốt bấy nhiêu đó năm!

Thấy không khí bắt đầu nóng lên hai người còn lại cũng bắt đầu đề phòng. Bọn họ quá hiểu là nếu bọn họ chiến đấu với nhau nghiêm túc thì chưa biết thắng thua như thế nào nhưng ít nhất là cũng phải hủy đi một vài tiểu vũ trụ quanh đây. Hai cô gái phải sẵn sàng dựng kết giới cách ly cực mạnh để ngăn hậu quả đó xảy ra.

- Ta tại sao phải cản, dù gì đó cũng là tài sản của ta, ta cho trộm vào phá cũng là việc của ta, và hơn hết những kẻ chỉ vì tin đồn không xác định được thực hư mà đã lao vào chịu chết như những con thiêu thân thì chỉ có trách chúng không đủ kinh nghiệm mà thực lực mà thôi. Và hơn nữa không phải ngươi đã giết kẻ chủ mưu vào hai trăm năm trước rồi sao? Để trả thù cho bạn gái ngươi, người bị ép đến Vùng Đất và hiện tại đang phải sống thực vật. Hình như cô ấy tên Akari thì phải?

- Suzumiya Akari, cô gái mà ta trong kiếp này yêu thương nhất nhưng lại suýt phải bỏ mạng nếu không có “Tinh Thần Liên Tiếp” của ta đưa cho cô ấy. Nếu không phải vì sự vô tâm của ngươi thì cô ấy đâu có bị như vậy cho nên hôm nay ngươi phải cho ta một lời giải thích.

Nói xong hấn rút cây trường thương chỉ thẳng vào mặt Quản Lý và sẵn sàng chiến đấu. Nhưng Quản Lý vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Suzumiya Akari, một cô bé có tiềm lực rất lớn mới hai trăm tuổi đã đạt cấp tinh hà luận về tính cách thì quả thật rất hợp với ngươi. Nhưng ngươi có biết cô ấy vì tiềm lực đó mà trong gia tộc có rất nhiều người ganh ghét thù hấn cô ấy không? Đơn giản vì cô ấy là con của vợ lẽ trưởng tộc. Sở dĩ cô ấy phải đi tới Vùng Đất cũng là do có người cố tình an bài nhằm giết cô ấy, chứ cô ấy không hề tự nguyện đến đây đâu, hay nói cách khác nguyên nhân trực tiếp gây ra chuyện này là chính gia tộc Suzumiya đó! Ta đoán ngươi không biết chuyện đó đúng không, bởi vì ngươi chưa từng tiếp xúc với gia tộc của của bạn gái ngươi bao giờ. Các ngươi chỉ gặp nhau trên hành tinh cô ấy sống mà thôi đúng không ?

- Ta... Ta...

Những câu hỏi liên tiếp của Quản Lý khiến cho tên đeo thương không nói gì được. Quả thật, họ đã gặp trên một hành tinh bé nhỏ yên bình, định mệnh đã khiến hấn gần bó với cô ấy một thời gian.

Bây giờ nhìn lại, hấn ta hối hận tại sao lúc đó mình không nhận ra ánh mắt cô ấy lúc nào cũng hiện diện một nỗi buồn không cách nào xóa đi được, nỗi buồn của sự cô đơn chán chường vì những thủ đoạn xấu xa bẩn thỉu của gia tộc đối với cô.

Hấn chỉ vồn vện ở hành tinh đó khoảng năm mươi năm nhưng trong năm mươi năm đó hấn đã tìm được người hấn muốn chăm sóc suốt kiếp này.

Khi nghe tin cô ấy gặp chuyện hấn ta đã nổi điên và tìm thù phạm suốt bốn ngàn năm năm, sau khi tìm được, hấn ta tàn nhẫn giết cả gia tộc của tên đó bao gồm hơn hai triệu người, trong thời gian truy tìm hấn ta còn cố gắng tìm phương pháp cứu chữa cho bạn gái hấn nhưng làm sao hấn phá được cấm chế do Quản Lý bày ra nên hấn chỉ còn cách kéo dài giấc ngủ cho cô ấy cho đến bây giờ. Quản Lý nhìn kẻ đeo thương đang im lặng trước mặt hấn nói:

- Thôi được rồi, ta thừa nhận cũng có trách nhiệm trong việc này nên ta sẽ đưa ngươi “Nước Mắt Đại Dương” vật này trong cả vũ trụ số lượng chỉ có dưới trăm cái thôi đó nó có thể giúp ngươi cứu bạn gái của mình, gửi lời xin lỗi của ta đến cô ấy nhé.

Nói xong Quản Lý nhấc tay mở ra một lỗ hổng không gian và lấy ra một chiếc bình nhỏ. Khi chiếc bình được lấy ra một luồng năng lượng thanh khiết đến tận cùng tỏa ra khiến những u linh của những cường giả mắc kẹt nơi Vùng Đất và những sinh vật biến dị đang vất vưởng nơi này đã hoàn toàn được thanh tẩy và trở lại như ban đầu, hay nói cách khác họ đã được ban cho sinh mệnh một lần nữa.

Quản Lý tiếp tục niệm phép chuyển dịch những cường giả về với hành tinh của họ hoặc một hành tinh tị nạn nào đó. Với bản lĩnh của họ chuyện tiếp theo cũng không mấy rắc rối.

Tên đeo thương nhìn chiếc bình đó run rẩy không không chế được nước mắt tràn ra.

- Akari ta cứu được em rồi, hãy chờ ta nhé!

Hai cô gái bên cạnh cũng thờ phào:

- Chúc mừng ngươi cứu được người yêu của mình Chiến Vương Ren

Đứng, bốn người bọn họ là đội nhóm mạnh nhất vũ trụ mang tên “Vũ Trụ Tứ Vương”. Kẻ đeo thương gọi là Chiến Vương Ren, Loli cầm rui là Âm Vương Rory Mercury, Cô gái đeo xích là Bạo Vương Athena và Quản Lý được gọi là Kiếm Vương.

Sức mạnh của họ vang dội khắp vũ trụ ngay cả cường giả cấp cao của hành tinh cấp một cũng không dám gây sự với họ. Bọn họ chia nhau trông coi vũ trụ. Thông thường thì bọn họ tách ra nhưng khi có chuyện thì lại tập hợp với nhau như thế này.

Sau khi cắt “Nước Mắt Đại Dương” Ren mới hỏi:

- Người tập hợp bọn ta tới đây làm cái gì vậy Quân Lý?”

Quân Lý nhìn ba người rồi nói:

- Sắp tới đây ta nghỉ ngơi một thời gian nên ta giao lại vũ trụ lại cho các người nhé.

Hai cô gái bên cạnh nói:

- Lại đình công nữa rồi à! Cái đó cũng đâu cần phải tập hợp bọn ta gửi tin là được mà.

Quân lý cười nói:

- Không lần này khác, ta sẽ không đi du lịch tới mấy hành tinh cấp thấp đâu mà sẽ chơi trò chơi khác thú vị hơn nhiều. Nó có tên “Bánh Xe Số Mệnh.”

Nói xong Quân Lý niệm chú:

- Phong Ấn Thuật: Niêm Phong Vũ Trụ

Niệm xong thân người Quân Lý phát sáng và thu nhỏ dần lại và biến thành một chiếc nhẫn màu đen vô cùng bình

thường đến nỗi không thể tầm thường hơn được nữa cho dù người có cảm giác linh mãnh nhất vũ trụ cũng chưa chắc cảm ứng được. Bên cạnh hai cô gái cười đắc ý

- Ha.. Ha... Trò này mới à nha, thú vị đó! Thôi, mở Cổng Không Gian Định Mệnh xong rồi đến đó luôn đi.

- Cổng Không Gian Định Mệnh.

Ba người còn lại đồng thời niệm chú và một bánh xe trong hư không xuất hiện, Chiến Vương Ren cầm lấy cái nhẫn và ném vào bên trong, sau đó nói:

- Thôi hai cô đi đi ta còn lo chuyện của ta nữa, Tạm biệt.

Nói xong, Ren biến mất trong ánh mắt mọi người. Loli Âm Vương thở dài:

- Xem ra gia tộc Suzumiya sắp gặp đại nạn mất rồi.

Athena bên cạnh cũng đồng tình:

- Uh... Chọc ai không chọc, lại chọc vào tên đó đúng là ngu hết biết. Người ta thường nói “Thà chọc Quân Lý, chớ chọc Chiến Vương” là bởi vì dù sao Quân Lý còn cân nhắc đến lí lẽ nhưng tên đó lúc điên lên thì cái gọi là pháp tắc hay quy luật hần ta cũng không coi ra cái rác rưởi gì đâu.

Mà thôi, chúng ta khởi hành đi kéo mất đầu Quân Lý. Bé Loli nhắc nhở thêm:

- Cái đó phải xem Cổng Không Gian Định Mệnh mới được. Và nhớ kiểm soát sức mạnh đấy nếu không thì sẽ hủy luôn tiểu vũ trụ chúng ta sắp tới luôn đó.

- Biết rồi.

Nói xong, hai cô gái thì bước vào bánh xe. Bánh xe quay vài vòng rồi biến mất. Vùng Đất Bị Nguyên Rửa Vĩnh Hằng lại trở lại về vốn có của nó vẫn là cấm địa của vũ trụ bao la rộng lớn này.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Takuto Mizuhara

Một ngày hè nóng bức ở Nhật Bản luôn khiến cho mọi người cảm thấy mệt mỏi. Takuto Mizuhara đang trên đường về nhà, cái nóng gay gắt giữa trưa mùa hè khiến cậu ta vô cùng khó chịu. Cũng tại sáng nay, cô bạn thân từ nhỏ Suzuno Takahara đến rủ đi bơi cùng với đám bạn thân của nhỏ.

Là con trai, ai chẳng muốn cùng được đi bơi với nguyên một đám hoa tươi đủ sắc, đủ hương, đủ vị chứ, trừ khi tên đó có vấn đề về sinh lý. Takuto chắc chắn không phải là người có vấn đề đó nên cậu ta rất hào hứng.

Nhưng quả thật hôm nay không phải là một ngày may mắn của cậu, khi mọi người đến nơi thì hồ bơi đã chật kín, điều này cũng không có gì lạ với một nước có mùa hè nóng như Nhật cả.

Sau đó mọi người đổi kế hoạch đi ăn kem, trời nóng được ăn kem thì cũng là một loại hưởng thụ, nhưng lần này đang đi giữa đường thì một chiếc ô tô chạy ngang qua hất nước văng lên, may mà có Takuto đi phía ngoài che nên các cô gái không bị ướt nhiều, nhưng điều đó cũng khiến cho cuộc vui kết thúc, mặc dù tạo được ấn tượng tốt trước các cô gái nhưng cái giá là Takuto phải ướt nhem đi về nhà trong cái nắng gay gắt.

- Thật đúng là một ngày xui xẻo

Takuto lăm bằm, rào bước về nhà. Vừa về đến nhà, em gái Kotori đã truyền cho cậu ta thêm một nhiệm vụ:

- Nii-chan, ông nội vừa gọi bảo anh qua giúp ông bà dọn kho kia, bố với mẹ sang bên đó rồi đang chờ anh đó.

- Trời hời oi, vừa mới về mà đã... Thôi cũng được, chờ anh tắm rửa cái đã hôm nay xui xẻo đủ rồi

- Có chuyện gì xui xẻo vậy, anh đi bơi với Suzuno chan mà Kotori tròn mắt trông rất dễ thương lên tiếng hỏi.

Takuto thở dài:

- Bơi được gì đâu, hồ bơi đông quá không có vào được, sau đó cả bọn định đi ăn kem, nhưng giữa đường lại bị ô tô hất nước vào, mấy bạn nữ thì chỉ bị một chút còn anh đây đứng bên ngoài nên lạnh đủ, sau đó mấy bạn ấy đi về rồi, còn anh đi với Suzuno một đoạn rồi về đây, nắng như thiêu thế này mà còn phải mặc đồ ướt đi về thì quả là địa ngục.

- Vậy thì anh đi tắm rửa thay đồ đi kẻo bệnh bây giờ.

Nói xong con bé chạy lên lầu chui vào phòng, trước khi lên nó còn nói thêm “Đồ giặt sắp xong rồi lát nữa anh lên nhớ mang cho em chút nữa phơi.”

Kotori Mizuhara em gái nhỏ hơn Takuto ba tuổi hiện đang học cấp hai ở trường nữ sinh. Đó là cô bé đạt chuẩn “Kawaii Imouto” của các Otaku: Năng động, hoạt bát, trông dễ thương trong mái tóc đỏ của lừa và buộc tóc kiểu twintail, còn có yêu anh trai mình hay không thì chưa biết nhưng có điều chắc chắn quan hệ

giữa Kotori và Kazuto là một mối quan hệ rất thân thiết.

Sau khi làm xong các công việc ở nhà, Takuto rời nhà đi đến chỗ ông nội. Khoảng cách của hai nhà Takuto và ông nội cũng không tính là xa đi bộ hơn hai phút là tới, đi giữa đường đột nhiên cậu nghe giọng nói quen thuộc:

- Takuto kun cậu đi đâu đó?

Quay lại thì thấy Suzuno đang đạp xe tới. Có vẻ cậu ấy đang đi đâu đó. Takuto cũng cười trả lời

- Mình đang đi tới chỗ ông bà mình dọn kho, thế còn cậu đi đâu vậy Suzuno?

- Thật trùng hợp, mình cũng định đến nhà Mizuhara san để mượn cho bố mình cái thang xếp, lên xe mình chờ đi cho nhanh. Takuto cũng không phản đối:

- Ai lại để con gái phải chờ bao giờ, để mình chờ cậu

Cô gái đỏ mặt mỉm cười trong e thẹn trông rất dễ thương. Hai người bọn họ có thể gọi là Thanh mai trúc mã ngay từ nhỏ rồi. Hai người bọn họ sinh cùng ngày, tháng, năm chỉ là Takuto sớm hơn ba mươi phút, cùng một bệnh viện, trong cùng một phòng còn cạnh giường nhau nữa chứ. Nên khi hai gia đình cứ đùa rằng sau này hai đứa chắc chắn sẽ lấy nhau lúc nào cũng làm cho Suzuno đỏ mặt chạy ra ngoài.

Đôi bạn bây giờ đang chờ nhau trên con dốc, bất kể đây có phải là mùa hè nắng gắt hay không, Suzuno cảm thấy thật ấm áp, và tim cô bé đập nhanh hơn thường lệ may mà hiện tại Takuto đang tập trung lái chứ

nếu không để cậu ta phát hiện thì cô ấy chỉ còn nước độn thổ. Đạp xe được một lúc thì đã tới nhà của ông nội, Takuto bấm chuông thì một ông cụ khoảng sau mười tuổi ra mở cửa, khi thấy Takuto với Suzuno thì cười trên:

- Đôi tình nhân nào thế này?

Câu nói đùa của ông ấy khiến cho hai bạn trẻ muốn độn thổ ngay tại chỗ cả hai cùng đồng thanh:

- Đừng có đùa như vậy mà ông nội

- Ha.. Ha... Đồng thanh đồng điệu quá nhỉ?

Câu nói của ông khiến đôi bạn nhìn nhau trong sự e thẹn. Sau một lúc Takuto mới cố gắng phá vỡ không khí đình trệ nói:

- Xin lỗi nhé, ông mình lúc nào cũng đùa quá trớn vậy đó.

- Không sao đâu, mình biết mà.

Suzuno cũng thuận theo đáp. Và khi cả hai tính bước vô nhà thì phát hiện có bốn khuôn mặt đang ở góc tường vừa quan sát vừa cười tủm tỉm nhìn hai người khiến hai người la lên:

- Mọi người đang làm cái gì vậy hả, sao lại rình mò bọn con.

Trong bốn người đó có một bà lão khoảng sáu mươi tuổi đó là Yumi Mizuhara, đó là bà nội của Takuto, ông của Takuto, và hai người còn lại là Genjiro Mizuhara và Isumi Mizuhara bố, mẹ của Takuto. Bọn họ năm nay chỉ mới vào bốn mươi nên họ còn rất trẻ đẹp và phong độ. Bây giờ bốn người đồng thanh:

- Đâu ai rình mò bọn con đâu, bọn ta chỉ nhìn để biết xem hai đứa đi đến giai đoạn nào thôi

Bọn họ làm vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc như đang nói về vấn đề nghiêm trọng nhất thế gian này. Nhìn thấy vậy Takuto cũng chỉ còn nước thở dài và chuyển chủ đề:

- Thế ông kêu con đến đây để dọn kho à

Khi thấy Takuto nói vậy ông của cậu cũng không tiếp tục vấn đề cũ nữa mà nói:

- Ủ, trước cửa kho còn mấy thùng đồ cũ, con lấy ra hết đi để ông phân loại để sắp xếp cho gọn gàng, cái kho nhà ông sắp như bãi rác rồi. Còn Suzuno chan, bố của cháu gọi cho ta rồi đợi chút để ta lấy cái thang

cho cháu mang về.

- Không gấp đâu ông để cháu giúp ông dọn kho rồi mang về cũng không muộn.

Takuto bên cạnh nói:

- Nhà kho bụi lắm đó, cậu không sợ bắn hết đồ à? Chưa kể có mấy thùng đồ nặng lắm đó.

- Không sao đâu, mình ở CLB bóng chày nữ mà mấy việc này là chuyện vặt.

Takuto nghe vậy cũng không cãi và hai đứa đi tới sân sau chỗ nhà kho. Khi tới đó, Takuto phát hiện có ít nhất ba mươi thùng đồ khổng lồ xếp ngổn ngang trước cửa kho.

Ngày xưa ông của Takuto vốn là nhà nghiên cứu, giám định đồ cổ và các vật kỳ lạ và ông đã mở cửa hàng bán những món đồ cổ kỳ quái bí ẩn nên trong đồng đồ này có rất nhiều món mà Takuto không biết nó là những thứ gì. Và cậu cảm thấy phần lớn trong đồng này đều là thứ vứt đi, ví dụ như hiện trong tay cậu là một thanh kiếm ngắn rì sét và trông tồi tàn đến mức nó có thể bị gãy bất cứ lúc nào. Khi cậu hỏi ông thì ông cậu nói:

- Theo như truyền thuyết, đó là thanh kiếm Futsuno Mitama đó, trông nó rì sét, tồi tàn vậy thôi chứ khi gặp người thích hợp nó sẽ biến hình và bộc lộ sức mạnh khủng khiếp lắm.

Nghe ông nói, Takuto bán tín bán nghi, nếu như ông nói thì chắc thanh kiếm này phải chọn một vị anh hùng nào đó mà thời này làm gì còn anh hùng tồn tại nữa, sau đó cậu quảng nó sang một bên. Một lúc sau, cậu nghe Suzuno kêu lên:

- Mizuhara san, cái vòng tay này đẹp quá, từ đâu ông có nó vậy?

Trong tay Suzuno là một sợi dây đeo tay rất xinh và Takuto cảm thấy nó tỏa ra vẻ đẹp gì đó rất bí ẩn. Sau khi quan sát một lúc, ông của Takuto cũng lắc đầu nói

- Hồi đó, cái vòng tay này là ta mua của một cô bé bằng tuổi cháu bây giờ, lúc đó cô bé nói với ta chiếc vòng này là báu vật gia truyền của mẹ cô nhưng hiện giờ mẹ cô đang bệnh nên buộc phải bán nó đi. Lúc đó ta không hề nhận ra lai lịch của chiếc vòng tay này chỉ cảm thấy nó có gì đó rất bí ẩn đồng thời ta cũng thấy tội nghiệp cho cô bé nên ta chỉ tạm giữ nó và bảo với cô bé cứ cầm tiền về chữa cho mẹ sau khi khỏi thì khi nào có tiền cứ đem chuộc về không lấy lãi. Bởi vì ta nghĩ cái gì của mình sẽ là của mình. Chuyện đó đã cách đây ba mươi tám năm rồi, năm đó ta mới hai mươi tuổi thôi. Nếu Suzuno chan thích thì cháu cứ giữ mà đeo nhưng nếu người đó đến lấy thì ông sẽ báo cho cháu mang trả lại.

- Thật không ạ, cháu cảm ơn ông, Mizuhara san

Suzuno vui mừng nói và nhanh chóng đeo lên tay. Takuto phải công nhận rằng chiếc vòng tay này dường như tạo ra để cho Suzuno đeo vậy, trông rất hợp với cô ấy. Cậu ta không khỏi thất thần nhìn chăm chăm vào cô bé Suzuno thấy vậy đó mặt nói:

- Có hợp với tớ không Takuto kun

Lúc này Takuto mới giật mình vội vã quay đi đỏ mặt nói

- Ủ. Cậu đeo nó để thương lắm!

Nghe vậy, mặt Suzuno cũng đỏ dần rồi nói

- Cám ơn!

Ông Takuto đang đứng bên cạnh lên tiếng xóa đi sự lúng túng của đôi bạn trẻ:

- Takuto, cháu lấy cho ông cái thùng dưới chân cháu đi cái thùng to dán băng keo màu đỏ đó.

Lời của ông nội khiến cho Takuto và Suzuno tỉnh lại trong sự ngập ngừng. Cậu ta cúi xuống nhắc cái thùng mà ông mình nói đem tới đưa cho ông và hỏi trong thùng này là gì. Ông cậu đáp

- Cái thùng này là những vật mà người ta khi bán cho ông đều nói nó là những vật có lai lịch bất thường và có những cái rất nguy hiểm nên ông ngày xưa cũng không bày ra bán chỉ khi nào khách chỉ đích danh và biết thật rõ về nó thì ông mới bán mà thôi. À không! Phải nói là sau một sự kiện kinh khủng thì ông mới quyết định như vậy.

Nghe thấy vậy, hai người trẻ tuổi tim đập nhanh hẳn lên, sự hồi hộp đan xen lẫn sự tò mò dần dần lấn át tâm trí của họ. Tuổi trẻ thường rất hiếu kỳ với những gì bí ẩn, trai hay gái vẫn không ngoại lệ. hai người bọn họ đang chờ đợi câu chuyện bí ẩn mà ông sắp kể.

- Câu chuyện này xảy ra sau khi ông mở cửa hàng được hơn nửa năm, lúc đó ông chỉ mới khoảng mười bảy tuổi thôi. Lúc đó, gian hàng này cũng không có nhiều đồ để bán lắm, nó giống một quán tạp hóa bình thường thôi. Vào ngày hôm đó, có một người đàn ông đã đến đây hỏi ông có thu mua đồ cổ hay không ông ấy có món đồ cổ muốn bán. Lúc đó ông đang suy nghĩ có nên mua hay không thì người đàn ông đó lấy từ trong túi xách ra món đồ cổ và nói đó là “Trái Tim Thần Lửa”.

Đó là một chân đế bằng đá và phía trên của nó mà một mảnh gỗ hình trái tim màu như ngọn lửa đang cháy lúc đầu ông không định mua nhưng khi ông thấy ông ấy đưa một điều thuốc đến gần thì điều thuốc bỗng bùng lên lửa, ông ấy bảo với ông là nếu cất trái tim thần lửa trong nhà và cung kính thờ phụng thì nhà sẽ không bao giờ bị hỏa hoạn và không những thế trong mùa đông buổi giá cũng không cần phải đốt lò sưởi căn nhà vẫn ấm cúng như đang sử dụng lò sưởi vậy.

Nghe vậy nên ông đã tin tưởng và mua nó sau đó cũng bán đều đặn, quả thật nó rất linh nghiệm, những người nhà của ông không bao giờ bị tai nạn liên quan đến lửa. Nhưng sau đó ba năm, ông được người ta ra giá mua “Trái Tim Thần Lửa” với hai mươi triệu yên.

Lúc đó, hai mươi triệu yên là số tiền rất lớn nên người nhà ông khuyên ông tổ chức nghi thức cúng bái xin phép “Trái Tim Thần Lửa” để bán đi nên ông cũng nghe theo. Sau khi, thành tâm cúng bái ba ngày ba đêm, “Trái Tim Thần Lửa” đã được người ấy mang đi.

Nhưng chỉ sau gần hai tuần, ông đọc báo thấy người mua “Trái Tim Thần Lửa” của ông nhà đã bị cháy trong cơn hỏa hoạn khủng khiếp, chết hết ba mươi hai mạng người và khi ông xem ảnh chụp hiện trường thì thấy “Trái Tim Thần Lửa” đã bị vỡ thì ông mới chợt nhớ rằng khi người đàn ông bán cho ông có dặn tuyệt đối không được cho “Trái Tim Thần Lửa” tiếp xúc với nước cho dù là lau chùi đi chăng nữa. Ông cảm thấy rất hối hận vì không nói cho người mua “Trái Tim Thần Lửa”. Chính ông đã gián tiếp giết chết ba mươi hai mạng người và chuyện đó ám ảnh ông suốt từ đó đến bây giờ.

Kể từ sau chuyện đó, ông bắt đầu nghiên cứu về đồ cổ trên khắp thế giới và nhất là những món đồ bị coi là bất thường hay nguy hiểm ông đều thu lấy bởi vì ông không muốn có bất kì ai bị rơi vào trường hợp như vậy trừ khi ai hiểu thật rõ về vật mình muốn mua thì ông mới bán mà thôi.

Nhưng trong những thứ đó, có một thứ duy nhất mà ông không thể nghiên cứu được nó có nguồn gốc thế nào và nó chính là chiếc nhẫn mà ông đang đeo trên tay phải đây này.”

Nói xong, ông gơ tay phải lên, quả thật ở ngón giữa của ông có đeo một chiếc nhẫn màu đen tuyền trông rất bình thường. Khi nghe thấy việc này, Suzuno và Takuto đều giật mình không thể tin nổi. Ông nội đã đem chính thân thể mình ra thử nghiệm vật phẩm huyền bí có sức mạnh và lai lịch không rõ. Thấy vẻ mặt nghiêm trọng của hai người trẻ tuổi, ông cười nói:

- Ha... Ha... Ông đeo nó khoảng hai mươi năm nay rồi không có gì bất thường xảy ra, thế mà tên bán cho ông nói trong này có giam một con quỷ sức mạnh khủng khiếp và hút sinh mệnh kẻ đeo nó. Thật nực cười, giờ nhớ lại khi đeo chiếc nhẫn này ông đã nghĩ đến chuyện lập di chúc đó chứ.

Takuto la lên tức giận:

- Sao ông có thể đùa với sinh mạng như vậy chứ... Ông có cần phải đem bản thân ra để kiểm tra tác dụng của một vật có sức mạnh huyền bí không!

- Ông phải làm thế!

Ông nội Takuto lớn giọng nghiêm túc nói:

- Đây là con đường ông chọn, thu lấy các vật huyền bí nguy hiểm và cố gắng không để người ta vì thiếu hiểu biết mà bị chúng làm hại. Nếu trước đây người mua “Trái Tim Thần Lửa” có tri thức về nó, bị kịch đó sẽ không xảy ra. Nhưng tiếc nói vậy, ông không thể phủ quyết tội lỗi của mình vì không cần dặn họ điều tối quan trọng đó. Cháu có thể xem ông lấy chính sinh mạng của mình để ngăn chuyện như thế này xảy ra lần nữa, với lại ông cảm thấy từ khi đeo chiếc nhẫn này, ông thường cảm thấy công việc và sức khỏe rất ổn định.

Bằng chứng là hai mươi năm từ khi đeo đó, ông rất ít bị bệnh gì, nhất là cái chân bị thương hồi chiến tranh không còn đau nhức nữa rồi. Nếu quả thật trong này có giam con quỷ nào đó, thì ít ra nó cũng giúp ông nhiều điều. Nay ta sẽ đưa cho cháu cái nhẫn này. Ta tin tưởng nếu cháu đeo nó sẽ có nhiều

thu hoạch hơn ta nữa

Nói xong, ông cời chiếc nhẫn ra và đưa cho Takuto. Lúc đầu cậu ta không định nhận lấy nhưng vì tin tưởng ông nên cũng đeo nó vào ngón giữa tay phải mình. Nhưng Suzuno bên cạnh không giấu nổi vẻ lo lắng của mình

- Takuto kun, cậu chắc không, mình lo nếu có chuyện gì xảy ra thì sao?

Takuto cũng không nói gì chỉ quan sát chiếc nhẫn một lúc sau đó lên tiếng

- Không sao đâu, ông nội cũng đâu có làm hại mình đúng không

- Nhưng... Nhưng...

Suzuno muốn nói tiếp nhưng Takuto đã bắt đầu tiếp tục dọn dẹp các món đồ kỳ quái còn lại trong những chiếc thùng còn lại. Thấy vậy Suzuno cũng không nói tiếp và mọi người cùng nhau tiếp tục dọn dẹp. Đồ khá nhiều nên phải tới tới mới dọn xong.

Sau đó, hai bạn trẻ tụ tập với mọi người ăn tối. Takuto lâu lâu cứ nhìn xuống chiếc nhẫn đen tuyền trên tay của mình. Và điều đó không qua được mắt của Suzuno. Sau khi ăn xong hai bạn trẻ cùng nhau ra về. Khi đang trên đường về Suzuno hỏi:

- Cậu có chắc không Takuto kun, mình thấy cậu cứ có vẻ lo lắng sao đó

Takuto nghe vậy cười:

- Đúng là cậu có khác, đúng vậy nếu nói mình không lo về cái nhẫn thì là nói dối, mặc dù ông nói nó không làm gì ông, nhưng ông cũng đã cao tuổi không nên gánh thêm gánh nặng của những lỗi lầm trong quá khứ như thế. Cái nhẫn này đối với ông chính là sự ràng buộc, vì không thoát khỏi ám ảnh nên ngày nào ông ấy không tìm được bí mật của chiếc nhẫn này ông sẽ khó mà an tâm được. Ông đưa cái nhẫn này cho mình vì muốn mình tiếp tục tìm hiểu nó và chắc chắn nó sẽ không gây hại cho mọi người và cả bản thân mình nữa. Bên cạnh đó ông ấy muốn mình hiểu rằng cần phải làm tất cả để giữ vững niềm tin của mình cho dù sự lựa chọn có thể đưa mình tới nguy hiểm sinh tử giống như ông ngày xưa liều mình thử nghiệm sức mạnh của chiếc nhẫn này.

- Thế nhưng nếu cậu bị nó làm hại thì sao?

- Ha... Ha... Mình vẫn tin là ông mình sẽ không hại mình đâu, à mà tới nhà cậu rồi kia để tớ bung cái thang vô giúp cậu nhé.

- Cảm ơn nhé, Takuto kun và nếu có bất thường gì về chiếc nhẫn đừng giấu mình nhé.

- Biết rồi mà.

Takuto trả lời rồi mang cái thang vào nhà cho Suzuno xong rồi bước ra về. Quả thật, Suzuno rất hiểu Takuto, cậu ta thường là tuýp thích làm mọi việc một cách âm thầm.

Vào năm cấp một, cậu ấy luôn là người thay nước cho bình hoa của lớp một cách lặng lẽ, mọi người không chú ý đến điều đó nhưng Suzuno vẫn biết rất rõ giống như có sự liên kết vô hình giữa bọn họ.

Và khi năm cấp hai, khi không thấy Suzuno đi học vì bệnh Takuto đã bỏ số tiền tiêu vặt ít ỏi của mình để mua những thức ăn mà Suzuno thích ăn nhất, khi đến nhà thấy Suzuno đang ngủ cậu ấy cũng không đánh thức mà lặng lẽ giúp cô bé viết lại bài vở trên lớp và âm thầm chăm sóc Suzuno.

Đối với Takuto, Suzuno có vị trí rất quan trọng thậm chí cao hơn cả bạn thân thông thường nhưng bản thân cậu lại không nhận ra điều đó. Nhưng chính điều đó đã khiến cậu có thể có được trái tim của cô bạn Thanh mai trúc mã của mình.

Khi cậu đang đi trên đường về nhà thì cậu thấy một cô bé khoảng mười hai, ba tuổi mặc bộ váy Goth loli màu đen, trong đêm tối khiến cô ấy càng tỏa ra sự bí ẩn cùng với vẻ gì đó nguy hiểm. Cô bé hiện đang đứng trên thanh kim loại phân làn đường người đi bộ và nhìn Takuto.

- Này đứng trên đó nguy hiểm lắm coi chừng té đó.

Takuto nói với cô bé.

- Mặc dù thừa thôi, nhưng cảm ơn đã lo cho em Onii san

Cô bé nhìn Takuto mỉm cười nói. Sau đó nhảy lên lộn mấy vòng trên không trung và đáp xuống ngay bên cạnh Takuto. Đối với Takuto động tác cô bé nhẹ tựa như lông vũ lượn trên không khí thanh thoát và đẹp đẽ, cộng thêm bộ đồ Goth Loli màu đen khiến cô ấy giống như một thiên sứ cánh đen vậy.

Khi định thần lại thấy cô bé đã ở trước mặt mình rồi khiến cho Takuto không tự chủ lùi lại một bước. Khoảng cách lúc trước là hơn mười mét mà chỉ trong một lần bật người cô bé đã sát bên cạnh Takuto rồi.

Cô bé thấy vậy mỉm cười một cách ranh mãnh nói:

- Anh làm gì mà lui về sau vậy Onii san, em có làm gì anh đâu. Nhưng thôi, bây giờ không phải lúc thích hợp để nói chuyện nên em đi đây, nhưng chúng ta sẽ còn gặp lại nhau và xin tự giới thiệu em là Rori Mercury thế còn anh.

Trong truyền thống của Nhật Bản, nếu một người giới thiệu tên cho bạn thì phải tiếp lời người ta giới thiệu bản thân mình nên Takuto cũng theo cái quy tắc đó:

- Anh...Anh là Takuto,...Takuto Mizuhara.

- Mizuhara san à, hẹn gặp lại

Nói xong, cô bé quay người, bước dần về phía màn đêm rồi biến mất. Takuto mặc dù tràn ngập thắc mắc nhưng cũng không có cách nào khác là đứng đó một lúc sau quay bước về nhà.

Về tới nhà cậu cũng không nói chuyện trước đó cho gia đình mà vẫn như kế hoạch hằng ngày ôn bài cho

ngày mai. Ở trong trường thì cậu cũng tuy không thuộc hạng cao nhưng cũng đứng trong top ba mươi của khối mười nên cũng không có gặp rắc rối trong việc học tập.

Sau hai tiếng học tập thì cậu ta deon dẹp rồi bắt đầu dạo quanh nhà kiểm tra mọi thứ, đây chính là một trong những công việc của cậu, bố mẹ cậu đã ngủ từ lâu cùng với cô em gái nên cậu hay kiểm tra an toàn một lần trước khi ngủ. Sau khi chắc chắn tất cả mọi thứ Takuto mới đi lên lầu tắt đèn rồi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Đới chiến siêu năng tổ

Trong một nhà máy bị bỏ hoang, cô bé trong bộ Goth Loli trên lưng vác một chiếc rìu lớn đang ngồi trên một thanh xà nhà, dường như cô bé không có chút gì lo sợ chiếc xà nhà rỉ sét sẽ gãy vì trọng lượng khủng khiếp của chiếc rìu. Cô bé đang nhắm mắt lìm dim đột nhiên ngước lên:

- Cô đến rồi à

Bất cứ ai ở đây khi nghe câu nói đó đều tưởng cô ấy nói một mình, nhưng ngay lập tức một tia sáng lóe lên và xuất hiện một cô gái khoảng mười tám, mười chín tuổi tóc dài tay đeo một sợi xích và ăn mặc giống như một nữ yankee Nhật Bản với chiếc áo khoác trắng dài tới tận chân và sau lưng áo có một chữ “BAO” đỏ rực viết theo lối tiếng Nhật cổ khiến cô ấy không khác gì nữ Boss của một băng du côn cả. Thấy vậy cô bé Loli không khỏi nhạc nhiên hỏi:

- Tại sao cái trường nữ sinh đó lại cho cô vào học với bộ dáng như vậy nhỉ? Bộ tên hiệu trường mù rồi hay sao?

Nghe vậy cô gái cũng không giận nói:

- Mercury chan, em không thấy như thế này mới hợp với tên và phong cách của chị là Bao Vương hay sao, với lại nữ sinh của trường đó có nhiều cô bé dễ thương lắm, chỉ nhìn mấy em ấy đang ở tuổi trẻ năng động thôi mà chị thấy cuộc sống thật tuyệt vời. Chị chỉ hận là không thể nhào tới ôm hôn và ABCXYZ các bé ấy thôi, với lại chị cần phải bảo vệ mấy bé ấy khỏi mấy tên biến thái lượn quanh cổng trường. Trong nửa năm vừa qua chị đã đập hơn một trăm năm tên vì dám có tư tưởng biến thái với học sinh của trường, và chị còn bày Kekkai nữa đó. Em cảm nhận được Kekkai mà chị bố trí trong thành phố này đúng không!

- Không sai, ta biết, nhưng ta phải cảnh báo cô một điều, những người siêu năng của Nhật Bản đã đánh hơi ra được kết giới rồi đó, họ sẽ kéo đến điều tra, mặc dù những kẻ đó không đáng chú ý nhưng cẩn thận vẫn hơn.

- Không sao, tất cả vì các bé gái dễ thương!

Cô gái Yankee nở ra một nụ cười đầy vẻ sắc nữ chìm đắm trong giấc mơ của mình khiến cho be Loli nhẩn mặt và toát mồ hôi lạnh. Cô cầu chúc cho những cô bé nào lọt vào tầm ngắm của đứa con gái biến thái này.

Một lúc sau, bé Loli lên tiếng:

- Thôi mơ đủ rồi đó, vào việc chính đi nào

Nghe vậy cô sắc nữ cũng rời khỏi giấc mơ của mình nói:

- Thế em tìm được Quản Lý rồi à, ai là người may mắn vậy?

Đang tính trả lời, đột nhiên bé Loli từ trên xà nhà nhảy xuống đất, vẻ mặt như nhận ra cái gì đó và cô gái Yankee cũng có sắc mặt tương tự nhưng sau đó cả hai lấy lại vẻ bình tĩnh thường ngày

- Lén nghe con gái nói chuyện là thói quen không tốt đâu hồi ba vị đang đứng ngoài kia.

Từ phía bên ngoài cánh cổng khu nhà máy cũ, có ba thân ảnh mặc trùm kín đen kịt từ đầu đến chân bước vào. Họ trông giống như là người trong một tổ chức Mafia nào đó, bộ áo trùm kín khiến cho người ta không thể xác định được giới tính. Sau khi xuất hiện trước mặt hai cô gái một người lên tiếng với giọng nói chắc chắn đã bị biến đổi để khiến người ta không xác định được ngữ âm của họ:

- Hai cô gái mà ban đêm đến một khu nhà máy bỏ hoang chơi cũng đâu có đứng đấy. Dựa vào chuyện các cô nói lúc nãy thì các cô tính để chúng tôi đưa đi một cách hòa bình hay là để chúng tôi động thủ rồi đưa đi?

Nói xong cả ba người áo đen cùng thủ thế, vậy hai cô gái lại. Họ đã sẵn sàng động thủ chỉ cần hai cô gái có hành vi đáng ngờ, thấy vậy cô gái Yankee chỉ vào một người nói:

- Hai trai, một gái à? Chị lo cô bé này, còn hai đứa con trai cho em nha, không nhận thương lượng!

Câu nói của cô gái Yankee khiến cho vẻ mặt ba người thoáng biến sắc. Họ đã cố gắng che dấu thân phận bằng bộ đồng phục sát thủ nhưng hai người này thoáng cái đã nhận ra, mà cũng đúng, bọn họ làm sao biết được kẻ bọn họ đang đối phó là Âm Vương cùng Bạo Vương, hai cái tên mà chỉ cần nói ra là khiến các cường giả vũ trụ sợ khóc thét không dám đối đầu.

Câu nói vừa rời ra khỏi miệng, Bạo Vương đã nhanh như chớp biến ra sau lưng người mà cô chọn và vùng chân tung một cước nhắm vào hông của cô gái áo đen, nhưng cô gái áo đen cũng không vừa đã sử dụng cùi chỏ của mình ngăn lại cú đá nhưng cô ta lại không ngờ rằng mặc dù mình đã đỡ được cú đá nhưng vẫn bị đánh bay hơn mười mét ngã gục xuống đất. Phải mất hơn hai mươi giây sau, cô ta mới vất vả đứng dậy và cô cảm thấy mình như bị mấy chiếc xe tải tông vào cùng một lúc. Bạo Vương từ từ bước đến trong nụ cười hãnh như đang nhìn xuống một tên bại trận, điều đó khiến người áo đen giận sôi máu, đột nhiên, nhiệt độ xung quanh dần trở nên lạnh cóng, Bạo Vương nhìn cô với chút ngạc nhiên, trong cơn tức giận, cô gái áo đen quát lên:

- Xem đây! Băng chồng!

Ngay lập tức, dưới đất bỗng đóng băng và hàng chục ngọn lao được tạo ra và nhô lên nhắm vào Bạo Vương mà đánh tới, Bạo Vương nhẹ nhàng né tránh các mũi lao nhưng cô gái áo đen cười đắc ý nói:

- Cô không tránh được đâu, nhìn trên đầu cô kìa

Bạo Vương nghe vậy cũng ngược lên nhìn, không những dưới đất có một rừng chồng mà trên không cũng trưng tự hàng trăm ngọn lao bằng băng treo lơ lửng và lao xuống với tốc độ ít nhất ba trăm km trên giờ. Đây là tuyệt chiêu của cô gái áo đen để hạ Bạo Vương. Nhưng những gì xảy ra sau đó khiến cô không tin vào mắt mình. Một luồng khói đen giống như một biển u lỉnh đến từ địa ngục tỏa ra từ Bạo Vương, luồng khói đó đi đến đâu, những ngọn chồng băng của cô gái áo đen đều biến mất như chưa từng tồn tại. Chỉ gần mười giây sau, đã không còn chút băng nào trên đất và cô gái áo đen đang run rẩy bất lực. Bạo Vương tiến đến gần nói:

- Chỉ có thể thôi à cô bé?

Câu nói đó đã khiến cho cô gái áo đen triệt để điên cuồng, cô lấy trong túi ra một viên đá đỏ rực rồi bóp nát đó, bỗng nhiên trong tay cô xuất hiện một ngọn lửa, còn tay kia lại xuất hiện một lớp sương bạc tỏa ra hơi lạnh khiến cho nhiệt độ một lần nữa hạ xuống, sau đó cô áp sát hai tay lại với nhau, vào giây phút đó, một luồng áp lực cực lớn tỏa ra khiến hai người còn lại đang đấu với Âm Vương đồng thời biến sắc và thét lên:

- Cô muốn chết à, tình trạng cô bây giờ dùng chiêu đó không khác gì tự sát cả

Nhưng cô gái áo đen đã như mất lý trí, trong tâm trí cô bây giờ chỉ ngập tràn hình ảnh của ký ức từ khi còn sống một cuộc sống của một cô bé mồ côi không nhà không cửa, lúc đó bên cạnh cô chỉ có một người con trai cùng cảnh ngộ, họ đã cùng nhau vượt qua từng ngày trong cái cuộc sống mà họ cho là đáng nguyện rửa này. Cho đến ngày hai người họ được nhận vào tổ chức, thì họ phải nhận những bài huấn luyện nghiêm khắc nhưng cuộc sống mà họ cho là đáng nguyện rửa đã khiến họ có một nghị lực phi phạm, và đây là nhiệm vụ đầu tiên của cô và trước khi đi người con trai đó đã động viên cô “Cố lên nhé, anh chờ em về, rồi chúng ta sau này có thể cùng làm nhiệm vụ với nhau.” Câu nói đó đã tạo động lực cho cô bé bất chấp tính mạng sử dụng chiêu tất sát, cô đặt cược tính mạng của mình vào đòn này

- Sát Quyền Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên

Hai người còn lại vừa đứng xem vừa lo lắng. Sát Quyền Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên chính là chiêu dung hợp giữa băng dị năng và hỏa ma pháp, nhưng theo quy tắc của tự nhiên thì một người sở hữu dị năng thì không thể sở hữu ma pháp bởi vì dị năng là năng lực bẩm sinh hoặc tự sinh ra bằng một điều kiện nào đó ngược lại mà phép thuật là do quá trình tập luyện và cảm ngộ mà ra.

Hai sức mạnh trái ngược thì không thể dung hợp được, nhưng cái gì cũng có ngoại lệ, người mang dị năng có thể sử dụng ma pháp bằng ma thạch. Ma thạch chính là một loại đá đặc biệt tạo ra bởi nguyên liệu mà không được ghi nhận trên trái đất và do những pháp sư nạp năng lượng ma pháp vào trong đó. Cô gái áo đen lúc này sử dụng hỏa ma thạch nên cô có thể sử dụng hỏa ma pháp. Nếu chỉ sử dụng thì không có vấn đề gì, nhưng đằng này cô ấy lại dung hợp hai thứ lại, điều đó sẽ khiến cô ấy có năng lực chiến đấu rất cao, nhưng bạo thể từ vong là kết quả không tránh khỏi. Rất nhiều dị năng đã làm điều này nhưng ai cũng nhận kết cục thảm, cho dù là siêu năng cấp cao cũng chỉ sử dụng khi không còn sự lựa chọn nào khác ngoài đồng quy vu tận với đối phương thôi. Bên cạnh đó, uy lực của đòn này có thể phá hủy cả tầng thiết giáp nhưng tốc độ của người sử dụng lại không tăng lên bao nhiêu nên nếu đối phương né được thì chắc chắn là người sử dụng sẽ chết một cách vô nghĩa. Nói cách khác đòn này là đòn thành công thì sống, thất bại thì chết, họ đã thấy tốc độ của Bạo Vương nên chắc chắn cô ấy sẽ né được đòn này. Như biết được lo lắng của hai người Loli Âm Vương lên tiếng:

- Không cần lo lắng điều đó đâu, cô ta chắc chắn không né mà sẽ đỡ trực diện bởi vì đó là tính cách cô ta.

Bạo Vương nghe vậy cũng mỉm cười:

- Em hiểu ta thật đó! Đòn đánh mà một cô gái dùng tính mạng của mình để thi triển mà đối thủ lại né tránh thì quả là kẻ hèn nhát, đó không phải là tính cách của ta: Bạo Vương Athena. Tới đi cô bé, cho ta xem độc chiêu tất sát của cô đi.

Ngay lập tức, cô gái áo đen tỏa ra khí tức khủng khiếp và lao thẳng tới tung một đấm ngay vào ngực của Bạo Vương. Hai người còn lại ai cũng nghĩ trận chiến đã kết thúc với kết quả lưỡng bại câu thương nhưng điều xảy ra lại khiến họ không thể tin vào mắt mình. Bạo Vương chỉ bằng một tay đã cản được Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên, họ biết rất rõ cho dù là siêu năng cấp cao cũng phải nghiêm túc đối phó với chiêu này.

Cô gái áo đen bây giờ đã như ngọn đèn trước bão có thể tắt bất cứ lúc nào, nhưng cô bây giờ rất tỉnh táo, cơ thể cô đang mất dần sự kiểm soát và từ từ ngã xuống nếu để ý kỹ thì trong khóe mắt cô lóe lên giọt nước mắt đau buồn, nỗi đau của cô gái sắp bị chia ly vĩnh viễn với người mà cô yêu thương nhất. Cô đã không còn cơ hội nào nữa, cô hối hận tại sao mình không tỏ rõ tình cảm của mình với người con trai đó, bây giờ sự thật tàn khốc đã xảy ra với cô, cô đang phải đối mặt với thân chết đang từng bước tước đoạt lấy sinh mạng của mình.

Hai người còn lại tính lao ra giúp nhưng họ không thể sơ hở trước một đối thủ như vậy. Lúc này chiến đấu với bé Loli họ đã nhận ra họ không phải đối thủ của cô bé này nếu cô bé nghiêm túc. Lúc này là cô chỉ đỡ và né đòn của họ mà thôi gần như không đánh trả nhưng bọn họ đã dốc toàn lực mà vẫn không thể đánh bại. Họ đang tự hỏi hai người này là người tổ chức nào mà mạnh kinh khủng vậy, nếu quốc gia nào có thể đào tạo được hai người này thì Nhật Bản phải cân nhắc lại.

Bạo Vương thấy cô bé đang gục xuống và sắp phải đối mặt với cái chết cận kề đã không chút nào do dự đỡ lấy cô bé trên tay mình, miệng khẽ ngâm chú ngữ nhỏ đến mức không ai nghe thấy được ngoại trừ Loli Âm Vương. Cô gái áo đen đang chờ sự dẫn dắt thông khô của phản phệ sức mạnh trước khi chết thì bất ngờ thấy dường như có một tia sức mạnh nào đó chảy vào thân thể của cô đang từ từ hấp thụ luôn năng lượng phản phệ và khiến nó biến mất không còn một dấu vết. Khi cô mở mắt ra thì thấy mình đang nằm trong lòng kẻ mà mình lúc này đang chiến đấu, cô khẽ hỏi:

- Tại sao cô lại...?

Bạo Vương mỉm cười dịu dàng

- Để một cô bé dễ thương như em chết thì không đúng với tính cách của ta.

- Cô không sợ ta báo với tổ chức đem cao thủ đến truy đuổi cô hay sao

Cô gái áo đen lên tiếng trong một hồi. Và sau đó cô thấy Bạo Vương giơ tay lên đánh xuống nên cô nhắm mắt lại chờ cái chết đến với mình. Nhưng cô chờ mãi mà chỉ cảm thấy cái gì đó trượt qua mặt mình khi cô mở mắt ra thì nhận thấy mặt nạ của cô đã bị phá hủy. Đằng sau lớp mặt nạ là một cô bé chỉ khoảng mười sáu tuổi rất đáng yêu với đôi mắt có màu xanh của bầu trời và thoáng có vẻ u buồn của cô thiếu nữ có một quá khứ bất hạnh, bất kỳ ai nhìn khuôn mặt này đều không thể ngờ rằng cô là thành viên của một tổ chức bí mật nhất Nhật Bản mà còn tưởng cô có thể là một Idol nữa chứ.

Lúc này cô nghe giọng nói dịu dàng của Bạo Vương:

- Cho dù em có báo với tổ chức của em thì ta vẫn còn có thể tiếp tục chiến đấu và ta tự tin sẽ vượt qua tất cả, nhưng nếu giết một cô bé dễ thương như em thì thế giới này vĩnh viễn không bao giờ có người như em nữa bởi vì người chết không bao giờ có thể sống lại, đó là điều đáng tiếc lắm... Hãy về tận đường một thời gian rồi mới hoạt động tiếp nhé.

Nói xong Bạo Vương đặt cô gái dựa vào bên cạnh tường và quay qua hai người còn lại đang đứng kia nói với Âm Vương:

- Kết thúc đi trận đấu của em đi chứ, sắp sáng rồi đó, chị còn đi học nữa.

- Biết rồi! Ta nghiêm túc đây. Âm Thuật, Hắc Âm Tòa Hòn

Bỗng nhiên, hai người đang đấu với Âm Vương đột nhiên gục xuống bất động. Cô gái áo đen mặc dù không cử động được nhưng vẫn chứng kiến hết mọi việc và không thể tin được những gì đang xảy ra, hai người bọn họ mặc dù không phải là dị năng giả nhưng nếu tính về thực lực thì ai cũng nhìn hơn cô chút mà lại bị bé Loli này một chiêu đánh gục không rõ sống chết thế này.

- Đừng lo, bọn họ chỉ bất tỉnh vài ngày thôi, không sao đâu, ta chỉ phong tỏa liên kết giữa linh hồn và tinh thần với cơ thể mà thôi, không giết họ đâu. Cô thì khoảng hai tiếng nữa có thể hành động lại được rồi. Thôi bọn ta đi đây. À, gửi lời nhắn của ta tới tổ chức của các người là “Không nên đụng vào bọn ta”

Nói xong, Âm Vương với Bạo Vương vọt lên không trung rồi biến mất để lại ba người nằm bất lực trong nhà máy bị bỏ hoang trong màn đêm u ám.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Bí mật của chiếc nhẫn

Takuto tỉnh dậy, và cậu thấy mình đang nằm trên một đồng cỏ kéo dài đến chân trời. Cậu bật dậy, và chạy xung quanh nhưng không thấy gì khác ngoài màu xanh đồng cỏ bất tận. Takuto bắt đầu hoảng loạn, cậu nhớ lại cậu đang ngủ ở nhà mà khi thức dậy cậu đã ở đây rồi cậu la lên

- Có ai ở đây không

Cậu chờ mãi mà không có ai trả lời. Cậu tiếp tục bước đi trên cánh đồng vô tận đó như tìm kiếm một lối thoát trong tuyệt vọng. Chạy khoảng một tiếng đồng hồ, Takuto thấy một quảng trường lớn, ở bốn góc có bốn cây cột trụ cao khoảng mười mét và có vô số sợi xích trên những cây trụ, tất cả được nối vào một người đàn ông to lớn với mái tóc bạc trắng đang nhắm mắt say ngủ.

Takuto không ngăn được nổi tò mò bước lại gần thì bỗng nhiên người đàn ông đột nhiên mở mắt, Takuto cảm thấy một sức mạnh khủng khiếp đến nỗi cậu ta tưởng như bị nghiền nát. Một lúc sau, áp lực mới kết thúc và người tóc trắng mới đưa mắt nhìn tới Takuto. Takuto biết người đang bị xích đứng trước mặt mình cực kỳ khủng khiếp. Cậu ta chợt nhớ tới chiếc nhẫn mà ông cậu đã đưa, nói:

- Ông là con quỷ bị phong ấn trong chiếc nhẫn màu đen

Nghe vậy người tóc trắng cũng ngẩng đầu lên quan sát kỹ Takuto hơn

- Đúng, và ngươi có quan hệ gì với người tên Heiji Mizuhara

Giọng nói của ông ta trầm khàn và cực kỳ uy nghiêm khiến cho người ta có một cảm giác đáng sợ. Takuto dồn hết can đảm trả lời:

- Đó là ông nội của tôi

Takuto trả lời rồi nói tiếp

- Vậy ra trong chiếc nhẫn này có phong ấn quỷ thật à?

Nghe vậy, người tóc trắng tỏ ra hơi khó chịu nói:

- Quỷ? Hừ! Nếu không có ta, ông người ngày xưa đã bị các đồ vật huyền bí giết rồi, đâu còn sống đến bây giờ.

Takuto nghe vậy ngạc nhiên hỏi

- Chuyện đó là sao, mặc dù tôi nghe nói khi đeo chiếc nhẫn, sức khỏe của ông trở nên tốt hơn nhưng không hề nghe ông nói tới chuyện ông bị đồ vật huyền bí giết.

Nghe vậy người tóc trắng nở nụ cười kiêu ngạo sau đó nói

- Để ta nói ngươi biết, trước khi mua chiếc nhẫn này ông của ngươi đã có được khá nhiều đồ vật huyền bí nhưng toàn bộ chúng không có năng lượng để kích hoạt nên chúng vô hại. Và khi ông ngươi mua chiếc nhẫn này, năng lượng rò rỉ từ chiếc nhẫn đã khiến cho các vật phẩm ấy từ từ hồi phục. Lẽ ra ta không ra tay can thiệp và mặc kệ nhưng khi ông ngươi sau hơn hai tháng nghiên cứu về chiếc nhẫn không có kết quả, thì đã quyết định đeo nó vào. Khi ông ngươi đeo nó vào, ta ở đây đã thấy toàn bộ quyết tâm và nghị lực của hắn trong việc nghiên cứu. Hắn nghiên cứu bảo vật huyền bí nhằm bảo vệ người khác không bị những thứ đó làm hại, hoàn toàn khác với những kẻ trước đây chỉ cố gắng để lấy được sức mạnh của ta nhưng rồi lại bị hủy diệt bởi chính dục vọng của mình. Thế nên mới có câu chuyện chiếc nhẫn này giam một con quỷ. Quyết tâm ông của ngươi khiến ta chấn động và ta đã quyết định ra tay, một lần nữa phong ấn tất cả các đồ vật huyền bí sắp bạo phát. Nếu hôm đó, ông ngươi mà đeo chiếc nhẫn trễ hơn một giờ thì toàn bộ báu vật huyền bí sẽ bạo phát và kết quả không chỉ có nhà ngươi và thành phố này sẽ bị tiêu diệt. Không những thế ta còn giúp ông ngươi có sức khỏe tốt hơn và chữa các vết thương khó lành của ông ta nữa.

Takuto nghe thấy vậy toát mồ hôi lạnh. Cậu ta nghĩ nếu như theo lời ông ta nói thì ông ta không chỉ có ơn với ông nội mà là ân nhân của dòng họ Mizuhara nói riêng và của toàn bộ thành phố nói chung. Cậu không bao giờ nghĩ các đồ vật huyền bí sẽ có thể bạo phát như vậy.

Thấy Takuto á khẩu người tóc bạc lên tiếng

- Có vẻ như ngươi thích hợp hơn ông của ngươi. Mặc dù ông của ngươi khiến ta thấy khá vừa ý nhưng lại không thể vào trong đây được. Nghe vậy Takuto hỏi

- Thích hợp cho việc gì

- Truyền thừa, dĩ nhiên rồi. Để ta nói cho ngươi biết, không phải ta bị giam trong này mà chính ta đã giam mình vào trong này để kiếm người may mắn nhận sức mạnh truyền thừa của ta. Ngươi kiếm được chiếc nhẫn này và vào được đây cho nên ngươi là người thích hợp.

- Thôi cảm ơn, tôi cảm thấy cuộc sống của tôi cũng đã đủ tốt rồi.

Mặc dù bị từ chối nhưng người tóc trắng cũng không tỏ ra tức giận vẫn nói

- Thế nguyện vọng của ngươi là gì hả chàng trai?

- Tôi mong sống một cuộc sống bình yên hạnh phúc bên mọi người mà tôi yêu quý, thế là đủ rồi.

- Ha... Ha... Ha... Thế cơ à?

Người tóc trắng cười phá lên như cười nhạo Takuto, khiến cho cậu nổi giận.

- Này! Có gì đáng cười chứ? Đó không phải là điều hết sức bình thường hay sao?

- Không hề đâu, đó là điều rất xa xỉ nhất đấy chàng trai trẻ ạ. Bởi vì loài người các cậu có câu “Ngân vàng khó mua hạnh phúc”. Thế ta mới nói điều ước của cậu xa xỉ hơn hầu hết mọi điều.

Takuto nghe vậy nhưng vẫn không hiểu. Thấy vậy người áo trắng nói:

- Nếu một người bình thường muốn trở nên giàu có thì cái cần thiết đối với anh ta là năng lực và vận may tương ứng.

Năng lực giúp anh ta làm tốt công việc của mình và vận may giúp anh ta có những kỳ ngộ tốt đẹp khiến cho anh ta có những bước tiến dài hơn người khác nên anh ta nhanh chóng trở nên giàu có. Nhưng bản thân anh ta có năng lực và may mắn ở sự nghiệp không có nghĩa là anh ta có những điều đó ở phương diện khác.

Có thể anh ta sẽ không có một gia đình hạnh phúc hoặc một quá khứ tốt đẹp. Còn có những người tuy không giàu có như anh ta lại có một gia đình ấm êm vui vẻ. Thế mới nói, nhân vô thập toàn chàng trai ạ. Nhưng nói vậy chắc cậu vẫn chưa hiểu, thế thì ta đưa ra ví dụ thế này: Cô bạn thanh mai trúc mã của cậu nếu gặp nguy hiểm cậu sẽ làm gì?

Sau khi nghe xong điều này Takuto sắc mặt nghiêm trọng hẳn lên cậu ta nói một cách dứt khoát như dao chém đá.

- Tôi sẽ dốc toàn lực bảo vệ cô ấy cho dù phải hi sinh tính mạng.

Cảm nhận được, quyết tâm của Takuto người tóc trắng cười hỏi

- Thế sẽ ra sao nếu cậu hi sinh tính mạng mà vẫn không bảo vệ được cô ấy?

Câu nói của người tóc trắng khiến cho Takuto sững sờ chưa kịp trả lời thì người tóc trắng sẽ đã hỏi tiếp:

- Cậu sẽ làm gì khi cô ấy bị những người có quyền thế nhắm tới và gây áp lực? Cậu sẽ làm gì đây chàng trai trẻ? Đối đầu với chính quyền và dư luận chăng? Hay cậu nghĩ mình có đủ sự may mắn tương ứng để điều đó không xảy ra.

Không ai biết trước được toàn bộ tương lai cả chàng trai ạ, ngay cả đối với ta. Bên cạnh đó, chính vì chúng ta sống ở cái thế giới khốn nạn này nên điều ước của cậu là cực kỳ xa xỉ, đơn giản bởi vì luôn có những người sẵn sàng tước đoạt những gì khiến cậu hạnh phúc bởi họ không có nên họ muốn chiếm lấy hoặc thậm chí hủy đi hạnh phúc của cậu.

Đặt biệt là những cậu ấm con ông này bà kia, trong bọn họ, nhiều người có tư tưởng rất lệch lạc luôn nghĩ mình là trung tâm và không ngừng chà đạp lên người khác. Nên cái cậu cần chính là thực lực, không phải để cậu trở thành kẻ có tư tưởng lệch lạc như chúng mà là để bọn chúng kiêng kỵ không dám đụng đến cậu hay những người cậu yêu quý. Trở nên mạnh mẽ và bảo vệ tất cả những gì mà cậu coi trọng đó là việc cậu phải làm.

Nghe được những gì người tóc trắng nói, Takuto bắt đầu lo lắng và dao động. Cậu ta luôn nghĩ nếu mình sống một cuộc sống bình thường thì sẽ có một gia đình hạnh phúc bình thường nhưng ai biết được chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai, Suzuno rất dễ thương, biết đâu sau này như người đó nói, cô ấy sẽ lại lọt vào tầm ngắm của mấy tên công tử cậu ấm có tư tưởng lệch lạc thì sao. Cậu ta phải có đủ khả năng bảo vệ cô ấy bằng mọi giá. Takuto nói với người tóc trắng:

- Thế tôi phải làm thế nào mới có thể đạt được điều đó?

Nghe vậy người tóc trắng cũng mỉm cười nhẹ nhàng.

- Con đường cậu dài lắm đó chàng trai trẻ, nhưng trước hết là cứ ra khỏi giấc mơ của cậu đi cái đã.

Takuto ngạc nhiên

- Cái gì? Tất cả này giờ chỉ là mơ thôi à?

Nghe vậy người tóc trắng chậm rãi giải thích

- Là mơ, mà cũng không phải là mơ, nói chính xác là linh hồn cậu đi vào trong chiếc nhẫn và gặp ta, ông cậu không thể

làm vậy mà cậu lại có thể nên ta mới nói cậu là người thích hợp.

Takuto nghe vậy cũng đã hiểu được tình huống hiện tại, cậu ta cúi đầu xuống và nói một cách trịnh trọng.

- Từ nay xin được ông giúp đỡ.

Takuto đã quyết định sẽ theo sự chỉ dạy của người này để nên mạnh mẽ nhằm bảo vệ những người mình yêu quý, bên cạnh đó, cậu cũng cảm thấy ông ta không phải là người xấu, nếu là người xấu ông ta sẽ không cứu ông nội khỏi những bảo vật huyền bí bạo phát.

Có thể thấy được ông ta nhân phẩm không tệ mà còn là một con quý siêu mạnh nữa. Một giọng nói cắt ngang suy nghĩ của cậu:

- Ta đưa cậu ra khỏi đây và hôm sau tới chỗ ông cậu lấy thanh kiếm về đây.

- Thanh kiếm nào?

Takuto thắc mắc hỏi?

- Thanh kiếm Futsuno Mitama, đó là bảo vật mạnh nhất trong mớ bảo vật của ông cậu, mặc dù nó hoàn toàn không có tư cách so sánh với thanh Byakumamaru của ta nhưng đối với cậu là vừa rồi. Và từ nay cậu có thể gọi ta là Quản Lý là được, đó là cái tên mà ngày xưa đồng đội của ta gọi.

Takuto ngạc nhiên cậu nhớ lại thanh kiếm rỉ sét mà cậu đã gặp lúc đó cậu ta thấy nó đem đi cho cũng không ai thèm lấy mà làm sao đó là bảo vật mạnh như vậy. Như biết được thắc mắc của Takuto Quản Lý nói:

- Cậu còn non lắm chàng trai trẻ. Hầu hết các bảo vật đều có ba trạng thái: Đầu tiên là bình thường. Ở trạng thái này các bảo vật trông bề ngoài rất bình thường hoặc rất tồi tàn khiến người ta không chú ý đến chính vì thế nên mọi món đồ của bên nhà ông cậu mặc dù là quý giá nhưng lại giống mấy thứ vứt đi. Tiếp theo là trạng thái giải phóng. Ở trạng thái này, bảo vật sẽ bộc lộ năng lực và sức mạnh của nó, tùy theo người sử dụng mà nó bộc lộ được bao nhiêu. Và trạng thái cuối cùng là trạng thái bạo phát. Đó là trạng thái mà bảo vật được quán chú năng lượng vào bên trong một cách lâu dài mà không được giải phóng, giống như cậu cứ bơm hơi vào trong một cái bóng không ngừng thì chắc chắn nó sẽ nổ tung.

Trong chiến đấu, trạng thái bạo phát chỉ được sử dụng khi mà người đó muốn cùng chết với đối phương hoặc là phải mở đường máu để bỏ chạy khỏi đối thủ quá mạnh, vì để kiểm được bảo vật hợp với mình rất khó chưa kể điều đó sẽ khiến cho người đó bị thương nặng bởi vì sức mạnh bạo phát bằng với sức mạnh người đó đưa vào và toàn bộ sức mạnh vốn có của báu vật.

Tình hình của ông cậu ngày xưa cũng như vậy. Các báu vật hồi đó nhận được năng lượng từ chiếc nhẫn và tích tụ lại và thức tỉnh nhưng không được sử dụng nên đã suýt bạo phát nếu không có ta phong ấn. Nghe xong Takuto càng cảm thấy sợ hãi, sức mạnh ông ta lớn đến bao nhiêu mà năng lượng rò rỉ từ chiếc nhẫn phong ấn ông ấy mà kinh khủng đến mức có thể hủy luôn một thành phố. Nó chẳng khác gì qua bom nguyên tử mà Mĩ thả xuống Nhật Bản hồi Thế Chiến II. Cậu ta càng quyết tâm phải trở nên mạnh mẽ.

- Thôi đủ rồi, cậu về đi.

Ông ta nói xong vung một chưởng về Takuto. Takuto thấy khung cảnh tối sầm lại và khi nhận thức được thì cậu đã trở lại trên giường ngủ rồi. Takuto ngó vào đồng hồ thì thấy đã sắp tới giờ phải dậy đi học. Suzuno sắp sửa qua rủ cậu đi học như thường lệ. Nhà Suzuno khá rộng nên đã gia đình cô ấy đã mở một khu nhà trọ gồm sáu phòng cho khách thuê, vì thế nên Suzuno thường thức dậy sớm để làm việc phụ gia đình, sau đó thì qua cùng đi học với Takuto.

Bọn họ đã cùng nhau đi học và cùng về từ khi còn học cấp hai rồi. Bên cạnh đó tương lai của hai bạn trẻ này đã được hai gia đình sắp xếp hết chỉ cần họ đứng vững được trong cuộc sống thì sẽ làm đám cưới ngay. Nên trước giờ Takuto cũng không có lo lắng mấy về tương lai của mình, ước mơ của cậu là sẽ trở mở tiệm cơm gia đình, cậu với Suzuno cùng làm chủ rồi sống vui vẻ hạnh phúc.

Nhưng bây giờ sau khi nghe những gì Quản Lý nói, cậu đã quyết tâm trở nên mạnh mẽ để âm thầm bảo vệ cô gái mình quý mến. Một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai cậu:

- Takuto kun, cậu dậy chưa, chúng mình đi đến trường đi.

Thực ra, không phải bọn họ đi học, bởi vì đây đang là mùa hè, nên hai người chỉ đến trường tham gia hoạt động Câu lạc bộ. Suzuno tham gia Câu lạc bộ bóng chày nữ, còn Takuto tham gia Câu lạc bộ bóng đá. Sau khi nghe Suzuno gọi, Takuto xuống dưới nhà và bắt đầu ngồi vào bàn ăn sáng với gia đình. Mặc dù Suzuno không ăn nhưng vẫn ngồi bên cạnh với Takuto và em gái là Kotori. Khi cả nhà ăn cơm, Suzuno lên tiếng hỏi Takuto:

- Takuto kun, hôm qua cậu đeo chiếc nhẫn đó có thấy gì lạ không?

Bố mẹ Takuto nghe vậy cũng hỏi

- Chiếc nhẫn mà con nhận được chỗ ông nội à?

Takuto cũng trả lời:

- Không, không có gì bất thường hết.

Cậu không định kể cho nhà nghe về chuyện đó, bởi vì chuyện đó không những liên quan đến ông mà còn nhiều thứ khác nữa nếu tùy tiện nói sẽ gây ra nhiều hậu quả nghiêm trọng. Đúng như Quản Lý nói, nếu chuyện đó lộ ra có thể hấp dẫn đến cả những quan chức cấp cao và một số thành phần cậu ta không tưởng tượng được, lúc đó đừng nói là gia đình, ngay cả bản thân cậu ta cũng không chắc có thể thoát được hậu quả nghiêm trọng. Nghe Takuto nói vậy Suzuno cũng thờ phào nhẹ nhõm tỏ ra yên tâm hơn và nói

- Ừ thế thì mình cũng yên tâm

Kotori bên cạnh cười lém lỉnh nói

- Quan tâm nhau quá nha, Nii chan coi chừng đó, có người sắp bắt mất Suzuno chan của anh rồi đó.

Nghe xong Takuto sững người, cũng không trách được cậu dù sao cậu cũng vừa bị Quản Lý dọa cho một trận nên cậu đang nghĩ có ai đó đang nhắm tới Suzuno. Nghe vậy Suzuno đỏ mặt đĩnh chính.

- Không có chuyện đó đâu, chỉ là có một cô gái mới chuyển tới thuê phòng chỗ mình mấy ngày trước và cô ấy cứ...

Nói giữa chừng, khuôn mặt dễ thương của Suzuno đỏ dần lên khiến Takuto không hiểu gì cả, thấy vậy cô em gái tính nghịch đang ngồi bên cạnh lên tiếng bổ sung:

- Cái chị mới dọn đến theo lời Suzuno chan tả đẹp lắm đó, mặc dù hơi quái quái nhưng rất hay sờ mó, xoa ngực của Suzuno chan và bảo để cô ấy massage cho nó to lên và làm những chuyện rất ư là... với Suzuno chan.

Thà không nghe thì thôi chứ nghe xong, khuôn mặt của Suzuno càng đỏ như trái ớt chín, mà không phải chỉ có Suzuno, Takuto nghe xong khuôn mặt cũng thóang đỏ lên vì đang tưởng tượng gì đó. Thấy vậy Suzuno đĩnh chính:

- Không có gì đâu cô ấy giòn đó mà, lúc đầu xin mượn phòng cô ấy ăn mặt như nữ Yankee, tay đeo xích, mặc áo khoác dài và sau lưng áo có chữ “Bạo” đỏ rực. Lúc đầu mình thấy hơi sợ nhưng sau đó ngày nào cô ấy cũng dậy sớm giúp mình làm đồ ăn cho cả nhà, đồ cô ấy làm rất ngon khiến cho ông bà mình khen hoài à. Nên mình nghĩ cô ấy là người rất tốt, à mà hình như cô ấy nói mình học lớp mười bằng tại mình đó và còn học cùng trường với Kotori chan nữa.

Takuto ngạc nhiên hỏi:

- Ý cậu là trường Saint Ishiyama ư

Saint Ishiyama, trường nữ sinh có tiếng của thành phố này. Trường này có tỉ lệ đậu vào các trường đại học nổi tiếng Nhật Bản rất cao, theo thống kê thì có bốn mươi phần trăm học sinh tốt nghiệp đậu vào đại học Tokyo còn sáu mươi phần trăm còn lại thì gần như đều vào được những trường đại học có tiếng khác. Em gái của Takuto là Kotori cũng học ở đó từ cấp hai do được ông nội có quan hệ rộng rãi nên đã được nhận và cô bé không khiến gia đình thất vọng lúc nào cũng chiếm một vị trí trong top hai mươi của khối.

Nghe vậy mặt Kotori ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ là Athena senpai của khu cấp ba.

Takuto ngạc nhiên và Suzuno cũng thế sau đó lên tiếng hỏi?

- Đúng rồi! Mà sao em biết tên cô ấy vậy Kotori chan?

- Biết chứ, cô ấy khá nổi tiếng ở trường mà. Cô ấy mới chuyển vào trường hồi mùa xuân. Lúc đầu cô ấy cũng giống như nữ sinh bình thường. Nhưng một tuần sau đó, theo lời kể của mọi người thì một senpai, bạn cùng lớp của Athena senpai vì sinh hoạt câu lạc bộ nên về trễ và bị mấy tên con trai khu đó vây lại và định làm trò đồi bại thì Athena senpai xuất hiện và đập bọn chúng một trận giải cứu cô bạn đó. Nhưng mấy tên du côn bị đánh đó, sau này đã tập trung nhóm chúng lại để trả thù. Nghe theo lời đồn thì bọn chúng còn định xài thuốc mê liều cao và kéo gần năm mươi tên giang hồ cộm cẳng ở khu đó, không những thế chúng còn bắt cóc một cô bé khu cấp hai để uy hiếp và dụ Athena senpai tới.

Mọi người trong lớp đều khuyên Athena senpai báo cảnh sát và đừng có tới, thậm chí cô bạn được Athena cứu còn đề nghị với Athena senpai là nếu cô đi thì cô ấy sẽ cho vệ sĩ đi theo bảo vệ. Nhưng Athena senpai không nghe mà lao đi cứu cô bé đó ngay lập tức không hề do dự hay sợ hãi. Mọi người ai cũng nghĩ là Athena senpai sẽ gặp chuyện không hay, và có người đã gọi cảnh sát sau khi mọi người thông nhất.

Nhưng khi cảnh sát đến thì một cảnh tượng không thể tin nổi bày ra trước mắt mọi người. Theo người có mặt miêu tả, đó là một bãi xác sống với hàng trăm món vũ khí, náo gậy bóng chày, náo là kiếm gỗ, náo là côn sắt và rất nhiều món khác cắm ngôn ngang trên mặt đất, đáng kinh ngạc hơn là cô ấy không hề bị thương chút nào, hình ảnh một cô gái đứng trước mặt mọi người với sợi xích vắt ngang vai nở một nụ cười ngây thơ có thể làm điên đảo mọi người nếu không có cái bãi xác đằng sau lưng. Sau khi cảnh sát tới thì cô bé cấp hai đã được Athena cứu ra và từ đó cái tên Athena trở nên rất nổi tiếng trong trường chỉ sau chị hội trưởng hội học sinh thôi.

Sau vụ đó cô đã được tuyển vào ban trị an của trường và cô ấy khoác thêm chiếc áo khoác Yankee nữa. Học sinh đồn đãi rất nhiều giai thoại kể về cuộc chiến của Athena senpai với bọn du côn ra sao, nhưng chi tiết thì cô ấy không kể với mọi người và bọn du côn sau khi bị bắt cũng không ai dám khai ra cả. Sau đó, bất kể tên nào có ý định xấu với học sinh trong trường đều bị cô ấy ra tay trừng phạt đích đáng.

Không những cô ấy rất đẹp và giỏi võ mà

cô ấy còn hay giúp đỡ học sinh trong trường nữa nên ai cũng quý cô ấy hết nhưng em cũng nghe nói là cô ấy cũng hay sờ soạng lưng tung bạn cùng lớp lắm nhưng điều đó lại khiến mọi người mến cô ấy hơn. Vì cô ấy rất dễ thương mà.

Câu chuyện của Kotori về cô gái tên Athena khiến mọi người ở đây kinh ngạc đến mức tận cùng. Một cô gái mà có thể đập hơn năm mươi tên du côn cộm cang thì quả thật không thể tin nổi. Mà theo những gì Kotori kể thì đây là cô gái rất tốt chỉ có điều cô ấy có thói quen rờ mó cơ thể con gái giống như một vài cô gái mà cậu coi trong mấy bộ Manga.

Sau khi biết được chuyện đó nỗi lo lắng của Takuto đã hoàn toàn biến mất. Ở nhà, Suzuno có cô bạn mạnh mẽ như vậy cũng là điều rất tốt, bởi vì cô ấy sẽ bảo vệ Suzuno lúc Takuto không có mặt. Có điều Takuto không biết, bên trong chiếc nhẫn, Quân Lý đang lộ ra vẻ mặt rất khó chịu và run cầm cập khi nghe câu chuyện của mọi người và liên tục cầu nguyện.

“Cầu cho tên đó đừng đến trái đất... Cầu cho tên đó đừng đến trái đất...”

Sau khi nghe xong câu chuyện Takuto và Suzuno đứng lên dọn dẹp và chào cả nhà đi học. Hai bạn trẻ cùng bước đi trên con đường đến trường. Mặc dù, cả đã làm việc này trong nhiều năm, nhưng đối với Suzuno đây là chuyện khiến cô bé rất hạnh phúc.

Có cô gái nào không hạnh phúc khi có thể đi cùng đi tới trường và về tới nhà với người con trai mình thích cơ chứ. Hơn nữa cả hai bạn trẻ còn mong ước cả hai người sẽ có thể mãi mãi cùng nhau bước trên con

đường rất dài của cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Âm mưu của siêu năng tổ

Trong một nơi không được ghi trên bản đồ của Nhật Bản, Từ Vong Sơn Mạch, đây là một nơi vô cùng hoang vu, nó có tên như vậy vì địa thế ở đây rất hiểm trở lại có hàn khí và sương mù dày đặc nên người nào bất cẩn đi vào có thể bị lạc đường hoặc bị ảo giác mà khủng hoảng đến chết.

Nhưng vì địa thế hiểm trở ở đây mà Nhật Bản đã chọn nó làm vị trí xây dựng tổ chức ngầm cường đại nhất của họ Siêu Năng Tổ. Đây là tổ chức được thành lập sau vài năm từ khi Thế Chiến II chấm dứt, họ chuyên gia xử lý các vấn đề ngầm của không thể đưa ra ánh sáng của chính phủ Nhật.

Những người biết được sự tồn tại của họ đều là những người trên đỉnh cao quyền lực trong bộ máy chính quyền Nhật Bản, bọn họ cường đại đến mức ngay cả người đứng đầu của chính phủ cũng không hoàn toàn điều động được bọn họ. Siêu năng tổ được tổ chức chia thành nhiều bộ phận. Bộ phận chuyên tham gia các phi vụ dò thám lấy tin tức hay các xử lý nhiệm vụ từ cấp A trở xuống được gọi là “Mật Thám Tổ”. Tiếp theo là bộ phận chuyên đi xử lý các phi vụ cấp cao có độ nguy hiểm từ cấp A trở lên được gọi là “Thiên Phạt Tổ”. Và một bộ phận khác chuyên thực hiện các nghiên cứu thí nghiệm để nâng thực lực của thành viên trong tổ chức được gọi là “Khoa Kỹ Tổ”.

Nhưng đó vẫn chưa phải toàn bộ thực lực của Siêu Năng Tổ, trong tổ chức có một nhóm người thực lực cực cao chỉ kém Lão Đại, người chỉ huy tối cao, họ không làm bất cứ việc gì ngoài việc trấn thủ “Quốc Mạch” của Nhật Bản. Nói đến Quốc Mạch, đó là vị trí phong thủy tối quan trọng của một quốc gia, quyết định sự sinh tử tồn vong của quốc gia đó.

Ở Trung Quốc thì có Long Mạch, còn ở Mĩ thì có Thần Mạch và Nga thì có Hoàng Mạch. Nói tóm lại nếu vị trí này của một quốc gia mà bị tổn hại thì toàn bộ quốc gia đó sẽ hứng chịu những tai kiếp cực kì khủng khiếp. Cho nên mặc dù không làm bất cứ chuyện gì nhưng nhóm người này có vị trí cực cao trong tổ chức.

Trong quá khứ, Trung Quốc đã hai lần phái cao thủ đến đây nhằm làm tổn thương Quốc Mạch nhưng hai lần đều bị thất bại nặng nề: mười lăm siêu năng giả cấp cao bị chết, hai mươi vĩ nhân võ thuật bỏ mạng. Điều này đã khiến cho chính phủ Trung Quốc trở nên điên cuồng nhưng phải ngậm bồ làm ngọt. Trong thế giới siêu năng, có tổng cộng chín đẳng cấp, từ cấp một đến

cấp ba là sơ cấp dị năng ở cấp độ một dị năng giả có thể đối phó với năm đến mười người được trang bị vũ khí lạnh hoặc súng đơn giản, từ cấp bốn đến cấp sáu là trung cấp, một người đẳng cấp này thì không còn sợ súng ống nữa ngoại trừ những vũ khí có sức hủy diệt cao.

Và từ cấp bảy đến cấp chín là cao cấp, muốn chống lại một người như vậy chính phủ ít nhất phải huy động một sư đoàn mới may ra có cơ hội hạ được bọn họ. Nếu một người dị năng cấp chín có thể đột phá lên cấp mười thì cả cái trái đất này họ cũng có thể tiêu diệt nếu thực sự nghiêm túc.

Còn về võ giả thì có những đẳng cấp: Nhập môn, đệ tử, cấp đệ tử chân truyền, cao thủ, tông sư, vĩ nhân, nhập thánh và thần thoại.

Có thể thấy được Trung Quốc khi bị tiêu diệt một lực lượng mười lăm dị năng cấp bảy và hai mươi vĩ nhân thì gặp đã kích lớn thế nào.

Nhưng cũng may là Nhật Bản chưa từng trả thù vụ đó và các thế lực nước ngoài cũng không nhúng tay vào chỉ vì một người là Lão Đại của Siêu Năng Tổ Tenjo Genryuusai là năng võ song tu, siêu năng cấp chín và võ giả cấp nhập thánh có thể nói đây là người mạnh nhất trái đất thống lãnh toàn bộ dị năng tổ Nhật Bản kiêu ngạo với thế giới.

Và hiện tại bên trong một tòa đại điện toát ra một vẻ uy nghi huyền bí khó tưởng tượng giống như một đầu mãnh thú hồng hoang cuộn mình khiến người ta phát lạnh có một số người đang tập trung ở một quảng trường lớn thảo luận một cái gì đó. Bọn họ có khoảng mười người, bao gồm chín người đang ngồi

trên một cái bàn hình chữ “U” và một người đang đứng ở đó báo cáo thông tin họ thu được trong quá trình thực hiện nhiệm vụ. Một người trong số bọn họ lên tiếng nói với người đang báo cáo:

- Nếu như theo những gì cô báo cáo thì hai cô gái đó khá là mạnh đấy, có thể cân Bằng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên của siêu năng cấp bốn như cô chỉ bằng một tay và chưa kể có thể hóa giải năng lượng phản phệ của dung hợp dị năng cùng ma pháp thì ta nghĩ cô ta là một ma võ song tu và võ thuật ít nhất cũng là tiếp cận tông sư cấp. Thế còn hai người đi cùng cô ra sao rồi?

Cô gái đang báo cáo nhiệm vụ này chính là cô gái đã đấu với Bạo Vương trong nhà máy bỏ hoang lần trước. Và bây giờ cô đang báo cáo kết quả thu được, lần đó nhiệm vụ của họ chủ yếu dò xét kết giới được giảng quanh thành phố Ishiyama và nếu cần thiết thì bắt luôn người lập kết giới về để khai thác thông tin. Khi nghe người kia hỏi cô gái này nhanh chóng trả lời:

- Theo như Khoa Kỹ Tổ thì họ vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại vẫn hôn mê bất tỉnh. Hôm đó cô bé đó nói hai ba hôm sau sẽ tỉnh, tôi nghĩ chúng ta nên chờ một thời gian xem sao

Một người khác trong chín người đang ngồi đó, đây là một nam tử khoảng hai mươi, hai mốt tuổi mặc áo trắng với khuôn mặt nho nhỏ làn da như một khối bạch ngọc, lạnh lùng lên tiếng.

- Cô đang nghĩ cô là ai? Chỉ là một tình báo viên quen mà có tư cách kiến nghị chúng tôi nên làm gì và không nên làm gì sao! Chưa kể đến chuyện cô trở về với nhiệm vụ thất bại đấy nhé!

Nói xong câu nói đó nam tử lại quát lạnh

- Biết vị trí của mình đi đồ hạ nhân!

Cô gái nghe xong câu đó cúi đầu xuống không dám nói gì nữa cơ thể run cầm cập. chàng trai này là Yuuki Hiraga con trai của phó thủ lĩnh, hiện tại cậu ta là siêu năng cấp bảy là đội trưởng của một trong năm đội của Thiên Phật Tổ. Và chín người bọn họ ở đây bao gồm bốn đội trưởng của Mật Thám Tổ và năm đội trưởng của Thiên Phật Tổ.

Còn Tổ Khoa Kỹ có ba đội nhưng họ không tham gia những phiên họp thế này, bọn họ chỉ chuyên tâm việc nghiên cứu của mình. Nghe thấy nam tử nói thế một đội trưởng trong Mật Thám Tổ lên tiếng:

- Đối thủ là cấp bậc tiếp cận tông sư nên chuyện thất bại cũng đâu có đáng trách, chưa kể hai cô gái đó cũng không có làm chúng ta bị tổn thất về người là may mắn lắm rồi đâu thể mong chờ lấy thông tin gì có giá trị. Cậu nghiêm khắc quá đấy Hiraga san, đây là nhiệm vụ đầu tiên của cô ấy mà.

Nghe vậy nam tử đó nói bằng giọng khinh thường:

- Đừng có so sánh tôi với kẻ nhu nhược là cậu, chính vì lý do đó cậu không thể đột phá được cấp sáu là vậy. Với lại, bộ làm nhiệm vụ đầu tiên ai cũng có quyền thất bại hay sao? Nhưng nếu cậu đã nói vậy thì thôi cho qua vụ này đi.

Nam tử lên tiếng bên vực cô gái áo đen chính là Saito Michikaze cũng chính là đội trưởng của cô gái áo đen và cũng chính là người cô gái này yêu quý nhất. Bây giờ, cô đang nhìn đội trưởng mình với vẻ đầy cảm kích nhưng khi thấy người khác chú ý nên tiếp tục báo cáo.

- Theo như những gì bọn họ nói trước khi chúng tôi bị phát hiện thì, cô gái đấu với tôi tự xưng là Bạo Vương và đang học ở trường nữ sinh trong khu vực đó.

Cuối cùng cũng có một tin tức có giá trị. Tất cả mọi người ở đây ai cũng nghĩ thế và bắt đầu bàn tán.

- Khu vực đó thì chỉ có trường nữ sinh Saint Ishiyama thôi, nhưng trường đó tương đối khá khó khăn vì có nhiều con gái của những quan chức cấp cao học ở đó, nếu không cẩn thận thì rất phiền phức.

Nghe vậy nam tử tên Yuuki Hiraga lên tiếng trong sự bức bối và phẫn nộ:

- Thế việc họ khiêu khích chúng ta thì sao? Cho dù là, Thần Khu của Mỹ hay Long Tổ của TQ và Giáo Điện của Nga cũng chưa ai dám nói như thế với chúng ta. Mấy con điếm đó nghĩ mình là cái gì mà dám nói là “Không nên đụng vào bọn ta”. Đó là sự uy hiếp và sỉ nhục trắng trợn đối với tổ chức.

Cũng không thể phủ nhận rằng, câu nói của nam tử này giống như một mồi lửa châm vào trái bom. Sự phẫn nộ bắt đầu bùng phát trong tất cả các thành viên ở đây.

Bọn họ đã bao giờ chịu sự sỉ nhục đến thế đâu cho dù là ngoài sáng hay trong tối. Đã gần năm mươi năm kể từ khi Lão Đại Tenjo Genryusai lên nắm quyền đã đưa Siêu Năng Tổ từ vị trí thứ cuối trong bảng xếp hạng các thế lực ngầm nhanh chóng vươn cao đến đỉnh tháp thực lực trên thế giới cho dù ngoài sáng hay trong tối.

Từ đó người của Siêu Năng Tổ đều được người ta kính trọng và nể mặt không dám đối đầu, luôn ở những vị trí cao cao tại thượng. Mà nay khi nghe hai cô gái chưa quá hai mươi tuổi dám nói như thế với tổ chức, đối với họ, đây quả là sự khiêu khích và sỉ nhục trắng trợn.

Họ không biết rằng nếu có một cường giả cấp vũ trụ ở đây mà nghe đến tên Bạo Vương thì chắc chắn sẽ đích thân lập đàn cúng tế vong linh cho những người sắp tự sát của cái tổ chức này. Cái đó là Bạo Vương chứ gặp Chiến Vương thì chắc chắn cường giả đó sẽ thay mặt Chiến Vương huyết tẩy luôn cái tổ chức này sau đó lớn tiếng chửi:

- ĐCM, các người nếu muốn chết thì mặc kệ nhưng cũng đừng kéo theo lão tử và hành tinh này cùng chết. Lão tử không muốn vì lũ đầu heo các người mà khiến chuyến du lịch nghỉ dưỡng của lão tử bị hủy đầu, thế nên trước khi tên Chiến Vương đó nổi điên để lão tử ta giúp hắn trút giận cũng như cứu cái trái đất này và cái mạng già của ta luôn.

Bây giờ mọi người ở đây đang bàn luận biện pháp thì có người lên tiếng:

- Hay là chúng ta cứ lấy thông tin của học sinh trường Ishiyama xem, theo như miêu tả thì chúng ta cứ lấy thông tin của khu cấp ba rồi cho cô gái kia nhận dạng và sau đó bàn tính tiếp.

Mọi người gật đầu cảm thấy có lý và khoảng hai mươi phút sau hình ảnh của Bạo Vương đã được đưa ra trước mặt mọi người. Một người đọc to tư liệu cho mọi người nghe:

- Athena, tên đầy đủ là Athena Kanzaki, là con lai, bố là người Nhật, mẹ là người Anh, sống ở Anh từ nhỏ và mới chuyển vào trường từ hồi đầu xuân. Sau đó, vì cứu bạn cùng lớp mà đánh nhau với mấy tay du côn ngoài đường, sau này mấy tay du côn đó bắt học sinh của trường để trả thù thì một mình cô ta đã đánh hạ hơn năm mươi tên giang hồ cộm cẳng. Sau đó được nhận vào ban Trị An trường và có nhiều lần đã ra tay trừng phạt những tên du côn lượn quanh trường có ý định trêu chọc học sinh. Còn luận về tính cách thì là người vui vẻ năng động hay giúp đỡ học sinh khác và có thói quen sờ mó các nữ sinh dễ thương trong lớp. Cô ta rất được bạn bè yêu quý.

Cô gái Mật Thám Tổ từng đấu với Bạo Vương lên tiếng:

- Cô ấy từng nói là cô ấy cứu tôi chỉ vì tôi dễ thương, tôi nghĩ nếu là người con trai thì chắc chắn cô ấy sẽ bỏ mặc cho chết rồi. Nếu phải nhận xét cô ấy thì tôi thấy cô ấy có chút giống mấy cô gái Yuri trong mấy bộ Manga mà đội trưởng cùng với một số thành viên trong tổ hay xem.

Khi cô gái nói xong tám con mắt còn lại nhìn Saito Michikaze với ánh mắt có phần quái dị và có phần cảm thông. Khiến cho anh ta xấu hổ muốn đào cái lỗ chui xuống ngay lập tức. Cậu ta thầm nhủ khi về sẽ giáo huấn cô bé không biết quản chặt cái miệng của mình.

Không khí có vẻ bớt căng thẳng sau câu nói đó của cô gái mật thám. Một người thấy tổ trưởng Saito Michikaze sắp phải đào lỗ chui xuống nên cũng lên tiếng phá đi sự im lặng:

- Nếu như vậy, ta đã biết cô gái này rất coi trọng học sinh trong trường nhất là mấy cô gái dễ thương, hay là chúng ta

làm như vậy đi.

Mọi người bắt đầu tập trung lắng nghe kế hoạch của người đó.

- Mọi người biết đấy, con gái của Lão Đại học ở trường đó và là hội trưởng, cô ấy là tinh thần hệ dị năng cấp bảy đỉnh và được chân truyền võ thuật của Lão Đại không những thế lại có bảo vật ngụy trang của Lão Đại nên cao thủ dưới Tông Sư là không cách nào nhận ra. Thế nên mọi người nghĩ sao nếu ta điều du côn đi dàn dựng một vụ bắt cóc hội trưởng uy hiếp cô ta. Cô ta đã quá quen với điều đó rồi nên không nghĩ đây là bẫy đâu, và khi mọi chuyện đã xong hội trưởng sẽ nhân cơ hội cô ta không chú ý và ra tay tập kích bất ngờ.

Cho dù là cao thủ Tông Sư cũng chưa chắc có thể phản kháng lại tinh thần hệ dị năng nói chi là một người mới tiếp cận tông sư cấp. Lúc tinh thần cô ta bị hội trưởng khống chế thì hội trưởng muốn cô ta thoát y bò quanh trường như một con thú cưng thì cô ta cũng không thể cãi lại. Và lúc đó không phải lấy thông tin dễ như trở bàn tay sao, chúng ta phải cho cô ta biết thế nào là sức mạnh Siêu Năng Tổ.

Kế hoạch tên này đưa ra quả thật rất hoàn mỹ nếu không phải là Bạo Vương mà là một cô gái khác có tính cách như vậy thì chắc chắn sẽ trở thành tù binh của hội trưởng, cho nên mọi người cũng tỏ ra thái độ tán đồng. Khi mọi người đang bàn tán thì Yuuki Hiraga lên tiếng:

- Kế hoạch không tệ, nhưng mọi người quên cô bé vác cây rìu sau lưng à. Cô ta có thể hạ gục hai người võ giả cấp cao thủ trong một chiêu đó, theo tôi thấy thì nên bố trí thêm vài người có cảm giác tốt để quan sát nhằm hỗ trợ khi cần thiết và nếu bắt được thì đưa cho hội trưởng khống chế luôn khi đó tổ chức chúng ta sẽ có thêm hai con bé nô lệ đẳng cấp cao nữa.

Quả không hổ danh là con trai hội phó, tính toán vô cùng kỹ lưỡng. Ý kiến của cậu ta đưa ra nhanh chóng được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng. Và bàn một lúc thì phiên họp kết thúc. Và mọi người ai nấy đều trở lại công việc của mình.

Trong khu của Mật Thám Tổ, cô gái lúc nãy phụ trách báo cáo đang nói chuyện với đội trưởng của mình:

- Saito kun, mình cảm thấy Hiraga san có vẻ ghét bạn quá đấy

- Không, phải nói là à anh ta ghét thành viên của Mật Thám Tổ thì chính xác hơn, Yukari chan.

Chàng trai tên Saito đáp lại và tiếp tục

- Bởi vì anh ta nghĩ, chỉ có đứng lên phía trước chiến đấu cho tổ chức mới là vinh quang, còn những người chỉ biết lén lút tin tức rồi rút lui và chỉ động thủ khi nào thật cần thiết thì không xứng đáng và chỉ là lũ hèn nhát ham sống sợ chết. Thế lúc này anh ta mới nói anh là kẻ nhu nhược.

Nghe vậy cô gái Yukari lộ rõ vẻ bất mãn trên khuôn mặt

- Làm sao anh ta có thể nghĩ như vậy được, anh ta làm sao biết lấy được thông tin có giá trị khó khăn đến đâu. Em cũng đã bị chết nếu không được cô gái kia cứu chữa và không thể trở về gặp anh được nữa rồi.

Cô gái nói trong vói về bất mãn và khi cô nhớ lại những gì đã xảy ra, cô không khỏi thở dài. Đối với cô, Bạo Vương là ân nhân cứu mạng, mặc dù cô ấy không để ý nhưng Yukari vẫn nghĩ mình đã phản bội lại ân nhân của mình. Như biết, nỗi lòng của Yukari, Saito nói:

- Anh sẽ không nói việc em nói lại cho tổ chức về thông tin của cô gái đó là đúng hay sai, nhưng theo lời em kể thì cô gái đó là một cô gái rất tốt xứng đáng kết bạn đó.

Nghe vậy Yukari mới bắt đầu kể ra tâm sự của mình:

- Em lo là khi cô ấy bị hội trưởng khống chế tên kia sẽ khiến cô ấy phải thực hiện những điều không thể tưởng tượng được vì tên đó có vẻ...

Nghe vậy chàng trai cũng đắn đo suy nghĩ rồi nói

- Không sao đâu, anh nghe nói hội trưởng cũng là người biết lý lẽ chắc sẽ không để tên kia giờ trò đùa

Nghe vậy Yukari cũng đáp

- Vâng em cũng mong là thế. Thôi chúng ta lo công việc của mình đi.

Nói xong cô gái quay bước rồi đi, trong lòng cô vẫn thoáng có chút gì đó lo lắng cho ân nhân của mình.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bắt đầu huấn luyện - Dung Kỹ Bá Đạo

Takuto lại một lần nữa xuất hiện trên cánh đồng bắt tận nơi bên trong chiếc nhẫn. Cậu đã biết chuyện này sẽ xảy ra vì chiều nay khi đến nhà ông để mượn cây kiếm, thì trong đầu cậu đã vang lên tiếng của Quản Lý

- Được rồi, tối nay chúng ta bắt đầu.

Ông cậu cũng hỏi tại sao cậu lại mượn thanh kiếm này nhưng Takuto chỉ cười khỏ lấp rồi kiếm chuyện đánh lạc hướng. Nhưng cậu nghĩ là ông cậu cũng đoán được điều gì đó. Cậu bước nhanh đến chỗ quảng trường phong ấn Quản Lý. Khi đến đó mặc dù người trước mắt cậu vẫn là một đàn ông to lớn với mái tóc bạc trắng nhưng vẫn như lần trước cậu ta vẫn không thể nào quen với áp lực khủng khiếp toát ra từ ông ta. Khi thấy cậu ông ta nói:

- Nếu cậu có thể đứng vững trước áp lực này của ta mà không tỏ ra mất bình tĩnh hay khó chịu thì lúc đó cậu đã miễn cưỡng gọi là đã mạnh lên. Bởi vì cậu đã chọn con đường này nên nếu không tiến thì lùi. Vì vậy, cứ tiếp tục đứng đó mà hướng thụ đi nhóc.

Takuto nghe vậy cũng không phản bác. Quản Lý cũng dần dần tăng áp lực lên. Takuto càng lúc càng thấy cơ thể mình nặng dần nhưng cậu ta cũng cố gắng hết sức để không khụy xuống. Khoảng ba mươi phút khi cậu cảm giác mình sắp gục thì áp lực trên người cậu biến mất và Quản Lý nói:

- Phần khởi động thế là đủ rồi, tập trong môi trường áp lực như thế không chỉ có thể giúp cậu mạnh lên, nó còn dần dần khiến cho cơ thể cậu trở nên hoàn thiện. Nếu ngày nào cậu cũng nhận áp lực của ta thì khoảng một tháng cậu đã có thể có tư cách tham gia cuộc thi vật tay hay điền kinh cấp thành phố rồi đó.

Takuto nghe vậy không khỏi chấn động, chỉ áp lực thôi mà cũng đã có tác dụng như vậy rồi à. Quản Lý lợi hại đến mức nào đây. Như hiểu suy nghĩ của Takuto Quản Lý nói:

- Ta mạnh đến đâu thì cậu chưa cần biết. Hiện tại cậu nên chú ý vào điều ta sắp nói đây.

- Vâng

Takuto dứt khoát trả lời.

Nghe vậy Quản Lý bắt đầu nói

- Cái ta sắp dạy cậu chính là kỹ năng “Dung Kỹ”. Dung tức là dung hòa vạn năng lượng của vạn vật vào cơ thể sau đó sử dụng. Trên thế giới này bất cứ thứ gì cũng có năng lượng của nó chỉ là năng lượng của nó khác nhau về bản chất thôi, cho dù là không khí xung quanh mình cũng có thể hấp thu lấy năng lượng. Năng lượng đó có thể sử dụng trong chiến đấu cũng như bồi bổ cơ thể hoặc để trị liệu. Nói tóm lại Dung Kỹ là kỹ thuật giúp cậu thu được năng lượng vạn của vật sau đó đưa vào cơ thể để biến đổi để sử dụng cho mọi mục đích.

Takuto nghe vậy lại một lần nữa kinh ngạc, cậu đã đọc qua nhiều Manga, hầu hết nhân vật chính đều chỉ có một vài kỹ năng nhất định thôi. Nhưng nếu học Dung Kỹ cậu có thể có tất cả các kỹ năng như thế. Thế thì sau này còn ai bá đạo bằng cậu.

- Cách suy nghĩ của cậu không sai, nhưng Dung Kỹ đòi hỏi cơ thể của cậu có thể chịu đựng một nguồn năng lượng rất lớn, giống như hôm đó ta nói với cậu nếu cậu cứ bơm khí vào quả bóng mà không gia tăng sức chịu đựng của nó thì chắc chắn nó sẽ vỡ. Với lại nếu đấu với cường giả mà cậu không có khả năng hấp thụ năng lượng cao thì không thể đánh lại đối phương được nên việc cậu cần làm bây giờ là liên tục tập luyện cường độ cơ thể và tập hấp thụ năng lượng liên tục cho thành thói quen.

Takuto nghe thấy vậy đã hiểu rồi nghiêm túc nói:

- Xin Quản Lý hãy chỉ bảo cho tôi.

- Được lắm, trước khi truyền Dung Kỹ ta cần nói cậu những bước thông thường của việc sử dụng năng lượng. Có tổng cộng năm bước đó là:

Bước một: Cảm nhận; Cảm nhận năng lượng tồn tại xung quanh mình là bước đầu tiên.

Bước hai: Hấp thụ; thu lấy năng lượng xung quanh vào cơ thể.

Bước ba: Bước này tùy theo mục đích mà có hai phương hướng đó là biến đổi hoặc tích trữ hoặc cả hai.

Bởi vì sau khi cậu hấp thụ năng lượng để chiến đấu cậu sẽ biến đổi nó cho thích hợp với mục đích rồi sang bước tiếp theo là giải phóng và bước cuối cùng là chưởng khống. Còn khi tập luyện cậu có thể hấp thụ nó xong rồi tích trữ cho các trận đấu lâu dài, bên cạnh đó khi làm vậy cậu có thể giảm thời gian xuất chiêu của mình.

Ngừng một lúc xong Quản Lý nói tiếp:

- Ta nói cho cậu biết nếu một người bình thường luyện tập, đối với các bước này bước nào cũng rất khó, và chưa kể họ chỉ có thể biến đổi năng lượng rất hạn chế ví dụ như người có hỏa thuộc tính thì chỉ có thể biến đổi thành hỏa năng lượng và sử dụng hỏa công nhưng đối với người sử dụng Dung Kỹ thì bước một, hai, ba và bốn là rất dễ dàng tùy vào sự tưởng tượng của người sử dụng mà thiên biến vạn hóa nhưng bước cuối là chưởng khống là điều vô cùng khó khăn chính vì sự thiên biến vạn hóa của các bước trước.

Nhưng thật ra, thứ có độ khó cực cao chính là dùng năng lượng mình hấp thụ cường hóa cơ thể chính mình. Để ta ví dụ cho cậu thấy bước chưởng khống là thế nào.

Sau khi nói xong, Quản Lý niệm chú và mười cột đá mọc lên trên mặt đất tạo thành hình chữ T và tất cả cột đá đều có đánh số. Quản Lý nhìn Takuto nói:

- Ta sẽ đốt cháy những cột chắn và đóng băng những cột lẻ cùng một lúc hãy nhìn đây này.

Quản Lý bắt đầu giơ tay lên và ngay lập tức trong tay ông ta xuất hiện hai năng lượng cầu, đứng gần đó cậu ta thấy cực kỳ khó chịu, hai luồng năng lượng vừa cực nóng vừa cực lạnh tỏa ra cậu đang tính lùi một bước thì phát hiện mình không thể cử động Quản Lý quát lên:

- Không được lùi, băng và hỏa là hai thuộc tính năng lượng dễ gặp nhất cậu phải làm quen với nó thì sau này mới có lợi khi đối chiến dị năng giả hoặc pháp sư.

Nói xong Quản Lý vẫn tiếp tục duy trì hai năng lượng cầu trong mười phút lúc Takuto sắp chịu không nổi thì ông ta vung tay và hai quả cầu băng hỏa phóng tới mục tiêu và phân ra đúng mười luồng năng lượng đánh trúng mười cột đá và năm cột lẻ bị biến thành băng còn năm cột chắn còn lại thì bị thiêu cháy và nhanh chóng biến thành bụi.

Takuto kinh ngạc, trong đời cậu chưa bao giờ có cơ hội chứng kiến được chuyện như thế này. Miệng cậu đang vẽ thành hình chữ O, thấy vậy Quản Lý đang ngồi trong quảng trường vung ra một chưởng khiến cậu tỉnh lại mẫn:

- Đứng là không có tiền đồ, chỉ một chút màn biểu diễn chưa đủ làm xiếc cho thiên hạ xem mà đã há hốc mồm ra rồi. Thế không biết khi người thấy ta vung tay chém bay một quả núi thì chắc đau tim chết luôn quá.

Nghe vậy, Takuto hậm hực nói:

- Quản Lý à! Đối với ngài là như thế, nhưng tôi đây cách đây chưa được hai hôm tôi vẫn là một học sinh bình thường đây đâu có được tiếp xúc với mấy thứ phép thuật ma pháp này, nếu gặp người khác chắc chết giắc rồi quá tôi cảm thấy mình giống như nhân vật trong Manga quá.

Nói xong Takuto tưởng mình lại bị mắng nhưng không ngờ Quản Lý lại cười phá lên.

- Nhân vật Manga ư, hay đó, thông minh đó, bởi vì Dung Kỹ đòi hỏi sự tưởng tượng rất cao trong mọi bước nên tốt nếu cậu muốn tưởng tượng tốt thì cứ biến mình thành một nhân vật trong tưởng tượng đi.

Nguyên đầu chấm hỏi đặt trên đầu Takuto

- Là sao?

- Bởi vì học tập là sự bắt chước chàng trai trẻ ạ, đặt biệt với Dung Kỹ cần sự tưởng tượng để phát huy tất cả các giai đoạn, thì cách tốt nhất là cậu nên tưởng tượng mình thành nhân vật có kỹ năng mình muốn học.

- Tôi hiểu rồi, vậy là sau này tôi có thể thực hiện chiêu thức giống trong Manga hay Anime đúng không

Takuto vui mừng nói, đã là tuổi trẻ ai lại không có ước mơ bắt chước các nhân vật trong truyện tranh mà mình đã từng coi. Nay mơ ước đã trở thành sự thật cậu làm sao kèm chế được nỗi vui mừng trong lòng.

Thấy cậu ta đã hiểu Quản Lý cũng cười nói:

- Lý thuyết là vậy nhưng quan trọng là khả năng tiếp nhận năng lượng của cơ thể cậu, bởi vì trong Manga hay Anime cũng có những chiêu thức đòi hỏi sự tập trung rất cao hay năng lượng rất lớn.

Takuto như nghĩ tới cái gì đó hỏi:

- Nè Quản Lý ông bị giam trong này là sao biết về Manga Anime vậy. Bọn nó chỉ xuất hiện cách đây mấy chục năm thôi á.

Quản Lý nghe vậy bữu môi khinh thường nói:

- Hừ, đừng coi thường ta chàng trai trẻ ạ, ta có thể không biết trước đây nhưng khi cậu đeo chiếc nhẫn vào là tất cả ký ức và quá khứ của cậu ta đều biết đấy, cho nên ta biết về Manga Anime cũng đâu có gì khó hiểu.

- Cái gì, ông có năng lực bá đạo như thế à!

Takuto đang tưởng tượng mình nếu có khả năng đó thì mấy vụ án mà người ta cho là bế tắc không phải giải quyết nhanh chóng sao. Cậu hoàn toàn có thể trở thành thám tử lừng danh giống trong Conan mà cậu đang đọc. Quản Lý thấy vậy sầm mặt nói:

- Bộ cậu tưởng nhìn vào quá khứ của người khác là hay lắm sao

Quản lý lạnh lùng cho một gáo nước lạnh:

- Làm như thế cậu có thể bị cảm xúc tâm lý của người đó ảnh hưởng giống như cậu trực tiếp trải qua chuyện đó vậy. Ta dám cá, nếu cậu nhìn vào ký ức của một tên tội phạm giết người hàng loạt thì chín mươi phần trăm cậu sẽ trở thành một kẻ như thế. Điều đó rất có hại cho tâm tính của cậu. Đừng bao giờ suy nghĩ đến điều đó trừ khi tâm cảnh của cậu thực sự mạnh mẽ. Chính vì cậu học Dung Kỹ nên càng phải hạn chế sử dụng năng lực đó. Bởi vì Dung Kỹ không thể luyện tâm. Cậu phải tự luyện tâm tính của mình.

Quản Lý đặc biệt nhấn mạnh câu cuối. Nghe thế Takuto cũng hơi rùng mình và tưởng tượng rằng lỡ một ngày chính mình ra tay giết Suzuno thì cậu sẽ ra sao, chắc chắn nó sẽ là nỗi ám ảnh suốt cuộc đời cậu không có cách nào thoát được và tệ hơn cả là đúng như Quản Lý nói người sử dụng Dung Kỹ có trí tưởng tượng vô cùng lớn nếu không điều khiển được nó cậu có thể hủy luôn mọi thứ mà cậu trân trọng và yêu quý. Thế nên cậu không dám nghĩ đến điều đó nữa.

Thấy vậy Quản Lý cũng gật đầu và nói một cách dứt khoát:

- Được lắm, ngồi xuống xếp bằng lại ta bắt đầu truyền năng lực Dung Kỹ cho cậu.

Nghe thấy vậy Takuto cũng ngồi xuống xếp bằng lại, cậu cảm thấy Quản Lý đặt tay lên ngực cậu. Chỉ trong nháy mắt cậu cảm thấy cơ thể mình như nhảy cảm với thiên nhiên hơn rất nhiều, cậu đã có thể cảm thấy rõ ràng mọi thứ xung quanh. Không gian quanh bên trong chiếc nhẫn tràn ngập năng lượng lớn đến mức khó có thể tưởng tượng.

Cậu càng hiểu rõ thêm nơi đây là thiên đàng cho việc tu luyện và tiến thêm một bước về việc nhận thức rõ hơn sức mạnh của Quản Lý khủng khiếp như thế nào. Cậu không biết, đứng bên cạnh Quản Lý cũng mỉm cười cảm ơn số phận, vì cho dù có Dung Kỹ, để cảm nhận được rõ ràng sức mạnh ở đây cũng phải mất một hoặc hai giờ còn Takuto cũng chỉ mất khoảng năm phút chứng tỏ đây là một hạt giống siêu cấp biến thái cực kỳ đáng để đào tạo. Sau đó, Quản Lý lên tiếng:

- Rồi chúng ta bắt đầu bài tập thứ hai Hấp Thu

Nghe vậy Takuto ngạc nhiên

- Sao lại là bài tập thứ hai, thế bài tập thứ nhất là gì?

- Đồ ngốc cậu đã cảm nhận rõ ràng năng lượng ở đây rồi đó là điều kiện để hoàn thành bài tập thứ nhất.

Nghe vậy, Takuto không giấu được vẻ vui mừng nói

- Vâng xin Quản Lý chỉ dẫn

Quản Lý vung tay và một kết giới khoảng mười mét vuông đã vây quanh Takuto và nói:

- Hãy hấp thu hết năng lượng trong khoảng này một cách nhanh nhất, cậu sẽ cần nó để cường hóa cơ thể cậu đó.

Takuto nghe vậy cũng bắt đầu tập trung. Khoảng năm phút đầu cậu hô hấp bình thường và đã thu được khoảng hai phần trăm năng lượng trong kết giới, nhưng cậu vẫn chưa hài lòng với kết quả đó. Cậu bắt đầu mình tưởng, cậu tưởng tượng mình đang ở trong một hồ nước và năng lượng chính là bản thân nước và đang dần ngấm vào cơ thể của cậu, vì trí tưởng tượng của cậu Dung Kỹ đã phát huy tác dụng, năng lượng bên trong kết giới bỗng dung hóa thành những luồng nước chảy vào cơ thể cậu, chỉ trong hơn năm phút cậu đã hấp thu thành công toàn bộ năng lượng trong kết giới. Quản Lý nhìn thấy cũng mỉm cười, sau đó nói:

- Bây giờ hãy mình tưởng đến các luồng năng lượng cậu hấp thu đang chạy khắp cơ quan xương cốt cậu và bắt đầu cường hóa nó, quá trình này không dễ chịu nên ta sẽ giúp cậu một tay. Cố gắng chịu đựng.

Nói xong Quản Lý, đặt tay lên lưng Takuto và ra tay, Takuto bỗng thấy run rẩy kịch liệt. Cơ bắp cậu như bị xé toác ra làm nhiều mảnh còn bụng dưới thì đau buốt như bị hàng trăm người nện vào. Cái đó đã có Quản Lý ra tay một phần chứ nếu không cậu đã bạo thể mà chết. Nhưng Takuto làm gì có thời gian để ý chuyện đó, cậu cắn chặt môi chịu đựng nỗi đau như phanh thây xé xác này, một lúc sau khi cậu cảm thấy mình không chịu đựng được nữa thì cậu nghe một giọng nói quen thuộc:

- Cố lên Takuto kun, cậu làm được mà

Đó là giọng của cô bạn mà cậu quý nhất, báu vật của cuộc đời mà cậu quyết lấy tính mạng ra để bảo vệ không chần chừ một khắc. Cậu ta tập trung hết nghị lực còn sót lại găm lên như thú hoang phần nộ:

- Ta phải vượt qua!

Cậu đứng bật dậy và dường như cơ thể và tinh thần cậu như được tiếp sức, cậu đã bắt đầu thấy những cơn đau đã bớt dần rồi biến mất. Ngay lúc đó cậu cảm thấy cơ thể bùng bùng sinh cơ như được tái sinh vậy. Quản Lý thấy vậy cũng cười nói:

- Mặc dù có sự giúp đỡ của ta, nhưng phải nói cậu làm tốt lắm!

Takuto mỉm cười, nụ cười không giấu vẻ biết ơn nói:

- Cảm ơn Quản Lý đã giúp, bên cạnh đó tôi nghĩ Suzuno cũng là động lực lớn giúp tôi vượt qua sự hành hạ như phanh thây xé xác này.

Nghe vậy Quản Lý cũng gật đầu và bắt đầu nghiêm túc nói:

- Bây giờ cậu hiểu chưa? Nếu cậu chỉ dùng Dung Kỹ để hấp thu, chuyển hoá và giải phóng năng lượng thì cậu vẫn có thể chiến đấu nhưng như thế thì mức độ năng lượng có thể sử dụng của cậu sẽ không bao giờ tăng được, và khi đối mặt với cường giả sẽ bị giết ngay lập tức. Bởi vì thế, cậu nên nhớ, Dung Kỹ cho dù thiên biến vạn hóa thì cơ thể của cậu phải đủ vững chắc để theo kịp sự thiên biến vạn hóa đó.

- Vâng!

Takuto nói lớn, mặc dù cậu cực kỳ không thích sự ngược đãi này nhưng cậu càng quyết tâm phải bảo vệ Suzuno, cậu không bao giờ quên nếu lúc này không có cô ấy động viên mình đã bạo thể mà chết rồi. Cậu sẽ bảo vệ, chăm sóc cho cô ấy suốt cuộc đời này. Quản Lý tiếp tục lên tiếng:

- Tiếp theo bài tập thứ ba Chuyển Hóa. Bây giờ để ta nói rõ cho cậu biết điều này. Có rất nhiều dạng năng lượng tồn tại. Chúng có thể hữu hình có thể vô hình nhưng chúng đều có thể sử dụng Dung Kỹ để hấp thu. Nhưng các dạng thường hay gặp là năng lượng vật lý và năng lượng nguyên tố. Năng lượng vật lý thì cậu biết rồi còn năng lượng nguyên tố bao gồm: Phong, Thủy Hỏa, Thổ, Lôi, Quang, Âm. Năm cái đầu hay gặp hơn còn hai cái cuối rất khó gặp. Nhưng cái hiểm họa và thật sự đáng sợ chính là không gian và thời gian. Hai thứ đó vô cùng phiền phức ngay cả đối với ta. Tất nhiên nếu đẳng cấp đối phương không bằng ta thì ta vẫn thông hành được hấn nhưng nếu xem xét ta thì sẽ là một trận khổ chiến.

Khó chiến? cơ như Quản Lý mà còn phải khổ chiến thì đối phương phải cường đại đến mức nào. Khi Takuto bắt đầu tiếp xúc với Quản Lý thì cậu đã cho rằng Quản Lý là người mạnh nhất thế gian này. Chỉ dựa vào mức độ năng lượng ở đây thôi là biết, Quản Lý khủng khiếp đến mức độ nào, mức năng lượng này cậu không thể thấy được ở thế giới bên ngoài.

Cậu không biết, nếu có cường giả ở bên ngoài vào được đây ông ta sẽ trở thành cao thủ cấp nhập thánh chỉ trong vài tháng, nhưng nhược điểm của nơi đây không thể khiến cho tâm cảnh của họ tăng lên bao nhiêu và đó cũng là nhược điểm của Dung Kỹ. Bởi Dung Kỹ là năng lực của vũ trụ ban cho nên Quản Lý khi sử dụng không cần để ý tới tâm cảnh làm gì bởi vì thế nên ông ta mới có thể đi từ thế giới này đến thế giới khác giải quyết những sự rắc rối khắp vũ trụ.

Nhưng nếu người khác luyện mà không cẩn thận thì có thể bị tâm ma phản phệ trở thành đại ma đầu nguy hiểm nhất vũ trụ. Đó là lý do mà từ trước đến nay Quản Lý không truyền Dung Kỹ lại cho bất cứ người nào suốt vạn tỉ năm tung hoành vũ trụ. Quản Lý tiếp tục bài giảng của mình:

- Mặc dù nói là Dung Kỹ mạnh hay yếu đều dựa vào cường độ cơ thể và sức tưởng tượng của người thi triển, thậm chí người cũng có thể hấp thu luôn sức mạnh đòn đánh đối phương nhưng cái đó nếu như đối phương chỉ sử dụng năng lượng bên ngoài chưa qua luyện hóa thì không sao nhưng còn ngược lại nếu đối phương sử dụng năng lượng của chính họ đã đạt được trong quá trình tu luyện thì sẽ rất phiền phức, bởi vì dạng năng lượng đó có ý thức của chủ nhân đã luyện ra chúng nên cho dù cậu hấp thụ được cũng sẽ có nguy cơ rất cao bị cản trở. Cách duy nhất là hấp thu xong rồi tìm chỗ nào đó rồi dùng Dung Kỹ tiếp tục hấp thu năng lượng lớn hơn rồi từ từ đánh bại nó đoạt quyền chưởng khống năng lượng. Nhưng nếu trong quá trình đó mà cường độ cơ thể cậu không đủ cậu vẫn sẽ bị tan xác như thường. Với lại quá trình dung hòa năng lượng đã có chủ vô cùng phiền phức đó. Thế nên nếu không phải bắt buộc đi thì không nên nghĩ tới chuyện đó.

Takuto gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, Quản Lý tiếp tục nói:

- Nói thế thôi chứ khi dùng Dung Kỹ thì đối phương là sao có cơ hội hấp thu năng lượng bên ngoài được, sức hấp thu của Dung Kỹ gấp lỗ đen vũ trụ vô số lần đấy. Sở dĩ Dung Kỹ bá đạo đến mức tận cùng chính là sự thiên biến vạn hóa trong cách sử dụng đồng thời năng lượng chuyển đổi tinh khiết đến tận cùng và năng lượng đó rất có lợi trong việc cường hóa cơ thể mặc dù mỗi lần cường hóa là một lần tra tấn như chết đi sống lại. Nhưng chỉ cần cậu cường hóa đến lần thứ ba cậu có thể quét ngang cái hành tinh này rồi đó.

- Vâng

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Thanh kiếm truyền thuyết Futsuno Mitama

Sau khi Quản Lý giảng giải cho Takuto về bước thứ ba của Dung Kỹ ông ấy bắt đầu giao nhiệm vụ cho cậu. Bằng vài câu niệm chú ông ấy đã tạo ra một rừng cột đá xung quanh Takuto và nói:

- Hãy phá hủy những cột đá này, và nên nhớ cột đá này chỉ có thể phá bằng năng lượng nguyên tố thích hợp thôi, bắt đầu đi.

Nghe vậy Takuto bắt đầu quan sát những cột đá này. Dựa vào sự cảm nhận, cậu ta có thể nhìn ra rằng, mỗi cây cột này đều có mang sức mạnh nguyên tố, ví dụ như cậu đang chạm vào một cây cột lạnh lẽo cậu biết đây là cột mang năng lượng của băng. Băng chính là sự kết hợp của thuộc tính Phong và Thủy thuộc tính.

Cậu nhanh chóng hấp thu năng lượng xung quanh và tưởng tượng cơ thể mình nóng lên và sức nóng đó bắt đầu tập trung lên cánh tay của cậu, rồi trên tay cậu xuất hiện một quả cầu lửa to gần bằng quả bóng đá. Sau một lúc thì sự việc xảy ra đúng như cậu tưởng tượng bây giờ tay cậu đã xuất hiện một hỏa cầu và cậu ném nó vào cột đá. Nhưng sự việc không như cậu mong đợi, cột đá chỉ rạn nứt chứ không có bị hủy và cậu cảm thấy năng lượng trên cột đá dường như càng tăng cao. Quản Lý thấy vậy nói:

- Đừng hấp tấp, nếu không phá hủy trong một lần chúng sẽ mạnh hơn đó.

Nghe vậy Takuto cũng tập trung hơn trong đòn tấn công của cậu. Càng ngày cậu ta càng tăng tốc độ xuất chiêu thành thực hơn và mức năng lượng cũng cao hơn. Quản Lý bên ngoài nhìn vào cũng ra vẻ thương thức. Quản Lý nhận thấy Takuto nắm rất nhanh về việc sử dụng trí tưởng tượng của mình và tạo ra các đòn tấn công linh hoạt.

Khoảng hai mươi phút sau chỉ còn một cây cột và Takuto cũng đã thấm mệt nhưng cậu cũng bắt đầu tập trung vào đòn tấn công cuối cùng này, đó là một cột đá hỏa hệ. Takuto giờ tay thẳng ra phía trước tạo thế vào đâm thẳng vào cột đá bốn cái gần như liên tục. Ngay lập tức cột đá nứt ra và vỡ vụn. Quản Lý cũng không giấu vẻ tán thưởng nói:

- Đòn Nukite đẹp đó nhưng hình như đó là đòn Kazoe Nukite đúng không, bốn cú Nukite với số lượng ngón tay giảm dần từ bốn cho đến một với bốn thuộc tính khác nhau Lôi, Thủy và Hỏa, Phong. Cậu làm ta ngạc nhiên đó.

- Đó là chiêu tôi học được trong Manga đó nhưng tôi đã quán nhập năng lượng thuộc tính vào đòn đánh vật lý, có vẻ như kết quả không tồi. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên tôi biến đổi cấp tốc thuộc tính mà.

Quả là quái vật, biến đổi thuộc tính liên tục với tốc độ cao như thế mà có thể nắm bắt trong thời gian ngắn như vậy. Quản Lý có vẻ rất tán thưởng Takuto. Nhưng sau đòn đó, cậu cũng đã kiệt sức ngã vật xuống đất. Quản Lý đưa tay tập trung một luồng năng lượng chữa trị cho cậu. Một lúc sau thì, cậu đã thấy tốt hơn, Quản Lý nói:

- Dung Kỹ hấp thu năng lượng sau đó sử dụng rồi lại hấp thu đó là một vòng tuần hoàn bất tận, chính vì thế cậu hoàn toàn có thể tự chữa thương cấp tốc khi đang chiến đấu nhưng không nên lạm dụng nó vì cơ thể cậu là con người cần phải có thời gian hồi phục. Nói cách khác Dung Kỹ tuy bá đạo nhưng cậu phải chịu khổ cường hóa cơ thể mới là con đường tốt nhất cho cậu.

Hiểu được điều Quản Lý nói, Takuto gật đầu và Quản Lý tiếp tục nói:

- Được, bây giờ lấy thanh kiếm ra đây chúng ta tiếp tục luyện tập.

Takuto lấy thanh kiếm rỉ sét mà cậu mượn của ông nội ra, Quản Lý thấy vậy nói:

- Bây giờ cậu cần phải cho nó trở về trạng thái giải phóng và khiến nó nhận chủ, nếu không làm được thì cậu sẽ không bao giờ sử dụng được nó.

Takuto gật đầu, cầm thanh kiếm trên tay vận Dung Kỹ truyền năng lượng vào thanh kiếm. Sau một thời gian thanh kiếm vẫn im lìm không một chút động tĩnh. Quản Lý thấy vậy nói:

- Cậu quên thanh kiếm này đã bị ta phong ấn rồi sao, nếu muốn phá phong cậu phải tập trung năng lượng thật mạnh và tống vào một lần duy nhất mới phá phong được.

Takuto nghe vậy, tập trung tối đa năng lượng trong cơ thể, đến lúc cậu đã không còn dè dặt thì truyền năng lượng vào thanh kiếm như nước vỡ đê khiến thanh kiếm phát sáng. Takuto chưa kịp mừng bao lâu thì cậu

đã cảm thấy một sự chống cự mãnh liệt từ thanh kiếm thoát ra. Trong đầu cậu như có tiếng gầm thét của con quái vật viễn cổ cực kỳ hung hăng bá đạo. Takuto run rẩy, may mà cậu đã trải qua áp lực của Quản Lý và đã trải qua cường hóa nên cậu ta vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Cậu giằng co với thanh kiếm khoảng mười lăm phút thì bỗng nhiên năng lượng thanh kiếm bạo phát, năng lượng khiến cho Takuto đau đớn đến mức vận vẹo. Cậu ta đau đớn như bị vạn kiếm cùng đâm, vạn đao đồng xẻ. Thân thể cậu bắt đầu xuất hiện từng vết cắt máu bắt đầu trào ra. Cậu ta đau đớn gầm lên:

- Ta không thể chết! Ta không thể chết!

Nhưng có vẻ, cậu đã không còn trụ vững được nữa, đầu gối cậu trở nên mềm nhũn và ngã xuống thì ngay lúc đó xung quanh thanh kiếm xuất hiện một hình ảnh của một chiếc vòng tay trong tích tắc kèm chế lại năng lượng từ thanh kiếm đang điên cuồng tấn công Takuto.

Trong khoảnh khắc đó mặc dù không hiểu vì sao nhưng Takuto đã nhanh như chớp vận Dung Kỹ áp chế lại thanh kiếm, và lần này cậu thấy thanh kiếm phát sáng và năng lượng không còn cuồng bạo mà đã êm dịu đi nhiều. Sau đó cậu gục xuống và bất tỉnh.

Quản Lý bên cạnh lại một lần nữa chữa thương cho Takuto nhưng lần này sau khi xong lại vùng một chương đưa cậu ta khỏi chiếc nhẫn. Trong lòng trầm tư lắm bầm “ Cô bé này đáng nể thật. Nhưng thôi đã có con bé biến thái đó lo rồi chắc không sao đâu. Nhưng để ta gửi cho cô ta chút tin tức cái đã”.

Takuto tỉnh dậy và cậu đã thấy mình lại ở trong phòng, cậu vẫn thấy đau đớn vì vết thương khi thu phục thanh

kiếm. Cậu nhìn trên tay thì vẫn thấy đó là thanh kiếm rỉ sét nhưng bây giờ đã khác với lần trước cậu đã cảm

thấy năng lượng tràn đầy trong thanh kiếm.

Cậu nhìn lên đồng hồ thì thấy trời sắp sáng, cậu nhanh chóng vận Dung Kỹ để xóa đi cơn nhức mỏi còn tồn

trong cơ thể. Cậu cảm thấy ở ngoài năng lượng khó hấp thu hơn nhiều hay phải nói là năng lượng không nồng đậm như trong chiếc nhẫn. Một lúc sau thì cậu nghe tiếng gọi của cô bạn quen thuộc:

- Takuto cậu dậy chưa?

Mặc dù hôm nay cậu không đi sinh hoạt câu lạc bộ nhưng vì hôm qua cậu đã nhận lời Suzuno là sẽ đi chợ với cô ấy nên hôm nay cô đã qua đánh thức cậu dậy. Takuto nhanh chóng thay quần áo và xuống nhà. Khi gặp Suzuno cậu đã không thể cảm thấy khủng hoảng hơn bất cứ lúc nào trong cuộc đời...

Vì luyện Dung Kỹ nên cậu rất nhạy cảm với năng lượng. Bởi Quản Lý từng nói bất cứ vật gì cũng có năng lượng, thế mà khi thấy Suzuno lúc này cậu đã cảm thấy năng lượng tỏa ra từ cô ấy rất thấp và khuôn mặt cô ấy có chút tiêu tụy cậu nhanh bước đến hỏi:

- Suzuno, cậu bị sao mà xanh xao quá vậy.

Suzuno cũng mỉm cười trả lời:

- Sáng nay thức dậy mình có chút mệt, nhưng không sao đâu, cậu ra ăn sáng đi rồi mình đi.

Trong lòng cậu, tràn ngập sự lo lắng và thống khổ, cậu không biết chuyện gì xảy ra cho cô gái cậu yêu quý nhất. Mới hôm qua cô ấy còn khỏe mạnh mà đã, cậu chắc chắn không phải là bệnh. Vì làm gì có bệnh nào khiến cho năng lượng xuống nhanh như thế chứ. Bỗng nhiên vang trong đầu cậu giọng nói của Quản Lý:

- Ta đoán không sai mà.

Như người chết đuối vớ được cọc Takuto nhanh hỏi:

- Quản Lý có chuyện gì vậy tại sao Suzuno lại trở nên như vậy?

Quản Lý trầm giọng trả lời

- Đó là vì cậu đấy

- Tại sao lại vì tôi?

- Cậu nhìn trên tay cô ấy xem có thiếu cái gì không

Takuto nhìn trên tay Suzuno thì không thấy cái vòng mà cô ấy có được từ chỗ ông nội, sự lo lắng trong cậu ta càng lớn, vì theo lời ông đó là bảo vật huyền bí mà ông không rõ tác dụng. Cậu vội vàng hỏi Quản Lý:

- Quản Lý, cái vòng đó rốt cuộc là có tác dụng gì vậy sao lại liên quan đến tôi.

Quản Lý thờ dài rồi trả lời:

- Cái vòng đó có tác dụng bảo vệ những người mà chủ nhân của nó yêu quý nhất khi họ lâm vào giây phút sinh tử. Hôm qua cậu đã chắc chắn phải chết khi thu phục thanh kiếm, nhưng nhờ có cái vòng này trong tích tắc áp chế năng lượng điên cuồng của thanh kiếm nên cậu có thể lật ngược tình thế và thành công. Nhưng sức mạnh thanh kiếm quá bá đạo nên chỉ cái vòng thôi vẫn chưa đủ để cứu cậu và nó đã lấy năng lượng sống của cô bé này để bù vào phần thiếu. Hay nói cách khác trong hôm qua cô bé này đã hai lần cứu cậu khỏi cái chết cực kì bi thảm đó.

Nghe xong Takuto như muốn đổ gục. Cậu bất chấp đau đớn để mạnh lên chỉ vì bảo vệ một cô gái nhưng khi cậu chưa bảo vệ được cô ấy thì cô ấy đã bảo vệ cậu hai lần thoát khỏi cái chết. Lòng Takuto đang đau đớn khủng khiếp gấp trăm lần khi bị thanh kiếm chống trả. Cậu thống khổ hỏi:

- Thế có cách nào cứu cô ấy không, tôi phải cứu cô ấy, bất kể cách nào.

Nói xong, Takuto định vận Dung Kỹ đưa và bù đắp năng lượng cho Suzuno thì bị Quản Lý quát lên ngăn lại:

- Cậu muốn giết cô ấy à. Cơ thể cô ấy đâu có Dung Kỹ như cậu mà có thể trực tiếp hấp thụ năng lượng chưa kể cậu vẫn chưa thành thực bước Chương Không thì làm sao không chế được năng lượng. Cậu quên rồi à cách duy nhất để cho cô ấy khỏe lên chính là cường hóa cơ thể nhưng bộ cậu nghĩ cường hóa cho chính mình giống với cường hóa cho người khác làm sao. Nếu với kỹ thuật thông thường thì khi cường hóa cho người khác cậu phải tốn rất nhiều năng lượng và phải có khả năng khống chế thật tốt nhưng sau đó phải luyện tập lại rất lâu. Nhưng với Dung Kỹ cậu chỉ cần chương không tốt năng lượng đưa vào là sẽ thành công mà không tốn bất cứ giọt năng lượng nào. Và quan trọng nhất cũng là sự khác biệt lớn nhất khi cậu cường hóa bản thân cậu thì không cần phải chú ý khống chế năng lượng bởi vì Dung Kỹ tự nó có thể vận hành cường hóa toàn bộ cho cậu chỉ cần cậu chịu nổi sự tra tấn đó. Hay nói cách khác nếu cậu dùng Dung Kỹ để cứu người khác mà không có sự khống chế thật tốt sẽ chỉ khiến người đó chết sớm mà thôi.

Câu nói của Quản Lý càng làm Takuto tuyệt vọng. Cậu bất chấp mọi giá để mạnh lên vì cô ấy nhưng chỉ trong vài ngày đầu cái cậu chứng kiến chính là sự suy kiệt của của người con gái mà cậu yêu thương nhất.

- Quản Lý, tôi van xin ông, hãy chỉ cho tôi cách cứu cô ấy, cho dù tôi phải hy sinh tính mạng.

Takuto thống khổ gào thét trong đầu, bây giờ cậu chỉ còn có hy vọng duy nhất là Quản Lý đang ở trong chiếc nhẫn. Cậu thề rằng cậu sẽ làm tất cả để bảo vệ cô ấy. Thấy được quyết tâm của cậu Quản Lý cũng cảm thấy vui lòng nói:

- Thật ra bản thân ta cũng dư sức cứu được cô ấy nhưng như vậy không có ý nghĩa. Thế nên cậu phải là người chấp nhận nhiệm vụ này và bằng mọi giá phải hoàn thành nó.

- Xin Quản Lý hãy nói tôi phương pháp, tôi sẽ hoàn tất nó cho dù trả giá bằng chính tính mạng của mình.

Takuto nói bằng tất cả sự quyết tâm mà cậu có. Và Quản Lý bắt đầu nói:

- Cô ấy còn khoảng ba mươi ngày trước khi lâm vào tình trạng nguy kịch, trong vòng mười ngày cậu cần thành thực phần Chương Không và tiếp theo ta sẽ đưa cậu đến một nơi để lấy một loài hoa là Vạn Niên Thanh Diệp sau đó mang về.

Takuto thắc mắc hỏi:

- Tôi tưởng tôi thành thạo phần Chương Không thì đã có thể cứu cô ấy rồi chứ tại sao cần phải có Vạn Niên Thanh Diệp gì nữa vậy.

- Bởi vì, đó không chỉ là lá bài cứu cô ấy một mạng nếu cậu thất bại mà khi cậu thành công nó vẫn có thể giúp cô bé có sức khỏe tốt sau này nữa, cậu không muốn làm điều đó cho bạn gái cậu sao.

Takuto nghe vậy thờ phào nhẹ nhõm nói:

- Đừng nói là là một lá dù mười lá tôi vẫn sẽ lấy về cho bằng được.

Đây là lần đầu tiên trong đời mà Takuto quyết tâm đến thế. Người con gái mà cậu muốn bảo vệ trong từng phút giây, đã bảo vệ cậu hai lần khỏi cái chết. Thế nên vì cô ấy cậu có thể chiến đấu với mọi thứ trên đời này. Cậu nghe thấy Suzuno gọi cậu:

- Takuto ra ăn sáng đi chứ

Cậu bước ra và phòng ăn với gia đình, ba mẹ cậu và em gái cũng tỏ ra lo lắng cho Suzuno nhưng cô bé vẫn bảo là không sao. Khi Takuto nghe vậy trong lòng thấy xót xa đến mức nào.

- Đừng lo mới chỉ hôm nay thôi thì không sao đâu cô ấy chỉ như người bị sốt nhẹ thôi, phải đến một tháng sau cô ấy mới bắt đầu suy yếu dần. Cậu còn nhiều thời gian.

Nghe Quản Lý nói vậy Takuto cũng bớt lo lắng đi. Sau khi ăn xong cậu với Suzuno cùng nhau đi ra chợ.

Như mọi ngày chợ vẫn rất đông đúc, hai bạn trẻ cùng nhau đi vào chợ, để khỏi lạc nhau Takuto đã nắm tay Suzuno khiến cho tim cô nàng đập thình thịch liên hồi. Takuto lên tiếng hỏi:

- Cậu hôm nay tính làm món gì hả Suzuno.

Câu hỏi của Takuto khiến cho Suzuno tỉnh khỏi cơn mơ hạnh phúc của mình và cô trả lời:

- À hôm nay Athena san tính làm món heo chiên nên mình tính mua cho cô ấy.

- À, là cô gái mà cậu nói là mới chuyển đến đó à

- Đúng vậy, cô ấy tốt bụng lắm đó. Mấy người bạn cô ấy qua chơi nói với mình như vậy đấy. Cô ấy ở trên trường rất hay giúp đỡ người khác. Dù có hơi kỳ quặc khi cô ấy thích... với mấy cô gái khác nhưng mà cũng không thay đổi được chuyện cô ấy là người tốt.

Mặc dù, Takuto không nghe được rõ, nhưng cậu cũng đã biết thói quen của cô gái tên Athena qua lời kể của Kotori hôm trước. Sau khi mua đồ xong thì hai bạn trẻ ra về. Đi được một lúc, đột nhiên hai bạn trẻ bỗng nghe được một tiếng kêu thất thanh.

- Cướp! Cướp! Ai giúp tôi với.

Tiếng kêu đó phát ra từ một người phụ nữ trung niên khoảng ba mươi tuổi, cô ấy có vẻ vừa từ máy ATM rút tiền thì bị giật mất túi. Hiện tại tên cướp đang điên cuồng chạy vừa lấy dao ra vùng loạn xạ. Mọi người sợ quá và không muốn gặp rắc rối đều tránh đường cho tên đó chạy. Nhưng Suzuno ngay lập tức lao ra chặn đường tên cướp lại:

- Không được chạy, trả túi đồ lại cho cô ấy.

Tên cướp thấy mình bị cản đường càng tức giận điên cuồng phóng tới và gầm lên.

- Con nhóc khốn khiếp! Nếu mày muốn chết thì tao cho mày chết!

Takuto thấy tên cướp lao lên tính đâm chết Suzuno và cậu nhận rõ sự run rẩy sợ hãi của Suzuno nhưng vẫn

không tránh đường, điều đó đã khiến cậu ta nổi khùng. Cậu chưa làm gì được để bảo vệ người con gái của cậu mà đã để cô ấy bảo vệ cho nên không suy nghĩ nhiều cậu nhanh như chớp đã lao lên phía trước và thủ

thế định ra chiêu Kazoe Nukite nhưng Quản Lý đã la lên trong đầu cậu:

- Cậu muốn giết hắn à? Ngay tại chỗ này sao?

Đúng vậy, nếu tên cướp ăn chiêu liên hoàn đó chắc chắn sẽ tử nạn đương trường bởi vì mặc dù Kazoe Nukite của Kazuto không được như trong Manga nhưng với sự sát thương của sức mạnh nguyên tố và khả năng tăng cường sát thương vật lý sau khi cường hóa đủ cho Kazuto đánh vỡ cả đá tảng, thế thì thân thể của một tên cướp thì đáng cái gì. Nhưng quan trọng nhất nếu giết hắn ở đây chắc chắn sẽ gây rắc rối, chắc chắn sẽ mất rất nhiều thời gian, chưa kể sẽ gây rắc rối không cần thiết cho sau này, nhất là bây giờ Takuto không có nhiều thời gian dây dưa với cảnh sát.

Nghe vậy Takuto cũng bình tĩnh lại cậu chuyển đòn và tung một quyền thẳng ngay vào mặt của tên cướp, không chỉ thế, cậu ta gia trì thêm thổ thuộc tính vào đòn đánh. Đặc tính của thổ chính là vững vàng và nặng nề nên đòn đánh đã khiến cho tên cướp văng xa ít nhất là năm mét rồi bất tỉnh. Sau đó, mọi người xung quanh vỗ tay hoan hô cậu, và Suzuno như thoát lực ngồi bệt xuống đất. Takuto bước đến gần rồi la lên trách cứ:

- Tại sao cậu làm vậy Suzuno? Cậu có biết tên đó muốn giết cậu không?

Thấy được vẻ lo lắng vừa tức giận vừa quan tâm trong ánh mắt và lời nói của Takuto khiến Suzuno vô cùng

hạnh phúc nói trong nước mắt rơi trên khuôn mặt dễ thương.

- Đúng! Mình sợ lắm! Khi hắn nói vậy... Mình rất sợ... Nhưng... Mình biết cậu chắc chắn sẽ cứu tớ mà Takuto kun.

Takuto thấy những giọt nước mắt sợ hãi của Suzuno cũng không tiếp tục trách cứ mà nhẹ nhàng dịu cô ấy

dậy và dịu dàng an ủi.

- Không sao đâu Suzuno! Cậu rất tốt bụng, tớ biết điều đó mà, nhưng sau này nếu có chuyện như thế này hãy để tớ giả quyết, dù sao cậu cũng là con gái, đừng nên làm những việc nguy hiểm như thế.

Suzuno nghe vậy mỉm cười khiến Takuto đỏ mặt.

- Ừ... Cảm ơn cậu Takuto kun.

Sau một lúc thì cảnh sát tới đưa tên cướp tới đồn công an và Takuto cùng Suzuno đi theo để làm chứng cho người phụ nữ trung niên kia. Sau khoảng hai

mười phút thì cậu được trả về, một người công an vỗ vai cậu và nói:

- Cậu làm tốt lắm, đàn ông con trai phải đưa lưng mình ra để bảo vệ người con gái của mình chứ

Nghe vậy, cả hai bạn trẻ mặt đỏ lừ, và người công an cũng đi vô tiếp tục công việc. Sau đó, hai người cùng nhau ra về trong tiếng cười đùa.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chuẩn bị lên đường, Cộng hòa Flonyard

Đã hơn bảy ngày từ khi Takuto thu phục thanh kiếm, và bây giờ cậu đang cố gắng hết sức trong việc luyện tập. Quản Lý giao cho cậu những bài tập rất khó khăn cần có sự không chế cực cao như xô kim băng phong thuộc tính hay tạc tượng băng bằng hỏa thuộc tính. Đó là những bài tập có độ khó tương đối cao với sự không chế và đòi hỏi phải vận dụng trí tưởng tượng vô cùng thành thạo.

Takuto phải tốn bao nhiêu công sức và tinh thần mới trụ được, có nhiều lần cậu suýt gục ngã nhưng khi nghĩ tới tình trạng của Suzuno khiến cậu cho dù kiệt lực đến mức nào cũng vận Dung Kỹ đứng dậy tiếp tục, điều đó càng khiến cơ thể cậu càng quen với áp lực chiến đấu lâu dài. Cậu hỏi Quản Lý:

- Chừng nào tôi mới có thể cường hóa cơ thể tiếp theo?

Quản Lý dội cậu một gáo nước lạnh.

- Muốn trùng tổ cơ thể lần hai thì cậu cần hấp thụ một lượng năng lượng trong kết giới ít nhất ba mươi mét vuông gấp ba lần trước mà độ thông khổ không chỉ gấp ba lần. Bởi vì Dung Kỹ năng lượng cường hóa hiệu quả rất cao nên nếu lần sau không sử dụng bao nhiêu đó thì sẽ không thể một lần phá rồi lập nữa đâu. Cậu nên biết người bình thường từ tích lũy năng lượng rồi đột phá lên cấp, nhưng Dung Kỹ có thể đột phá liên tục nhưng sự đau đớn gấp trăm lần, ngăn cản người bình thường bởi thể nên trước khi cậu rèn luyện thể chất đến cực hạn thì mới có hi vọng. Với lại khi cường hóa cơ thể cậu đã đi lên tầng cao mới và cũng xuất hiện một giới hạn mới, cậu nên đạt tới giới hạn đó thì hãy cường hóa nữa. Ta không nói là cường hóa liên tục là không được nhưng nếu cậu nghĩ cô bé đó sẽ cứu cậu thêm một lần nữa thì cứ việc thử. Thêm nữa, vẫn có cách tăng trưởng cường độ cơ thể mà.

Nghe vậy Takuto vui mừng, cậu muốn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ để thực hiện những gì cậu đã thề với lòng mình. Cậu ta vội vàng hỏi:

- Cách đó là gì hả Quản Lý.

Như muốn trêu tức Takuto Quản Lý làm vẻ mặt không khác gì troll face mà cậu thường thấy trên internet.

- Cái đó để sau đi nhóc, tập luyện tiếp đi.

Mặc dù, bức tức nhưng Takuto vẫn tiếp tục luyện tập. Bây giờ, cậu càng ngày càng thành thực kỹ năng Kazoe Nukite của mình. Cậu đã có thể quán chú nhiều năng lượng hơn vào đòn đánh của mình. Và hôm nay cậu đang luyện tập một tuyệt chiêu khác. Cậu tập trung năng lượng cơ thể vào lòng bàn tay, tập trung cao độ từ từ điều khiển các luồng năng lượng xoay tròn và dần dần tăng tốc độ cho chúng theo nhiều hướng khác nhau rồi từ từ nén chúng lại.

Có vẻ như cậu ta không thành công trong lần đầu khiến năng lượng bạo phát và khiến cậu lãnh đủ nhưng cậu vẫn không bỏ cuộc tiếp tục luyện tập, cơ thể của cậu bây giờ đã thấm đẫm bởi máu do năng lượng bạo phát. Đã mười lăm tiếng từ khi cậu ta bắt đầu luyện chiêu này, cậu cũng đã có nhiều kinh nghiệm, Takuto bây giờ mới hiểu sự khó khăn và nỗ lực của người đó khi phải luyện chiêu này chỉ trong ba ngày chỉ bởi một cuộc đánh cược bằng niềm tin của mình. Quản Lý thấy vậy nói:

- Mặc dù trong này thời gian trôi qua chỉ bằng một nửa bên ngoài nhưng cậu đã ở đây hơn mười lăm tiếng tức hơn bảy tiếng ở ngoài đã sắp tới giờ dậy rồi đó.

Nghe vậy Takuto cũng vận Dung Kỹ để phục hồi, cậu phát hiện rằng tự tập luyện đến mức ngược đãi này cũng có thể khiến cơ thể cậu mạnh lên mặc dù không nhiều nhưng quả thật đã mạnh hơn một chút. Cậu cũng hiểu do ngày nào cũng nhận áp lực từ Quản Lý nên so với lúc mới cường hóa xong cậu đã mạnh hơn. Như biết Takuto đang nghĩ gì Quản Lý nói:

- Đúng thế, cái đó không sai, nhưng cậu không thể phá rồi lập chỉ bằng cách như thế, bởi vì khi cậu tập rồi phục hồi, cậu chỉ dùng năng lượng với tác dụng khôi phục, còn khi cường hóa cái cậu sử dụng là năng lượng với tác dụng xung kích cực mạnh. Chúng khiến cho toàn bộ cơ thể cậu như bị đánh nát và kích thích toàn bộ vượt qua giới hạn hiện tại. Một cái là nhu hòa chữa thương, một cái là xung kích cực mạnh hai cái hoàn toàn khác nhau đấy, cậu cảm thấy mình mạnh lên do là cơ thể cậu bắt đầu đi gần đến cái giới hạn của cấp bậc này đó. Một lúc nào đó, cậu buộc phải cường hóa nếu muốn đi tiếp.

Nghe vậy, Takuto cũng không phản bác, cậu hiểu kỹ năng thiên biến vạn hóa này đã bá đạo thì người tập nó đâu có ai là bình thường toàn là mấy tên biến thái khoái bị ngược đãi để mạnh lên. Quản Lý như hiểu được cậu ta đang nghĩ xấu mình đã niệm chú biến thành Suzuno đang trong bộ đồ ngủ cực kỳ khiêu gợi nũng nịu lên tiếng:

- Takuto kun đến đây ngược đãi mình đi! Nếu là cậu thì làm gì mình cũng chịu!

Quả thật chiều này cực kỳ có hiệu quả, Takuto chết sững vì bất ngờ, mũi cậu ta dường như có chất lỏng gì đó màu đỏ chảy xuống và bộ phận nào đó của cậu đang dưng mẫn giương lên như muốn ngạo thị thiên hạ và sẵn sàng lao lên ngược đãi cô bé đang nằm kia. Nhưng chưa kịp định thần cậu lại thấy hình ảnh của một người đàn ông quen thuộc đang cười như chưa bao giờ được cười, chưa kể ông ta đưa cho cậu tấm hình mà cậu đang chết sững với máu mũi tuôn trào phía trên và dưng cò phía dưới khiến cậu nổi điên chửi rủa:

- #####

Takuto đây, trong đầu vẫn nguyên rủa tên Quân Lý chết bầm dám xài cách đó để trêu cậu. Và ngay lập tức, từ trên trời rơi xuống một chiếc pantsu, cậu cảm thấy rất rõ mùi hương mà độ ấm của nó, chứng tỏ nó mới được cởi ra và cậu cảm thấy rất rõ năng lượng còn sót lại này là của Suzuno. Điều này khiến máu cậu lại một lần nữa dồn lên não, trong đầu cậu vang theo tiếng cười cực kỳ đáng khinh bỉ:

- Ha! Ha! Ta mới chồm chiếc pantsu mà cô ấy mặc khi ngủ đó, nếu cậu thấy khó chịu thì lấy cái đó ra thỏa mãn dục vọng, đó là đồ thật đó nha, hàng hot đó.

Takuto nghe vậy tưởng tượng ra cảnh Suzuno ngủ không mặc pantsu và máu mũi một lần nữa lại trào ra. Cậu gần như không kiềm chế được ý định tận hưởng chiếc pantsu và bắt đầu làm hành động cao quý. Trong đầu cậu, như có một thiên thần liên tục nhắc nhở “Không được Takuto mày làm vậy là có lỗi với cô ấy.”

Đã có thiên thần thì có ác quỷ, tên ác quỷ cũng liên tục cámbổ bằng ý nghĩ “Không sao đâu, trước sau cô ấy cũng là của mày, lấy tí lỗi trước không phải hơn sao. Bên cạnh đó vì tên Quân Lý chết bầm mà nãy mày lên đỉnh vẫn chưa được giải phóng nên sẵn có hàng hot ở đây cứ thoải mái làm mấy phát cho thỏa mãn đi.”

Hai tên đó cứ liên tục thì thầm trong đầu Takuto suốt hơn 15 phút thì Takuto đã đánh bại được ác quỷ không biết do cậu YSL hay là do sự trân trọng cậu dành cho Suzuno, cậu không muốn làm vậy đối với cô bé khi chưa được cho phép. Cậu bình tĩnh lại và kêu Quân Lý trả lại cho Suzuno, Quân Lý thấy vậy cười.

- Khá lắm, có thể làm chủ dục vọng, để không làm chuyện có lỗi với người con gái của cậu. Tâm cảnh cậu tiến thêm một chút rồi đó. Mặc dù chiếc pantsu đó là đồ thật nhưng đã bị ta cho một vài cảm chú và tác dụng của nó là không ngừng kích thích cậu. Và nếu cậu thật sự làm như ác quỷ dụ dỗ cậu sẽ không bao giờ lại gần cô bé đó được nữa. Bởi vì khi đó, nếu cậu lại gần thì Suzuno sẽ bị cậu hút hết năng lượng sống và sẽ chết. Cậu có cho chịu được điều đó xảy ra không hả chàng trai?

Nghe vậy, Takuto lạnh người, cậu cảm thấy thật may mắn khi mình làm chủ được bản tâm của mình chứ nếu không thì cậu đã mất Suzuno vĩnh viễn chỉ vì một cái pantsu. Cậu biết dù thế nào Suzuno cũng không để ý mà đến bên cạnh cậu. Nhưng là con trai cậu có thể để người con gái mình quý nhất chết trên tay mình và vì mình hay không. Cậu trả lời là “Không! Tuyệt đối không!” Cậu thờ dài nhẹ nhõm và cậu nghe tiếng của Quân Lý:

- Đừng trách ta, Dung Kỹ không thể luyện tâm mà cậu lại không như ta, nên ta buộc phải làm thế. Đầu tiên kích thích cậu lần đầu, và ngay sau đó tiếp tục với cách thức cao hơn để cậu dễ sa ngã hơn thì luyện tâm mới có tác dụng. Mặc dù khi biến hình ta cũng có chút tư tưởng muốn trêu chọc cậu. Một hòn đá hai mục tiêu.

Nghe vậy Takuto cũng không còn bức mình nữa mà hỏi?

- Này Quân Lý, ông cũng luyện Dung Kỹ mà sao không phải luyện tâm vậy?

- Không phải ta luyện, mà là ta sinh ra đã có nó rồi và cũng không cần cường hóa bởi vì khả năng tiếp nhận năng lượng của ta là vô tận. Và cậu là người duy nhất ngoài ta có Dung Kỹ một cách hoàn thiện.

Quân Lý giải đáp thắc mắc cho Takuto. Cậu ta dường như không tin vào tai mình kỹ năng bá đạo như thế này mà mới sinh ra đã có lại không cần cường hóa, rốt cuộc Quân Lý là ai đây. Cậu chợt nghĩ lại câu sau của ông ta và biết được một điều là vẫn còn người biết Dung Kỹ nhưng không hoàn thiện mà thôi. Nhưng cậu cũng không hỏi vì biết Quân Lý sẽ nói mình khi mình cần biết.

Takuto nhanh chóng đứng dậy và thay đồ để chuẩn bị đi xuống ăn sáng. Hôm nay tuy cậu không phải đến trường tập luyện nhưng cậu cũng có kế hoạch luyện tập của riêng mình là đi đến câu lạc bộ kiếm đạo của trường để tập một chút vì người bạn cùng lớp cậu có tham gia nên cậu có thể bàn với cậu ta một chút. Cậu quyết định tập kiếm vì từ khi thu phục thanh kiếm cậu chưa sử dụng nó bao giờ. Cậu muốn cậu có chút kỹ thuật để phòng thân chứ nếu chỉ dựa vào biến đổi nguyên tố thì không thể chiến đấu giỏi được vì chiến đấu không chỉ cần có sức mà còn có kỹ thuật nữa.

Thế nên hôm nay cậu quyết định lên trường luyện tập một chút, thực ra Quân Lý cũng có thể tập cho cậu nhưng mà khi luyện ở đó cậu nhận ra cậu quá dựa vào Dung Kỹ và năng lượng ở đó khi tập. Đó là điều không tốt, bởi vì bên ngoài không thể có năng lượng như bên trong đó được, mặc dù bên ngoài cậu có thể hấp thu năng lượng mặt trời trong buổi sáng nhưng cậu đã không làm. Đi khoảng một lúc thì cậu đã tới trường, cậu đi thẳng tới câu lạc bộ kiếm đạo thì đã thấy bạn cậu đang đứng chờ. Cậu con trai với mái tóc đen tuyền cao khoảng 1m7 trong bộ đồng phục kiếm đạo đang đứng trước cửa, thấy Kazuto đang đi tới cậu ta gọi:

- Ê, mày tới đúng giờ đó, bắt đầu tập rồi. Nhưng tao phải nói cho mày biết đội trưởng muốn kiểm tra mày đó.

Takuto ngạc nhiên hỏi:

- Kiểm tra cái gì tao không hiểu?

Nghe xong cậu bạn cũng trả lời:

- Chuyện là thế này chả là một người trong đội của tao vừa bị tai nạn hai hôm trước mà anh ấy lại là tiên phong, nên hiện giờ tao đang thiếu người thi đấu. Vì thế hôm qua, khi nhờ đội trưởng, tao nói mày có thể thay vị trí tiên phong cho đội có thể tham gia thi đấu, nhưng cái cần là phải biết chút ít để cho người ta không nói ra vào. Takuto ngạc nhiên hỏi:

- Thế những người khác đâu, bộ chỉ có năm người trong câu lạc bộ thôi chắc?

- Thì vẫn còn mấy cô gái, nhưng đây là giải dành cho nam thôi nên đâu có được. Thôi giúp tao đi dù sao tao với mày cũng quen từ năm lớp 8 rồi. Với lại đây là năm cuối của anh đội trưởng rồi, anh ta sẽ thất vọng lắm nếu không thể tham gia thi đấu.

Takuto suy nghĩ một chút rồi gật đầu

- Ừ thôi cũng được! Nhưng nếu đội mày thua thì đừng có nói tao nha. Khi nào thì thi đấu?

- Nửa tháng nữa. Cảm ơn nha, tại tiên phong của đội tao phải bó bột chân ít nhất nửa năm mới tháo được nên chỉ trông chờ mày thôi đó.

- Biết rồi, thôi vô tập được chưa?

- Ừ vô thôi.

Khi vô bên trong thì Takuto thấy một nhóm học sinh 10 nữ 3 nam đang tập, có vẻ câu lạc bộ kiếm đạo của trường không có nhiều nam học sinh cho lắm. Một người có vẻ là đàn anh lớp trên tiến lại gần và nhìn Takuto hỏi:

- Cậu là Mizuhara kun mà Kazuma nói đến

Anh ta là một đàn anh năm cuối, trông rất bình thường nhưng khi Takuto nhìn vào đôi mắt của anh ta, cậu nhận ra một điều ánh mắt này chính là vũ khí hỗ trợ đặc lực cho thanh shinai khiến cho anh ấy trở thành đội trưởng đội kiếm đạo.

Takuto trả lời

- Vâng, và anh là...

- Hiroto Shirogane, chủ tướng. Theo như những gì Kazuma nói cho cậu thì hôm nay ta sẽ chỉ cho cậu hết khả năng để cậu có thể thay cho tiên phong của đội chúng tôi. Thực ra vị trí tiên phong chỉ cần đánh thật đẹp và tạo sĩ khí cho đội, thắng thua không quan trọng nhưng nếu thắng thì tốt. Bây giờ vô thay đồ đi.

Takuto theo sự hướng dẫn mà mặc giáp vào, cũng may mà có bộ đồ vừa với cậu nên cũng không gặp khó khăn gì. Takuto tuy chưa đánh kiếm bao giờ nhưng cậu ta đã đọc manga về kiếm đạo rồi nên cậu cũng khá nắm rõ các quy tắc và nghi lễ.

Sau khi xong xuôi mọi thứ, cậu đã bắt đầu vào trận đấu với đội trưởng. Bởi vì đấu chính là cách nhanh nhất để khiến cho đội trưởng nắm được ưu khuyết của Takuto từ đó đưa ra những chỉ dẫn thích hợp. Lúc đầu, anh ta còn nương tay nhưng sau đó lại bắt đầu thấy bất ngờ vì Takuto không chỉ nắm bắt rất rõ đòn anh ta sử dụng, cho dù biến hóa ra sao Takuto vẫn như đọc được và theo kịp chuyển động mặc dù Takuto không một lần tấn công nhưng điều đó vẫn khiến đội trưởng hài lòng. Bên cạnh đó mọi người theo dõi đều cảm thấy khó tin khi một lính mới lại có thể cảm hòa với đội trưởng.

Khi cả hai dừng lại, đội trưởng có vẻ rất hài lòng nói:

- Cậu khá thật đó, mặc dù không tấn công nhưng người có thể theo kịp được chuyển động của tôi cũng không có nhiều đâu cho dù là người được xưng là kiếm sinh mạnh nhất Nhật Bản đi chăng nữa. Mặc dù tôi đánh không lại nhưng bảo cậu ta không đánh trả mà chỉ đỡ và né như cậu chưa chắc cậu ta làm được.

Thực ra Takuto không hề khó khăn gì khi né tránh các chiêu thức đó, Dung Kỹ khiến cậu rất nhạy cảm về năng lượng nên cậu có thể đọc được năng lượng của đối thủ mà phán đoán chiêu thức. Sờ dĩ cậu không tấn công là vì không muốn bị mời tham gia câu lạc bộ kiếm đạo sau này. Cậu ta nghĩ có lẽ sẽ viếng thăm người gọi là kiếm sinh mạnh nhất Nhật Bản nhưng với tư cách là kẻ thách đấu ẩn danh. Vì cậu không muốn mình lộ diện trước báo chí. Đội trưởng nói:

- Có vẻ ta không phải lo lắng chuyện thiếu thành viên nữa rồi, với lại nếu có cậu khả năng thắng chúng sẽ cao hơn không chừng. Thôi được rồi cậu bắt đầu tập chung với các thành viên khác đi.

Tiếp theo đó, Takuto bắt đầu tập chung với mọi người. Mọi người đã thấy khả năng của cậu ta nên cũng tỏ ra thân thiện vì dù gì cậu cũng xứng đáng làm thành viên cho giải sắp tới. Trong quá trình luyện tập đội trưởng cũng không ngần ngại chỉ dẫn một số kinh nghiệm thi đấu của mình cho Takuto.

Takuto biết, đối với anh ta giải đấu này rất quan trọng nên anh ta gần như không giữ lại chút gì. Hôm nay, Takuto đã thu được rất nhiều thành quả trong việc nâng cao nhận thức về kỹ thuật chiến đấu của bản thân mình. Khi ra về, cậu nghe Quản Lý nói

- Bây giờ cậu ra khu rừng sau trường đi, chúng ta sẽ tập luyện với thanh kiếm đó và ta sẽ tập với cậu.

Takuto nghe vậy kinh ngạc nói:

- Quản Lý ông tính phá phong ấn của chiếc nhẫn à:

Nghe vậy, Quản Lý cười kiêu ngạo

- Hừ! Ta mà phá phong ấn ra bảo đảm tất cả cường giả mạnh nhất của trái đất sẽ tập trung tới Nhật Bản điều tra, mặc dù bọn đó chỉ là tôm tép nhưng nếu chiến đấu cả toàn bộ thành phố này thành bãi hoang tàn ngay tức khắc. Ta chỉ đưa ra phần thân của ta mà thôi.

Takuto nghe vậy cũng chẳng ngạc nhiên, một người khủng bố có Dung Kỹ và khả năng hấp thụ năng lượng vô tận như ông ta thì ai mà đánh lại được. Cậu nói

- Được tôi sẽ không làm ông thất vọng

Và hai người đó đi đến khu rừng sau trường, ngay lập tức trước mặt cậu xuất hiện một người giống Quản Lý như đút tay đang cầm một thanh trường kiếm và lao vào tấn công. Takuto cũng rút thanh kiếm ra và đánh trả. Takuto nhận ra kiếm thuật của Quản Lý mạnh hơn người đội trưởng đó nhiều, chiêu số không những nhanh mà còn mạnh khủng khiếp lại biến hóa khôn lường thêm nữa là áp lực tỏa ra kinh hồn khiến cho Takuto mặc dù sử dụng Dung Kỹ quán chú thuộc tính vào đòn đánh nhưng cậu ta không thể chiếm lấy một chút thượng phong đó là Quản Lý đã khống chế thực lực chỉ xem xem Takuto thôi đấy.

Quản Lý cứ như bóng hình cậu ta không tài nào nắm bắt được. Hàng trăm tiếng binh khí chạm nhau tóe cả lửa khiến khu rừng yên tĩnh trong ngày hè trở nên ồn ào. Takuto đã phát động năng lượng đến mức mạnh nhất mà cậu ta có thể chịu đựng để chống trả với các đòn đánh cực kì nguy hiểm của Quản Lý. Kiếm khí do hai thanh kiếm phát ra khiến cây cối xung quanh đó bị chém nát vụn.

Như nghĩ đến cái gì đó, Takuto dừng lại và bắt đầu tập trung năng lượng vào lòng bàn tay sau đó vận hành chiêu thức mới của cậu và lần này cậu đã thành công, một quả cầu năng lượng tròn đẹp được tạo ra từ vô số dòng năng lượng xoay tròn với tốc độ cao theo nhiều hướng được nén lại với mức độ cao nhất. Đó là tuyệt kỹ Rasengan mà cậu bắt chước trong manga. Thấy vậy, Quản Lý cũng bắt đầu tập trung năng lượng vào mũi kiếm của mình bắt đầu phát động tuyệt kỹ.

- Getsuga Tensho

Một luồng năng lượng hình mặt trăng lưỡi liềm bạc lao đến Takuto với tốc độ kinh hồn, thấy vậy nhưng Takuto cũng không sợ hãi la lên:

- Raasengan, phá cho ta

Hai luồng năng lượng chạm nhau và một luồng sóng xung kích cực mạnh tỏa ra khiến cho cây cối ở đây hoàn toàn bị phá nát. Nhưng hai người cũng không dừng lại và tiếp tục lao vào chiến đấu.

Sau khi chiến đấu thêm được Mười phút thì cả hai dừng lại, Takuto sau khi đấu đã nhận ra mình đã phải chết ít nhất là cả trăm lần khi đấu với Quản Lý. Nhất là chiêu đó của mình vẫn không đánh lại được Getsuga Tensho. Khi cậu nghỉ ngơi Quản Lý nói

- Cũng không tệ lắm, nhất là chiêu Rasengan đó khá lắm, bây giờ nghỉ chút rồi tập thêm 3 tiếng nữa rồi về, sau đó tối nay chúng ta sẽ đi lấy Vạn Niên Thanh Diệp

- Nơi đó là ở đâu vậy, có xa không ?

- Nơi chúng ta đến là một thế giới khác

- Cái gì, một thế giới khác ý ông là chúng ta rời khỏi trái đất sao?

Takuto ngạc nhiên quá đỗi, dù sao đi sang thế giới khác là thứ cậu chỉ thấy trong Manga và Anime thôi. Cậu chưa bao giờ nghĩ sẽ có ngày, người ta sẽ bảo với cậu là sẽ sang thế giới khác bao giờ cả.

- Đúng vậy, nơi chúng ta đến sẽ là một thế giới khác và ở đó đất nước duy nhất có thể lấy Vạn Niên Thanh Diệp chính là nước cộng hòa Flonyard.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Takuto và sát thủ Hắc Ưng

Takuto bây giờ đã có mặt tại quảng trường nơi phong ấn Quản Lý. Hôm nay, cậu ta đã luyện tập với Quản Lý ở thế giới thật nhằm làm quen với việc sử dụng Dung Kỹ trong tình trạng khác. Và Takuto hiện nay đã có vài chiêu chủ bài của mình. Thấy Quản Lý đang ngồi trong quảng trường cậu nói:

- Bao giờ chúng ta lên đường vậy. Và làm sao chúng ta có thể đến thế giới khác được chứ, với lại gia đình tôi tính sao bây giờ? Đầu thế vắng mặt gần một tháng chứ.

- Ta đã khiến cho gia đình cậu nghĩ cậu đi tập huấn với câu lạc bộ rồi trong ba tuần rồi, nếu tính về chênh lệch thời gian giữa hai thế giới thì cậu có thể ở thế giới đó hơn một tháng, nên cái đó cậu không cần lo, nhưng tốt nhất cậu nên chuẩn bị nơi đó không giống trái đất đâu đấy, việc giết người xảy ra như cơm bữa đó.

- Được tôi đã sẵn sàng, vì cô ấy tôi cho dù phải chiến với rồng cũng không sợ.

- Ha! Ha! Ha! Cậu bây giờ mà đòi chiến với rồng. Nếu muốn chiến phải ít nhất cường hóa tới lần bốn cái đã, như thế miễn cưỡng có thể đối đầu với rồng mới sinh vài nghìn tuổi.

- Cái gì rồng vài nghìn tuổi chỉ xếp vào rồng mới sinh thôi sao.

Takuto ngạc nhiên đến cực độ mồm cậu há thành một chữ “O” to tướng, mặc dù trong truyện cậu biết rồng sống lâu nhưng cậu không bao giờ ngờ đến con rồng đã sống vài ngàn tuổi chỉ là mới sinh trong tộc rồng.

Thấy vậy Quản Lý cười nói:

- Cái cậu không ngờ còn nhiều lắm, nhưng thôi cứ từ từ mà tìm hiểu, bây giờ ta đưa cậu đi.

Nói xong, Quản Lý vung tay và ngay lập tức không gian rạn nứt lộ ra một thông đạo đen ngòm Takuto cảm thấy năng lượng đó vô cùng kỳ dị nhưng cậu ta chưa kịp nghiên cứu kỹ lưỡng đã bị Quản Lý cho một chương bay thẳng vào lỗ đen. Khi Takuto bay qua lỗ đen, cậu ta cảm thấy muốn nôn thốc nôn mửa. Sau khoảng năm phút thì cậu ta rơi xuống đất.

Nhìn xung quanh Takuto thấy mình đang ở một khu rừng và cậu nhìn vào bản đồ Quản Lý đưa và biết đây là bia của khu rừng Mộng Huyền một trong những nơi nguy hiểm thuộc nước cộng hòa Flonyard.

Cộng hòa Flonyard, nếu so với trái đất, nó chỉ ở khoảng vào thời trung cổ mà thôi, và vào lúc này khoa học kỹ thuật cũng chưa được coi trọng. Những người được coi trọng và có tiếng nói ở đây nếu không là quý tộc thì cũng là những pháp sư nắm trong tay những thuật pháp kỳ dị, người ta truyền nhau các pháp sư chính là chuyển thể của thần linh hoặc là phân thân của thần xuống cai trị giúp đỡ người thường nên vị trí của họ có phần cao hơn cả quý tộc. Nên nếu một làng mà không có trưởng làng thì vẫn coi là chuyện thường nhưng nếu không có một pháp sư thì sẽ không bao giờ có thể được sự coi trọng của những ngôi làng khác.

Mặc dù, trên thực tế, hầu hết những pháp sư giỏi đều đến phục vụ cho vương quốc để được coi trọng hơn còn những pháp sư nắm chức vụ cao ở một thôn làng nào đó hầu hết chỉ là những pháp sư cấp thấp, không đáng cho vương quốc bồi dưỡng.

Chính vì thế một pháp sư được chứng nhận của vương quốc có thể hô mưa gọi gió làm bất cứ việc họ thích nên dần dần khiến họ ngày càng ngông cuồng ngạo mạn, cho dù là đứng đầu quân đội cũng không dám tùy tiện chọc vào họ mà sẽ khéo léo tránh mũi nhọn.

Và tại một nơi xa xôi, trong một cung điện vô cùng tráng lệ nguy nga, nơi chỉ có các vua chúa hay quý tộc ở. Một nam tử trong bộ áo choàng xa hoa đang ngồi trong phòng của mình xem xét một đồng giấy tờ. Hắn ta đang xem xét mọi việc trong khuôn mặt khó chịu, có vẻ như vài chuyện xảy ra gần đây không khiến hắn hài lòng lắm.

Trong bóng tối của căn phòng bước ra một người áo đen trùm kín và bước đến cạnh nam tử cúi xuống hành lễ.

- Xin đại hoàng tử đừng lo, mọi chuyện sẽ như dự liệu. Chuyện đó của hoàng tử sau hai ba ngày nữa sẽ không ai có thể biết được. Chúng ta đã lo liệu mọi chuyện.

- Ủ! Hắc Ưng làm việc thì ta yên tâm rồi. Làm cho gọn đi.

Nam tử đó là Gulie Devan Beelzebub là đại hoàng tử của nước cộng hòa Flonyard. Trong hoàng tộc Beelzebub có tổng cộng hai hoàng tử và một công chúa, nhưng nhị hoàng tử đã chết trong một cuộc đi săn ở rừng Mộng Huyền.

Chính vì thế nên đại hoàng tử đã danh chính ngôn thuận trở thành kẻ kế thừa. Nếu không có gì thay đổi thì chỉ năm năm nữa hắn ta sẽ lên nắm quyền. Nhưng mọi việc gần đây có vẻ không thuận lợi, cô công chúa tình quái đó dường như đã phát hiện ra vấn đề đáng nghi trong cái chết của anh mình nên đã vận dụng mối quan hệ để điều tra, và điều đó khiến cho đại hoàng tử thấy bất an vì chính hắn là đạo diễn trong tai nạn đó nên hắn đang cố loại bỏ cô ấy bằng mọi giá.

Bây giờ nam tử đó lộ ra một vẻ mặt hiểm độc gần giọng nói:

- Đã cản ta, thì cho dù là em gái ta cũng giết, à mà không đừng giết nó, sau khi bắt được nó thì kêu hắc ám pháp sư đặt ấn ký nô lệ cho nó rồi đem bán rẻ cho quý tộc Lucifer để cảm ơn họ đã giúp đỡ ta vụ lần trước.

- Vâng, hoàng tử yên tâm, bảo đảm sau khi xong, cô ta sẽ chỉ còn là con điểm nô lệ chỉ sống để nghe theo mệnh lệnh người khác thôi.

- Cho phép các người hưởng thụ mấy con bé người hầu trong phủ nó đặt biệt là con bé hầu thân cận hình như nó tên Marie thì phải nhưng không được

đụng đến công chúa, vì quý tộc Lucifer thích rèn chó hoang lắm đó.

- Vâng cảm ơn đại hoàng tử.

Nói xong tên áo đen, lui vào bóng tối và biến mất để lại tên hoàng tử đang cười với vẻ ngạo mạn đắc thắng trên khuôn mặt.

Hiện tại, Takuto đang dừng trại ở bìa rừng, cậu theo lời của người dân ở đây thì khu rừng này vô cùng nguy hiểm nên cậu ta cũng không vội vàng đi vào. Cậu không nhờ Quân Lý chỉ đường vì ông ấy đã giúp cậu hiểu được ngôn ngữ ở đây nên cậu ta muốn tự mình tìm kiếm. Theo như lời của người ở một thôn làng gần đây Vạn Niên Thanh Diệp cũng là một loại dược liệu quý trong truyền thuyết, nếu một người đứng gần nó và hít được mùi hương nó tỏa ra sẽ có thể trong vòng mười năm không bệnh có chút bệnh tật nào. Còn nếu chỉ được ăn một cánh hoa của nó thôi thì sẽ có cơ hội khiến chonang lực mà pháp thức tinh thì người đó sẽ thành pháp sư được vạn người kính trọng và ngưỡng mộ.

Chính vì lý do đó có vô số mạo hiểm giả đã tới đây tìm kiếm và mười năm trước có người đã đạt nó. Người đó một thợ săn tâm thường đã lột xác thành một pháp sư lỗi hệ được vương quốc trọng dụng và người người ngưỡng mộ.

Takuto nghĩ có vẻ Vạn Niên Thanh Diệp đúng là thật. Nhưng cậu cũng không lạc quan là mấy bởi vì cậu nhận được tin đã có hơn chục đoàn mạo hiểm giả vào đây để tìm kiếm bởi Vạn Niên Thanh Diệp chỉ còn năm ngày là đạt đến mức cao nhất, sau thời khắc đó, nó lại băng kết để tiếp tục tiến hóa thêm mười ngàn năm nữa.

Nhưng cậu cũng không có thời cậu đứng lên và đi sâu vào trong rừng. Thỉnh thoảng cậu cũng có đánh nhau với quái vật. Lúc đầu cậu còn sợ hãi nhưng khi nghĩ đến sinh mệnh Suzuno đang tính theo từng ngày nên cậu đã quyết tâm liều mạng.

Và hôm nay đã là ngày thứ ba, tính ra chỉ còn hai ngày nữa là Vạn Niên Thanh Diệp hoàn toàn thức tỉnh, Takuto cũng mới chiến xong với một con quái vật giống con heo và trên lưng tua tua gai nhọn của nhím, nhờ cậu đã hoàn toàn điều khiển được thanh kiếm và thành thạo ba chiêu thức, Kazoe Nukite, Rasengan và Getsuga Tensho nên cậu đã giết chết được nó và hấp thụ luôn năng lượng trong cơ thể của nó để chữa thương.

Bất ngờ cậu thấy có tiếng động đằng sau lưng mình, cậu ngay lập tức thủ thế đề phòng và từ từ tiến lại gần đó thì cậu thấy một cô gái bị thương khắp người tuy mức năng lượng cô ta không đến mức nguy hiểm nhưng nếu để lâu chắc chắn cũng sẽ chết.

Takuto vốn là con người hiện đại nên không thể thấy chết mà không cứu, cậu vận Dung Kỹ để chữa cho cô ấy, hiện nay cậu đã thành thạo phần chương không nên vết thương trên cơ thể của cô dần dần khép lại với tốc độ có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Nếu một pháp sư ở đây chắc chắn không khỏi kinh ngạc vì thuật chữa trị của cậu vô cùng cao siêu đặt biệt là năng lượng chữa trị vô cùng thuần khiết. Cho dù là đội trưởng pháp sư y tế của quân đội cũng không thể so sánh được.

Qua một đêm, thì cô gái đó tỉnh dậy, khi đó cô thấy Takuto đang đứng ngoài nên rút thanh cự kiếm ra lao vào tấn công Takuto. Vì có Dung Kỹ nên cậu đã né tránh được đòn đánh và dùng kiếm phản công lại rồi quát lên:

- Cô làm gì vậy? Tôi đã cứu cô thoát chết mà cô lại tấn công tôi?

Nghe vậy cô gái cũng định thần lại, và dò xét Takuto, khi phát hiện trên người cậu không có khí tức khiến người ta

chán ghét của bọn nào đó nên đã bình tĩnh lại và nói:

- Xin lỗi cậu, tôi cứ tưởng cậu là người của bọn chúng nên tấn công cậu. Cảm ơn cậu đã cứu tôi.

Takuto nghe vậy cũng đoán được cái gì đó nói:

- Không tôi không phải bọn mà cô nói đến đâu, tôi vô đây tìm Vạn Niên Thanh Diệp thế thôi.

Cô gái nghe vậy cũng gật đầu, bởi vì trên đường họ cũng gặp mấy đoàn mạo hiểm cùng mục đích với người này rồi. Và như nhớ tới chuyện gì đó cô hỏi

- Tôi bất tỉnh mấy ngày rồi?

Nghe vậy Takuto cũng trả lời:

- Mới sáng hôm qua thôi.

Nghe vậy cô gái kinh ngạc, bởi vì lúc thức dậy cô thấy các vết thương mình đã lành hẳn thậm chí không còn sẹo nên công nghệ mình đã bất tỉnh lâu lắm rồi. Cô đang tuyệt vọng vì không thể cứu được người bạn thân nhất của mình và đang tính liều mạng với cái bọn khiến người ta chán ghét kia. Mà bây giờ nghe mới có một ngày trôi qua nên lòng cô đã có chút le lói hi vọng. Cô hỏi chàng trai trước mặt cô:

- Anh là pháp sư hay sao mà có thuật chữa trị thần kỳ như thế được

Takuto nghĩ cô gái này hiểu lầm rồi nhưng cậu cũng hiểu điều đó, khả năng của Dung Kỹ quá bá đạo cậu đã từng nhiều lần thử qua cho nên cũng gật đầu nói

-Đúng, tôi cũng có biết chút phép thuật trị liệu và tôi đang đi kiếm Vạn Niên Thanh Diệp cho sư phụ tôi.

Thấy vậy cô gái ngay lập tức quỳ xuống cúi đầu trước Takuto van xin trong nước mắt ràn rụa:

- Xin anh hãy nhờ sự phụ cứu bạn thân của tôi, nếu cô ấy được cứu tôi xin lập khế ước làm nô lệ cho ông ấy để trả ơn.

Khế ước nô lệ, là loại khế ước mà được thực hiện khi có người muốn một người nào đó quy phục mình mà lập ra. Khế ước này thường được sử dụng cho tù nhân chiến tranh mà không được chuộc về hay tội phạm bị vương quốc thậm chí có trường hợp cưỡng ép người khác ký vào hợp đồng sau đó đem bán đi. Tất cả đều có thể xảy ra trên thế giới này. Khi cô gái ấy đã nói lên điều đó chứng tỏ cô ấy đã tuyệt vọng và chỉ còn cách nương nhờ vào người thanh niên đã dùng thủ thuật thần kỳ để cứu mình,phán xử trở thành nô lệ.

Takuto đã đọc tiểu thuyết và cũng biết được cô gái đó nói về cái gì nhưng là người hiện đại điều này cũng khiến.

Takuto hơi ngạc nhiên và cậu hỏi:

- Cô bình tĩnh lại đi sau đó kể lại mọi chuyện cho tôi nghe

Cô gái cũng đã bết khóc và kể trong nước mắt. Thì ra họ vài ngày trước cũng đến đây nhưng không phải để tìm Vạn Niên Thanh Diệp mà là để tìm hiểu cái gì đó. Và trong đêm, hôm trước khi gặp Takuto họ đã bị tập kích bởi tổ chức sát thủ Hắc Ưng. Đáng lẽ với thực lực bọn họ thì cũng không sợ nhưng trong nội bộ lại có gián điệp hạ độc nên người của cô đã thất thủ. Và người bạn thân của cô đã mở đường máu cho cô chạy thoát để tìm cứu binh nhưng khi cô đến đây đã kiệt sức.

Lúc đầu Takuto cũng không định đi, nhưng khi nghe cô ấy nói

- Anh định tìm Vạn Niên Thanh Diệp đúng không, chúng tôi cũng có một gốc đó, nếu anh cứu được cô ấy thì tôi sẽ đề nghị cô ấy cho anh.

Nghe thế Takuto cũng động dung và sau khi suy nghĩ đã quyết định ra tay. Bởi cậu nghĩ nếu mình muốn trở nên mạnh mẽ thì cần phải tham gia những việc như thế này.

- Được nếu cô nói vậy thì tôi sẽ liên lạc với sự phụ tôi.

Sau đó cậu gỡ chiếc nhẫn mà Quản Lý ở bên trong mà lăm bằm cái gì đó, bên cạnh cô bé cũng kinh ngạc. Trong đầu cô gái đang suy nghĩ “Cái gì, phương tiện liên lạc không gian. Rốt cuộc cậu ta là ai vậy.”

Cũng không thể trách cô gái đó suy nghĩ vậy. Pháp bảo có thể liên lạc với người khác từ xa được gọi là phương tiện liên lạc không gian. Đó chỉ là những pháp sư không gian hệ mới có thể tạo ra và độ trân quý của nó khỏi phải bàn, ngay cả bạn cô người có địa vị như thế cũng chưa có cơ hội có được. Thật ra Takuto chỉ liên hệ Quản Lý đang ở trong đó mà thôi, Quản Lý đồng ý điều đó nhưng cốt lõi là Takuto vẫn phải chiến đấu với bọn kia.

Đột nhiên một, thân ảnh mờ ảo xuất hiện và nó dần hiện rõ lên, trước mặt cô gái một người đàn ông trung niên với mái tóc bạc và tỏa ra áp lực khiến cô ấy sợ hãi. Chỉ trong lần gặp đầu tiên này cô ta đã cảm nhận được đây là người vô cùng khủng bố. Sau khi Quản Lý xuất hiện ông ta lên tiếng:

- Với đẳng cấp của ta mà động thủ với mấy tên đó thì quá mất mặt, đệ tử của ta cũng đủ rồi, chờ giải quyết bọn chúng xong rồi vô cứu cũng chẳng muộn, với lại đệ tử ta không giải được độc của mấy tên gia hỏa Hắc Ưng đâu. Vào lúc đó, may mà cô không trúng độc chứ nếu không sẽ không đi đến đây được đâu.

Khi cô gái nghe câu nói của Quản Lý cũng không phản bác, cô đã thấy được hiệu quả của độc được bọn Hắc Ưng rồi,đẳng cấp bạn cô mà khi trúng không thể chống cự được đối thủ dưới mình hai cấp đủ biết nó bá đạo như thế nào.

Cô gái cúi xuống trước Quản Lý tỏ vẻ biết ơn nói:

- Xin cảm ơn ngài đã giúp, nếu cứu được bạn tôi, tôi nhất định sẽ giữ lời. Và xin tự giới thiệu tên tôi mà Marie De Fracois.

Nghe vậy, Takuto cũng tiếp lời giới thiệu

- Tôi là Takuto, Takuto Mizuhara

Cô gái lúc đầu ngần ra vì cái tên cậu khá kì lạ nhưng rồi chợt hiểu lầm là Takuto đang muốn giấu tên vì ngại rắc rối vì dù sao cậu cũng đang đối đầu với tổ chức sát thủ khét tiếng.

Ba người đang trên đường đến nơi đóng trại của tổ chức sát thủ. Theo lời của Marie thì tổng lực lượng bọn chúng có mười người. Bốn võ giả cấp bốn và sáu võ giả cấp ba thực ra với lực lượng này thì không thể thắng được nhóm của Marie vì cô bạn của Marie là võ giả cấp sáu cũng miễn cưỡng tính vào hàng cao thủ ở đây, tương đương với cấp đệ tử chân truyền của trái đất, và Takuto thì cũng tương đương ở khoảng đó.

Theo những tin tức thu được từ Marie thì tổ chức Hắc Ưng luôn có tôn chỉ làm việc gọn gàng ít tốn sức nhất, cho nên đã dùng phương pháp hạ độc để khống chế võ giả cấp sáu sau đó số người còn lại thì khống chế những người khác nhưng may sao hôm đó Marie đi tắm nên thấy được và lao vào tính cứu mọi người nhưng cô chỉ là võ giả cấp bốn thì làm sao chống cự nổi. Thấy Marie gặp nguyên nhân bạn cô đã bất chấp tổn thương tu vi đã sử dụng cấm chú mở đường máu cho Marie đi tìm cứu binh.

Đi khoảng hai giờ thì bọn họ đã tiếp cận nơi hạ trại của bọn Hắc Ưng. Bọn chúng xung quanh phòng bị rất cẩn mật đặc biệt là chiếc cũi đang nhốt một cô

gái có vẻ tiêu tụy đang ngồi trong đó với vẻ tuyệt vọng, và ở dưới là những người khác bị thương đầy người và liên tục bị đánh đập để tra khảo thông tin.

Khi thấy những người đó bị như thế, con phần nộ trong Takuto trào lên như đập nước bị vỡ, cậu bóp bàn tay lại nghe răng rắc, là người hiện đại cậu ta chưa bao giờ thấy cảnh này ở ngoài đời, cậu ta nghĩ cảnh như vậy chỉ có trên phim ảnh. Cậu không ngờ là nó tàn khốc như thế, ở đây sinh mạng là thứ không có giá trị nhất, nếu mi không biết thời thế thì sinh mạng của mình đừng mong giữ được mà cũng chẳng thể mong ai lấy lại công bằng cho mình.

Trong con phần nộ, Takuto vận Dung Kỳ và dồn hết sự tức giận gầm lên như một con thú hồng hoang.

- Bọn khốn nạn, dừng lại hết cho tao!

Cô gái đang ở trên xe nghe được tiếng gầm hi vọng như bất ngờ chột được thấp sáng trong linh hồn, trên khóe mắt cô cô xuất hiện những giọt nước mắt long lanh chảy dài trên mặt của cô gái trẻ. Người tổ chức sát thủ nghe thấy tiếng gầm này cũng phát lạnh, người này ít nhất là võ giả cấp sáu đỉnh. Bọn chúng đã từ từ tập trung lại quanh chiếc cũi và một người trọng bọn chúng nói lớn.

- Ngài là ai, nếu chúng tôi có phạm gì đến ngài thì chúng tôi sẽ đền bù thích đáng, chỉ cần ngài để cho chúng tôi áp giải người này về, tổ chức Hắc Ưng sẽ cảm tạ vô cùng

Tên đó cố ý nói ra tên tổ chức để người đó kiên kị nhưng lần này hắn đã sai lầm nhất trong cuộc đời của hắn. Takuto bước ra và tiến đến gần chiếc cũi sau đó rút thanh kiếm Futsuno Mitama ra và bắt đầu đọc:

- Thanh kiếm mang sức mạnh của thú thần hồng hoang Futsuno Mitama... Giải phóng!

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh tràn ra từ lưỡi kiếm và xuất hiện bóng ảnh của một con rắn tám đầu tám đuôi với ánh mắt đỏ rực tỏa ra khí tức hồng hoang khủng khiếp khiến mọi người ở đây run rẩy. Nhất là cô gái đứng bên cạnh đang run rẩy nhìn bóng con quái vật kia. Cô thất kinh la lên:

- Pháp khí ngưng hình đẳng cấp hồng hoang! Sao có thể?

Câu nói đó lọt vào tai của bọn sát thủ, và tất cả bọn chúng đều nhìn về phía Takuto với ánh mắt kinh sợ cùng tham lam muốn đoạt lấy thanh kiếm.

Pháp khí ngưng hình, pháp bảo được rèn ra từ một hay nhiều bộ phận của những linh thú cấp cao thì uy lực sẽ cực kỳ lợi hại và nếu người rèn có kỹ thuật cao sẽ thu phục được linh hồn có trong bộ phận đó khiến cho khi pháp bảo được sử sẽ có uy lực mạnh hơn nhiều. Và Linh thú càng cao thì pháp bảo càng mạnh.

Nhưng có một ngoại lệ, đó là những pháp bảo có khí tức hồng hoang mãnh liệt thế này thì chỉ có một trường hợp duy nhất có thể xảy ra là pháp khí này được rèn từ toàn bộ cơ thể nguyên vẹn của con linh thú hồng hoang mà không phải chỉ có một bộ phận như pháp khí ngưng hình khác, chưa kể nếu nó còn được rèn khi đang còn sống thì càng có sức mạnh kinh khủng. Ngay cả nước cộng hòa Flonyard và sáu đại vương quốc trong thế giới này cũng chỉ có một cái duy nhất cho một nước và đó là Pháp khí trấn quốc cực kỳ trân quý.

Takuto không quan tâm đến ánh mắt tham lam của bọn sát thủ, cậu bây giờ đang rất phần nộ. Cậu vận Dung Kỳ quán chú toàn bộ năng lượng mà thanh kiếm có thể chịu được lên đầu mũi kiếm và gầm lên.

- Chết đi! GETSUGA TENSHO!

Ngay lập tức một luồng năng lượng hình trăng khuyết bạc xé tung mặt đất và oanh kích vào bọn sát thủ. Bọn sát thủ thấy vậy kinh hãi, tuy bọn chúng không biết đây là ma pháp gì nhưng dựa trên mức độ phá hoại thì ít nhất cũng là ma pháp cấp bảy. Chỉ trong tích tắc những tên sát thủ đã bị hạ gục hết chỉ còn 1 tên cấp 4 đang bị trọng thương nằm trên đất nói oán độc.

- Người được lắm... Dám... Dám... đụng vào tổ chức Hắc Ưng... Việc người có Pháp khí ngưng hình đẳng cấp hồng hoang đã được truyền đi... Từ nay người đừng mong có cuộc sống an ổn. Cả đời người... sẽ sống cuộc đời bị săn đuổi và truy sát, chuẩn bị đi. Ha... Ha... Ha...

Nói xong câu đó, tên đó cắn lưỡi tự vẫn ngay tức thì để không bị tiếp tục hành hạ. Takuto khi định thần lại được nhìn xung quanh thì đã không còn gì ngoài những cái xác nằm ngổn ngang trên đất khiến cậu phát sốc và nôn mửa rồi ngất đi.

Quản Lý nhìn Takuto cũng thông cảm cho cậu, vì đây là lần đầu tiên cậu ta giết người mà lại nhiều như vậy cùng một lúc nên khủng hoảng tinh thần là phải thôi. Và đúng lúc mọi người không ngờ nhất tên vừa cắn lưỡi từ từ lúc này lao nhanh đến thanh kiếm của Takuto đang cắm trên mặt đất và cướp lấy rồi lao đi về phía rừng rậm.

Hắn ra tay bất ngờ đến nỗi cô gái cũng không nhận ra nhưng khi tên đó nghĩ mình sắp thoát thì hắn nhận ra mình đang về lại chỗ cũ và cái hắn lại là thấy hai người lúc này đang đứng chờ hắn. Trong đầu hắn vang vọng câu hỏi “Tại sao chứ ? Tại sao ?” Và thứ hắn cảm nhận cuối cùng trong cuộc đời chính là nhìn thấy thân thể mình hình như được chia làm nhiều mảnh nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: BÍ ẨN NGÔI LÀNG BỎ HOANG

Takuto bất tỉnh đã ba ngày vẫn chưa tỉnh, nói cho cùng đây là lần đầu tiên cậu giết người mà lại giết nhiều người như vậy. Trong cơn hôn mê cậu tỏ ra rất thống khổ có vẻ như đang gặp ác mộng. Trong những ngày này Marie và cô bạn thân đã liên tục chăm sóc Takuto. Vì cô biết nếu không vì cứu mình Takuto đã không bại lộ pháp khí và bị tổn thương đến mức này.

Tin tức về pháp khí của Takuto thật sự đã được truyền đi, và rất nhiều cao thủ của các thế lực đều bắt đầu kéo đến khu rừng kể cả lực lượng của các vương quốc. Nhưng bọn người Takuto đã nhanh chóng rời đi, dựa vào vết tích trên chiến trường lưu lại những cao thủ mới đến vẫn có thể xác định tin tức là thật và bọn họ nhanh chóng mở rộng phạm vi tìm kiếm để truy tìm cho bằng được kẻ sở hữu pháp khí. Nói gì thì nói người có pháp khí hồng hoang hoàn toàn đủ tư cách lập nên một quốc gia cho riêng mình.

Trong cung điện, đại hoàng tử đang cực kỳ phẫn nộ đập phá đồ đạc và quát mắng kẻ đang quỳ trước mặt mình:

- Các người đã nói sẽ làm gọn nhẹ mà tại sao lại xảy ra sự việc như thế này?

Người đang quỳ cũng có vẻ run rẩy trước cơn thịnh nộ của hoàng tử.

- Hoàng tử yên tâm, chúng tôi đã phái lực lượng tinh nhuệ đi truy bắt bọn chúng chắc sẽ sớm có kết quả thôi

Nghe vậy hoàng tử càng tức giận:

- Đồ ngu! Bây giờ cao thủ đang lóp lóp truy tìm trong khu rừng đó có cả lực lượng của bảy đại vương quốc, bọn họ lấy có một người sử dụng pháp khí hồng hoang có thể làm tổn thương quan hệ giao thương nên đã cử người vào truy tìm nhưng chắc chắn là muốn chiếm lấy pháp khí, người có chắc sẽ toàn thân được với bọn họ không. Mặc dù trong bóng tối các người là trợ thủ của họ nhưng để bảo đảm an toàn cho quốc gia trăm phần trăm họ sẽ loại các người khỏi vòng chiến, đơn giản vì thế lực các người không quy phục quốc gia nào. Họ đâu có ngu mà để thêm một thế lực nắm giữ pháp khí hồng hoang chứ.

Hoàng tử giải thích trong cơn tức giận rồi nói tiếp:

- Mà cái tên sử dụng pháp khí đó, không ai biết hẳn thuộc thế lực nào, ở đâu nên các quốc gia chưa dám điều động cao thủ, hiện tại chỉ chủ yếu là cao thủ cấp sáu và bảy thôi. Nếu tên đó không có thế lực chống chọi chắc chắn họ sẽ không có kỳ gì mà ra tay nên tốt nhất cứ án binh bất động lấy tin tức chờ thời cơ, rồi chúng ta sẽ lấy thịt trong miệng hổ.

Lúc đó, ta muốn lấy pháp khí, nếu có nó thì cho dù chuyện đó bại lộ thì cũng sẽ không ai có thể ngăn cản ta lên ngôi, sau đó ta sẽ dần dần thôn tính từng quốc gia và có thể chỉ sau ba mươi năm vị trí thống nhất quốc gia nhân loại không nằm trong tay ta thì còn ai xứng đáng và các người sẽ được thoải mái hưởng dụng tất cả vinh hoa đài ngọc tốt nhất trong lịch sử loài người.

Tên sát thủ đang quỳ trong lòng tỏ vẻ bất mãn vì tên hoàng tử muốn chiếm gọn pháp khí nhưng cũng chỉ biết cảm ơn rồi lui ra.

Takuto tỉnh dậy thấy mình đang nằm trên giường, cậu đã trải qua một cơn ác mộng khủng khiếp, những người mà cậu ta hôm bữa giết chết đã không ngừng đòi mạng cậu xé hành hạ cậu trong giấc mơ. Cái cảm giác đó cậu không bao giờ muốn trải lại lần nữa. Giờ nghĩ lại cậu còn thấy run mình. Là một người hiện đại và chỉ là học sinh bình thường, cậu chưa bao giờ trải qua cái việc giết chóc.

Ông cậu đã kể cho cậu nghe hồi chiến tranh vì bảo vệ gia đình khỏi bọn cướp lúc loạn lạc ông cậu đã giết người lần đầu tiên khi chỉ mới có mười hai tuổi và ông cậu nói rằng “Cho dù cháu có giết nhiều hay giết ít thì lần đầu tiên luôn theo cháu suốt cuộc đời. Cháu có muốn quên cũng không được.” Một giọng nói kéo Takuto ra khỏi hồi ức:

- Anh tỉnh rồi à, may quá tôi cứ tưởng anh không bao giờ tỉnh lại rồi đấy vì đã hơn mười ngày rồi.

Đứng trước mặt Takuto là một cô gái khoảng mười bốn tuổi với mái tóc ngắn màu cam nhạt cùng màu với đôi mắt. Khuôn mặt lém lỉnh tinh ranh khác hẳn với khuôn mặt mất hết sức sống của cô gái bị nhốt trong cũi kia. Bây giờ trong cô bé đã năng động hơn nhiều. Takuto thấy vậy tuy còn một chút e ngại nhưng vẫn cười trả lời

- Cảm ơn cô đã chăm sóc tôi!

Nghe vậy cô bé đỏ mặt quay ra chỗ khác chối bay chối biến

- Đâu... Đâu có... Ai chăm sóc anh... Người chăm sóc anh là Marie đấy chứ. Dù sao tôi mới phải là người nói cảm ơn anh vì đã cứu tôi.

Hành động của cô bé khiến Takuto liên tưởng đến mấy cô gái Tsundere trong mấy bộ anime cậu coi hồi xưa. Sau đó một cô gái khác đi vào, và cô gái này chính là Marie. Thấy Takuto tỉnh dậy Marie cũng vui mừng.

- Anh tỉnh dậy chắc đói lắm tôi sẽ làm mấy món cho anh nhé.

Takuto gật đầu rồi lấy thanh kiếm đang để trên bàn rồi đi ra ngoài, và cậu thấy mình đang sống ở một ngôi làng bị bỏ hoang có vẻ người dân đã di cư khỏi đây rất lâu rồi và nơi đây chính là ở sâu trong khu rừng, vì luyện Dung Kỹ nên Takuto cảm thấy có gì rất kỳ lạ ở đây nhưng hiện tại cậu không để nó trong suy nghĩ và cậu thấy Quản Lý đang nằm trên một tảng đá miệng một ngậm cọng rom trông rất giống một kẻ lãng tử đa tình khiến Takuto muốn nôn

ngay tại chỗ. Thấy Takuto Quản Lý nói:

- Cậu chỉ còn gần một tháng ở đây thôi đấy với lại cậu hiểu được tình trạng của mình chứ. Các cao thủ đang truy tìm cậu đấy. Nên tốt nhất cậu nên lấy Vạn Niên Thanh Diệp rồi chúng ta biến thôi.

Takuto gật đầu, và cậu định lát nữa sẽ đề cập đến chuyện này cho hai cô ấy nghe để nhanh chóng thu lấy Vạn Niên Thanh Diệp. Cậu hỏi Quản Lý.

- Ông nhận ra chưa?

- Cậu nghĩ ta là ai? Từ lâu rồi, nhưng làm hay không là quyết định của cậu.

- Tôi không muốn cuốn vào quá sâu chuyện của thế giới này, ít nhất là bây giờ. Nhưng tôi muốn đảm bảo an toàn cho bọn họ. Và nếu tôi không làm thì tôi nay sẽ có chuyện.

- Cậu không làm đâu, nhưng hãy nhớ ta sẽ không ra tay.

Takuto gật đầu và bắt đầu tập luyện. Cậu đã biết tình trạng của mình nên không thể lơ là được, cậu muốn mình mạnh lên cho dù là chỉ một chút. Và Quản Lý cũng tập chung với cậu. Nhìn cả hai luyện tập khiến cho hai cô gái sững sờ, đặc biệt là cô gái võ giả cấp sáu, cô ấy nhận ra được tuy Takuto có kỹ thuật dùng không giỏi gì thậm chí cô còn giỏi hơn nhưng trình độ sử dụng thuộc tính ma pháp của cậu cực kỳ cao siêu, hơn nữa lại là người mang đa thuộc tính ma pháp.

Bình thường với một thuộc tính thì ta hoàn toàn chuyên tâm tu luyện nó đến mức tận cùng, nhưng nếu ta mang nhiều thuộc tính sẽ không thể chú tâm nâng cao toàn bộ được cho nên nếu gặp cường giả thật sự sẽ chắc chắn thất bại bởi có câu quý tinh bất quý đa. Vì thế khi thấy Takuto cực kì thành thạo ở tất cả các thuộc tính cô đã không tin vào mắt mình, tất cả các lập luận cô được biết trước giờ đều không áp dụng được với chàng trai này và cô bắt đầu nảy sinh sự tò

mò mãnh liệt với thân phận của Takuto.

Sau khi tập luyện đến tối xong, mọi người bắt đầu vào bữa ăn thì Takuto lên tiếng nói với Marie:

- Theo như chúng ta giao hẹn cô hãy đưa tôi Vạn Niên Thanh Diệp còn lập giao ước thì khỏi cũng được.

Cô tiểu thư nghe vậy cũng lên tiếng

- Anh cần Vạn Niên Thanh Diệp để là gì. Nếu anh nói sự phụ anh muốn thì không cần vì đó không phải sự thật

Takuto ngạc nhiên tự hỏi tại sao cô bé này biết, thấy vậy cô bé này mỉm cười tinh quái

- Nếu sự phụ anh cần thì mấy ngày này chúng ta đã về được rồi. Sự phụ của anh mạnh ít nhất cũng phải là cấp chín hơn nữa cực kỳ tinh thông ma pháp không gian, lúc anh bị ngắt và tên sát thủ định cướp pháp khí nhưng bị sự phụ anh cho vào không gian vòng lặp. Người như vậy mở không gian trùng động nổi không gian là chuyện dễ mà. Chưa kể, từ khi anh bắt đầu ông ấy không đề cập đến vấn đề Vạn Niên Thanh Diệp cho dù chỉ một lần, cho nên tôi nghĩ người cần đó là anh, không phải dành cho anh mà là cho một người khác bởi vì ngoài tác dụng kích thích tiềm lực nó còn có khả năng chữa trị rất tốt nữa. Tôi nói không sai chứ.

Takuto đành bó tay trước cô gái thông minh này, cậu nói:

- Cô thắng rồi, tôi cần nó để cứu một người bạn.

- Con gái sao?

Takuto cảm thấy trước mặt cô gái này mình không thể giấu bất cứ thứ gì. Cô gái thấy vậy nở một nụ cười tinh quái nói:

- Bộ không ai nói với anh là không được coi thường trực giác con gái sao, với lại lúc này khi trả lời tôi, trong ánh mắt anh lộ ra sự quan tâm, dịu dàng, lo lắng và nhất là vẻ hối hận đau xót nữa kia nên tôi nghĩ người đó chắc chắn phải là con gái. Và anh đã vô tình khiến cô ấy phải cần đến Vạn Niên Thanh Diệp đúng không.

Thấy Takuto á khẩu cô gái nói tiếp:

- Có người từng nói với tôi, con người có thể giấu cảm xúc trên khuôn mặt nhưng ánh mắt thì rất khó, ngoại trừ mấy lão bất tử ra thì hiếm ai không biểu lộ ra cảm xúc bằng ánh mắt của mình. Anh phải luyện tập thêm đi không chỉ kỹ thuật mình mà còn khả năng giấu cảm xúc nữa. Và hơn nữa nếu không dùng phép thuật anh không đánh lại tôi đâu.

Cô gái cười tự tin xong nói tiếp:

- Còn về Vạn Niên Thanh Diệp đang để ở nhà tôi, nếu muốn về đến đó phải mất hơn mười ngày hơn nữa với tình trạng chúng ta thì đâu có dễ dàng về được. Anh đang bị truy sát khắp nơi vì pháp khí chưa kể khi gia đình tôi biết anh có pháp khí chắc chắn sẽ làm khó anh nên chuyện này không dễ đâu. Thôi để tôi tính cách, bây giờ ăn xong thì ngủ đi.

Nghe xong Takuto cũng đi ra ngoài để lều cho mấy cô gái nghỉ ngơi. Takuto từ khi tỉnh dậy đã phát hiện tình trạng không ổn quanh đây. Nên cậu ta lúc nào cũng âm thầm cảnh giác. Cậu ra ngoài lều ngồi lên tảng đá vận Dung Kỳ dò xét năng lượng xung quanh thì thấy hơn chục luồng năng lượng kì lạ đang di chuyển từ từ bao vây lấy họ và hơn nữa đây không phải là năng lượng của con người.

Takuto rút thanh kiếm và bắn một quả cầu lửa vào bên trong khu rừng. Và thứ xuất hiện đón tiếp cậu là hơn chục con tà nhân đang bay tới.

Tà nhân là sinh vật giống quả cầu tròn chỉ có một con mắt lớn và nhiều xúc tu ở dưới thân. Bọn chúng bình thường di chuyển chậm chạp sức tấn công và phòng thủ kém nhưng bọn chúng lại có kỹ năng bày đàn rất tốt. Lại có năng lực huyết mạch là gây ảo giác cho kẻ thù bằng thứ sóng âm mà nó phát ra.

- Getsuga Tensho

Vàng trắng bạc của Takuto đã khiến cho mấy chục con tà nhân bỏ xác tại đây và cậu cũng bắt đầu phát động công, xông vào bày tà nhân như hổ lao vào bày dê, cậu mặc dù không có kỹ thuật cao nhưng do biến hóa thuộc tính đa dạng nên tà nhân đã không thể làm gì cậu.

Hai cô gái cũng nhanh chóng gia nhập vào cuộc chiến một võ giả cấp bốn và hai võ giả cấp sáu thì bọn tà nhân đâu thể là đối thủ nên nhanh chóng đã dẹp loạn xong. Nhưng cái cảm giác bất an đi theo Takuto từ khi tỉnh dậy vẫn không biến mất, cậu ta cảm thấy đêm này mới bắt đầu thôi. Hai cô gái sau khi xử lý xong bọn tà nhân đến bên Takuto nói:

- Sao chỗ này lại có tà nhân được nhỉ bình thường không phải bọn chúng chỉ sống trong hang động thôi sao. Và bọn chúng chỉ tấn công khi chúng ta xâm nhập lãnh địa chúng thôi mà.

Nghe nghi hoặc của Marie, Takuto cũng lên tiếng:

- Nếu vậy chắc có ai đó đã khiến chúng tấn công chúng ta

Cô tiểu thư bên cạnh lắc đầu phủ định:

- Muốn điều khiển được tà nhân nhất định phải khống chế được tà nhân quân vương, nhưng trong tất cả ma thú thì tà nhân quân vương có tinh thần lực cao thuộc bậc nhất đó, nên việc không chế nó là cực khó và không chỉ thế cần hao tổn rất nhiều tinh thần lực để duy trì sự khống chế đối với nó nữa. Với lại bên cạnh nó có rất nhiều tà nhân nên không ai nghĩ tới chuyện đó cả. Hay nói cách khác, chúng tấn công chúng ta vì chúng nghĩ chúng ta định cướp đi thứ gì của nó. Nhưng tôi chưa từng nghe nói tà nhân có thói quen tích trữ báu vật. Chúng đâu phải là long tộc.

Takuto nghe vậy cũng nói:

- Nếu vậy thì đây rất có thể là nguyên nhân mà người trong làng này bỏ đi vì họ đã vô tình hoặc cố tình lấy cái gì đó của bọn tà nhân khiến chúng tấn công nhưng sau đó bọn tà nhân cũng không thể lấy lại nên chúng trấn giữ ở đây nếu có

người nào vô sẽ tấn công ngay.

- Nhưng rốt cuộc nó là thứ gì chứ?

Marie bên cạnh cũng thắc mắc:

- Cái đó tính sau đi, chúng kéo thêm gần hai trăm con tới rồi kìa.

Quả nhiên đúng như Takuto dự liệu, gần hai trăm con tà nhân đang từ từ bay đến vây quanh ba người. Với số lượng như thế thì bọn họ cũng chỉ có nước lánh mũi nhọn lui về bên trong ngôi làng. Cũng may, bọn tà nhân cũng không muốn truy đuổi tới cùng vì sợ bọn họ liều mạng nên nhóm ba người cũng không có gặp khó khăn gì.

- Rốt cuộc, bọn chúng muốn tìm cái gì đây, từ khi đến đây chúng ta đâu có phát hiện gì khác thường đâu.

Cô tiểu thư nói đáp lại lời Marie

- Nếu là thứ tà nhân muốn bảo vệ thì chắc chắn là báu vật liên quan tới tinh thần lực bởi đó là năng lực huyết mạch của chúng, mà những báu vật như thế rất khó phát hiện nếu không có tinh thần lực cao.

- Tôi có phát hiện một nguồn năng lượng lạ nhưng không phải là tinh thần lực mà là một thứ năng lượng vô cùng cổ quái.

Takuto bên cạnh lên tiếng. Hai cô gái ngạc nhiên tại sao cậu ta có thể linh cảm đến mức đó. Cô không biết người luyện Dung Kỳ có mức độ cảm giác năng lượng đến mức đáng sợ.

Takuto đi theo cảm nhận của mình và đến bên miệng của một cái giếng. Cái giếng này có vẻ trước đây là giếng chính của ngôi làng này nhưng bây giờ rong rêu đã phủ đầy trên thành giếng khiến nó trông có vẻ cổ xưa. Hai cô gái đến bên cái giếng và cô tiểu thư nói:

- Nếu theo như anh nói thì nguồn năng lượng phát ra từ cái giếng này đây hả

Takuto lắc đầu

- Dưới đây nó và phải đào thêm một lúc nữa, người giấu nó ở đây đã nhảy xuống giếng và đào đáy giếng để giấu nó chưa kể còn đặt phong ấn khiến cho lũ tà nhân không thể lấy hay nói cách khác nếu ta lấy đưa cho lũ tà nhân thì có thể khiến cho chúng rút lui và có thể có thu nhập bất ngờ.

Nghे Takuto nói vậy hai cô gái cũng thấy có lý nhưng ai sẽ đi xuống dưới đây tuy cái giếng cũ nhưng mực nước cũng còn khá cao nên con gái xuống là không hợp nên Takuto không do dự nhảy xuống, bởi có Dung Kỳ nên Takuto không phải lo không có đường khí để thở.

Takuto mất khoảng mười phút để lặn tới đáy và cậu bắt đầu đào lớp đất dưới đáy giếng lên và chỉ một lúc sau cậu thấy được một cái hộp cổ có nhiều hoa văn phát sáng trên vỏ và thứ năng lượng cổ quái phát ra từ những hoa văn đó. Takuto đoán đây là một loại phong ấn gì đó nhưng cậu tạm gác qua một bên và đem lên. Khi đem lên cho hai cô gái xem, cô tiểu thư cũng sờ run rẩy nói:

- Đây là...

Takuto nhìn thấy vẻ mặt của cô đoán cô đang sốc lắm, cậu tự hỏi có chuyện gì có thể khiến cô gái thông minh đến mức này phải thất thố như thế. Cậu hỏi:

- Đây là cái gì gì vậy?

Cô tiểu thư có vẻ đã bình tĩnh lại và trả lời:

- Bên trong thì tôi không biết nhưng hoa văn bên ngoài thì đó là ấn ký chủ quyền của anh trai đã mất của tôi

- Cái gì?

Marie ngạc nhiên đến tận cùng và Takuto cũng không khác gì mấy họ nhìn lên hoa văn trên cái hộp, rõ ràng chỉ là nữ mới có thể vẽ mấy hoa văn tinh xảo này thôi chứ. Như biết thất mắc của Takuto cô tiểu thư nói:

- Anh trai tôi từ nhỏ đã rất tỉ mỉ trong mọi công việc đặc biệt khả năng quản lý của anh ấy. Anh ấy làm việc rất cẩn thận, tôi đã thấy hoa văn này nhiều lần rồi nên không thể nhầm được, nếu anh ấy không có ở đây thì chúng ta sẽ không thể lấy vật trong này ra được trừ khi là pháp sư cấp chín mới có thể mạnh mẽ phá phong ấn.

Takuto bên cạnh cũng không có vẻ lo lắng nói:

- Để tôi thử.

Nói rồi cậu tập trung Dung Kỳ quán chú năng lượng lên bàn tay, hai cô gái bên cạnh tuy không biết cậu đang làm gì nhưng khi thấy rõ ràng mỗi ngón tay cậu là một loại nguyên tố ma pháp thì thực sự kinh hãi. Đối với các cô, dùng hai nguyên tố cùng một lúc đã khó mà đằng này cậu ta dùng đến bốn nguyên tố.

Takuto không biết sự kinh ngạc của hai cô gái, ra một đòn Nukite thẳng vào hộp gỗ. Khi tay cậu chạm vào, chiếc hộp xuất hiện một tầng năng lượng cản lại. Takuto giằng co với chiếc hộp khoảng mười giây thì dừng lại nhưng chiếc hộp vẫn như cũ. Hai cô gái thấy vậy cũng hơi thất vọng vì đòn của Takuto lúc này có sức công phá của ma pháp cấp tám rồi

Các cô gái thất vọng nhưng Takuto không nản, cậu vẫn còn tuyệt chiêu khác, cậu bắt đầu sử dụng Rasengan, trong tích tắc cậu đã tụ một quả cầu năng lượng trên tay và đánh thẳng vào cái hộp tuy lần này vẫn xuất hiện lực cản của cái hộp nhưng sau đó hoa văn trên chiếc hộp đã biến mất và chiếc hộp đã mở ra.

Khi mọi người mở chiếc hộp ra, thì bên trong chỉ có một viên đá tròn nhỏ màu đỏ và có họa tiết hình con mắt tỏa ra năng lượng tinh thần lực rất mạnh. Còn một thứ nữa là một lá thư có vẻ rất cũ, cô tiểu thư vội vàng mở ra và càng đọc cô càng không kiềm chế được nước mắt. Những giọt nước mắt chảy dài trên má của cô. Takuto không hiểu ngôn ngữ ở đây nên cậu cũng im lặng. Sau một lúc thì cô tiểu thư hết khóc và cô bắt đầu giải thích:

- Đây quả thật là thư của anh trai tôi. Khi đó anh trai tôi đi săn và lịch lãm nơi này thì phát hiện bọn người của quý tộc Lucifer lên lút làm gì đó. Mặc dù, chúng ta có quan hệ giao hảo với chúng nhưng là một người của cộng hòa nên anh trai tôi đã theo dõi chúng. Nhưng không ngờ trong chúng có pháp sư tinh thần hệ nên anh tôi đã bị phát hiện.

Sau khi một hồi chiến đấu thì anh trai tôi đã cướp được thứ này vì anh ấy thấy bọn chúng có vẻ quan tâm nhiều đến vật này. Nhưng anh tôi bị thương và đến làng này và được chăm sóc nhưng anh tôi biết sẽ không qua khỏi nên đã đặt ấn ký và giấu cái hộp này xuống giếng. Viết tới đây thì không thấy viết tiếp nữa.

Quản Lý bên cạnh cũng lên tiếng

- Đây chính là bảo bối Tà Vương Chân Nhân, chỉ có tà nhân quân vương mới có bảo bối này thôi, đó là bảo bối truyền thừa của tà nhân tộc có tác dụng thử thách tâm cảnh và nâng cao tinh thần lực. Có vẻ tên pháp sư trong lời kẻ trộm của tà nhân quân vương để đột phá nhưng lại bị anh người lấy mất.

Hai cô gái bên cạnh cũng kinh ngạc

- Có thể trộm của tà nhân quân vương, thì tên này cũng rất mạnh đó, chắc cũng ít nhất là cấp tám

Quản Lý lười nhác gật đầu quay qua nói Takuto:

- Nhóc! Mi nên sử dụng cái đó để luyện tâm cảnh của mi, đi cái đó có tác dụng tốt lắm đó ta sẽ hộ pháp cho. Xài xong vô sao huyết tà nhân trả cho bọn chúng.

- Vâng

Takuto gật đầu rồi bắt đầu cầm lấy viên đá. Một tia sáng lóe lên và Takuto gục xuống bất tỉnh. Còn Quản Lý thấy bọn tà nhân đang xông tới thì đến gần nở một cười mà khi bạn nhìn bạn sẽ thấy ác mộng mấy đêm. Và bọn tà nhân khi thấy nụ cười đó, chúng dừng ngay tức khắc và ngoan ngoãn chờ trong sự kinh ngạc của hai cô gái.

Bạn đang đọc truyện *Kế Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Luyện tâm khủng khiếp

Takuto bây giờ chỉ có thể cảm thấy thời gian trôi qua ở nơi không gian hư vô. Từ khi cậu chạm tay vào Tà Vương Chân Nhân cậu chỉ thấy có màn đêm mù mịt không hề có hồi kết. Cậu đã chạy khắp nơi mà dường như nơi này không hề có giới hạn. Bỗng nhiên, cậu thấy xuất hiện trước mặt mình là một khung cảnh quen thuộc, đó là nhà cậu nhưng khi cậu bước vào thì cảnh tượng kinh khủng đập vào mắt cậu. Cha, mẹ, em gái cậu đều đã nằm trong vũng máu. Cậu chạy đến xem thì tất cả đã quá muộn, bọn họ đã chết. Cậu gầm lên gào thét thì một giọng nói giống u linh vang lên đằng sau.

- Thế nào đây chính là sức mạnh đó.

Takuto quay ra đằng sau, Cậu thấy một thân ảnh giống hệt cậu nhưng với đôi mắt đỏ rực trên tay đang cầm gì đó. Khi Takuto nhìn kỹ thì tâm trạng cậu hoàn toàn sụp đổ. Trên tay tên đó chính là Suzuno đang gãy dựa vô lực trên tay của hắn. Takuto gầm lên như chưa bao phần nộ như vậy:

- Buông cô ấy ra! Tên khốn nạn!

Takuto lao thẳng vào tên đó và ra đòn nhưng tên đó cũng không vừa, hắn đều biết mọi đòn thế của Takuto. Cả hai giao đấu hơn trăm chiêu mà vẫn không bại, tên đó cười.

- Hừ! Ngươi cũng là ta, mà ta cũng là ngươi. Đánh bại ta à. Mơ tưởng!

- Thế tại sao ngươi giết cô ấy, nếu ngươi là ta.

- Nếu ngươi muốn đi trên con đường cường giả thì đây là điều cần thiết, muốn trở thành cường giả phải chặt bỏ hết tình cảm thì mới không còn điểm yếu cho người ta lợi dụng, nếu người chấp nhận con đường của ta thì ngươi sẽ không còn lo lắng bất cứ thứ gì nữa.

- Ngươi im đi

Takuto lại lao lên cùng tên đó chiến đấu. Cả hai đánh nhau không biết ngày tháng nhưng vẫn không phân được thắng bại. Giống như nếu Takuto mạnh lên một thì hắn cũng vậy. Và Takuto còn thấy rất nhiều cảnh tượng khác, bạn bè người yêu bị thương, bị giết, sợ hãi, phẫn nộ, điên cuồng khiến cậu ta chìm trong dục vọng giết chóc, giết tất cả, giết khắp thế giới, khắp vũ trụ này cũng không thể thỏa cơn khát máu.

Cậu ta vừa giết lại vừa đấu với kẻ giống hệt mình từ năm này đến tháng nọ không ngừng nghỉ. Takuto không biết bao nhiêu lần đã suýt chết vì kiệt sức nhưng khi cậu sắp gục thì thân ảnh của Suzuno bị tên đó giết chết lại hiện ra trước mặt cậu và cậu đã phát nộ trong tận linh hồn và tâm thức của mình cậu đã thề rằng phải trở nên mạnh mẽ để bảo vệ người con gái ấy, lời thề nay đã phát ra từ linh hồn và tâm can khiến cậu một lần nữa trở nên vững vàng trong cuộc sống này.

Trải qua không biết là bao lâu, trên một bức tường của tòa nhà đã sụp đổ vì trận chiến hai người, Takuto đang ngồi đó, tay cậu đang đâm xuống ngực một người giống hệt cậu và kẻ đó nói trong kiệt sức:

- Ngươi mạnh hơn rồi, nhưng...

- Ta không rõ con đường ngươi chọn có phải là con đường cường giả hay không, nhưng nếu thật là phải làm như vậy thì ta thà không làm cường giả mà chỉ là một kẻ yếu đuối nhưng chỉ cần có thể chiến đấu với kẻ thù để bảo vệ những người ta yêu quý là đủ.

Ngay lúc này kẻ giống Takuto cũng không còn vẻ mặt điên cuồng mà trầm tĩnh nói:

- Nhưng nếu ngươi đi trên con đường đó ngươi sẽ mất tất cả nếu họ gặp nguy hiểm và chết hay nói cách khác ngươi đã chọn liên kết linh hồn với kẻ yếu và điều đó sẽ giết ngươi bất cứ lúc nào. Trong lúc chiến với ngươi ta đã nói rất rõ, tình cảm không có ích gì trong thế giới này đâu. Nếu ngươi có thể một kiếm trăm tinh được thì mới có thể đi tiếp trên con đường này.

Takuto lắc đầu nói:

- Nếu ta giết họ, thì chính ta mới không thể đi tiếp được, bởi vì đó là lời thề của ta. Một kẻ không thể thực hiện lời thề của chính linh hồn mình thì có tư cách làm cường giả hay sao?

Nghe thấy vậy tên kia nở một nụ cười nuối tiếc:

- Đừng để ta thấy ngươi hối hận bởi quyết định hôm nay, nếu không thì...

Tên đó nói đang dở câu nói rồi biến mất. Takuto thấy khung cảnh dần dần bị nứt sau đó triệt để vỡ tan và người cậu thấy bây giờ là Marie và cô công chúa tình quái đang gục trên người cậu, có vẻ họ đã chăm sóc cậu trong khi cậu bất tỉnh. Cậu nghe thấy giọng Quân Lý:

- Có vẻ ngươi sau năm ngày đã vượt qua rồi nhỉ, mà nếu không vượt qua thì ta sẽ giết ngươi thôi mà đâu có gì đáng nói.

Takuto nhìn Quân Lý với ánh mắt cực kỳ khinh bỉ sau đó cậu lại tỏ ra nghiêm túc nói:

- Quân Lý này, theo ông thế nào là một cường giả.

Quân Lý cũng cũng không có ngạc nhiên trước câu hỏi của cậu mà trả lời:

- Bất cứ ai đi trên con đường này cũng sẽ hỏi như thế. Mà đối với ta cường giả là kẻ muốn giúp ai thì giúp và muốn giết ai thì giết không người nào có thể ngăn được. Cũng như những việc ta làm trước khi giam mình vào đây.

Takuto cũng không tỏ vẻ bất đồng nói

- Theo tôi, người được gọi là cường giả là người có thể giữ được lời thề mà người đó phát ra từ linh hồn mà không phải cái miệng cho đến phút giây nhắm mắt già từ cuộc đời này.

Quân Lý mỉm cười thỏa mãn, về vấn đề này, mỗi người có câu trả lời khác nhau. Nhưng để thực hiện thì có mấy ai thực sự làm được. Cái gọi là con đường cường giả đã chôn chôn biết bao nhiêu sinh mạng, con người có, yêu thú có, chỉ cần đi trên con đường này thì thứ gì cũng không ngoại lệ. Quân Lý đứng dậy nói:

- Bây giờ đi thôi, chúng ta đi tới ổ của bọn tà nhân để trả cho chúng Tà Vương Chân Nhân thôi

Takuto gật đầu và cả ba người bắt đầu được ta dẫn đường. Bọn chúng cũng có vẻ rất phối hợp dẫn ba người đi. Mặc dù tổ hợp bọn họ thực lực tương đối khá nhưng không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra trong khu rừng nguy hiểm này nên không ai buông lỏng cảnh giác kể cả Takuto. Trên đường đi họ cũng đã liên sát không ít ma thú gây sự và đang tiến tới gần với khu trung tâm khu rừng.

Mặc dù nơi đáng sợ nhất của khu rừng là nơi giáp ranh với một hung địa khác là U Hồn Bình Nguyên nhưng khu trung tâm cũng đã có sự xuất hiện yêu thú cấp 8-9 rồi nên bọn Takuto cũng không dám manh động. Đi chừng bốn giờ, họ đã đến được trung tâm cánh rừng.

Nếu so sánh với những khu khác, thì nơi này chỉ thấy nhiều bãi phế tích cổ xưa. Càng đi càng thấy nhiều chứng tỏ một điều đây từng tồn tại một nền văn minh đáng kể. Đi một lúc bọn họ phát hiện ở đây không hề có bất cứ yêu thú hay quái vật gì cả, mọi thứ tĩnh lặng đến đáng sợ, nếu một người bình thường đến đây chắc chắn sẽ bị sự tĩnh lặng này làm khủng hoảng đến phát điên hoặc chết.

Bây giờ, họ đã tìm được lối vào lòng đất, đó là một thông đạo rất dài xuống lòng đất. Bên trong thông đạo rất tối may mà có Takuto sử dụng hóa hệ soi đường nên bọn họ cũng đã có một tầm nhìn nhất định. Khi vào đây bọn họ càng cảnh giác khi không biết được bao giờ nguy hiểm trong bóng tối sẽ xông ra.

Đi một lúc thì Takuto phát hiện khu này rất rộng không kém gì các ngôi trường nữ sinh lớn nhất của thành phố cậu Saint Ishiyama. Thỉnh thoảng còn thấy các mẫu xương không rõ là của người hay động vật nằm trên mặt đất càng làm không khí nơi này thêm lạnh lẽo và đáng sợ.

Đột nhiên, Takuto ra hiệu cho mọi người dừng lại, và trước mặt mọi người xuất hiện vài con ma nhân đang bay lại gần bọn họ và dường như chúng đang giao tiếp với mấy con đang dẫn đường cho bọn Takuto.

Nếu bàn về thực lực ma nhân, chúng là một loại sinh vật cường đại nhất trong phương diện tinh thần lực và sóng âm công kích, chưa tính đến việc đòn công kích của chúng mang theo hiệu ứng tiêu cực nhất là tính xuyên giáp của nó. Lúc trước Takuto chiến đấu với mấy con cấp thấp nên không có vấn đề gì lớn bởi chúng chỉ là rác rưởi, nhưng nếu một bầy cấp cao thì sẽ rất phiền phức. Nhưng kỹ năng khiến người ta sợ hãi nhất là Cộng Hưởng Sóng Âm của một bầy tà nhân, gặp nó thì dù là người mạnh thế nào cũng khó lòng thoát thân được. Chính vì thế người ta không bao giờ muốn vô ổ của tà nhân nếu thực sự không cần cần thiết. Và nếu thực sự muốn đấu với ta nhân thì chỉ có những chiêu thức quân chiến cao và tốc độ nhanh mới có thể đấu với chúng.

Bọn tà nhân dường như hiểu bọn Takuto đang cầm Tà Vương Chân Nhân và muốn giao dịch nên cũng chẳng làm khó dẫn đường bọn họ đến chỗ của Tà Nhân Quân Vương. Đi thật sâu vào trong động, bỗng xuất hiện khí tức nặng nề giống như là cường giả cấp 10 vậy.

Ở thế giới này đẳng cấp được chia ra làm 10 cấp và nếu đột phá cấp mười sẽ vào hàng cao thủ Nhân cấp, trên là Địa cấp, cuối cùng là Thiên cấp. Tuy Thiên cấp là cao nhất nhưng có truyền thuyết nếu ai có cơ duyên lấy được một tia Thiên Nguyên Linh Khí sẽ phá vỡ thiên địa trời buộc, thoát xác thành thần nắm giữ thế giới nhưng chưa ai có thể làm được điều đó vì theo như lịch sử ghi chép thì hai vạn năm trước ở thời hồng hoang các vị thần vì phong ấn Bát Đại Ma Vương nên đã hấp thụ toàn toàn Thiên Nguyên Linh Khí để tạo phong ấn trên Thiên Không Tháp cao chọc trời.

Thiên Không Tháp nằm trong khu vực nguy hiểm nhất của đại lục, cho dù cao thủ thiên cấp cũng khó có khả năng vào đó một mình. Để vào đó mà có mạng để ra ít nhất ba cao thủ Thiên cấp phối hợp ăn ý hoặc ba người nắm được Pháp Khí Hồng Hoàng thì mới có thể ra được.

Hiện tại bọn Takuto đang rất khó chịu vì áp lực, may mà cậu đã chịu áp lực từ Quản Lý nên không có biểu hiện ra bên ngoài còn hai cô bé thì có vẻ rất khó chịu và sẽ ngã bất cứ lúc nào. Takuto thấy vậy vận Dung Kỳ hấp thu hết áp lực và găm lên phóng hết ra ngoài nhắm về phía bóng tối trong hang động các cô gái đã trông khá hơn nhưng điều đó khiến cho cậu thấy trong ngực lộn nhào có vẻ như nguồn áp lực này hơi quá sức với cậu.

- Anh không sao chứ?

Marie bên cạnh quan tâm hỏi:

- Không sao hơi chấn động chút thôi.

Thấy hai cô gái quan tâm tới mình Takuto cũng có vẻ vui vui, vì trước giờ ngoài Suzuno ra cậu chưa từng tiếp xúc hay trò chuyện với các cô gái khác nên khi được hai cô gái này quan tâm cậu cũng tỏ ra hơi ngượng ngùng và không quen. Bỗng một tiếng nói trầm vang lên:

- Không tệ, có thể hóa giải áp lực của ta bằng cách đó, khá lắm nhân loại.

Một con tà nhân lớn ít nhất gấp ba lần so với tà nhân thường đang bay đến gần bọn Suzuno. Khi nhìn vào đôi mắt đỏ ngầu của nó cả bọn dường như thấy tinh thần bị sụp đổ vội quay đi ngay chỉ có Takuto là dám đối diện với ánh mắt đó, bởi vì cậu đã trải qua một phen ma luyện tâm cảnh nên cái này tuy khó chịu nhưng cậu vẫn chịu được. Thấy vậy Tà Nhân Quân Vương tỏ vẻ ngạc nhiên nói:

- Có vẻ tâm cảnh cũng rất khá nhỉ, người đến đây để giao dịch Tà Vương Chân Nhân à thế người muốn gì, nhân loại?

Có vẻ Tà Nhân Quân Vương đã thu lại tinh thần lực của mình, nên hai cô gái không thấy khó chịu nữa. Takuto thấy vậy cũng đến gần lấy ra Tà Vương Chân Nhân và nói:

- Tôi không cần gì cả, tôi đã dùng bảo bối của ông để cường hóa tâm cảnh thôi chứ tôi không có ý định chiếm lấy nó. Chúng tôi tìm thấy ở ngôi làng bỏ hoang, có vẻ như ông không thể lấy được nó nên chúng tôi đã đem tới đây.

Tà Nhân Quân Vương ngạc nhiên nhìn Takuto. Điều này cũng đúng, trước giờ Tà Vương Chân Nhân cũng là một báu vật hiếm có để luyện tinh thần lực rất quan trọng trong những cuộc chiến đấu dai dẳng. Nó không biết có Dung Kỳ Takuto sẽ không đuổi sức nếu cường độ cơ thể đủ vững vàng nên cậu cũng không hẳn cần phải có báu vật này. Nhưng Quản Lý bên cạnh lại lên tiếng nói với Tà Nhân Quân Vương:

- Nếu người muốn trả công thì làm nghi lễ cho cậu ta được Sự Che Chở Của Tà Thần đi.

Nghe thế Tà Nhân Quân Vương ngạc nhiên nhìn Quản Lý sau đó nói với Takuto:

- Bộ người bị truy sát hay sao mà cần phải làm thế.

Takuto nghe không hiểu cái gì là Sự Chúc Phúc Của Tà Thần, bên cạnh đó cô gái tiểu thư lên tiếng giải thích:

- Cái đó là chính là lập nghi thức để có được sự che chở của Tà Thần. Nó là chúc phúc khiến anh gần như không bị phát hiện bởi tinh thần lực của cường giả cho dù là cường giả cấp mười, hay nói cách khác, chỉ cần anh không xuất hiện trước mặt họ thì họ sẽ không bao giờ phát hiện ra anh bằng thần thức.

Takuto nghe vậy vui mừng, đó không phải là cái cậu cần bây giờ sao, nếu cậu có thể trốn khỏi đám cường giả truy đuổi, đi tới chỗ của cô tiểu thư thì có thể sẽ lấy được Vạn Niên Thanh Diệp sau đó trở về cứu Suzuno rồi. Dường như cũng có suy nghĩ như vậy hai cô bé cũng gật đầu có vẻ tán thành vì trong suốt thời gian qua Takuto đã giúp bọn họ rất nhiều cho nên họ cũng muốn trở về trả ơn cho cậu. Tà Nhân Quân Vương cũng tỏ vẻ dễ dàng vì lấy lại được bảo bối mà chỉ phải trả một nghi thức cầu chúc thôi cũng coi như có lời, nó nói:

- Được để ta chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ rồi sẽ bắt đầu.

Nó nói xong bắt đầu ra lệnh cho thuộc hạ chuẩn bị mọi thứ cần thiết. Các tà nhân khác bắt đầu di chuyển đến vị trí cần thiết, chúng nhanh chóng xếp thành một ma pháp trận trên mặt đất sau đó Tà Nhân Quân Vương bảo Takuto bước vào trong và bắt đầu nghi lễ. Trong quá trình làm lễ, nó dường như sử dụng thứ ngôn ngữ gì đó nên bọn Takuto không hiểu gì và khoảng một tiếng sau ma pháp trận sáng lên và dường như Takuto cảm thấy mình dường như bị tách khỏi không gian và không còn tồn tại. Sau đó Tà Nhân Quân Vương nói:

- Rồi, lời cầu chúc này sẽ hiệu nghiệm trong 1 tháng nên nhớ cẩn thận, và một lần nữa ta đa tạ người đã hoàn trả báu vật của Tà Nhân tộc nếu có gì cần thì cứ việc đến đây ta sẽ giúp người một lần.

Cảm nhận được lòng hảo tâm của nó Takuto và hai cô gái cúi đầu xuống cảm ơn sau đó lui ra. Tà Nhân Quân Vương bảo thuộc hạ dẫn bọn người trở lên mặt đất. Sau khi trở lên mặt đất, hai cô gái nói:

- Bây giờ anh đã có chúc phúc rồi nên cứ trốn trong xe ngựa của chúng tôi và trở về thôi. Một lần nữa cảm ơn anh vì tất cả.

Nói xong hai cô gái cúi đầu cảm ơn khiến Takuto lúng túng nói:

- Không cần làm vậy đâu, tôi cũng vì tôi thôi mà.

Sau đó hai cô gái mỉm cười, và chuẩn bị mọi thứ để trở về. Trong quá trình chuẩn bị Takuto cũng giúp họ rất nhiều, Dung Kỳ của cậu vô cùng tiện dụng nên rất nhiều chuyện cậu có thể làm và khoảng hai ngày sau bọn họ đã sẵn sàng lên đường.

Vì có sự chúc phúc nên không có cường giả nào phát hiện được Takuto đang trốn trong xe ngựa của tiểu thư. Bọn họ cũng không muốn manh động ra tay với tiểu thư vì hầu hết bọn họ là người của quốc gia khác, dù sao cũng không nên gây sự chú ý không cần thiết trên quốc gia người ta.

Còn tổ chức sát thủ thì chỉ án binh bất động quan sát, cho nên trên đường, Takuto cảm nhận được rất nhiều cường giả nhưng chuyển đi nhưng không bị ai tấn công cả. Cũng may các quốc gia vì muốn điều tra thực lực và chỗ dựa kẻ mang pháp khí hồng hoang nên không dám manh động vì dù sao pháp khí hồng hoang cũng có thể miễn cưỡng coi là thiên cấp cao thủ, đâu ai muốn chủ động gây sự với cường giả thiên cấp trừ khi tên đó bị điên.

Trong lâu đài của đại hoàng tử, tên đó đang trầm tư đọc báo cáo trong tay mình, hắn ta đã biết được các quốc gia khác chỉ muốn kẻ mang pháp khí nên không gây khó khăn gì cho công chúa, dù sao gây với một công chúa của nước khác chẳng khác nào gây chiến với quốc gia đó. Hắn quay sang kẻ mặc áo trùm kín đang quỳ trước mặt hắn.

- Các người chắc là, kẻ đó không đi theo công chúa chứ hả?

Kẻ mặc áo trùm kín đó nói một cách chắc chắn:

- Ngài đừng lo, tôi đã chắc chắn vì tổ chức đã cử ra pháp sư tinh thần hệ cấp chín để kiểm tra nhưng vẫn không thấy gì ngoài hai người công chúa và con bé hầu, còn lại trong xe không có ai cả, mà ngài biết rồi trừ khi có cao thủ cấp mười ra thì không còn có khả năng khác mà tên nhóc mới bao nhiêu tuổi, chưa đến hai mươi, cấp mười, đừng nói là hai mươi cho dù là ba mươi cũng chưa chắc khiến tôi tin được.

Hoàng tử nghe nói vậy cũng trở nên yên tâm, hắn ta sợ kẻ cầm pháp khí sẽ đi theo công chúa thì rất phiền phức sau này. Mặc dù công chúa không có vị trí trong ngôi kế thừa nhưng nếu cô ta lôi kéo được một cao thủ có pháp khí hồng hoang và chưa kẻ thế lực sau lưng hắn thì hoàng tử gặp rất nhiều khó khăn trong việc thống trị sau này, bởi hoàng tử rất e ngại đội quân nự hộ vệ của phủ công chúa.

Đó là đội quân rất tinh nhuệ do chính công chúa bồi dưỡng để bảo vệ mình và phụ giúp cấm vệ quân khi cần thiết nên họ vô cùng thiện chiến thấp nhất là võ giả cấp 5 cao nhất cũng có cấp 9, cho nên hắn phải có được kẻ mang pháp khí tốt nhất là bản thân pháp khí. Kẻ mặc áo trùm kín lên tiếng:

- Hay là ngài để chúng tôi giết công chúa luôn nhé?

Hoàng tử lắc đầu phản bác:

- Không nên, cho dù không có tên đó nhưng nếu các người ra tay chắc chắn các cường giả nước khác sẽ can thiệp ngay. Bởi vì họ muốn tạo ấn tượng tốt cho đất nước họ nên cứu công chúa khi bị các người giết là hay nhất. Chính vì thế đừng nên dọn cơm cho kẻ khác ăn đấy, tệ hơn nữa là nếu bại lộ ta thì có trách.

- Vâng ngài cứ yên tâm, chúng tôi sẽ cẩn thận.

Nói xong tên đó lui đi để lại hoàng tử ngồi trên ghế suy tư về những nước cờ sau này.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tiến vào đế đô

Chỉ mất gần chín ngày, bọn Takuto đã đến thành phố Sandra, đế đô của nước cộng hòa. Đây là một trong bảy thành phố lớn nhất của đại lục nhân tộc ở thế giới này và nơi đây cũng là nơi diễn ra nhiều hoạt động buôn bán giao thương hàng hóa trên khắp đại lục. Nhất là các hoạt động đấu giá, có rất nhiều hàng hóa quý hiếm trên khắp đại lục được đưa đến đây để đấu giá, thậm chí cả nhiều dược thảo quý hiếm cũng có xuất hiện.

Tại trạm dừng xe ngựa, Takuto lên ra ngoài khi thấy không có người phát hiện. Cậu ngẩng đầu nhìn thành lũy to lớn ở trước mặt, trên cổng thành có ba chữ “Thành Sandra” lớn viết trên đó rất có phong cách quý tộc làm tiền xa hoa. Chỉ mới là cổng thành thôi mà đã thấy sự xa xỉ ngập tràn thế này khiến Takuto không khỏi hâm mộ. Đứng trước cửa thành là hai tên gác cổng, Takuto dựa vào cảm nhận mà đoán hắn cũng ngang võ giả cấp sáu đang thu tiền, cậu bây giờ hoàn toàn dễ dàng đánh bị chúng bởi sau khi luyện tâm cậu cũng có chút tiến bộ ngang với võ giả cấp bảy rồi.

Hai tên đó đứng thu tiền vào cổng của những người muốn đi vào, vì Takuto đã lên xuống xe trước và cô tiểu thư hẹn là một sẽ đưa Vạn Niên Thanh Diệp cho cậu. Và bây giờ, cậu đang bị chứng bệnh mà ý học hiện giờ cũng bó tay đó là viêm màng túi nên không có tiền vào nhưng cậu cũng chẳng chịu thua và vận phong năng lượng vào chân phóng qua hai tên bảo vệ. Cậu đang có chúc phúc nên hoàn toàn không bị phát hiện chút nào đã có mặt trong thành. Bỗng nhiên cậu nghe tiếng quát tháo.

- Con bé khốn khiếp đứng lại cho tao

Quay ra nhìn thì cậu, thấy một tên cao to đang đuổi theo một cô bé khoảng mười tuổi, trên tay cô bé đang cầm một túi vải dường như là túi đựng tiền, cậu nghĩ cô bé kia đã móc túi của tên cao đó khiến hắn đuổi theo và cần cứ theo năng lượng cô bé phát ra Takuto nghĩ cô bé này phải bị bỏ đói lâu lắm rồi. Takuto ngạc nhiên tự hỏi, tại một nơi sầm uất thế này sao lại có người bị bỏ đói nhỉ.

Có vẻ vì đói quá, nên cô bé đã gục ngã trên đường, về mặt sợ hãi người cao to đang đến gần:

- Đồ tạp chủng, ta phải giết ngươi.

Tên cao to rút thanh dao đeo trên hông ra và đâm thẳng vào ngực cô gái đang nhắm mắt chờ chết trong sợ hãi. Nhưng hôm nay không phải là ngày chết của cô bé, con dao tên cao to đang đâm tới thì đột nhiên dừng lại không phải nói là bị giữ lại thì chính xác hơn. Tên cao to ngạc nhiên quay lại thì thấy một thanh niên khoảng mười sáu tuổi đang giữ chặt tay hắn khiến hắn không cử động được. Hắn gào lên:

- Buông tao ra thằng nhãi, không tao giết mày bây giờ.

Nói xong hắn vận lực định thoát khỏi sự khống chế nhưng một võ giả mới cấp ba như hắn thì làm sao có thể làm được. Thanh niên trẻ đó là Takuto đang khống chế hắn và bảo:

- Chỉ cần cô bé trả tiền cho ông là được mà đâu cần phải giết người như thế.

Sau đó Takuto quay sang cô bé đang ngồi dưới đất dịu dàng nói:

- Ăn cắp là không tốt đâu, trả lại túi tiền cho ông ấy nào.

Cô bé nghe vậy mặc dù sợ hãi vì người này dễ dàng khống chế kẻ cao to đáng sợ kia chắc chắn mình không chạy được nhưng cô bé vẫn run rẩy ôm khư khư túi tiền sau đó nói trong nước mắt:

- Không... Nếu... Nếu... Không nang được tiền về... Em gái em sẽ bị giết mất. Không... Kể cả không bị giết thì cũng bị chết đói thôi đã gần mười ngày em ấy đã không ăn gì rồi.

Takuto nghe vậy sầm mặt. Cậu không ngờ nơi nào nhiệt giàu có nhất đại lục mà lại có chuyện như vậy. Cậu đã hình dung ra được câu chuyện là hai chị em này bị một tên nào đó bắt đi ăn trộm và đem tiền về cho hắn sau đó mới được ăn cơm còn không thì nhin đói, mặc dù trong thế giới thực cậu đã nghe nhiều chuyện như vậy nhưng đây là lần đầu tiên chứng kiến cậu mỉm cười và dịu dàng nói với cô bé:

- Hãy trả lại cho ông ta tiền đi, anh sẽ giúp em và em gái của em.

Không hiểu sao ánh mắt dịu dàng của Takuto khiến cô bé rất yên tâm dường như có một sự tin tưởng vô hình nào đó, cô bé cảm thấy nam tử trước mặt mình sẽ không bỏ mặc mình và em gái như ba mẹ của mình trước đây. Cô bé run rẩy đưa túi tiền cho Takuto và cậu đã trả lại cho tên cao to nhưng tên đó kiểm tra lại gào lên.

- Thiếu mất tao hai đồng bạc rồi, mày có trả không đồ tạp chủng!

Cô bé ngồi trên đất run lên cầm cập nhưng cũng lên tiếng phản bác:

- Tôi không hề lấy của ông cái gì cả, khi bị ông đuổi tôi có thời gian giấu tiền đi sao.

Tên đó tỏ vẻ không quan tâm nói:

- Hừ! Mày chuyện động bọn lúc nào sao tao biết được, hay cũng có thể thằng nhóc này là đồng bọn của mày không chừng.

Nghe vậy Takuto bắt đầu thấy tức giận cậu liếc mắt qua tên cao to trong mắt đầy hàn khí vô tình tỏa ra sát khí lạnh lẽo. Takuto từng một chiều giết bao nhiêu người và chưa kể khi luyện tâm cậu cũng đã giết không ít trong ảo cảnh nên sát khí của cậu bây giờ vô thức tỏa ra ngoài khiến tên cao to rét lạnh, Takuto nói:

- Có giỏi nói lại lần nữa, ta không biết chuyện gì xảy ra, nhưng nếu cô ấy đã trả lại tiền rồi thì ngươi hãy rút đi, đừng mong ta nộp thêm cái gì nữa, nếu có chỉ có hai năm đầm của ta thôi, thích ăn ta cho ngươi hoàn toàn miễn phí.

Tên cao to nuốt nước bọt, tỉnh ra tay thì thấy thân thể mình không cử động được chút nào, sát khí lạnh lẽo đã khiến cho hắn run bần bật từng hồi, sau một lúc Takuto bỏ đi với cô bé thì hắn mới cử động được.

Bây giờ, cô bé đang đi với Takuto đến chỗ của mình. Cả hai người đi đến một khu vực mà Takuto không tin nó là nơi thuộc đế đô giàu có này phải nói đó là khu phố ổ chuột mới chuẩn xác bởi vì ở đây trần ngập những mái nhà nhỏ lụp xụp tàn tạ nối tiếp nhau, thậm chí không bằng nhà dân thường ở nông thôn nữa. Cô bé thấy vẻ mặt đầy ngạc nhiên thắc mắc của Takuto nói:

- Có phải anh nghĩ đế đô sầm uất tại sao lại có nơi như thế này đúng không. Mặc dù nó sầm uất thật, nhưng sự phân chia giàu nghèo ở đây là thiên đàng địa ngục. Mọi người ở đây đều là những người nuôi tư tưởng vô để đồ đổi đời nhưng lại bị nơi này đào thải tập trung trong khu này, trong suy nghĩ của người có tiền ở đế đô, khu này là khu dành cho súc vật chứ không phải là người, chuyện bọn họ vào đây để giết người ở đây cho vui hoàn toàn là bình thường, người ở đế đô cho dù thấy một người ở đây bị đem ra đường công khai hành hạ cho đến chết cũng là bình thường. Không ai ở đây có quyền lên tiếng cả. Thậm chí trước đây có một thanh niên đã tự bán mình để làm bao cát tập luyện cho mấy công tử nhà giàu chỉ để kiếm một số tiền chôn mình mà

thời, nhưng tên nhà giàu đó sau khi đánh chết cậu ta trong tập luyện không những không đem chôn cất tử tế mà lại cắt xác ra từng khúc rồi quăng xuống sông cho cá ăn. Thật quá mức ác ôn tàn nhẫn

Cô bé nói vừa nhớ lại những kỷ niệm của hai chị em đã trải qua mà khóe mắt lại nhỏ lệ. Hai cô bé này đã bị bỏ rơi khi mới bốn tuổi và phải ăn xin để sống qua ngày, sau đó một tên đàn ông đã đưa hai cô bé về đã dạy cho bọn họ cách ăn trộm sau đó sai họ ăn trộm mặng về cho hắn đi đánh bạc. Đó là bắt đầu của địa ngục trần gian, ngày nào trộm được nhiều thì thôi chứ nếu không trộm được hoặc ít không đủ cho hắn chơi bạc thì hắn không những đánh mà còn bị bỏ đói. Hai chị em phải kiên cường lắm mới sống cho tới bây giờ.

Takuto cũng phát hiện ra điều đó, mặc dù long cậu đầy nổi lửa nhưng vẫn bước đi theo, cậu không để ý nắm tay cậu đã bóp rất chặt. Đi thêm một lúc cậu đã đến một căn nhà lụp xụp hoang tàn có vẻ sẽ đổ bất cứ lúc nào. Khi đến gần thì cậu nghe rất rõ ràng tiếng khóc kêu la của một cô gái, con bé đang đứng bên cạnh cậu thì run lên nói:

- Đó là giọng em gái của em, nó lại bị hành hạ nữa rồi, lần này nó sẽ chết mất.

Takuto nghe vậy cậu nhanh chóng bước vào ngôi nhà đổ nát đó và đập vào mắt cậu là một cô bé ăn mặc rách rưới, đang ngồi co quắp trong góc tường và một người đàn ông đang cầm trên tay một chiếc roi đang không ngừng đánh đập cô bé. Khi bước tới gần Takuto nhận ra cô bé này giống cô bé đang với mình như đúc có vẻ như họ là chị em sinh đôi, đặt biệt đôi mắt màu lam sáng long lanh như hai viên ngọc của biển khơi khiến Takuto thấy xao động. Và hiện tại cô bé đang run lên từng hồi vì từng trận đòn trút lên thân hình nhỏ bé kia. Thấy vậy lửa giận của Takuto càng bốc lên cao cậu quát lên:

- Dừng tay lại tên khốn khiếp.

Người đàn ông nghe thấy tiếng quát của Takuto quay lại thì thấy một thanh niên chỉ khoảng mười sáu tuổi thì cười một cách man rợ.

- Mày là ai mà bảo tao ngừng tay, mà tao không ngừng đây mày làm gì nhau?

Tên này thấy Takuto ăn mặc tầm thường nên nghĩ đây là người mới của khu này nên không coi cậu ra gì còn lớn tiếng châm chọc, nhưng hôm nay hắn đã phạm sai lầm nhất trong cuộc đời của hắn, khi hắn vừa nói xong một tia sét bắn từ tay Takuto khiến cho bức vách đằng sau bị lủng một lỗ to tướng.

- Lôi... Lôi hệ ma pháp sư

Hắn ta nhìn thấy những tia chớp trên tay của Takuto mà lòng phát lạnh. Ở thế giới này, địa vị của ma pháp sư vô cùng cao, nếu người thường mà dám đắc tội với một ma pháp sư cho dù là cấp thấp sẽ bị giết mà không cần phải hỏi và sẽ không ai ra mặt lấy lại công bằng cho người cả, huống chi đây lại là lôi hệ hiếm có nữa chứ. Nếu người thanh niên này mà giết hắn sẽ không ai dám lên tiếng truy cứu gì cả. Hắn ta run rẩy quỳ xuống mà cầu xin

- Xin....xin lỗi....ma....ma pháp sư tiên sinh, tôi có mắt như mù mới dám mạo phạm ngài.

Hắn đang quý cầu xin và hối hận đến cực điểm là tại sao mình chọc ai không chọc lại chọc nhầm vào ma pháp sư cơ chứ, hắn vừa cầu xin mà hai hàm răng cứ đập vào nhau cầm cập sau đó bắt đầu tát vào mặt mình liên tục hơn mười cái rồi tiếp tục cầu xin. Thấy vậy Takuto cũng không chấp nhất với hắn quay sang cô bé đang run rẩy ở dưới đất và dùng Dung Kỹ chữa lành vết thương.

Dung Kỹ bá đạo thì không cần hỏi, chỉ một khắc tất cả các vết thương của cô bé đã hoàn toàn khỏi, cô bé ngước mắt lên thì thấy chị mình lao vào lòng mình khóc lóc vui mừng không xiết được. Takuto quay sang cô bé này nói:

- Các em không sao rồi, từ nay anh sẽ lo cho hai em đầy đủ

Hai cô bé cảm động rơi nước mắt, cảm ơn số phận vì đã cho gặp ân nhân lớn nhất cuộc đời này và cả hai cùng khóc nức nở như để giải tỏa hết nỗi đau khổ từ trước tới giờ. Takuto quay sang tên đàn ông và nói:

- Ta mang hai cô bé này đi nơi người không ý kiến gì chứ, nếu có ý kiến thì tốt nhất nên đến địa ngục mà ý kiến.

Tên kia nghe vậy chột hiệu và chuồn đi lập tức. Takuto đang tính cách sắp xếp cho hai cô bé này thế nào thì cậu nghe giọng Quản Lý vang lên:

- Không ngờ thật, ở đây lại có thể gặp Băng Linh thể chất và Hỏa Linh thể chất đây

Takuto nghe vậy ngạc nhiên và nghe Quản Lý nói tiếp:

- Ma pháp sư là những người mà cơ thể có tổ chất ma pháp cao ở phương diện nào đó ví dụ như lôi hệ, băng hệ... Tuy là vậy, các tổ chất đó được chia thành nhiều cấp bậc bao gồm: Cấp thấp, bình thường cấp, thiên tài cấp, siêu việt cấp và tổ linh cấp. Đặt biệt là tổ tinh cấp, là cấp bậc mà người đó chỉ có thể học và sử dụng một và chỉ một nguyên tố thiên phú nhưng sức phát triển của nó chỉ dùng hai chữ cực cao để hình dung thậm chí vượt xa siêu việt cấp và nhất là loại thể chất này không có bình cảnh.

Quản Lý dừng một chút rồi nói tiếp:

- Cao thủ thông thường muốn tiến giai cần phải mất một thời gian tu luyện và khi họ thấy chạm tới bình cảnh thì cần rất nhiều đan dược để đột phá bình cảnh để tiến gia nhưng hai loại thể chất này thì không cho nên họ mất rất ít thời gian để tu luyện, mà người biết rồi khi tu luyện mà bản thân mình nhanh hơn người khác mấy năm hoặc mười mấy năm thì là lợi thể như thế nào và điều đáng sợ nhất là, cao thủ thiên cấp thế giới này cần phải có Thiên Nguyên Linh Khí để thoát xác thành thần nhưng loại thể chất này thì không hay nói cách khác hai chị em đứng trước mặt người trong tương lai sẽ là hai nữ thần cao cao tại thượng ở thế giới này đó, cô chị là băng, còn cô em là hỏa.

Nghe vậy Takuto kinh ngạc không ngờ lại có chuyện này xem ra để đô đã bỏ sót hai cực phẩm thiên tài rồi đây nhưng sau đó cậu nói với Quản Lý:

- Tại sao hai thiên phú cực cao như vậy mà không ai phát hiện thế nhỉ, để đô cũng có nhiều ma pháp sư cấp cao lắm mà?

- Bởi đó là thế giới này không tồn tại nhận thức về tổ linh thể chất mặc dù nó tồn tại với bọn họ từ rất lâu rồi đơn giản là vì tổ linh thể chất phải cần có sự kích hoạt bằng năng lượng nguyên tố tương ứng với họ rất mãnh liệt và sức mạnh đó phải cực kỳ thuần khiết mà người biết rồi đẩy năng lượng thuần khiết đâu dễ tìm nên tổ linh thể chất cũng chỉ là viên ngọc mãi không được mài dũa mà thôi.

Takuto nghe vậy dường như nhớ đến một cái gì đó hỏi:

- Này Quản Lý, tôi nhớ ông nói năng lượng khi dùng Dung Kỹ cực kỳ tinh thuần đúng không. Nếu thế thì tại sao không giúp hai cô bé này kích hoạt tiềm lực rồi đưa đến học viện pháp thuật.

- Ha... Ha... Ha. Tư tưởng lớn gặp nhau, đó cũng chính là ý định của ta sắp bảo cậu thực hiện đó, nếu không sẽ lãng phí mất hai nữ thần trong tương lai rồi, nhưng bây giờ cái quan trọng là kiếm ít tiền cái đã, cậu định để mình bị chứng viêm màng túi đến chừng nào đây?

Nghe nhắc đến tiền bạc, Takuto bỗng sực nhớ ra mình không có một đồng nào trong túi và cậu cũng chưa có nghĩ ra cách nào để kiếm tiền nên là khá ừ ừ cậu quay sang hai cô bé và nói rằng:

- Em có biết có cách nào kiếm được tiền hay không, anh trên đường tới đây vì chi tiêu quá độ nên đã xài hết rồi.

Hai cô bé mở to mắt ngạc nhiên, trong nhận thức của họ ma pháp sư phải là người tuy không đến mức tiền xài không hết nhưng cũng sẽ không túng thiếu đến nỗi không có tiền nhưng cũng nói:

- Ở khu này ngoài việc đi lang thang tìm việc tạm bợ phụ giúp người khác để có chút cơm để ăn qua ngày thì không có cách kiếm tiền nữa, nhưng nếu anh tự tin thì anh có thể đăng ký làm bao cát cho mấy công tử nhà giàu tập luyện nhưng anh là ma pháp sư thì không thể có cơ thể cứng rắn đúng không, em khuyên anh nên đi đầu quân cho ma pháp sư công hội thì hơn.

Ma pháp sư công hội là chính là trụ sở tập trung phần lớn các ma pháp sư của quốc gia. Ở đó các ma pháp sư tùy theo cấp bậc mà có đãi ngộ khác nhau, nhưng thu nhập của ma pháp sư cấp thấp cũng đã bằng ba bốn lần thu nhập của người dân thông thường rồi thế nên ở đây mới có câu “Nhà có pháp sư, nhà được no ấm”.

Các pháp sư cũng có thể nâng đãi ngộ của mình bằng cách nghiên cứu hoặc sáng tạo các vật phẩm ma pháp sau cống hiến cho công hội để được đãi ngộ tốt hơn hoặc có thể đi tầm bảo sau đó nộp một số nguyên liệu quý hiếm thì cũng có có điểm cống hiến cho công hội. Đó không nghi ngờ là phương pháp tốt cho Takuto nhưng cậu không muốn bị ràng buộc trong thế giới này quá nhiều nên đã không làm như vậy. Đột nhiên cậu sực nhớ đến sản đầu giá của để đô thì nghĩ ra một cách và để chắc chắn cậu hỏi Quản Lý:

- Này Quản Lý, ông nói Dung Kỹ có thể sử dụng năng lượng cho mọi mục đích đúng không, thế thì cái thứ năng lượng mà ông gọi là năng lượng xung kích cực mạnh chuyên để phá rồi lập có thể đưa ra ngoài cơ thể và ngưng tụ thành đạn được được không?

Quản Lý nghe cậu nói vậy cười phá lên:

- Cậu phát hiện sớm hơn ta tưởng đó, đúng là người luyện Dung Kỹ mà không sử dụng phương pháp này để kiếm tiền thì hơi bị ngu vì khi tu luyện ai cũng muốn mình có được nguồn năng lượng không ngừng những mà còn tinh thuần nữa chính vì thế dùng Dung Kỹ tạo ra một viên đạn được mang năng lượng tinh thuần là chiêu bài kiếm tiền cực lợi còn gì nhưng quá trình ngưng tụ không dễ đâu chưa kể nếu cậu luyện ở đây năng lượng sẽ hấp dẫn cường giả đến cho nên việc này khoan đi mà hãy đi làm bao cát cho người ta đâm nhằm tăng cường cơ thể đi.

Khi nghe mình phải đi làm bao cát cho người ta đâm Takuto cũng hơi nản nhưng vì luyện tập nên cậu ta cũng không từ chối với lại còn phải nhanh chóng kiếm ít tiền chăm sóc cho hai cô bé này chứ nếu để như vậy mặc dù Dung Kỹ có thể cung cấp năng lượng nhưng như vậy cũng không hay. Cậu quay sang nói với hai cô bé:

- Em chỉ anh nơi đăng ký làm bao cát đi, anh đến đăng ký lấy ít tiền cho bọn em ăn một bữa ra trò nhé

Hai cô bé tuy thấy lo lắng cho Takuto nhưng không hiểu sao hai cô rất tin tưởng người đứng trước mặt này nên cô cũng dẫn cậu đến nơi đăng ký.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Ai ngược đãi ai ?

Trên đường đi, hai cô bé đã nói cho Takuto rất nhiều chuyện mà cậu ta không biết của thế giới này, cậu biết được thế giới này có những nơi bồi dưỡng ra võ giả hoặc ma pháp sư là những học viện nổi tiếng, như để đô có học viện Sandra là chuyên gia đào tạo cả võ giả và ma pháp sư. Người học ở đó chủ

yếu là quý tộc, mặc dù học viện có chế độ miễn phí ưu tiên cho những ai có thiên phú cao nhưng người bình dân cũng không có nhiều bởi vì nếu người là quý tộc có tiền người sẽ được bồi dưỡng cơ thể từ nhỏ mà cái đó là thứ mà người thường không bao giờ có được.

Bên cạnh đó, nếu người học ở đó người sẽ có cơ hội có công pháp hoặc đấu kỹ mạnh mẽ khiến cho thực lực người tăng thêm một bậc. Nhưng muốn kiếm vũ kỹ thì cũng cần phải có tiền, cái mà học viện cung cấp cho người chỉ là môi trường tu luyện tốt hơn mà thôi còn về công pháp hay đan dược phải bỏ tiền ra mua hoặc mua bằng điểm cống hiến theo quy định của học viện.

Chính vì điều đó mà những học sinh thuộc lớp bình dân nào tự tin mình có thân thể cường tráng nên đã đăng ký làm bao cát cho người khác tập luyện để lấy tiền về mua công pháp, hình thức này rất phổ biến không chỉ học viên mà bình dân bên ngoài cũng tham gia và thậm chí có một số học viên thuộc lớp quý tộc có nghị lực cao cũng chọn phương pháp này để rèn luyện ý chí bởi vì khi người làm bao cát người không được đánh trả chỉ có thể né hoặc đỡ đòn mà thôi.

Nhưng kiếm được tiền bằng cách này không dễ dàng bởi vì nếu người có bị đánh chết cũng là do người không biết lượng sức mà thôi không trách ai được.

Đi một lúc thì đã đến nơi, hiện tại ba người đang đứng trên một sảnh rộng và có rất nhiều người cao to, Takuto nhận ra đặc điểm chung của họ là ăn mặc rất bình dân thậm chí có người ăn mặc rách rưới nghèo khó nữa. Cậu quay sang hai cô bé và hỏi:

- Nếu có tổ chức như thế này thì làm sao mà tên công tử quý tộc mà em kể có thể ngang nhiên không trả tiền mà chặt người ta ra làm mấy khúc rồi ném xuống sông.

Hai cô bé thấy vậy ra hiệu cho Takuto nói nhỏ:

- Anh hãy cẩn thận đó, nơi này có tay chân của hắn. Nếu nói về chuyện đó, thì tên công tử khi trong phòng luyện tập đã giết chàng thanh niên đó sau thì cắt làm nhiều mảnh rồi quăng xuống sông nhưng hắn có trả tiền bằng cách quăng số tiền đó xuống sông nơi hắn quăng thì thể của cậu ta cho nên không ai nói hắn vi phạm cả với lại nguyện vọng được chôn cất tử tế của thanh niên đó chỉ nói cho dân ở đây biết mà người dân ở đây sợ hãi nên đâu dám nói, dù gì hắn cũng là quý tộc.

Takuto nghe vậy cũng thấy bất mãn thay cho người thanh niên kia. Bỗng cậu thấy một người có vẻ là võ giả cấp năm tiến lại gần cậu và nói:

- Người là người đăng ký làm bao cát à, ta thấy cơ thể người cũng miễn cưỡng là thích hợp nên thôi vô xếp hàng đi rồi chờ được chọn ra. Nếu người có thể sống sót và thỏa mãn người thuê thì sẽ được chữa trị miễn phí và thêm vào số tiền hai bên quy định nữa.

Takuto gật đầu như đã biết sau đó bắt đầu xếp hàng ngồi chờ. Khi thấy Takuto đi vào mọi người chỉ nhìn một chút rồi quay đi, bởi vì Dung Kỹ cường hóa rất cao về chất nên Takuto chỉ trông bên ngoài cường tráng hơn chút so với trước kia mà thôi nên cũng không tạo ra sự chú ý mấy. Bọn họ không biết rằng Takuto ngang với võ giả bậc bảy mạnh nhất ở cái sảnh này và nếu cậu dùng độc chiêu có thể miễn cưỡng ngang võ giả cấp chín.

Một lúc sau, một người đàn ông đi vào và nói lớn:

- Hoan nghênh những người không sợ chết đến với nơi này, tôi không nói gì hơn là chúc quý vị được chọn và còn sống để lấy tiền.

Khi người đó nói xong, thì từ bên trong, những người ăn mặc hoa mỹ như quý tộc mang theo những món vũ khí tinh xảo chỉ dành cho nhà giàu và quý tộc mới mua nổi. Đa số họ khoảng mười sáu đến hai mươi tuổi, nam có nữ có và Takuto nhận ra cao nhất ở đây chỉ có tu vi khoảng cấp sáu mà thôi thì khiến cậu không khỏi hơi nản. Cũng đúng bởi vì cấp sáu thì cậu cho một quyền là gục.

Hiện tại các nam nữ quý tộc đang tuyển chọn bao cát cho mình, họ thường nhắm vào những học viên của học viện bởi vì dù sao những người đó có thực lực cao nên việc luyện tập hiệu quả hơn nhiều so với bình dân.

Tuy phần lớn là vậy, nhưng có những tên lại dùng cách này để hành hạ những người bình dân để thỏa mãn thú vui của hắn, như tên công tử đang nhìn về phía Takuto đứng cùng hai cô bé. Hắn thấy cách ăn mặc của Takuto và hai con bé nghĩ rằng cậu là người ở khu dân nghèo nên có ý nghĩ giết Takuto rồi bắt hai cô bé về hành hạ cho thỏa thích mà chỉ cần bỏ ra ít tiền là được nên hắn chỉ Takuto rồi cao giọng nói:

- Tên đang đứng với hai con bé đăng gia ta trả người ba đồng bạc để luyện tập với người.

Đơn vị tiền tệ ở thế giới này lần lượt là đồng vàng, bạc, đồng và kẽm. Một vàng có thể đổi lấy mười bạc, một bạc lấy được mười đồng, và một đồng lấy được mười kẽm. Đối với người dân bình thường thì với một bạc hoàn toàn đủ cho họ sống được một tháng thoải mái nên có thể hiểu ba đồng bạc đối với người thường là lớn thế nào. Hai cô bé nghe tên đó ra giá cao không những không vui mừng mà còn tỏ ra sợ hãi nói với Takuto:

- Anh đừng nhận lời hắn, hắn là kẻ đã giết người thanh niên mà em kể đó, hắn rất dã man, em không muốn anh bị giết đâu.

Takuto nghe vậy, lửa giận bắt đầu trào lên nhưng vẫn giữ vẻ bình tĩnh trong lòng thầm nghĩ "Ta chưa tìm người mà người đã tìm đến cửa rồi mà không giáo huấn một trận thì đâu có được" Nghĩ thế Takuto bước đến trước tên công tử đó cúi chào cho phải phép sau đó người chủ trì ở đây lên tiếng:

- Có ai trả cao hơn cho người này không? Nếu không người này sẽ đối luyện với Jackson thiếu gia.

Không ai lên tiếng cả vì tất cả mọi người ở đây đều biết sở thích quái dị của tên này với lại nể mặt gia tộc của hắn nên không ai tranh với hắn. Tất cả mọi người đều cầu chúc cho Takuto ngoại trừ hai cô gái đang ngồi phía trong phòng quan sát thì lại cầu nguyện cho tên công tử liều mạng đó.

Ở phòng quan sát, hai cô bé này chính là cô tiểu thư và cô hầu mà Takuto đã cứu trong rừng. Họ sau khi về đã đến đây để nghỉ ngơi và kiểm tra trong những người ở đây xem ai đáng coi trọng để bồi dưỡng nhằm nâng cao lực lượng gia tộc. Bây giờ cô hầu Marie lên tiếng:

- Tiểu thư à, với thực lực của cậu ta sao lại phải đi đến đây kiếm tiền vậy?

Cô công chúa cũng lắc đầu:

- Ta không biết, cậu ta có rất nhiều bí mật, thứ nhất là có thể sử dụng thành thạo rất nhiều nguyên tố, thứ hai có năng lực cảm ứng vô cùng mạnh, thứ ba chỉ chưa đến hai mươi tuổi đã đạt cấp sáu, à không có thể lên cấp bảy rồi, thiên phú vô cùng cao siêu, ngay cả anh của ta người được mệnh danh là siêu cấp thiên tài cũng đến hai mươi lăm mới lên được cấp bảy và cuối cùng có được pháp khí hồng hoang. Nếu nói sau lưng cậu hay nói chính xác là người sư phụ tóc bạc của cậu ta không có một thế lực lớn nào thì tuyệt đối không thể tin. May là chúng ta đã có Vạn Niên Thanh Diệp để đưa cậu ta nhằm giữ mối quan hệ này chứ nếu không thì sẽ rắc rối lắm.

Marie nghe vậy ngạc nhiên

- Với thực lực của sư phụ tiểu thư đã đạt nửa bước địa cấp cao thủ mà vẫn kiên kỵ sư phụ cậu ta ư

Công chúa gật đầu nói:

- Trực giác của ta ra sao cô biết rồi mà, khi lần đầu gặp ông ta, ta đột nhiên cảm thấy nếu ông ta muốn hủy cả cái đại lục này cũng là chuyện dễ dàng, mặc dù cảm nhận đó chỉ trong chớp nhoáng nhưng ta vẫn không bao giờ quên được. Thôi cứ xem tên kia bị ngược đãi thế nào đi.

Hai cô gái gật đầu rồi tiếp tục quan sát. Bây giờ Takuto đã đến trước mặt tên công tử đó cúi chào cho phải phép và tên đó liếc Takuto với ánh mắt nhìn một người chết và nói:

- Ba đồng của ta không dễ kiếm đâu và để chứng tỏ ta rộng lượng thế nào nên ta cho phép ngươi có quyền đánh trả bởi như vậy mới là luyện tập.

Tuy đây là trái ngược với quy định nhưng nếu được hai bên cho phép thì cũng có thể tiến hành. Mọi người ở đây ai cũng hiểu, mặc dù hẳn cho phép nhưng ai dám đánh hẳn phải đối mặt với sự trả thù của Jackson gia tộc nên việc người ta được đánh hẳn chỉ là cái bánh vẽ không có thực.

Sau đó, tên thiếu gia với Takuto đi vào khu luyện tập. Bên trong, có rất nhiều dụng cụ để tập luyện, Takuto cảm thấy mình đang đi vào phòng tập thể hình của thể giới hiện đại mặc dù ở đây hầu hết dụng cụ được vận hành bằng phép thuật.

Tên công tử đã bước vào sân thí luyện và nói với Takuto:

- Chuẩn bị tốt tinh thần để chết chưa? Sau khi ngươi chết ta sẽ quăng xác ngươi và số tiền quy ước xuống sông mai táng cho ngươi rồi đem hai con bé kia huấn luyện thành nô lệ chỉ biết đến dục vọng hoan lạc với người lẫn thú thôi. Dù sao khu dân nghèo các ngươi cũng chỉ là thú đồ để đô nuôi thôi bọn ta muốn thế nào chẳng được.

Nghe xong cậu đó, khuôn mặt Takuto trở nên âm trầm dữ tợn sát khí bốc lên không chút nào che giấu, bất kể cái gì cũng có giới hạn của nó, nếu ai dám vượt qua sẽ phải chịu hậu quả rất nghiêm trọng và giới hạn của Takuto chính là những người cậu ta quyết định bảo vệ. Cậu gằn giọng nói:

- Ta chỉ định giáo huấn ngươi một chút thôi, nhưng câu nói đó của ngươi đã triệt để khiến ngươi mất mạng rồi đó.

Tên công tử thấy sát khí tỏa ra từ Takuto toàn thân trở nên rét lạnh, chỉ một võ giả cấp năm như hắn mà trước giờ chỉ đi quanh cái đô này được mọi người nể trọng thì làm sao chịu nổi được sát khí của Takuto chứ. Hắn ta định lên tiếng dùng gia tộc ra đe dọa thì thấy miệng và cơ thể mình không thể động đậy chỉ biết run cầm cập nhìn Takuto đang đến gần như từ thần đến đòi mạng thôi.

Hai cô bé trên phòng quan cũng tỏ ra kinh hoàng vì cô chưa từng thấy cậu giận như thế này trước đây ngay cả khi đấu với sát thủ Hắc Ưng cũng không đến mức như thế này. Chắc tên đó phải nói gì đó nghiêm trọng lắm. Takuto sau khi cách tên đó khoảng ba bước chân nói:

- Ta chắc ngươi định lấy gia tộc ra hăm dọa ta, nhưng điều đó là vô ích, để ta cho ngươi chút thông tin trước khi chết nhé. Ta không phải là người của thế giới này nên việc kiếm ta trả thù là không thể.

Nói xong trong ánh mắt kinh ngạc của tên công tử, một bàn tay đã xuyên qua ngực hắn ngay tức thì một luồng khí băng hàn tỏa ra khắp cơ thể, tên công tử thấy mất mình mờ dần rồi chìm vào bóng tối, thân thể hắn gục xuống sàn ngay lập tức. Công tử gia tộc Jackson bị giết bởi một tên ở khu dân nghèo.

Khi mọi người thấy Takuto đi ra sớm thì nghĩ cậu không đáp ứng được yêu cầu của công tử Jackson nên bị đuổi và cũng không ai tỏ vẻ ngạc nhiên vì cũng có trường hợp như vậy, nếu ngươi không đáp ứng được yêu cầu của người ta để ra người ta chỉ cần trả ngươi một nửa tiền quy định là được. Takuto đến với hai cô bé và nói nhỏ:

- Chúng ta nhanh trốn thôi, sắp gặp rắc rối rồi.

Hai cô bé thấy vậy tuy ngạc nhiên cũng không phản bác nhanh chóng đi theo Takuto ra ngoài. Hai cô bé đó quả là xứng đáng được gọi là thổ địa của đô chỉ trong một lúc mà đã kiếm được một chỗ trốn an toàn trong khu dân nghèo. Hai cô bé đó hỏi:

- Anh đã làm gì mà sao phải trốn?

Takuto cũng đáp:

- Tên công tử Jackson đó tính giết anh thì thôi không nói, nhưng đằng này hắn còn có ý định xấu với mấy em nữa, anh đã nói là sẽ bảo vệ mấy em thì sao để hắn sống nên đã một chiêu giết hắn rồi.

Hai cô bé nghe vậy hoảng sợ nhưng cũng vô cùng cảm động. Từ nhỏ hai cô đã bị bỏ rơi sau đó bị hành hạ và ngày nào cũng sống giống như địa ngục vậy. Họ không ngờ trên đời này sẽ có người bọn họ mà đặc tội với quý tộc để đọan vậy, từ giây phút đó họ quyết với lòng mình sẽ trở nên kiên cường hơn để không phụ tấm lòng của ân nhân dành cho họ.

Chỉ vài giờ sau, cả đề đô gần như rung chuyển, công tử quý tộc Jackson bị giết đương trường trong sân tập chỉ trong một chiêu, và kẻ ra tay chỉ là thanh niên khoảng mười sáu tuổi. Mặc dù không ưa hắn ta nhưng đề đô này ai cũng biết hắn ta cũng là cao thủ cấp năm, mà có thể một chiêu tuyệt sát thì chỉ có cấp bảy, tám trở lên, ai cũng thấy kinh ngạc vì mới mười sáu tuổi đã là cấp bảy, tám rồi.

Gia tộc Jackson thì trở nên điên cuồng truy tìm dấu vết của hung thủ, lính gác của thủ đô đi lùng sục khắp nơi thậm chí cả cường giả cấp tám, chín cũng đã vào cuộc truy bắt nhưng Takuto còn có chúc phúc thì làm sao mấy người đó có thể phát hiện ra.

Trong một quán nước ở thủ đô, những người ở đây đang bàn tán sôi nổi về vấn đề này, một tên cao to lên tiếng kể với mọi người:

- Cái tên mà giết Jackson thiếu gia trong vô cùng bình thường chỉ hơi cường tráng so với người thường một chút, chính ta thấy hắn trong nơi đăng ký mà.

Một người khác cũng bắt đầu góp chuyện:

- Ta thì nghe nói hắn làm vậy để trả thù cho những người bị tên công tử đó giết khi tham gia đối luyện đó, mà gia tộc Jackson ra tay hào phóng lắm đó mười đồng vàng cho ai bắt được, còn ai cung cấp thông tin được mười đồng bạc lận đó nếu chúng ta bắt được hắn thì không phải đủ sống một thời gian dài rồi sao.

Một người mặt sẹo có vẻ là thủ lĩnh của bọn người này lên tiếng:

- Đề không tự lượng sức, các ngươi mới là võ giả cấp bốn thôi mà đòi bắt hắn, theo ta để làm được điều này hắn ít nhất cũng phải là cấp bảy hay tám rồi chưa kể theo ta như ta nghe ngóng tên đó sử dụng một luồng hàn khí cực mạnh và rất thuần khiết đã khiến cho toàn nội tạng của Jackson thiếu gia đông lại ngay tức khắc sau đó chấn vỡ toàn bộ. Có thể làm như vậy, ít nhất cũng là công pháp trung cấp đó, các ngươi nhắm đối phó nổi không.

Hai người bọn họ nghe vậy cũng cân nhắc lại thực lực của mình sau đó đứng lên rồi đi và bắt đầu tiếp tục lên đường làm công việc hằng ngày của mình.

Cũng tại quán nước đó, một thanh niên trên khuôn mặt chồng chất những vết sẹo ngang dọc khiến người ta phát sợ không dám nhìn lâu ngồi nghe rõ mọi chuyện xong trầm nghĩ "Gia tộc của tên đó quả bỏ ra nhiều vốn liếng thế nhỉ, may mà mình quyết đoán hủy dung thì bây giờ mới khiến cho bọn chúng không nhận ra."

Người thanh niên này chính là Takuto đang bị truy nã khắp thành. Khi cậu nhận ra mình không đi đâu được nên bất chấp sự ngăn cản của hai cô bé cậu đã dùng kiếm hủy đi dung mạo của mình, bên cạnh đó cậu tự tin có Dung Kỹ cậu sẽ phục hồi trong chớp mắt thôi nên bây giờ cậu trông giống như một người mạo hiểm đã trải qua nhiều trận chiến hoàn toàn khác với hình ảnh bị truy nã.

Với sự thay đổi hình tượng, Takuto đã dễ dàng ra ngoài thành, cậu đi vào một khu rừng để tránh truy binh còn hai cô bé cậu đã an bài đầy đủ chỉ cần họ cẩn thận là sẽ không bị bắt.

Trời đã về đêm, Takuto mặc dù đang nghỉ ngơi nhưng vẫn vô cùng cảnh giới với xung quanh cậu hôm nay đã giết rất nhiều yêu thú quý hiếm và thu cũng không ít được bảo vật trên người nó, cậu đang nghĩ đến việc động thủ luyện đan để đầu giá và cậu đã quyết định hành động.

Cậu bắt đầu đem tất cả những thứ mình thu được trên người ma thú vận Dung Kỹ để chuyển hóa, đây là lần đầu tiên cậu chuyển hóa vật sống thành năng lượng chứ trước giờ khi chiến đấu cậu chỉ chuyển hóa năng lượng trong không khí hoặc ánh sáng mặt trời mà thôi. Tuy gặp nhiều khó khăn nhưng sau hai giờ Takuto đã bắt thành công, những luồng năng lượng đang tụ lại xung quanh cậu và Takuto bắt đầu tập trung hết mức vào sự tưởng tượng của mình để tích tụ các nguồn năng lượng kia và một khối.

Quá trình này rất khó khăn vì hầu như các năng lượng chưa ngưng tụ xong thì Takuto sức tập trung Takuto đã tới giới hạn. Nhưng cậu ta vẫn không bỏ cuộc và sau năm lần thất bại thì cậu đã hoàn toàn nắm được kinh nghiệm, cậu ta bắt chước quá trình của ngưng tụ Rasengan và tạo một lớp vỏ bên ngoài để cố định.

Và ngay sau khi đan được được sinh ra, thiên địa bắt đầu sản sinh dị động mãnh liệt khiến những ma thú cấp thấp gần đó phải hoảng hốt bỏ chạy. Một luồng ánh sáng tỏa ra mang năng lượng ngập tràn khiến cây cối trong khuôn viên một dặm đều bị nghiền nát vụn.

Thứ năng lượng đó chính là năng lượng mà Takuto không thể xử lý triệt để sau khi ngưng đan bị thoát ra ngoài, lớp vỏ bên ngoài đã nứt và điều này cũng nằm trong dự đoán cậu bắt đầu ngưng tụ năng lượng để phục hồi cho lớp vỏ ngoài, với kết quả như thế này trong lần luyện đan đầu tiên thì cũng đã coi như là thành công.

Nhưng nếu Takuto có thể khống chế năng lượng tốt hơn thì sẽ không có hiện tượng năng lượng thừa bị phóng ra ngoài quá nhiều thế này.

Động tĩnh của việc đan được xuất thế quá mạnh khiến cho cao thủ của khắp đề đô kinh sợ. Một lão già ngồi ở trong một tòa phủ sang trọng đang nhắm mắt tu luyện thì chợt thấy run lên lạnh lạnh:

- Năng lượng thiên địa này chỉ có Thập cấp đan được mới sinh ra được thôi, sao có thể? Ở kinh thành này chẳng lẽ có luyện được sư nào đang luyện chăng?

Nói rồi lão giả đứng lên và thoáng cái đã biến mất khỏi phủ và hướng đến nơi thiên địa dị động.

Thập cấp đan được chính là những đan được mà chỉ có cường giả cấp chín hoặc những người nửa bước đột phá nhân cảnh trở lên mới có thể sử dụng được mà thôi. Sự xuất hiện của thập cấp đan được luôn đẩy lên bao nhiêu tranh giành đến máu đổ đầu rơi.

Chỉ trong một lúc, nơi Takuto luyện đan xong rút đi thì có bao nhiêu cường giả đã tới đây dò xét và họ cảm thấy được năng lượng cực kỳ tinh thuần còn sót lại và một người cấp cường giả mới vào cấp chín đã thử hấp thu một ít vào cơ thể.

Ngay lập tức ông ta cảm thấy một sự bùng nổ khủng khiếp trong cơ thể, ông ta cố gắng tĩnh tọa nhằm luyện hóa năng lượng điên cuồng kia, trên khuôn ông ta không ngừng hiện lên những biểu hiện của sự thống khổ tột độ khiến người ở đây không thể không xót xa và cũng con người nói ông không tự lượng sức.

Nhưng hai giờ sau, người ông ấy đã tỏa ra áp lực cực lớn khiến các cường giả ở đây phải biến sắc, ông đứng lên hét dài một tiếng khiến thiên địa rung động sau đó cười vang:

- Ha... Ha... Ha... Thì ra là vậy, phá rồi lập, năng lượng này có thể khiến người ta phá rồi lập, nó không những giúp ta đột phá mà còn khiến cho cơ thể trở nên hoàn thiện rất nhiều chưa kể năng lượng phong hệ của ta trở nên thuần khiết gấp trước cả trăm lần, và bây giờ ta đã là cường giả Bán bộ, chỉ với năng lượng thừa mà đã như vậy rồi thế thì bản thân đan được thì sao, đúng là thân đan xuất thế.

Nói xong ông ta cười thêm một lúc nữa rồi phóng đi tìm một nơi để làm quen với sức mạnh mới. Và một trận tranh giành năng lượng bắt đầu diễn ra và kết quả cuối cùng, nước cộng hòa có thêm sáu người bán bộ và hai người nhân cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đấu giá hội

Hiện tại, Takuto đang đứng trong khu chợ thuộc phòng đấu giá lớn nhất ở nước cộng hòa Phòng đấu giá Artemis, cậu không khỏi cảm thấy thất thần vì quy mô của nó, mặc dù cậu chưa bao giờ đến với sàn đấu giá trước đây nhưng cậu vẫn không khỏi thấy kinh ngạc.

Cậu thấy ở đây biết bao nhiêu gian hàng bày bán đủ thứ từ công pháp, bí kỹ cho đến pháp khí thảo dược, tất cả các thứ đó đều được bán ở đây. Nhưng ở khu này chỉ là một khu không đáng kể so với những gì mà được công khai bán đấu giá bên trong tòa nhà lớn kia.

Quan sát phía công vào, Takuto thấy mấy chục người gác cửa lăm lăm vũ khí đang không ngừng quan sát chung quanh để giữ an ninh trật tự của khu chợ này tất cả những người này đều đã đạt tới võ giả cấp sáu rồi. Takuto thầm kinh ngạc chỉ mới giữ cửa mà đã võ giả cấp sáu rồi thì chắc trong đây cũng tồn tại võ giả Nhân cấp hoặc Địa cấp, không chừng.

Quan sát một lúc, Takuto quyết định đi vào, hiện tại cậu đang mặc một chiếc áo khoác trùm kín, vì đan được cậu ta bán có thể gây động tĩnh rất lớn nên cậu ta cũng cần phải chắc chắn. Khi đi vào trong, cậu càng choáng ngợp hơn vì quy mô của nó, khắp nơi bốn phía đều có những màn ảnh ma pháp cực lớn để quảng cáo những vật phẩm đang đấu giá và lịch đấu giá, Takuto quay sang hỏi Quản Lý đang bên cạnh mình:

- Nè, trong mấy món đó có món nào đáng giá hợp với tôi không?

Quản Lý quan sát một lúc rồi nói:

c o m

- Toàn là đồ vứt đi thôi mà, chẳng thể trong mong có món gì giá trị đâu. Nếu nói có thứ hợp với ngươi thì may ra có những món bí mật không được liệt kê trên kia.

Takuto nghe vậy tròn mắt kinh hãi, đồ đấu giá rẻ nhất cũng đã hơn mười ngàn đồng vàng rồi mà trong mắt Quản Lý chỉ là đồ vứt đi. Như hiểu Takuto đang nghĩ gì Quản Lý nói:

- Ta dám chắc đan được ngươi đưa ra ít nhất gấp ngàn lần số đó, không, phải nói chính xác hơn là người ta sẽ đổi những món có giá trị tương đương.

Takuto nghe vậy kinh ngạc, cậu không ngờ chỉ một đêm lại có thể kiếm được nhiều tiền như vậy, chẳng lẽ người luyện Dung Kỳ lại giàu có đến vậy ư.

Đi một lúc, thì cậu đã đến phòng giám định bảo vật, đúng như tên gọi nơi đây là nơi kiểm tra chất lượng của vật được đấu giá, sàn đấu giá chỉ quan tâm vật được đưa ra có giá trị bao nhiêu chứ không hề quan tâm tới nguồn gốc sản phẩm chính vì thế cho dù ngươi có giết tông chủ tông môn nào và lấy bảo

vật của hắn đem đi bán thì nơi đây cũng không quan tâm nhưng nơi này cũng không chịu trách nhiệm cho người mua nó khi họ gặp phải vấn đề bị truy sát bởi vật phẩm liên quan.

Khi Takuto bước vào thì một thị nữ đã ra tiếp đón nói:

- Tiên sinh, cho hỏi ngài định bán cái gì?

Takuto cũng lên tiếng trả lời:

- Ta tới đây bán đan dược.

Nghe vậy cô thị nữ cũng mỉm cười và nói:

- Xin ngài theo tôi tới phòng định giá.

Nói rồi cô ta dẫn Takuto đi đến một căn phòng ở cuối hành lang, thì nói:

- Mời ngài vào, ở trong đó có một vị đại sư chuyên kiểm nghiệm hàng hóa sẽ giúp ngài định giá. À tôi lưu ý ngài một điều đừng khiến ngài ấy nổi giận nếu không hậu quả rất đáng sợ, đã từng có người mang đan dược giả vô đây nên khiến ngài ấy nổi giận và sau đó ngài ấy đã phế bỏ một cao thủ nhân cảnh chỉ trong vài chiêu thôi đó.

Nghe xong Takuto phát lạnh, người có thể phế bỏ cao thủ nhân cảnh chỉ trong vài chiêu thì cậu không thể là đối thủ, với khả năng cậu bây giờ chỉ có thể đầu hàng với cấp tám thôi còn nếu sử dụng độc chiêu thì nếu may mắn có thể làm bị thương được cấp chín.

Khi đi vào, Takuto thấy được nơi này giống như là một phòng thí nghiệm kiêm thư viện chất đầy sách vở tư liệu nghiên cứu và những dụng cụ làm thí nghiệm phép thuật, có vẻ người này là một người có học thức rất yên bác.

Cô thị nữ dẫn đường cho Takuto đến giữa căn phòng, ở đó cậu thấy hình ảnh một cô gái nhỏ nhắn nhưng cân đối mặc váy dài tôn lên nét dễ thương của cơ thể, với mái tóc tím nhạt xõa tự do kèm thêm đôi mắt kiếng tôn lên sự thông thái của một nhà khoa học đang đọc sách như chìm đắm trong biển trí thức của riêng mình. Cô thị nữ lên tiếng cung kính với cô gái đó:

- Lola đại sư, có người xin định giá đan dược ạ.

Có vẻ cô ấy đang tập trung nghiên cứu nên không có biểu hiện gì vẫn đắm chìm trong cuốn sách của mình, đến khi cô thị nữ gọi lần thứ hai thì cô ấy mới tỉnh khỏi sự mê đắm trong kiến thức, cô ấy quay lên hỏi:

- Hả? Cái gì vậy?

Cô ta có vẻ chưa hoàn toàn tỉnh giấc nên cô thị nữ nói :

- Đại sư à có khách đến giám định đan dược

- Ừ, thế à. Biết rồi.

Cô gái quay lên nhìn Takuto rồi tỏ vẻ hơi ngạc nhiên nói

- Là thật!, Tôi không cảm thấy năng lượng trong cơ thể anh, nhưng tại sao tôi cảm thấy anh có thể chiến đấu với cao thủ cấp tám chứ nhỉ

Takuto nghe vậy rung mình, nhờ đã thành thạo Dung Kỹ nên cậu chỉ cần trừ năng lượng khi bước vào những trận chiến lớn mà thôi cho nên người ta nhìn thấy cậu sẽ không nhận ra cấp bậc của cậu mà cô bé này có thể thoáng cái đã nhìn ra thật là đáng sợ. Không để ý đến biểu hiện của Takuto cô ấy nói:

- Nếu cậu muốn giám định đan dược thì đưa đây ta bận lắm.

Nghe vậy Takuto lấy ra một cái hộp nhỏ đặt trên bàn khi thấy hộp đó cô gái hơi kinh ngạc nói:

- Phép phong ấn mạnh thật đó. Cậu không phải là người thực hiện những phong ấn này đúng không.

Cô gái này thật đáng sợ ngay cả phong ấn của Quản Lý mà cô cũng biết, đó là suy nghĩ của Takuto. Cô gái đó quan sát một lúc rồi trầm trở lên:

- Phù văn phong ấn này là gì vậy ta chưa thấy bao giờ cả.

Nói rồi cô gái đó cầm lấy chiếc hộp rồi quan sát thật kỹ một hồi lâu rồi đi tới kệ sách lục lọi lấy ra một quyển sách có vẻ trông rất cổ xưa rồi bắt đầu sử dụng các công cụ để nghiên cứu và đối chiếu. Cô nói với về hứng thú rất cao:

- Có vẻ những phù văn này khá giống thượng cổ thần văn, nhưng có vẻ nó đã được cải tiến. Thật thú vị, trí tuệ của người này phải nói là rất kinh khủng

- Thượng Cổ Thần Văn?

Takuto thắc mắc, sau đó cô gái lên tiếng giải thích:

- Anh không biết cũng là bình thường, Thượng Cổ Thần Văn chính là ngôn ngữ của thần được sử dụng cho một số công việc phức tạp như tạo ra vạn vật, pháp tắc và những phong ấn mạnh mẽ. Thượng Cổ Thần Văn chỉ có thể tìm thấy ở tầng trên cùng Thiên Không Tháp mà thôi, các học giả đã lên đó và đã sao chép lại một phần của nó nhưng số người thực sự hiểu và sử dụng được nó rất ít ngay cả tôi cũng biết rất ít.

Takuto gật đầu sau đó đưa chiếc nhẫn đeo trên tay chạm vào chiếc hộp và chiếc hộp đã bị bật nắp lộ ra viên đan dược nằm ở bên trong. Khi thấy viên đan dược cô gái này hơi ngạc nhiên:

- Đan dược thập cấp à?

Nhưng Takuto nhận ra càng quan sát đan dược cô gái này càng có vẻ sững sờ, một lúc sau cô lấy một dụng cụ giống như máy đo và bỏ viên đan dược vào trong đó rồi bắt đầu loay hoay nghiên cứu sau một lúc cô không giấu được kinh ngạc nói:

- Năng lượng này cực kỳ thuần khiết và mạnh mẽ, ai là người luyện ra đan dược này vậy, tôi chưa bao giờ thấy thứ năng lượng thuần khiết như thế này trước đây.

Takuto nhận ra nếu mình nói mình luyện thì chắc chắn sẽ bị đem đi nghiên cứu ngay nên cậu ta bịa chuyện:

- Su phụ tôi luyện cho tôi.

Nghe vậy cô gái cũng có vẻ tin tưởng, và cô nói

- Anh có thể cho tôi gặp su phụ anh được không, có vẻ nếu gặp ông ấy tôi sẽ đi xa hơn việc nghiên cứu của mình

- Cô không sợ, người khác lợi dụng thành quả nghiên cứu của mình cho mục đích không hay sao

Đó là vấn đề luôn được thảo luận tại thế giới của Takuto. Sự phát triển của khoa học luôn kéo theo các ứng dụng trong việc quân sự và chiến tranh nên Takuto hỏi xem cô gái này có quan tâm đến vấn đề đó không. Cô gái nghe vậy nở một nụ cười vô cùng thuần khiết nói:

- Anh biết không, khi anh nghiên cứu đắm chìm trong biển tri thức vô tận, anh sẽ cảm thấy thế giới này bao phủ bởi những điều tuyệt vời đó là một vùng biển đầy sắc màu và muôn hình muôn vẻ, ngay cả những vật tầm thường khi anh nghiên cứu sâu vào nó, anh sẽ gặt hái được những thành quả bất ngờ, điều đó thật sự là rất tuyệt. Khoảnh khắc lấy được những tri thức mới về tạo hóa khiến tôi vô cùng hạnh phúc và thỏa mãn. Tôi tin bất cứ nhà khoa học chân chính nào cũng đều có chung suy nghĩ như vậy. Nó đủ để chúng ta không quan tâm cái gì khác.

Takuto nghe vậy hỏi tiếp:

- Thế cô nghĩ sao về việc sử dụng người khác để thí nghiệm?

Cô gái nghe vậy vẻ mặt trở nên nghiêm túc

- Khoa học là vậy, luôn cần có sự hi sinh cho trí tuệ nhưng cho dù như thế, tôi cũng sẽ tôn trọng những người đó hết mức có thể. Họ đã hi sinh rất nhiều thứ như tự do, hạnh phúc thậm chí cả mạng sống để cống hiến cho chúng ta những nghiên cứu. Trên những thành quả chúng ta thu được luôn có hình bóng của họ trên từng mảng tri thức mà họ đã cống hiến. Tôi yêu nghiên cứu khoa học và kính trọng những người đã xả thân vì sự tiến bộ của tri thức loài người. Nhưng tôi chưa bao giờ ép buộc người khác làm vật thí nghiệm cả.

Cô bé nói những điều đó với khuôn mặt vô tư và vô cùng thuần chất, nó giống như cô bé chưa bao giờ thấy mặt trái của khoa học giờ cả, dường như cô nghiên cứu chỉ vì thỏa mãn sự khao khát tri thức đến tận cùng của cô gái này thôi. Nhưng không hiểu sao Takuto lại cảm thấy rất thư giãn khi nhìn thấy vẻ mặt này của cô bé. Một lúc sau cô bé quay trở về hiện thực:

- Xin lỗi, mới gặp lần đầu mà đã bắt anh nghe nhiều như vậy.

Cô gái cúi xuống đồ mặt nhìn Takuto tỏ vẻ ngượng ngùng

- Không sao đâu, điều đó chứng tỏ cô là người tận tâm hết sức cho công việc của mình, nhưng tôi có chút thắc mắc

- Có gì anh hỏi đi

- Cô thích nghiên cứu mà lại làm giám định sư như vậy bộ người ta đem sản phẩm đến không làm phiền cô hay sao?

Cô gái như hiểu thắc mắc của Takuto nói

- Tôi thật ra không phải là giám định sư, chẳng qua giám định sư đi vắng nửa tháng nay rồi nên tôi làm thay ông ấy, đúng như anh nói lúc đầu cũng khá là phiền phức nhưng bây giờ tôi lại rất biết ơn điều đó vì đã gặp được anh, khi thấy anh tôi cảm thấy mình sẽ có được nhiều tri thức hơn nữa và có thể là những tri thức tuyệt vời.

Cô bé nở một nụ cười rất trí tuệ trên môi mình. Sau đó nói

- Đan được của anh trông cấu tạo đơn giản nhưng để luyện được cần phải có khả năng khống chế rất giỏi, các luồng năng lượng xoay tròn và chuyển động theo nhiều hướng với độ nén cực đại sẽ khiến hiệu quả bùng nổ năng lượng mạnh hơn nhiều và khiến quá trình phá rồi lập của đan được này hiệu quả thêm vài lần, nhưng nếu người phục dụng không chịu được sự phá rồi lập đó thì sẽ tan xác mà chết đúng không?

Quả là nhà khoa học có khác, mới nghiên cứu đã biết hiệu quả của đan được, Takuto cũng không giải thích thêm chỉ gật đầu xác nhận điều đó. Năng lượng của đan được này Quản Lý đã nói cho cậu biết hoàn toàn đủ để một cấp chín đỉnh đột phá lên Nhân cảnh và nếu đã là Nhân cảnh rồi thì vẫn có thể đạt được Nhân cảnh đỉnh chỉ cần hấn ta chịu được sự thống khổ do quá trình phá rồi lập diễn ra.

Cấp bậc Nhân cảnh đối với cường giả có sức hấp dẫn thế nào thì chắc không cần giải thích, bọn họ cho dù phải trả nửa mạng mình cũng đồng ý để vào được Nhân cảnh. Cho nên, Takuto biết buổi đầu giá này sẽ rất điên cuồng sẽ không thiếu Nhân cảnh cường giả tham gia.

Cô gái tên Lola nhìn Takuto nói

- Đan được của anh nếu theo tôi định giá thì khoảng một triệu đồng vàng cho giá khởi điểm và có thể kiếm khoảng một trăm triệu nhưng anh muốn tiền mặt hay đổi cái gì khác tương đương bí kiếp hay gì đó chẳng hạn?

Takuto suy nghĩ một lúc rồi trả lời:

- Tôi cần một bí kiếp bằng hệ cao cấp, hỏa hệ cao cấp và luyện thể cao cấp nếu ai có thể cung cấp cho tôi đủ những thứ đó thì cứ việc bán.

Takuto đã tính hết cả, cậu cần bằng hệ, hỏa hệ để đưa cho hai chị em sinh đôi sau này vào học viện để có thứ tự bảo vệ và bí kiếp luyện thể cho chính mình để chuẩn bị cường hóa lần hai của Dung Kỳ mặc dù theo Quản Lý cậu mới đi được gần ¼ đoạn đường để đạt tiêu chuẩn cường hóa tiếp theo nhưng cậu cũng cần phải chắc chắn cho mọi thứ.

Nghe vậy cô gái Lola cũng trả lời

- Ủ, theo như yêu cầu của anh, tôi sẽ cho họ xấp xỉ đầu giá nhanh nhất.

- Cảm ơn cô

Takuto dừng một chút xong nói tiếp

- Không biết cô có bao giờ nghĩ đến việc nghiên cứu ra những thứ phục vụ đời sống mà không cần dựa vào ma pháp hay không

Khi thấy được khát vọng nghiên cứu thuần khiết của cô gái này Takuto quyết định ủng hộ cô ấy bằng cách đưa cho cô một số kiến thức khoa học của thế giới hiện đại. Cậu sau này cũng sẽ đưa cho cô ấy một số bản thiết kế để có thể cải thiện cuộc sống người dân nơi đây. Lola nghe vậy tròn mắt lên như gặp người tri kỉ nói:

- Không ngờ anh cũng có suy nghĩ như vậy. Bản thân tôi cũng đã có suy nghĩ đó từ lâu, nếu chúng ta có thể làm như vậy không thể nghi ngờ cuộc sống của mọi người sẽ tốt hơn nhiều.

Takuto mỉm cười, cô gái này đúng là người thuần khiết chỉ biết nghiên cứu để thỏa mãn khát vọng cống hiến cho sự phát triển của tri thức nhân loại hoàn toàn không giống như những nhà khoa học biến chất trong thế giới của cậu.

Takuto cũng không nói gì thêm, mà bước ra ngoài. Nhìn thấy cửa phòng đóng lại cô gái tên Lola cũng thấy hơi tiếc vì từ khi cô sinh ra đến nay cô đều chìm đắm trong việc nghiên cứu, mặc dù đã có chút thành tựu nhưng cô không có bất cứ ai để chia sẻ, và cô biết ý tưởng chế tạo vật phẩm thoát khỏi ảnh hưởng của phép thuật điên cuồng như thế nào, cô có thể phải đối đầu với sự truy đuổi của pháp sư công hội và pháp sư của toàn đại lục này bởi vì họ đều sợ sự ảnh hưởng của mình bị mất. Cho nên hôm nay khi cô gặp được người có cùng suy nghĩ với mình khiến cô đã thấy được hi vọng le lói trong tim mình.

Takuto đi ra gặp Quản Lý đang ở bên ngoài chờ và kể lại toàn bộ những chuyện xảy ra bên trong cho ông ấy nghe nghe xong Takuto thấy một vẻ buồn bã chỉ xuất hiện thoáng qua trên mặt ông ấy, thấy vậy Takuto thắc mắc dù sao cậu chưa bao giờ thấy ông ấy thế này, thứ cậu luôn thấy ở ông ấy là sự kiêu hãnh vô tận và không coi ai ra gì. Một lúc sau, như hiểu thắc mắc của Takuto, Quản Lý nói:

- Cô gái đó khiến ta nhớ lại chút chuyện xưa, hay có thể nói một trong những điều khiến ta hối hận nhất

Takuto nghe vậy kinh ngạc, ông ấy khủng khiếp như vậy mà cũng có thể có chuyện khiến ông ấy hối hận được à. Nhưng cậu cũng không hỏi mà chờ Quản Lý kể lại

- Ngày xưa ở một quốc gia cũng tầm thời đại này nhưng nó không hề có sự tồn tại của phép thuật, có một cô gái học giả rất uyên bác, cô ấy toát trên mình vẻ đẹp của trí thức mà người thường không thể có. Nhưng không ai biết xuất thân của cô ấy là một nô lệ bỏ trốn. Vào một đêm đông lạnh xé da buốt thịt, cô ấy đã trốn trong một nhà kho của một quý tộc chờ qua đêm đông rồi tiếp tục chặn đường bỏ trốn của mình. Lúc đó, trong lòng cô chỉ có sự trống rỗng chỉ biết trốn chạy vì sự sống không mục đích nhưng vận mệnh của cô ấy đã khiến cô ấy gặp được ta. Ta lúc ấy là con của gia đình quý tộc mà cô ấy đang trốn. Khi đó cô ấy chẳng biết gì khác ngoài quỳ xuống cầu xin ta cho ở nơi này trong một đêm trên người gần như không có cái gì che thân run cầm cập trong kho củi. Khi ấy ta đã cho cô ấy vào chăm sóc. Khi đó, người nhà ta khuyên không nên làm như thế vì sẽ đắc tội với chủ của bọn họ nhưng ta đã dùng một số tiền để chuộc cô ấy và tuyển cô ấy làm hầu gái thân cận rồi cho cô ấy tiếp xúc với trí thức bởi khi lần đầu gặp ta đã biết được tài năng tiềm ẩn bên trong người con gái đó. Và dần dần, chúng ta trở nên quý nhau hơn. Những giây phút cả hai cùng đọc sách bên ánh đèn mờ trong thư phòng không bao giờ có thể biến mất trong tâm trí của ta hay những phút cùng nằm trên đồng cỏ. Nhưng...

Khi kể lại câu chuyện đó Takuto thấy rõ ràng sự dịu dàng trong ánh mắt của Quân Lý, cái nhìn mà chưa bao giờ xuất hiện, ông ta kể tiếp:

- Vài năm sau thì chiến tranh nổ ra, với địa vị của ta thì cũng không cần phải đi nhưng vì nơi diễn ra là quê hương của cô ấy nên ta cũng phải tới đó bảo vệ nó. Chúng ta đã hẹn ước sau chiến tranh trở về sẽ làm lễ cưới điều đó đã tạo động lực cho ta chinh chiến suốt sáu năm liền không mệt mỏi.

Quân Lý vừa nói đến đó thấy mặt Takuto hiện lên dấu hỏi to đùng và nói:

- Nếu cậu đang thắc mắc tại sao với sức mạnh của ta mà phải mất đến sáu năm thì lý do là ta có một khoảng thời gian mất đi khả năng sử dụng phép thuật và Dung Kỹ nhưng kỹ năng chiến đấu thì vẫn còn nên nếu tập luyện thì vẫn có thể tung hoành chiến trường. Sau khi lập bao nhiêu công lao trở về với hi vọng được gặp lại nàng thì cậu biết thứ chờ ta là gì hay không?

Nói đến câu này khuôn mặt Quân Lý hiện lên vẻ phần nộ không thể che giấu, Takuto thấy sức mạnh khủng khiếp của ông ấy chuẩn bị tràn ra thì có vẻ như ông ấy đã kiểm soát được nó. Ông ấy nói tiếp nhưng giọng nói đã trở nên lạnh lẽo như từng miếng băng chạm vào nhau

- Một ngôi mộ lạnh lẽo! Cái thứ chờ ta là một ngôi mộ lạnh lẽo của cô ấy! Cô ấy đã chết! Tại sao? Tại sao cô ấy lại chết khi còn quá trẻ mới đến tuổi hai mươi lăm mà đã chết. Và khi được người nhà nói lại thì ta mới biết vì muốn gây ngạc nhiên cho ta nên cô ấy đã vui đầu nghiên cứu và đã đưa ra một số phương thức trồng trọt chăn nuôi mới và một số cải tiến trong khoa học. Cô ấy đã dốc hết tâm trí để làm việc đó và sau khi có được một số tiến bộ nhất định thì...

Vẫn với khuôn mặt chất đầy thù hận Quân Lý nghỉ một chút rồi nói tiếp

- Bọn giáo hội khốn khiếp đã tới bắt cô ấy và gán cho cô ấy tội danh dị giáo bởi những công hiến của cô. Sau đó chúng đưa cô ra điều trên đường phố và kêu gọi người dân ném đá cô ấy đến chết, nhưng cô ấy trong lúc đó vẫn tin tưởng vào bản thân mình và không ngừng kêu lên “Tôi không sai” cho đến khi trút hơi thở cuối cùng với nụ cười trên môi. Khi nghe xong, đất trời bên ta như sụp đổ, một cảm xúc phẫn nộ, căm thù trào lên tâm trí ta như núi lửa phun. Lúc đó ta không còn quan tâm tới cái gì khác và đã sử dụng đến những kiến thức vượt trội so với thế giới này để rồi trong bóng tối lập ra tổ chức Sát Thần với khẩu hiệu “Giết Thần Ánh Sáng” rồi bắt đầu phá hoại giết chóc tuyên chiến với giáo hội.

Quân Lý nói đến đây thì vẻ mặt trở nên điên cuồng nhưng không giấu được nỗi đau thương.

- Năm mươi năm! Năm mươi năm ròng rã, cuộc chiến giữa giáo hội và Sát Thần đã chôn chôn hàng triệu người, đồng đội có, bạn bè có và kẻ thù cũng có, nay cả người vô tội cũng có, chúng ta đánh đến máu chảy thành biển, xác chất thành núi, thần sầu quỷ khốc, nhật nguyệt vô quang nhưng vẫn không ai chịu ai. Cho đến hai mươi năm sau, khi ta phục hồi lại sức mạnh thì một mình ta đã chấm dứt cuộc chiến này với thần chú Black Sun hay được gọi là Breakdown Phenomenon khiến cho hàng loạt người ở thủ đô giáo hội, nơi phòng tuyến cuối cùng của họ bị tan rã và biến mất thì lúc đó chiến tranh mới kết thúc. Nhưng cái chờ ta khi kết thúc chỉ là sự trống rỗng vô tận. Cho nên khi thấy cô bé này ta bị quá khứ dẫn dắt đến khó chịu.

Nói xong Quân Lý quay sang Takuto nghiêm túc nói:

- Takuto Mizuhara, ta chưa bào giờ nhờ cậu cái gì nhưng nay ta nhờ cậu hãy giúp cho cô ấy đừng để cho cô ấy có kết cục giống như nàng.

Takuto cũng trở nên nghiêm túc rồi đồng ý và sau đó hai người trở ra ngoài chờ.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đấu giá hội điên cuồng

Takuto tỉnh tóa cho đến chiều thì nghe âm thanh vang lên thông báo đấu giá hội bắt đầu thì cũng đứng lên đi vào. Cậu phát hiện trước cửa đã trở nên đông hơn lúc trước rất nhiều với nhiều tiếng ồn ào cãi nhau thậm chí cũng có nhiều người suýt động thủ nếu không có sự can ngăn của bảo vệ. Thật không hổ danh là phòng đấu giá Artemis, một trong bảy phòng đấu giá lớn nhất đại lục.

Tuy nói vậy nhưng khi Takuto nhìn sang một lối đi khác thì thấy con đường đó trải thảm đỏ rất sang trọng giống như là nơi đón tiếp khách quý và những người đi trên con đường đó đều toát ra vẻ cao sang quyền quý. Ở trong đó có một nam tử khiến Takuto chú ý, hắn ta hoàng ba mươi tuổi mặc một chiếc áo choàng xa hoa với mái tóc óng vàng khiến hắn tương đối nổi bật và đặc biệt tu vi hắn khá cao là ma pháp sư cao cấp thổ hệ, thực lực đó cũng khiến hắn có thể miễn cưỡng cầm cự với cao thủ võ giả cấp chín hay nói cách khác là hắn có sức chiến đấu ngang với Takuto. Và hơn nữa mọi người gọi hắn là điện hạ nên Takuto suy đoán hắn là một vị hoàng tử.

Và Takuto còn thấy sự hiện diện của sáu đại gia tộc mà được hai cô bé song sinh nhắc đến, họ là những gia tộc có thực lực rất mạnh nắm giữ nhiều quyền thế và vị trí quan trọng trong nước cộng hòa. Nắm giữ về chính trị và chuyên lo giải quyết các vấn đề ngoại giao là thuộc chuyên môn của gia tộc Zanyx và gia tộc Vortex, nếu nói không ngoa thì hai gia tộc này hoàn toàn nắm giữ hệ thống của nước cộng hòa. Tiếp theo là hai gia tộc Jackson và gia tộc Willer nắm trong tay đại bộ phận quân đội của nước cộng hòa. Tuy vậy mối quan hệ của bọn họ dường như không được tốt lắm. Họ luôn đấu đá với nhau liên tục ngay cả trong sáng lẫn tối.

Một người của gia tộc Willer khi thấy người gia tộc Jackson đến liền lên tiếng chế giễu:

- Gia tộc các người thật vô dụng, người ta giết con trai người ngay tại phòng tập mà đến giờ không có tin tức, nếu là bọn ta hẳn đã bị xé xác treo trước cổng thành rồi.

Nghe vậy một trưởng lão có vẻ là cường giả cấp chín lên tiếng của gia tộc Jackson gầm lên:

- Người nói ai vô dụng hả, có tin ta xé xác người ngay tại đây không?

Một người của gia tộc Willer cũng không chịu kém khí thế bùng lên khiến mọi người ở đây đang bàn tán các vật phẩm đấu giá thì giật mình và quay qua theo dõi:

- Cái bộ xương già của người mà đòi xé xác ta! Ngông cuồng, để ta bẻ nó từng miếng đem cho chó giữ nhà ăn có vẻ hợp lý hơn.

Hai người tỏa ra chiến khí khiến Takuto đằng xa cũng thấy hơi khó chịu nhưng chỉ vậy thôi vì cậu đã quen với áp lực của thằng cha Quản Lý khủng bố nên mấy cái này áp lực này là thứ cậu không sợ nhất, cậu hoàn toàn tự tin có thể chống lại áp lực của cao thủ cấp mười.

Nhưng khi hai người đó chuẩn bị lao vào tử chiến thì một bóng người đã xuất hiện và chỉ bằng một tiếng quát đã dừng lại trận đấu. Nghe tiếng quát đó Takuto cũng cảm thấy linh hồn mình run rẩy từng đợt may mà tiếng quát đó chỉ có tác dụng trấn nhiếp chứ nếu không thì sẽ có rất nhiều người bị thương. Khi Takuto định thần lại thì nhận ra người đã cản trận đấu lại chính là cô gái học giả mà đã giám định đạn dược cho Takuto, Lola. Quả không hổ danh là Nhân cảnh cường giả, hai cường giả cấp chín đánh nhau mà có thể chặn được chỉ bằng một tiếng quát. Sau đó cô nói:

- Đừng có gây gỗ ở đây, nếu muốn gây thì đi ra ngoài.

Hai người đó thấy cao thủ Nhân cảnh xuất hiện thì cũng không dám xằng bậy nữa mà cung kính rồi trở về. Khi mọi việc có vẻ ổn thỏa, thì Lola cũng nhận ra Takuto đang đứng gần đó và tiến đến gần nói:

- Sắp tới giờ rồi đó mau vô đi, anh có thể vip của nơi đây nên có thể đi vào bằng con đường cho khách vip này

Takuto cũng gật đầu, mọi người ở đây nhất là sáu đại gia tộc khi nghe thấy vậy thì cũng thắc mắc tự hỏi hẳn ta là ai mà có quan hệ với cường giả Nhân cảnh và mọi người càng ngạc nhiên khi không phát hiện một chút năng lượng nào phát ra từ Takuto khiến mọi người đưa ra hai lý giải:

Một là người này là phế vật không có thiên phú tu luyện, hai là người này có tu vi cực cao đến nỗi có thể nội liễm hoàn toàn năng lượng trong cơ thể. Đa phần mọi người ở đây đều cho rằng khả năng thứ hai là chắc chắn vì cao thủ Nhân cảnh không lẽ nào lại hạ mình bắt chuyện với một phế vật hay sao. Lòng tự tôn của cao thủ Nhân cảnh thì còn ai nghi ngờ.

Khi bước vào thông đạo, Takuto đi khoảng năm phút trong ánh sáng khá âm ỉ và lúc bước đến cuối đường cậu mở cửa thì một căn phòng khổng lồ đập vào mắt cậu, nó ít nhất phải lớn gấp đôi sân vận động quốc gia mà cậu đã từng đi vui câu lạc bộ bóng đá điều này khiến cậu ta thở ra một hơi dài. Còn khung cảnh bên trong thì vô cùng tráng lệ nguy nga Takuto nhận thấy còn có sự phân bố đẳng cấp của vị trí nữa. Khi Takuto đang suy nghĩ thì một cô thị nữ đến và hỏi xem thẻ của cậu, khi xem xong cô ấy cười nói:

- Thẻ của ngài là thẻ vip nhất cấp xin mời theo tôi

Nói xong cô gái dẫn Takuto xuyên qua sân đấu giá và tới một căn phòng và dẫn Takuto vào. Khi vào đó Takuto thấy mình giống như là đang ở trong phòng của khách sạn năm sao vậy, có những cái giường, cái ghế cực kì xa hoa và tinh xảo, cậu thử nằm lên đó và phát hiện mình hoàn toàn không muốn đứng dậy cậu thậm chí nghĩ quá không hổ danh là phòng vip nhất cấp. Cậu cũng có một cảm giác thật thỏa mãn, đúng là có tiền thì cái gì cũng trơn tru hết ráo.

Trong một căn phòng vip nhất cấp khác có hai lão giả rất già như đã ngoài một trăm tuổi đang ngồi trầm tư như suy nghĩ một cái gì đó, và như muốn phá đi sự im lặng một người nói:

- Nếu theo tin tình báo thì đan dược hôm qua sẽ được đấu giá ở đây, chúng ta phải tìm được người luyện nó và nhờ lời mời tham gia vào Huyền môn, nếu không mời được thì theo lời môn chủ, cố giữ thái độ thân thiện vì đắc tội với luyện dược sư có thể luyện Thập cấp đan dược tuyệt đối là mua họa vào thân, và biết đâu tạo được ấn tượng tốt cho người đó có khi ông ta sẽ nể mặt luyện cho chúng ta vài khóa đan dược không chừng.

Người còn lại nghe vậy cũng không có phản bác bổ sung thêm

- Thế còn nếu ta không mua được đan dược thì sao?

- Đừng lo, với hai cường giả bán bộ Địa cảnh như chúng ta và sự xấp xỉ của môn chủ thì cho dù ai có được đan dược cũng không thoát khỏi tay chúng ta

Người kia nghe xong cũng gật đầu

- Mặc dù vậy chúng ta cũng cần phải cẩn thận thì hơn, cao thủ hôm nay đến không ít.

Nằm nghỉ ngơi khoảng một tiếng thì Takuto nghe vang lên một hồi chuông báo đấu giá hội đã bắt đầu, đại sảnh đang chìm trong sự ồn ào tột độ cũng bắt đầu im lặng hẳn rồi toàn bộ chú ý lên trung tâm của sân đấu giá lúc này đã có mấy người đã xuất hiện. Takuto nhìn thoáng qua thì nhận thấy trong mấy

người này có ba người võ giải cấp chín và hai pháp sư cấp cao có vẻ họ chịu trách nhiệm trông coi vào bảo vệ vật phẩm đấu giá.

Khi các hàng ghế đã đủ người ngồi thì mặt âm thanh trầm trầm phát lên tại trung tâm nơi bày ra các vật phẩm đấu giá

- Xin hân hạnh được chào đón các vị khách quý và những vị cường giả đã đến dự buổi đấu giá hôm nay. Tôi là Henry De Lucas là chủ trì và xin phép được bắt đầu!

Tiếng nói của lão ta ẩn chứa uy lực hung hậu của Thổ nguyên tố, có thể quán chú thổ thuộc tính vào giọng nói chứng tỏ lão đầu này ít nhất cũng là cấp chín đỉnh chỉ cách bán bộ Nhân cảnh một chút thôi.

Ngay lập tức có một thị nữ từ bên trong bước ra một chiếc rương và khi đến bên cạnh người tên Henry thì mở ra và bên trong có một thanh kiếm màu bạc tỏa khí thể dũng mãnh và ông ta bắt đầu nói:

- Thừa các vị đây là một pháp bảo ngưng hình được rèn từ móng của ma thú địa giai Ngân Long. Để lấy được móng của con rồng này một mạo hiểm giả gan dạ đã theo dõi một cuộc chiến kinh thiên động địa giữa Ngân Long và Hắc Long và đây là thanh kiếm làm từ chiếc móng bị gãy trong cuộc chiến đó. Giá khởi điểm năm mươi ngàn vàng mỗi lần tăng ít nhất mười ngàn vàng.

Nói xong mọi người ở đây bắt đầu trầm trồ về lai lịch của nó, ai cũng biết rồng không phải là thứ muốn chọc là chọc được. Mặc dù trên đại lục nếu tính cường giả Nhân cảnh thì chỉ khoảng gần trăm người nói chi là Địa cảnh và Thiên cảnh còn hiếm hơn nữa, nhưng Long tộc thì cường giả Nhân cảnh chỉ tính là rồng mới sinh mà thôi Địa cảnh và Thiên cảnh mới là lực lượng chính của bọn nó, và còn có truyền thuyết ở cầm địa long đảo còn có sự hiện diện của Long thần nữa kia cho nên người trong đại lục đều có một quan niệm duy nhất về loài này là đừng chọc vào chúng nếu người muốn sống lâu.

Tuy nhiên nếu may mắn người có thể kiếm được móng, răng hay vảy của chúng khi chúng tự lột da để tiến hóa thì vẫn có thể bán với giá cực cao mà không sợ bị truy sát bởi loài rồng không để ý đến mấy bộ phận nhỏ đó bởi vì chúng có khả năng phục hồi mạnh nên chỉ cần không phải là bộ phận trọng yếu thì bọn chúng vẫn có thể nhắm mắt cho qua.

Và trên hết loài rồng tuy mạnh nhưng chúng thường không chủ động gây sự với loài khác trừ khi chúng bị khiêu khích thôi nên vẫn có cường giả thường đến khu vực ngoài long đảo để tìm bảo vật mà nó lưu lại khi tiến hóa.

Takuto nghe vậy cũng hơi cảm thấy hứng thú vì thanh kiếm Futsuno Mitama của cậu khi sử dụng quá nổi bật nên cậu quay sang Quản Lý đang ngồi bên cạnh hỏi:

- Ông thấy báu vật này thế nào có nên mua không?

Quản Lý ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn thanh kiếm mà lên tiếng:

- Hừ! Móng rồng là đồ thật nhưng thủ pháp rèn cùi bắp như thế thì phí nguyên liệu quá, ta mà là con rồng đó thì ta đã giết tên thợ rèn đó rồi. Ta dám chắc thanh kiếm đó chỉ phát huy được năm mươi phần trăm uy lực của chiếc móng mà thôi.

Nghe thấy thế Takuto cũng không muốn mua nữa, cậu rất tin tưởng vào nhãn lực của Quản Lý vì dù gì ông ta cũng là một con quái vật có sức mạnh vô hạn mà.

Nhưng Takuto không có hứng thú thì không có nghĩa là những người khác không có, mọi người tranh đoạt dữ dội cho đến khi một thanh niên của gia tộc Willer một trong sáu đại gia tộc đã mua nó với cái giá bốn trăm ngàn vàng.

Takuto thầm nghĩ rằng chỉ những vật sau này mới đáng đồng tiền bát gạo cho nên cậu không có chủ động ra giá. Chỉ sau một tiếng sau khi đấu giá đến vật phẩm thứ mười thì người chủ trì bắt đầu giới thiệu sản phẩm, đó là một sợi dây chuyền mĩ lệ dành cho con gái.

- Pháp bảo trị liệu, có thể giảm các tác dụng tiêu cực và nguy hiểm khi chiến đấu như trúng độc, làm chậm, tê liệt và nhất là ngăn chặn các công kích tinh thần lực. Các vị có thể mua tặng người tình của mình để bảo vệ nàng khỏi gặp bất trắc, Giá khởi điểm năm trăm ngàn vàng mỗi lần tăng một trăm ngàn vàng.

Khi nghe đến đó mắt cậu sáng lên, cậu nhớ tới Suzuno đã bảo vệ cậu hai lần trong cảnh thập tử vô sinh thì quyết tâm mua cho được sợi dây chuyền này, Quản Lý bên cạnh cũng gật đầu:

- Cái này cũng không tệ, có thể để con bé đó đeo để hộ thân cũng được

Nghe vậy Takuto cũng bắt đầu ra giá:

- Sáu trăm ngàn vàng

Mọi người nghe vậy cũng bắt đầu ra giá. Rất nhanh sợi dây chuyền này đã lên được tới giá triệu năm ngàn vàng. Bảo bối phụ trợ rất hiếm lại có tác dụng rất tích cực trong những chiến lâu dài cho nên ai cũng muốn có pháp bảo hóa giải tác dụng tiêu cực. Và đột nhiên một tiếng báo giá như muốn trấn áp mọi người ở đây vang lên:

- Hai triệu đồng vàng và pháp kỹ hòa hệ cao cấp Xích Luân Thiên Hỏa Vũ

Cái giá đưa ra khiến mọi người ở đây im lặng, hai triệu đồng vàng và pháp kỹ cấp cao tuyệt đối không phải ai cũng theo được vì pháp kỹ cấp cao đã có

giá hơn một triệu rồi. Khi mọi người quay lên thì nhận ra đó là người của hoàng tộc hay nói chính xác hơn là em trai của đức vua, vương gia Luner Devan Beelzebub nói là thế nhưng cậu ta năm nay chỉ gần ba mươi lăm tuổi trong khi đức vua đã hơn năm mươi tuổi rồi.

Nghe tiếng bàn tán Takuto đã biết lai lịch của người này, cậu siết chặt nắm tay lại và sau khi người chủ trì chuẩn bị ra quyết định bán thì cậu dồn hết quyết tâm rồi lớn tiếng quát giá:

- Hai triệu năm trăm ngàn vàng với đan dược lõi hệ thấp cấp

Cái giá này lại càng khiến người ta chết lặng, pháp kỹ có thể khiến người ta tăng thực lực chiến đấu lên một bậc, nhưng còn đan dược thì có thể tăng tu vi lên một bậc, tuy cả hai đều quan trọng nhưng kỹ năng người có thể trao đổi qua chiến đấu nhưng còn tu vi thì phải tu luyện trong thời gian dài mới được cho nên đan dược có giá hơn pháp kỹ một chút. Chưa kể là đan dược thuộc tính lõi hệ hiếm có nữa nên cái giá này chắc chắn vượt qua cái giá của vương gia đưa ra.

Khi ra giá xong, Takuto cảm thấy một luồng tinh thần lực đang quét tới cậu ta vội thu lại Chúc Phúc Tà Thần để tránh bị lộ tung tích và để mặc cho luồng tinh thần lực đó do xét mình.

Tên vừa dò xét Takuto, hay chính là trợ thủ đứng bên cạnh vị vương gia đó lên tiếng:

- Là thật, cơ thể không có chút năng lượng nào, chẳng lẽ đây là một cao nhân có thể ẩn dấu năng lực đến tận cùng hay sao. Nếu là như vậy hẳn ta có thể ít nhất là bán bộ Nhân cảnh như tôi vậy.

Vương gia bên cạnh cũng tỏ ra hơi ngạc nhiên nhưng cũng chỉ trầm tư một lúc rồi nói:

- Ta mua sợi dây chuyền cũng chỉ để tặng cho cháu gái cưng của ta mà thôi, con bé ấy mới về và ta đã nghe nó chạm trán với sát thủ Hắc Ưng, nếu không có kẻ nắm trong tay báu vật hồng hoang thì ta không gặp lại con bé nữa rồi. Ta muốn gặp hẳn để cảm ơn. Chỉ bằng Vạn Niên Thanh Diệp mà con bé lấy trong phủ của nó chỉ e rằng chưa đủ cho nên ta muốn hậu tạ cậu ta một chút.

Nói đến đây vương gia lộ ra trong mắt mình vẻ dịu dàng lo lắng cho cô cháu gái tinh ranh của mình. Khi nghe cô ấy bị tổ chức Hắc Ưng nhắm tới thì không khỏi phẫn nộ và ra lệnh thể lực ngầm phá một căn cứ của tổ chức đó và khi thấy cô ấy an toàn ông ta cũng rất vui mừng và muốn hậu tạ người đã cứu cô, nhưng cô ấy không nói gì đến người đó. Và với tình báo của mình ông ấy đã biết việc cháu của ông lấy Vạn Niên Thanh Diệp cho ân nhân của mình nhưng cũng thăm cho qua không hỏi chi tiết.

Hiện tại, sau khi Takuto ra giá, thì không ai còn có thể ra giá cao hơn nên sợi dây chuyền cũng đã vào tay Takuto. Cậu nói với Quản Lý:

- Ông chuyển tôi vào bên trong chiếc nhẫn được không, và phong tỏa nơi này lại nhé, tôi vô luyện đan dược để trả cho họ đây.

Quản Lý nghe vậy cũng gật đầu và một cái vung tay đã đưa Takuto vô bên trong chiếc nhẫn.

\

Bên trong chiếc nhẫn Takuto bắt đầu tập trung dùng Dung Kỹ để hấp thu và ngưng tụ một quả cầu năng lượng trong bàn tay của mình và bắt đầu chuyển hóa nó thành năng lượng lõi hệ. Cậu cảm thấy việc này khó khăn hơn trước rất nhiều, các tia chớp bắn ra từ phía khi cậu nén năng lượng lại, cơ thể cậu như muốn bị giật tung vì chạm phải điện cao thế, và bàn tay đã gần như bị cháy đen nhưng cậu vẫn kiên trì chịu đựng vì để có thể lấy được sợi dây chuyền cho Suzuno.

Khoảng hai tiếng sau, thì cậu đã thành công với viên đan dược màu bạc như được bọc trong những tia chớp lập lòe khiến cho ai nhìn vô cũng cảm thấy được đây không phải là đan dược thông thường. Cậu ra hiệu để Quản Lý đưa cậu ra ngoài, khi ra đến ngoài thì mọi người đã bắt đầu đấu giá đến sản phẩm cuối cùng. Người chủ trì bỗng nhiên ra hiệu thì hơn mười cao thủ bán bộ xuất hiện vây quanh trung tâm đấu giá với vẻ mặt lạnh tanh như sẵn sàng xé xác bất cứ ai tiếp cận khu vực này. Người chủ trì bình tĩnh lên tiếng nói:

- Các vị đừng lo, đây là bảo an cho vật phẩm cuối cùng trong đợt đấu giá hôm nay, Đan dược thấp cấp, người luyện tuy không nói rõ tên của nó nhưng theo giám định sư thì đan dược này có sức mạnh khiến người ta phá rồi lập, trọng tố cường độ cơ thể, gia tăng tu vi và nhất là khiến người ta có được năng lượng vô cùng tinh thuần và còn gia tăng tốc độ tu luyện sau này nữa. Hôm qua có vài cường giả cấp chín chỉ bằng việc hấp thu năng lượng thừa mà đã thành công phá rồi lập trở thành bán bộ cường giả còn cường giả bán bộ Nhân cảnh đã lột xác thành Nhân cảnh chân chính. Chính vì thế có thể nói đây là thần đan chân chính cho cường giả cấp chín, bán bộ thậm chí là nếu Nhân cảnh sử dụng cũng có thể đạt được bước tiến dài trong việc nâng cao thực lực của mình. Nhưng quá trình phá rồi lập của đan dược này chính là tự đi kiểm khổ ải địa ngục cho nên nếu không có sự chuẩn bị cần thiết thì bạo thể là điều chắc chắn.

Nghe xong câu đe dọa của người chủ trì cả sản đấu giá không những không hoang mang mà còn đột nhiên bùng nổ. Nhân cảnh cường giả là cái đích mà cấp chín và bán bộ sẵn sàng bỏ cả tính mạng để bước vào cho nên bọn họ cho dù biết phải trải qua địa ngục nhưng vẫn chấp nhận. Người chủ trì nói tiếp:

- Người bán đấu giá đan dược này ra yêu cầu một công pháp hóa hệ cấp cao, băng hệ cấp cao và luyện thể cấp cao. Nếu ai thỏa mãn được nhu cầu này thì sẽ bán cho người đó còn nếu không ai mua được thì sản đấu giá chúng tôi sẽ thu.

Đây cũng là chuyện thông thường khi đấu giá bằng vật phẩm, nếu không ai có thể mua được thì sản đấu giá nếu thấy có giá trị sẽ mua lại rồi sử dụng hoặc đem đấu giá để kiếm lời bởi vì tiền bạc tuy khó kiếm nhưng công pháp cao cấp còn khó kiếm hơn nhiều. Cho nên không phải ai cũng đồng thời thỏa mãn nhu cầu của người bán chưa kể món đồ mà Takuto đưa ra đã vượt qua ba triệu triệu vàng rồi.

Dứt lời đại diện gia tộc Jackson lên tiếng:

- Gia tộc Jackson xin mua đan dược bằng hỏa pháp kỹ Hỏa Nham Đại Địa, băng pháp kỹ Băng Cốt Thiên Trụ và luyện thể công pháp Kim Cương Lưu Ly thể.

Quả nhiên một trong đại gia tộc có khác, ra tay quả nhiên siêu phàm. Người chủ trì ghi lại những sản phẩm được các đại gia tộc đưa ra và rất nhanh chuyển đến phòng Takuto. Cậu nhìn một lúc rồi đưa cho Quản Lý xem thì Quản Lý lắc đầu khiến cho Takuto không khỏi thất vọng. Bỗng nhiên một giọng nói vang lên khiến mọi người chú ý, đó là một cường giả bán bộ Nhân cảnh người đó nói :

- Công pháp của tôi không tính là cao cấp nhưng cũng thuộc hạng lạ lùng, chỉ có song bào thai mới tu luyện được mà thôi. Băng hỏa đồng nhất trong một công pháp và dường như vẫn còn có một điều kiện nào đó rất hà khắc nên cho dù song bào thai cũng không thể luyện tới một nửa nhưng uy lực của nó cũng đủ chiến đấu vượt cấp, mặc dù như thế đây cũng chỉ tính là một vô dụng công pháp mà thôi. Công pháp đó có tên Băng Hỏa Song Linh Thần. Và bí kiếp luyện thể của tôi thì cũng đạt cấp cao đó là Vạn Thủ Khôi Giáp có thể đạt được cường độ cơ thể không kém so với ma thú.

Khi nghe người đó nói vậy, Quản Lý lộ ra vẻ ngạc nhiên sau đó cười phá lên, Takuto bên cạnh tuy không hiểu cái gì nhưng cũng đoán là có chuyện thú vị

- Băng Hỏa Song Linh Thần à! Ta không ngờ ta lại gặp được công pháp của cái tên hiếu chiến đó ở đây mới hay chứ, ta ngạc nhiên là hắn không hủy diệt cái thể giới này đây.

Takuto bên cạnh nghe được mà cảm thấy rung mình, việc hủy diệt thể giới mà trong miệng Quản Lý nói cứ như không giống như là việc nhẹ lắm vậy cậu hỏi:

- Ông biết công pháp này à

Quản Lý bên cạnh cũng cười đáp:

- Cái công pháp do một trong những đồng đội của ta sáng tạo ra, kẻ đó là một tên vô cùng hiếu chiến cho nên công pháp hắn tạo ra có tính bá đạo rất cao và hơn nữa nó cũng có một vài tính chất của Dung Kỹ.

Takuto nghe vậy kinh ngạc, cậu đã từng nghe nói có vài người cũng có Dung Kỹ không hoàn thiện nhưng cậu không ngờ lại thấy được công pháp có tính chất của nó. Cậu vui mừng vì đã kiếm được công pháp cho hai chị em song sinh đó. Nhưng cậu lại quay sang hỏi:

- Nè Quản Lý, người khi nãy nói là ngoài điều kiện song bào thai còn có một điều kiện khác đó là gì vậy.

- Điều kiện thứ hai cũng là thứ khiến cho công pháp này hoàn toàn vô dụng đó là cả hai người đó phải là người có tố linh thể chất, cậu thử nghĩ coi mấy cái điều kiện đó làm sao có ai luyện đến mức hoàn thiện chứ nhưng nếu hai chị em này có thể làm được điều đó và khi họ hoàn toàn nắm giữ được nó thì họ có thể so sánh với cậu khi cường hóa lần bảy đó.

- Cái gì? Lần bảy à? Tức là vượt qua cả trình độ cao nhất của trái đất luôn à.

- Chính là như thế đó. Thôi chốt lại vật phẩm rồi chúng ta biến thôi.

Takuto như nhớ tới thứ gì đó rồi la lên đau khổ:

- Quản Lý, tôi đào đâu ra một triệu năm trăm ngàn vàng bây giờ chỉ có đan dược thập cấp thì không đủ.

Sau đó cậu ngược nhìn ông ta với ánh mắt đáng thương như cún con bị bỏ rơi mà cậu nhìn thấy trong phim, Quản Lý thấy thế cũng khinh bỉ mắng một trận nhưng cũng móc tiền đưa cho cậu. Sàn đấu giá sau khi thấy vật phẩm được chốt mua thì cũng không khỏi kinh ngạc, ai mà lại mua một công pháp vô dụng như vậy chứ nhưng bọn họ chỉ nuối tiếc rồi bắt đầu tính kế để chiếm đan dược trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tố linh thể chất

Sau khi đấu giá hội kết thúc, Takuto trở ra chỗ tiếp khách để lấy công pháp của mình. Khi ra đến đó, cô gái tiếp khách cười và đưa cho cậu nói với giọng ngọt lừ:

- Cảm ơn ngài, nếu sau này có đan dược cần đấu giá thì xin ngài hãy nhớ đến phòng đấu giá chúng tôi đó.

Takuto chỉ gật đầu rồi quay đi, nhưng cô gái tiếp khách dường như nhớ đến gì đó kêu cậu lại và nói

- Không biết cậu có rảnh không, Lola đại sư nhắn nếu cậu có thể thì tới giám định phòng gặp ngài ấy một chút.

Nghe nhắc tới Lola, Takuto cũng gật đầu và hướng đến giám định thất. Cậu lại thấy hình ảnh một cô gái đang chìm đắm trong các cuốn sách của mình để được tận hưởng được vẻ đẹp của tri thức của thế giới. Takuto không hiểu sao khi đến gần cô gái này cậu lại thấy tâm hồn mình rất bình yên giống như được ở bên cạnh cái gì thuần khiết lắm. Nếu nói ở bên Suzuno khiến cậu thấy vui vẻ hạnh phúc thì bên cạnh cô gái này cho cậu cảm giác thanh thản tâm hồn vậy. Cậu bước đến bên cạnh cô ấy rồi đặt tay lên vai lắc nhẹ.

Lola tỉnh dậy khi cảm thấy có người lay mình nhưng không có chiến khí lẫn sát khí nên cũng ngước đầu lên và khi thấy Takuto cô nở nụ cười nói:

- Anh cũng dạn quá nhỉ, tự tiện chạm vào cơ thể con gái khi mới gặp cô ấy có một hai lần thôi đấy.

Nghe giọng có vẻ châm chọc của Lola khiến Takuto hơi ngượng, cậu lúng túng xin lỗi rồi nói

- Cô tìm tôi à có chuyện gì không?

Cô cũng biết cậu có ý chuyển đề tài nên cũng bắt đầu nghiêm túc nói:

- Thật ra, lúc này có người của Huyền Môn muốn gặp anh đó, hình như bọn họ muốn mời anh gia nhập thế lực của họ đó hay nói chính xác hơn là sự phụ của anh.

Takuto tỏ vẻ ngạc nhiên cậu không biết Huyền Môn là cái gì, dù sao cậu cũng chỉ mới đến thế giới này hơn chục ngày thôi còn rất nhiều chuyện mà cậu không nắm rõ, thấy vẻ mặt đó của Takuto, Lola cũng không coi đó là chuyện lạ nói:

- Có thể sự phụ của anh chưa nói cho anh biết, Huyền môn chính là một trong bốn thế lực của thời viễn cổ lưu lại cho đến giờ. Bọn họ có nội tình rất sâu ngay cả bán bộ Địa cảnh như tôi chỉ miễn cưỡng biết được nội tình bọn họ mà thôi. Nếu tính trong vòng nhân loại thì có khoảng một trăm hai mươi Nhân Cảnh, năm mươi Địa cảnh còn Thiên cảnh thì hiện giờ chỉ có mười sáu người mà thôi.

Dừng một chút cho Takuto tiêu hóa câu chuyện Lola nói tiếp

- Mà mười sáu thiên cảnh đó phân bố đồng đều trong bốn thế lực viễn cổ phân biệt, Võ Cực Môn, Phần Thiên Môn, Huyền Môn và Thái Cổ Môn. Bốn môn phái này thực lực ngang nhau cùng trấn giữ Thiên Không Tháp và cũng liên tục cạnh tranh để giải được bí mật trên đó nhằm có được Thiên Nguyên Linh Khí để lột xác thành thần. Mặc dù quan hệ họ có thể nói là cạnh tranh thực lực nhưng lại cùng nhau trông chừng phong ấn Bát Đại Ma Vương trên Thiên Không Tháp nên cũng coi như là thù hờ đại lực này.

Khi Takuto nghe đến đó thì cậu bỗng nhiên nghe giọng Quản Lý vang lên một cách khinh bỉ:

- Hừ! Năm xưa, chính cái đám đó vì ngu xuẩn gây sự với công chúa ma tộc đi lịch lãm mới gây ra cơ sự này, chứ ma tộc mặc dù tàn bạo nhưng vẫn tuân theo quy ước các vị thần không đụng chạm với nhân loại. Cái lũ ngu xuẩn đó định biến công chúa ma tộc thành nô lệ, may mà có đồng đội của ta cứu nàng ra và khiến cho tứ đại tông môn thiệt hại hơn năm mươi Thiên cảnh và mười lăm Bán Thần rồi sau đó đưa nàng trở lại ma giới. Nhưng phiền một cái là sau đó công chúa ma tộc lại đem lòng yêu hấn và lên nhân giới tìm, nhưng lúc đó cái tên hiếu chiến đó như thần long thấy đầu không thấy đuôi khiến cô ta tìm mãi không xong và cô ta tưởng rằng tứ đại tông môn đã trả thù hấn ta vì việc lần trước nên đã trở lại ma giới nói với cha mình và ông ta khi nghe chuyện của con gái và ân nhân bị hãm hại nên đã điên tiết thống lãnh Bát Đại Ma Vương đánh lên tứ đại tông môn. Họ đã chiến đấu nhân loại không ngừng nghỉ và chuyện đó đã khiến cho các vị thần phải ra tay phong ấn Bát Vương trên Thiên Không Tháp nhưng cái giá phải trả là các vị thần cũng đã trọng thương phải ngủ say đến giờ vẫn chưa tỉnh. Sau đó tứ đại tông môn còn trắng trợn bịa đặt sự việc nhằm che giấu tội lỗi của chúng nữa. Thế ta mới thắc mắc là tên hiếu chiến đó sao không diệt luôn bọn chúng đi.

Takuto nghe vậy cũng đã nắm được mọi việc xem ra tứ đại tông môn ngày xưa cũng không phải là tốt đẹp gì cho cam khiến cho cậu không muốn giao du với đám này và lại cậu cũng nên biến khỏi thế giới này sau khi an bài cho hai chị em sinh đôi và lấy Vạn Niên Thanh Diệp. Cậu quay lại nói với Lola:

- Thôi! Tôi không có hứng với mấy tông môn đó và sự phụ tôi cũng có vẻ không ưa họ lắm nên tôi không gặp họ đâu.

Lola nghe vậy cũng gật đầu không giữ Takuto lại nữa mà đưa cậu ra ngoài. Sau khi cậu đã đi cô trở về thực nghiệm thất thì một lão già đã đứng đó chờ cô rồi nói một cách khó chịu:

- Mấy người đó nếu không có thu hoạch gì rất có thể sẽ giết cả chém thớt chúng ta đó, sao cô không giữ cậu ta lại.

Người đang nói là một trong những trưởng lão của sân đấu giá này, chẳng là người của tứ đại tông môn nghe tin có thập cấp đan dược xuất thế nên đã cử người đến chào mới luyện được sư đó, cho dù tứ đại tông môn thì thập cấp đan dược cũng là một thứ không phải muốn bao nhiêu cũng có, cho nên họ đã có chút gây áp lực cho sân đấu giá để biết được thân thế vị luyện được sư đó. Khi Lola biết được điều đó nhưng cô cũng đoán là cậu không muốn nên cũng chỉ hỏi sơ sài rồi cho cậu đi, bây giờ cô trả lời với trưởng lão

- Không cần lo lắng, cho dù tứ đại tông môn làm gì chúng ta vẫn có thực lực khiêu chiến bọn họ một trận mà dù sao chúng ta cũng có năm người bán bộ Thiên Cảnh mà, lão đại và bốn hộ pháp thì cũng không hấn không chống cự được vì dù sao cao thủ Thiên cảnh bọn họ trấn thủ ở Tháp hết rồi.

Trưởng lão nghe thấy có lý nhưng cũng cẩn thận nói:

- Nhưng thêm bạn tốt hơn thêm thù, chúng ta cần đi nói chuyện với bọn họ cho rõ ràng cái đã.

Lola gật đầu, rồi tiếp tục quay vô gian phòng để bắt đầu đọc sách.

Bây giờ, Takuto đang bước nhanh trong đêm đi tới khu nghèo của đế đô. Cậu trên đường đã ghé vào quán ăn mua một bữa thật hoành tráng để cho hai cô bé. Khu nghèo của đế đô ở buổi tối quả là khác hẳn so với sự sầm uất vốn có vào buổi tối, nơi đây dường như chỉ có sự tĩnh lặng âm u và lâu lâu những ngọn gió thổi qua các mái nhà lụp xụp khiến không khí ở đây trở nên rùng rợn. Buổi tối ở khu này thì ngoại trừ những người đang nghỉ ngơi vì một ngày lao động vất vả và còn lại là những kẻ hoạt động về đêm đi lòng vòng để kiểm soát hay tìm con mồi nào đó để đón đường hòng trấn lột.

Và hiện giờ, Takuto cảm thấy mình thật sự đang bị mấy người này coi là con mồi. Những người ở đây thường quan sát dựa trên cách ăn mặc và đi đứng để phán xét người khác, nếu chúng thấy người nào ăn mặc tầm thường giống Takuto đây thì bọn chúng chắc chắn sẽ lao ra chặn đường để cướp.

Cậu hơi nản và không muốn bọn chúng biết quan hệ giữa cậu và hai cô bé nên đã giờ tay tung một tia sét ngay nơi một trong số tên đó trốn. Tên đó bị tia sét hạ gục ngay tại chỗ, những tên còn lại thấy vậy hoảng sợ bỏ đi trong đầu thâm rủa: “Đùa à sao lại có thứ pháp sư mặt đỏ như ăn mày thế kia cơ chứ tên kia xui xẻo rồi!”

Thật ra nói cho cùng đồ của Takuto cũng không đến nỗi đó vì khi đến đây Quân Lý đã đưa cho cậu bộ đồ này để mặc. Nó không phải cao cấp gì chỉ là loại bình dân nhất mặc thôi với lại Takuto không phải là người ở đây nên cũng không kén chọn quần áo chính vì thế cậu trông bên ngoài chỉ giống một người dân bình thường.

Takuto không quan tâm đến tên nằm liệt ngoài kia và tiếp tục bước vào sâu bên trong nơi những người thấp cổ bé họng nhất khu này sống cuộc sống chỉ qua ngày không cần quan tâm đến ngày mai. Cậu đến bên một mái nhà đồ nát không thể đồ nát hơn và bước vào. Hai cô bé thấy cậu vào vui mừng ra đón như đón người thân, cậu giờ túi đồ ăn ra và bảo

- Anh giữ lời mua cho mấy em một bữa thật ngon đây này, ăn đi cho nóng

Hai cô bé mở túi ra, mùi đồ ăn bốc lên khiến mắt hai cô đắm lệ, không biết đã bao lâu rồi hai cô mới có được một bữa ăn đầy đủ thế này. Thật ra, bữa ăn này đừng nói trong mắt quý tộc mà chỉ nói đối với những người tương đối có của cải nó chỉ là thứ vứt đi nhưng đó là tất cả số tiền còn lại Takuto sau khi thanh toán chi phí đầu giá cậu đã mua cho hai cô bé. Điều đó cho thấy chênh lệch giàu nghèo ở đây khủng khiếp hơn nhiều so với trái đất.

Hai cô bé đang ăn như chưa từng được ăn ngon thế này. Tên kia chưa từng cho hai cô ăn như thế này bao giờ, thứ duy nhất hẳn cho cô chỉ là những trận hành hạ sống không bằng chết và những bữa ăn không bằng loài chó. Hai cô vừa ăn vừa nói trong nước mắt như đang hồi ức vậy:

- Anh biết không. Trước đây cho dù là trong mơ em cũng bao giờ có thể mơ mình sẽ được ăn một bữa ăn như thế này cả. Trong quá khứ, hai chị em em ngoại trừ việc sáng đi khắp đế đô canh người ta sơ hở rồi móc túi rồi phải bỏ chạy thực mạng bán sống bán chết thì không còn gì để làm. Em cũng biết đó là không nên nhưng tên đó vô cùng dã man chúng đã nói sẽ giết chúng em nên bọn em không có cách nào khác là phải phục tùng hắn. Mỗi ngày là một địa ngục khác nhau không hôm nào giống hôm nào.

Takuto nghe vậy cũng tỏ ra sầu não thay cho hai cô bé, mặc dù cậu không trải qua những việc như vậy nhưng Dung Kĩ đã cho cậu ta cảm nhận được mức độ tình cảm mà hai cô bé đang muốn bày ra. Một cuộc sống không hi vọng, không mục đích ngoài việc sống chỉ để sống, hàng ngày canh người qua lại sơ hở rồi ăn cắp không phải cho mình xài mà cho một tên khốn nạn ăn không ngồi rồi và về nhà chờ những trận đòn roi như một thông lệ. Cậu chờ hai cô bé ăn xong rồi nói:

- Các em muốn trở nên mạnh mẽ không?

Hai cô bé nghe vậy hỏi lại

- Ý anh là ma pháp sư hay võ giả ư?

Takuto gật đầu nói:

- Nếu các em trở nên mạnh mẽ, thì các em có thể quyết định được cuộc đời của chính mình không còn phải sống những ngày đau khổ này nữa

Hai cô bé áp ứng

- Nhưng bọn em có thể sao...

Đối với hai cô, cuộc sống bình thường là quá dỗi xa xỉ rồi. Hai cô chỉ mong buổi sáng được ăn xong rồi ra làm những việc bình thường của bình dân rồi tối về ăn xong sau đó nghỉ ngơi và cứ thế sống cuộc sống bình dị cho đến hết đời của hai chị em. Hai cô bé chưa từng nghĩ cuộc sống của những võ giả hay pháp sư như thế nào, đối với cô nó còn hơn cả những ảo tưởng vô vọng nhất của cuộc đời nữa. Thấy biểu hiện của hai cô Takuto nói

- Anh sẽ làm cho điều đó có thể xảy ra. Hãy tin vào anh

Hai cô bé không còn có thể nói gì được nữa, hôm nay là ngày trọng đại nhất trong cuộc đời của mình, ngày mà hai cô được sinh ra lần nữa và trở thành thứ mà cô chưa bao giờ dám mong muốn “Cường Giả”. Takuto chợt nhớ đến một điều hỏi

- Các em tên gì nhỉ, anh chưa hỏi, anh là Takuto Mizuhara các em cứ gọi anh là Takuto là được

- Anh không phải là người ở đây phải không vì tên anh nghe lạ lắm, bọn em cũng không hề được đặt tên từ khi sinh ra rồi.

Takuto gật đầu xong nói với Quân Lý:

- Với khả năng của tôi thì có thể làm được điều này không vậy?

Cậu lo lắng không biết với mức độ sức mạnh hiện có của mình có thể giúp hai cô bé này được không hay là chỉ khiến mọi chuyện trở nên trầm trọng hơn vì đây là lần đầu cậu cường hóa cho người khác. Quân Lý nói trong đầu cậu:

- Ta sẽ đưa hai cô bé vào đây rồi đích thân làm việc đó, kích hoạt cho tổ linh thể chất thì cậu còn xa mới đủ năng lượng cho điều đó, ít nhất phải cường hóa lần bốn mới đủ.

Takuto nghe vậy than thở, cái tổ linh thể chất này bá đạo tới mức đó sao. cậu mới cường hóa lần thứ nhất mà cậu đã cả thấy mình thay đổi triệt để như thể nào hưởng chỉ lần bốn thì sẽ ra sao. Mà năng lượng để cường hóa cho hai cô bé này tương đương với mức năng lượng của tầng bốn thảo nào cái tổ linh thể chất này không được phát hiện trong suốt lịch sử của thế giới này rồi. Tầng bốn cường hóa coi như Thần cấp cao thủ chắc cũng chỉ miễn cưỡng đủ tư cách đó.

Takuto nắm tay hai cô bé và không gian bắt đầu biến đổi, họ đã có mặt nơi quảng trường phong ấn Quân Lý. Hai cô bé thấy mình trong tích tắc đã đi tới nơi khác rồi nên không khỏi kinh ngạc nhìn xung quanh thì thấy nơi các cô đang đứng là một đồng cỏ trải dài đến tận cùng không có điểm kết và thứ duy nhất khác biệt là ở đây có một cái quảng trường đang xích một người đàn ông trung niên tóc bạc tó ra một vẻ uy nghi mà cô thấy còn kinh hơn cả tên đã hành hạ chị em cô. Takuto quay sang hai cô bé và nói.

- Người đang đứng trong quảng trường đó có thể nói là sư phụ của anh, các em đừng thấy ông ấy bị trói lại bằng xích mà hiểu lầm. Ông ta chỉ là kẻ khoát tự ngược đãi bản thân mình mà thôi.

Takuto nói với vẻ mặt muốn tiêu diệt Quân Lý thì một hòn đá không biết bay ra từ đập vào mặt cậu nhưng có vẻ đã kiềm lực nên cậu đã né được nhưng cũng khiến cậu sợ hết hồn cậu la lên

- Nè đừng có giỡn như vậy chứ ông làm các em ấy sợ kìa.

Hai cô bé nhìn hai người này cứ hết động tay chân đến động mồm mép thì phì cười, sự cảnh giác của hai cô khi mới tới nơi này đã hoàn toàn bay bay biến.Sau một hồi, Quân Lý quay sang nói với hai cô:

- Hai cô bé, các cô muốn trở thành cường giả đúng không?

Hai cô bé quả quyết gật đầu.

- Vâng!

Quân Lý nhìn cô bé ông nhớ lại sự quyết tâm trở nên mạnh mẽ vì Suzuno của Takuto, hai cô bé này cũng không phải như vậy sao hai chị em quyết tâm mạnh lên để cùng bước ra khỏi cuộc đời tăm tối đã trải qua trong quá khứ, mặc dù ông đã thấy sự việc thế này rất nhiều trong quãng đời tung hoành khắp vũ trụ, nhưng lúc nào nó cũng khiến ông cảm thấy cái gì đó không diễn tả được.

- Được rồi, các cô mau bước vào quảng trường này rồi ngồi xuống đi

Hai cô bé làm theo sự chỉ dẫn của Quân Lý rồi ngồi xuống. Quân Lý tập trung hai luồng năng lượng băng hóa trên hai tay ông ấy rồi tung một chưởng ngay vào lưng hai cô bé. Hai cô bé run lên thống khổ trong cơ thể có một khối màu đen bốc lên, nhìn nó Takuto đã biết đó chính là tạp chất tích tụ trong cơ thể của hai cô bé trước đây và Quân Lý đang trục nó ra ngoài. Hai cô bé vẫn cố cắn răng chịu đựng. Hai cô biết sự thống khổ này chính là bắt đầu chuỗi thử thách mà các cô phải chịu đựng để trở thành cường giả, hai cô không muốn thua hay nói cách khác tuyệt đối không được phép thua bởi vì ngay cả thử thách đầu tiên mà không chịu được thì còn nói gì đến trở thành cường giả. Cho nên mặc dù rất đau đớn nhưng hai cô bé vẫn không hề phát ra một tiếng rên la nào cả.

Takuto ở bên cạnh cũng thấy khâm phục hai cô bé này, cường hóa lần một đã khiến cậu chết đi sống lại và suýt phải tử nạn đương trường nếu không có Suzuno giúp đỡ. Khoảng mười tiếng sau thì đột nhiên Quân Lý la lên:

- Takuto! Lui xa ra, thể chất tổ linh sắp kích hoạt rồi, năng lượng của nó cậu không chịu nổi đâu chạy càng xa càng tốt.

Takuto nghe vậy cũng giật mình quay người phóng đi thật xa một lúc sau cậu nghĩ mình đã chạy xa lắm thì bỗng dung một luồng áp lực từ xa quét tới khiến cậu vắng đi thêm gần ba trăm mét từ chỗ đang đứng khiến cậu bị đập xuống đất. Cậu lồm cồm bò dậy và thầm than hai cô bé này trong tương lai thành cái gì đây không biết.

Sau khi thấy áp lực đã biến mất cậu mới quay lại và khi tới đó cậu không tin vào mắt mình. Hai cô bé mà trước giờ cậu thấy thật yếu đuối và cần phải được bảo vệ thì bây giờ trong cơ thể họ thấp thoáng tồn tại một con quái vật viễn cổ cực kỳ khủng khiếp khiến cậu phải lạnh người. Quân Lý ở đó thấy Takuto trở lại nói:

- Thế nào, đây chính là tổ linh thể chất đó, cái thể chất mà bị chìm dìm lịch sử của thế giới này, cái thể chất mà nếu phát triển hoàn toàn thì có thể đè bẹp cả thần linh.

Takuto gật đầu đồng ý và cả ba trở ra khu nhà nghèo thì trời đã sáng. Takuto ra một góc rồi nằm xuống nghỉ ngơi để chuẩn bị khi hai cô bé tỉnh lại thì sẽ lên đường tới học viện để đi.

Chương 17: Đới chiến trong học viện

Sáng hôm sau, Takuto và hai cô gái bắt đầu lên đường đi đến học viện để đi. Vì hai cô bé không có tên nên Takuto đã đặt cho cô chị cái tên Yuki và cô em là Homura, cả hai lúc đầu có vẻ rất lạ lẫm với cái tên này nhưng khi biết được đó là cách đặt tên ở quê Takuto nên vui vẻ chấp nhận.

Học viện để đi nằm ở trung tâm của đế đô, nơi này và phòng đấu giá là hai nơi duy nhất có thể so sánh với hoàng cung khi xét tất cả mọi mặt, nghe nói, viện trưởng của học viện này là cường giả bán bộ Thiên Cảnh hiếm hoi của đại lục và đặt biệt cô ta còn có quan hệ với Tinh linh tộc nữa chứ. Trên đường đi Takuto âm thầm đối thoại với Quản Lý về tình hình của học viện để đi Quản Lý nói:

- Mấy lão bắt từ trong học viện đó không phải là hạng tầm thường, tất nhiên bọn hắn chưa đáng là hạt bụi khi so sánh với ta nhưng với thực lực của cậu cũng dư sức làm đội trưởng trị an trong đó và lọt vào cường bang rồi. Nói tới đội trị an thì ở đó có sáu đội nhóm do các giáo viên chọn ra để giữ trật tự và điều khiển các sự kiện như thi đấu hoặc trao đổi giữa học sinh với nhau. Có thể nói học viện như một đế đô thu nhỏ, cậu được tạo điều kiện tu luyện tốt nhưng cũng cần phải dựa vào thực lực và của cải mình có để đạt thứ mình muốn. Nếu người có thực lực vào được Top của khối thì sẽ có ưu đãi hơn người nhưng đối mặt áp lực cũng hơn người, hiện tại kẻ nắm giữ top bảng là cháu gái của viện trưởng, cô ấy là tinh linh chính gốc đó, là phong hệ mà pháp sư cao cấp, có thể miễn cưỡng đánh ngang với cấp mười đó hay nói cách khác mạnh hơn cậu đấy mà cô ta thua cậu đến ba tuổi đó. Tinh linh vốn là những ma pháp sư trời sinh mà.

- Đúng là thế giới không thiếu thiên tài mà, nhỏ như vậy mà đã có thể chiến đấu với cấp mười rồi.

Takuto cũng không tỏ ra ngạc nhiên lên tiếng. Và ba người bọn họ tiếp tục đi. Theo lời Quản Lý học viện mặc dù nói thuộc trung tâm đế đô nhưng bản thân nó là một đặc khu mà ngay cả đế đô cũng chưa chắc có toàn quyền áp đặt lên nó.

Bao quanh học viện và cũng là hàng rào phòng thủ tự nhiên mà người ta gọi nó là Khu Sinh Cảnh, một khu rừng không kém độ nguy hiểm so với khu rừng Mộng Huyền, đó là nơi mà học viện thường chăn nuôi huấn luyện những loài yêu thú mà họ đã thuần hóa sau đó thả đi nhằm mục đích để bảo vệ những học sinh đi vô đây hái được liệu hoặc tấn công những kẻ xâm nhập bất hợp pháp.

Chưa kể trong khu rừng có rất nhiều trận pháp khiến cho những kẻ đột nhập bị vây khốn. Nếu người nào lén vào đây mà không có sự chỉ dẫn thì chắc chắn sẽ có hai kết cục một là bị yêu thú giết chết hai là bị lạc đường và kiệt sức.

Bây giờ hai người đã đến trước cổng vào của Khu Sinh Cảnh của học viện, có hơn mười người đang đứng gác cổng khi thấy Takuto tới họ chặn vào và lên tiếng:

- Đây là địa phận của học viện nếu không có phận sự xin đi cho.

Một tên trong bọn chúng, người có vẻ là cấp trên khi thấy cách ăn mặc xoàng xĩnh của bọn Takuto lên tiếng với giọng điệu khinh bỉ:

- Cái bọn súc vật của khu dân nghèo đến đây làm gì vậy, mà thôi sẵn ta đang chán, đem hai con bé vô hường thụ còn tên kia thì giết đi.

Nói xong hắn lao nhanh vào hai cô bé định bắt vào trong. Nhưng khi hắn nghĩ đã thành công thì một bàn tay đã bóp chặt lấy tay hắn, hắn ngược lên nhìn thì thấy tay mình bị tên con trai mình coi là kẻ sắp chết đang bóp chặt và hắn cảm thấy mình giống như bị yêu thú nắm lấy vậy không thể thoát ra. Hắn ta không còn tỏ vẻ khinh thị nữa mà vận hết sức tung một quyền thì thấy đối thủ của mình đã biến mất. Một giọng nói vang lên đằng sau lưng

- Sức mạnh không tệ nhưng chậm như người đối phó với tốc độ của lôi hệ thì chưa đủ tư cách.

Kẻ nói lời ấy không ai khác chính là Takuto, cậu đã vận dụng lôi năng lượng vào chân để nhanh như chớp phóng ra đằng sau lưng tên hộ vệ. Hắn nghe thấy lời khích bác của Takuto thì bắt đầu phẫn nộ quát:

- Súc vật khu dân nghèo như các người mà dám nói như vậy với đội trưởng đội hộ vệ như ta ư, muốn chết.

Hắn dứt lời tập trung sức mạnh và không khí đột nhiên nóng lên một tần hỏa điểm xanh lam xuất hiện trên cánh tay, nhìn thấy nó khiến Takuto cảnh giác, cậu biết đây không phải là hỏa điểm tầm thường mà là sức mạnh của bí kĩ của võ giả. Nhưng cậu không có nhiều thời gian suy nghĩ tên đó đã lao tới tung các đòn tấn công như vũ bão vào các chỗ yếu hại trên cơ thể Takuto.

Nhưng Takuto cũng không phải hạng vừa cả hai giao đấu cả trăm chiêu vẫn chưa phân thắng bại, quyền cước của tên đó tuy dũng mãnh nhưng không thể theo kịp tốc độ của Takuto vốn được cường hóa nay lại quán chú thêm lôi năng lượng. Cho nên tên đó không chỉ không đánh trúng mà còn thỉnh thoảng bị trúng đòn của Takuto và dần xuống sức.

Một lúc sau, Takuto bắt đầu nghiêm túc kết thúc trận đấu, cậu giơ tay sử dụng Rasengan và nhanh chóng đã tụ được quả cầu năng lượng. Khi quả cầu năng lượng được tạo ra, xung quanh nó xuất hiện một lực hút vào trung tâm của quả cầu khiến tên hộ vệ ngưng trọng. Tuy chiêu thức đó trông đơn giản nhưng lại cần có khả năng không chế rất cao năng lượng cầu bản thân chỉ một sơ hở nhỏ thôi cũng đã đủ khiến người bị năng lượng phản phệ khủng

khiếp.

Takuto lao nhanh về phía tên đội trưởng tổng thẳng quả cầu năng lượng ngay vào ngực hắn. Tên hộ vệ tuy kiên kị nhưng cũng dồn hết năng lượng còn lại ngưng tụ hóa giáp để đối kháng lại với quả cầu năng lượng nhưng với chiều thức có độ xoay tròn cực đại và sức nén cực mạnh của Rasengan không khác gì một mũi khoan đã xuyên lưng phòng ngự của tên đội trưởng và đánh hắn văng xa hơn mười mét gục xuống đất tả tơi như cái mền rách.

Phải mất vài chục giây sau, tên đó lồm cồm bò dậy nhìn Takuto với ánh mắt oán hận rồi quay sang nói những người khác bằng một giọng điên cuồng:

- Mau bắt chúng lại cho ta đội hộ vệ học viện, giết chúng, giết bọn súc vật này cho ta.

Đội hộ vệ bên trong nghe thấy mệnh lệnh của tên đội trưởng cũng đã lao ra vây lấy ba người. Hai cô bé thấy vậy thì sợ hãi run lên từng đợt. Còn Takuto tuy không sợ nhưng cũng có chút phiền phức khi vừa phải chiến đấu vừa phải bảo vệ hai cô bé, cậu lên tiếng giọng vừa chầm chọc vừa trào phúng:

- Hừ! Chẳng lẽ học viện nổi tiếng đại lục lại chơi trò đấu thua rồi ý vào số đông ăn hiếp người hay sao?

Tên đội trưởng nghe vậy cũng lên tiếng cười bỉ ổi

- Hừ bọn súc vật như các ngươi, thì giết bao nhiêu cũng thấy còn nhiều thể nên đâu cần bận tâm đến danh tiếng.

- Một tên súc vật mà có thể khiến ngươi đo đất thể thăm thể này thì ngươi có tính là con người không?

Một giọng nói trào phúng phát ra từ bên trong cánh cổng. Tên đội trưởng tức giận quay vô định giáo huấn tên ăn nói bậy bạ thì hắn đột nhiên sững lại. Trước mặt hắn là một nam tử cao ít nhất là hai mét lực lưỡng như mấy bức tượng hộ pháp, trên người hắn tỏa ra áp lực khiến người ta cảm thấy khó thở. Takuto đoán người này thực lực cũng không phải tầm thường có thể đánh với cậu một trận ngang bằng.

Tên đội trưởng khi thấy tên đó run lên từng trận, kẻ đứng trước mặt hắn là đệ thập trong bảng thống kê “Những Người Không Nên Gây Sự Nhát” trong học viện, mặc dù không nằm trong top mười cường giả nhưng tên này cũng thuộc loại không ai muốn đụng chạm vì sự liều mạng trong phong cách chiến đấu điên cuồng của hắn. Lúc này tên đội trưởng mới lên tiếng với vẻ kiên kị:

- Cuồng đao. Ngươi không phải định xen vào việc của đội hộ vệ đây chứ, mấy tên này động thủ với ta nên ta bắt chúng vô xử lý.

Tên cao lớn bây giờ là Cuồng Đao lên tiếng khinh bỉ:

- Hừ! Trong mắt ta rõ ràng ngươi động thủ định bắt hai cô bé kia rồi còn nói như mình bị ức hiếp. Bì ổi quá đấy!

- Bọn súc vật khu dân nghèo đó bị giết thì đâu có ai quan tâm làm gì. Cái thứ như chúng chỉ là rác rưởi, có công dụng duy nhất là để cho chúng ta giải trí khi chán thôi.

Khi nghe thấy tên đội trưởng cứ mở miệng ra là “Súc vật” đóng miệng lại cũng “Súc vật” đã khiến Takuto phẫn nộ, cậu phóng tới như một bóng ma, nhanh như thiểm điện dùng tay bóp cổ tên đội trưởng và nhấc hắn lên khỏi mặt đất gần giọng sát khí tỏa ra khiến cho mọi người ở đây kinh hãi

- Nếu ngươi còn dám nói một tiếng súc vật nữa ta cam đoan sẽ phế tu vi của ngươi và quăng ngươi vô khu dân nghèo cho ngươi biết mùi đau khổ.

Cuồng Đao thấy cảnh đó kinh ngạc, tốc độ như thế này cho dù là công pháp lõi hệ cũng chưa chắc đạt được chưa kể có thể ra tay khiến mình không nắm chắc có thể ngăn cản thì cũng đủ tư cách lọt vào top mười Cường Bảng.

Nhưng là người của học viện nên Cuồng Đao cũng không thể thấy đội trưởng đội hộ vệ chết mà không cứu nên đã rút cây đại đao đằng sau lưng mình nhảy vọt ra chỗ Takuto rồi chém xuống. Hắn không có ý khiêu chiến Takuto, mục đích của hắn nhằm giải thoát cho tên đội trưởng đang bị khống chế như gà trong vuốt chim ưng thôi cho nên hắn chỉ vung sóng của cây đại đao xuống. Takuto cũng nhận ra mục đích của hắn nên cũng bỏ tên đội trưởng đang trong tay mình ra rồi lui lại, nhưng mặt đất cũng bị lũng một lỗ vì sức mạnh bất thường của Cuồng Đao.

Cuồng Đao sau khi xác nhận tên đội trưởng không sao mới khinh thường nói với ánh mắt lạnh băng.

- Cách cư xử của ngươi đã làm mất mặt học viện, nếu có cái gì không hay xảy ra vì chuyện hôm nay, ta là người đầu tiên không bỏ qua cho ngươi.

Tên đội trưởng như muốn nói phản bác nhưng hắn nhận ra thấy Cuồng Đao đã sẵn sàng chiến đấu nếu mình còn có ý kiến gì nên cũng ngậm miệng lại hắn không thể là đối thủ của người này được hơn nữa nhóm của Cuồng Đao trong học viện không phải hắn có thể chọc tới. Cuồng Đao quay sang rồi nói với Takuto:

- Ngươi khá thật đấy! Ngoài trừ người của Cường Bảng ra không ai có thể có tốc độ nhanh như vậy.

Nói thừa, khả năng cường hóa tận cùng của Dung Kỹ nếu tầm thường thì đâu có được Quản Lý Vũ Trụ coi là át chủ bài của mình. Không chỉ có thể khi chuyển hóa sang năng lượng thuộc tính, năng lượng đó có mức thuần khiết cao nên có thể giúp người sử dụng phát huy sức mạnh cao hơn nhiều so với võ kỹ thông thường. Bây giờ. Takuto đáp.

- Ta tới đây không phải để đánh nhau với các ngươi, nhưng tên này động thủ trước, ta không còn cách nào là phải ra tay. Ngươi có thể cho ta vào được không?

Cuồng Dao nghe vậy cũng thấy không ngoài suy đoán. Gật đầu nói ngắn gọn:

- Theo ta.

Nói rồi hắn đi thẳng vào khu rừng, Takuto và hai cô bé cũng chậm rãi bước theo bỏ mặc tên đội trưởng đang nhìn theo oán độc. Đi vô khoảng mười phút Cuồng Dao dừng lại trước một căn nhà nhỏ, bước tới gõ cửa sau đó cung kính nói:

- Thưa trưởng lão, tôi, Cuồng Dao có việc cần bẩm báo.

Một lão giả bước ra từ căn nhà dưới chân ông là một con yêu thú mà Takuto nghe Quản Lý nói đó là Liệp Phong Báo. Lão giả phát hiện ra Takuto đang đứng sau Cuồng Dao hỏi:

- Sao ngươi lại dẫn người của khu dân nghèo vào học viện thế này, đừng nói với ta là ngươi có thêm sở thích quảng chúng cho yêu thú ăn giống như tên đội trưởng hộ vệ kia chứ hả.

Cuồng Dao nghe vậy giải thích mọi chuyện đã xảy ra cho trưởng lão nghe. Ông ta nghe xong cũng thấy ngạc nhiên vì trẻ như Takuto đã đủ sức lọt vào Cường Bảng rồi. Ông ta quay sang hỏi Takuto:

- Cậu không biết đến học viện chúng tôi để làm gì, tôi không nghĩ cậu đến xin đăng ký học vào đâu thực lực của cậu thì việc đó đâu cần thiết phải không!

Takuto cũng gật đầu nói và chỉ hai cô bé song sinh đang núp đằng sau lưng mình và nói:

- Tôi muốn hai cô bé này được tu luyện ở đây, nếu được, tôi sẽ hậu tạ ông hai viên đan dược tăng tốc độ tu luyện gấp hai lần.

Takuto xòe tay mình ra, trong tay cậu có một viên đan dược màu đen, trưởng lão nhìn một lúc rồi kinh ngạc nói:

- Quả thật đây đúng là đan dược có thể tăng tốc tu luyện cũng thuộc hàng hiếm có, nhưng ta cũng phải kiểm tra thiên phú của hai cô bé này cái đã.

Takuto gật đầu rồi bảo hai cô bé đi ra phía trước, trưởng lão nhìn kĩ thì thấy hai cô bé còn ăn mặc rách rưới hơn cả Takuto nên cũng định qua loa cho xong rồi tìm cách trả giá thêm, nhưng khi quét thần thức kiểm tra thì lập tức đỡ người, sững sờ há hốc mồm không nói được tiếng nào. Trong đầu ông liên tục xuất hiện những câu hỏi:

“Cái loại thiên phú gì mà kinh khủng quá vậy, mức độ tiềm năng sâu như trời biển thế này vượt xa cả thiên phú mạnh nhất là siêu việt cấp rồi. Tuyệt đối không thể từ chối giao dịch này được nhưng nếu viện trưởng biết ta giấu hai tuyệt thể ngọc thô thế này thì bà ta cũng kiếm chuyện gây khó dễ, thôi cứ báo cáo cho bà ấy đi xong tính sau.”

Takuto bên cạnh cũng không ngạc nhiên, cậu có thể đoán phần lớn suy nghĩ của ông ta và khi thấy ông ta kiểm tra xong cậu hỏi với điệu bộ sắc sảo trên môi:

- Thiên phú thế nào vậy thưa ngài. Xuất thân của họ không làm ngài khó chịu chứ?

Nhìn thấy vẻ mặt của Takuto, trưởng lão cũng biết cậu đã nắm rõ sự việc này nên có thể nói cậu ta đang tặng cho học viện, hai tuyệt thể thiên tài và cậu còn nhắc khéo với ông là thiên tài có ở mọi nơi, không chỉ có quý tộc để đồ mà ngoài kia còn rất nhiều tiềm năng bị bỏ lỡ. Trưởng lão quay sang Takuto rồi nói ngượng ngùng:

- Chuyện này quá tầm của ta rồi, để ta dẫn cậu vào gặp viện trưởng rồi sẽ ra quyết định.

Thế là trưởng lão ra lệnh ra Cuồng Dao đi trước còn mình dẫn Takuto đi vào sâu bên trong học viện. Bọn họ không có đi bộ mà đi bằng phi hành yêu thú của trưởng lão gọi đến. Bay qua cánh rừng khoảng một tiếng thì đã tới khu sinh hoạt tu luyện của học viện. Theo những gì Quản Lý miêu tả thì học viện được chia thành nhiều khu ví dụ như khu nhà ở cho học viên sinh hoạt, khu tu luyện là một căn hầm được thiết kế phức tạp phục vụ cho việc tu luyện của học viên, khu đấu trường, nơi để các học viên thể hiện thực lực của mình để cuộc lấy thứ mình muốn và khu buôn bán, nơi dùng điểm công hiến hoặc tiền mặt để mua bán công pháp hoặc dược liệu mình muốn.

Thực ra, trên thực tế học viện chỉ cho dùng điểm công hiến để giao dịch thôi nhưng vẫn có trường hợp giao dịch ngầm bằng tiền bạc thật bởi vì dù sao điểm công hiến đâu có mang ra ngoài xài được cho nên người vẫn có thể sử dụng tiền bạc, chính vì điều đó mới tạo cơ hội quý giá cho các con em quý tộc có những công pháp tốt còn những người bình thường phải cố gắng rất nhiều.

Sau khoảng hai tiếng bay thì đã đến nơi ở của viện trưởng, nơi này trong giản dị hơn Takuto tưởng tượng rất nhiều, cậu cứ ngỡ đây là nơi rất khang trang lộng lẫy mới phù hợp với vị trí của người đứng đầu, nơi đây chỉ là giống như một căn nhà nhỏ nằm trong rừng cây, bên cạnh căn nhà có một cái ao giống và xung quanh trồng những cây cối đơn giản như tôn lên sự giản dị của nơi này.

Bây giờ Trưởng lão đã đi vô báo cáo mọi chuyện lại với viện trưởng. Takuto thấy một cô gái xinh đẹp đầy đặn khoảng hai mươi hai tuổi bước ra, lúc đầu cậu cứ nghĩ đây là người của học viện nhưng khi sử dụng Dung Kỹ để do xét thì cậu kinh ngạc, cậu phát hiện ra người này mạnh hơn mình rất nhiều, đây có thể chính là viện trưởng mà của học viện này. Cô ta sau khi nghe rõ mọi chuyện tuy kinh ngạc nhưng vẫn tự mình kiểm tra và lại thêm một cường giả trở nên cảm lạnh sau khi thấy được tài năng của hai cô bé. Cô ta cố gắng kiềm lại ánh mắt muốn lao tới hai cô bé để ôm chầm vào bảo vệ báu vật của mình sau đó nhìn Takuto nói:

- Hai cô bé này tốt lắm, họ là gì của cậu?

Takuto không không giấu nói lại mọi việc nhưng cậu không nói gì về tố linh thể chất chỉ nói là sư phụ cậu phát hiện ra nhưng vì không phải là pháp sư bằng hay hóa hệ nên đành đưa vô học viện để đào tạo vì không muốn lãng phí tài năng.

Nghe vậy hiệu trưởng càng mừng vì người ở khu dân nghèo chắc chắn rất dễ dàng dạy dỗ đơn giản là vì họ không hề có tính kiêu ngạo lại rất chịu khó kiên trì nhẫn nại có đủ đức tính mà cường giả cần có nên bà không ngần ngại thu hai cô bé vào học viện. Takuto quay sang hai cô bé và dịu dàng nói

- Cố gắng lên nhé, hãy trở thành những cường giả chân chính!

Sau đó cậu chào mọi người ở đây sau đó đi theo trưởng lão để ra khỏi học viện.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Vạn niên thanh diệt tới tay

Sau khi phó thác hai cô bé cho học viện, Takuto đã trở lại nơi ở của hai cô bé tại khu dân nghèo, mặc dù nơi này lúc nào cũng bẩn thỉu và lụp xụp nhưng nơi đây luôn khiến cậu thư giãn nhất, không phải cuốn vào cuộc sống xa hoa vội vàng của đế đô. Cậu vốn là người ưa thích cuộc sống thảnh thơi không thích xa xỉ và phải đối đầu với những biến cố cuộc đời, đối với cậu cuộc sống bình yên bên cạnh Suzuno và người thân đã là rất tốt, cái gì chức cao vọng trọng hay cuộc sống xa xỉ ăn không hết xài không tận thì cậu không để ý.

Buổi trưa cậu đi ra bên ngoài mua ít đồ ăn, hồi nãy, khi đưa đơn được cho Trưởng lão ông ấy đã hỏi Takuto có cần gì không để ông ấy giúp, bởi vì dù sao trong vụ giao dịch này học viện đã chiếm đại tiện nghi vừa có được hai cô bé thiên tài cực phẩm vừa có đơn được nên ông ấy muốn biểu thị chút thành ý với Takuto nên Takuto cũng không khách khí nói mình đang thiếu tiền. Tưởng gì, đường đường là một trưởng lão học viện thiếu cái gì chứ tiền bạc là dư giả nên ông ấy đã đưa hẳn cho Takuto một ngàn vàng ngay lập tức mà không hỏi lý do.

Với một ngàn vàng thì mua một bữa ăn ngon là quá đủ, cậu đã vô một tiệm ăn trong đế đô, lúc đầu với trang phục của cậu chủ quán không cho cậu vô như khi cậu đưa mấy đồng vàng ra thì thái độ của chủ quán hoàn toàn thay đổi tiếp đón cậu như thượng khách. Trước khi ra khỏi quán cậu đã mua thêm mấy phần cơm lớn nữa và mang đến cho khu dân nghèo, dù sao cậu cũng là người của thể ki hai mươi nên không thể thấy người ta nghèo đói mà bỏ mặc được.

Đến khu dân nghèo, cậu gặp người có tiếng nói nhất ở đây và yêu cầu tập hợp mọi người lại. Mọi người ở đây đã nhận thức được cậu là pháp sư lỗi hệ từ khi đuổi cái tên đã hành hạ hai cô bé thì tỏ ra rất sợ hãi và tôn kính. Cậu đưa những phần cơm, thức ăn nặng trĩu đầy ắp thơm ngon ra và bảo:

- Mọi người chia nhau mà dùng đi, dù sao ở đây đâu phải lúc nào cũng có được bữa ăn đầy đủ, cái này coi như ta thay mặt hai em ấy chăm sóc nơi cô ấy sinh ra và lớn lên vậy, hai cô bé ấy sau này sẽ giúp mọi người hơn.

Những người ở đây thấy cơm canh đầy ắp thì rất thèm thường khi nghe được lời Takuto thì bắt đầu lên nhận lấy phần mình rồi tìm chỗ thưởng thức, có một vài người đã tỏ ra thái độ muốn lấy của người khác nhưng đã bị Takuto cản lại và cảnh cáo. Cậu còn phát cho mỗi người ít tiền để có thể sử dụng trong thời gian tới.

Bây giờ cậu chỉ còn có hơn bốn trăm vàng và đang bước ra ngoài cổng đế đô. Hôm nay là ngày hẹn để cậu lấy Vạn Niên Thanh Diệp. Cậu đã đến chỗ hẹn trong khu rừng gần đế đô ngồi xuống một gốc cây và tĩnh tâm chờ đợi. Sau khoảng một tiếng thì cậu cảm thấy có nhiều người đang tiếp cận nơi này, cậu có chút linh cảm không lành nên đã kích hoạt chúc phúc và kiếm nơi trốn. Trong khi trốn cậu thấy rất rõ những người đến đây đều là người của sáu đại gia tộc nước cộng hòa.

Cậu không rõ mình đã làm gì mà để sáu đại gia tộc truy tìm thể này nhưng khi nhớ lại hôm nay mình hẹn với ai thì cậu đặt hai tình huống, một là sáu đại gia tộc nghe ngóng được tin tức cô tiểu thư đó có một cuộc giao dịch ở đây nên đã lái sang sự việc người nắm pháp khí hồng hoang, hai là chính cô tiểu thư đó là người đã tiết lộ bí mật để sáu đại gia tộc đón đường cậu. Takuto không muốn là lý do thứ hai dù gì cậu vẫn là ân nhân của cô ta nên cậu cần phải ứng phó cẩn thận. Cậu từ từ đi đến chỗ đóng quân của sáu đại gia tộc và cậu nghe được cuộc nói chuyện của một người thủ lĩnh.

Thì ra, cô tiểu thư mà cậu quen chính là công chúa của nước cộng hòa, và khi cô ấy lấy Vạn Niên Thanh Diệp đưa cho Takuto thì tin tức bị lọt ra ngoài, nên quả nhiên sáu đại gia tộc đã lái giả thiết đến kẻ cầm pháp khí hồng hoang nên họ đến đây để truy lùng nhằm chiếm đoạt pháp khí. Sau khi nghe được chuyện đó Takuto hừ lạnh “Cho dù thanh kiếm đó có phải pháp khí hồng hoang hay không vẫn thuộc sở hữu của ông nội ta, các ngươi muốn chiếm nó thì ta phải cho các ngươi nếm chút đau khổ mới được, nhưng thôi, bây giờ cứ chờ cô công chúa cái đã dù sao ta cũng nhớ được năng lượng của cô ấy cho nên sẽ không có khó khăn gì cả.”

Cậu đợi khoảng hai mươi phút thì thấy cô công chúa đang từ bìa rừng đến, cô không phát hiện được những người nấp ở đây nên đã bình thản đi đến chỗ hẹn. Takuto phát hiện vậy trong bóng tối ít nhất là mười cường giả cấp chín, có vẻ như bọn họ rất coi trọng việc lấy được pháp khí hồng hoang. Takuto cũng đoán được điều đó và cậu cũng thừa biết bọn họ sẽ không động thủ khi công chúa còn ở đây mà đợi sau khi giao dịch xong mới động thủ vì dù sao vị trí của công chúa không phải là dễ chọc. Biết được điều đó Takuto mới xuất hiện trước mặt cô giả vờ không nhận ra những người mai phục bên cạnh nói với công chúa.

- Cô đến đúng hẹn đó, Vạn Niên Thanh Diệp của tôi đâu?

Cô công chúa bữu môi lém lỉnh cùng pha tí hờn dỗi nói:

- Mấy ngày không gặp mà không nói được một lời hỏi thăm nào cả mà đã đòi đồ rồi, đúng là uổng công người ta lo lắng cho anh mà!

Takuto tròn mắt không hiểu chuyện gì, cô công chúa thờ dài nói

- Anh đó nha! Nằm trong tay pháp khí hồng hoang đã là đối tượng truy tìm của bao nhiêu người đã vậy mới vô để đồ đã đồ sát công tử của gia tộc Jackson gây bao nhiêu phen huyền não, thêm vụ đàn dược thập cấp của sư phụ anh nữa, anh có biết sao đột đầu giá đã xảy ra bao nhiêu trận đánh để chiếm đoạt viên đàn dược đó không? Bộ anh tính làm loạn tung cả để đồ mới vừa lòng sao?

Takuto càng nghe càng ngạc nhiên, làm sao cô ta biết được vụ mình giết người và càng không thể hiểu nổi làm sao cô ta biết được mình đứng sau vụ đầu giá đàn dược thập cấp. Như biết thức mắc của Takuto công chúa nói:

- Cái vụ anh giết tên công tử đó thì do tôi tận mắt chứng kiến tại phòng tập, tôi thường đến đó để tìm kiếm những người có tiềm lực cho gia tộc mình và tôi đã thấy anh ra tay giết hắn. Còn vụ đàn dược thập cấp là vì sư phụ tôi là người đã giám định đàn dược cho anh, người đó anh cũng đã biết rồi đại sư Lola đó. Đại sư tỏ ra rất hứng thú với anh nên đã kể cho tôi và tôi dễ dàng xác nhận được.

Takuto nghe mà cũng sờ không ngờ cô gái học giả ở phòng đầu giá lại là sư phụ của cô công chúa tình quái này, thảo nào cô ta có thể nắm rõ được mọi việc như thế. Và những người của sáu đại gia tộc đang phục kích ở lại càng kinh ngạc, họ không ngờ mấy biến cố trong đề đồ dạo gần đây do một tay kẻ nắm pháp khí hồng hoang này đạo diễn, người gia tộc Jackson thì như điên cuồng đòi xông ra giết Takuto để báo thù, nhưng lại bị mấy gia tộc khác chặn lại khuyên bảo vì đại cuộc nên họ mới nín giận chờ thời.

Takuto cũng dễ dàng phát hiện những biểu hiện của những người đang phục kích ở đây cậu đang thầm than nghĩ mấy gia tộc này sau khi công chúa trở về chắc chắn sẽ lao vô xé xác cậu ngay nên cậu âm thầm bàn tính với Quản Lý:

- Quản Lý à, bọn họ đông quá tính sao bây giờ?

Quản Lý bên trong cái nhẵn nói ra gọn gàng:

- Một phút

Takuto nghe vậy trả giá ngay lập tức cậu biết một phút chính là thời gian mà ông ấy giữ chân bọn họ giùm cậu:

- Một phút ba mươi giây

Quản Lý cũng không chịu kém ra giá:

- Một phút ba mươi giây, ở một chỗ không được chạy.

Lần này Takuto hiểu là cậu có một phút ba mươi giây để chuẩn bị một đòn kinh thiên động địa đuổi hết đám người ở đây đi. Cậu cũng gật đầu đồng ý, trong đầu cậu đã có danh sách một loạt đòn thế có thể sử dụng. Cậu quay sang cô công chúa và nói:

- Thôi tôi còn có việc, nên chúng ta cũng mau hoàn thành giao ước đi, con gái không nên đi chơi khuya đâu.

Cô gái nghe vậy mỉm cười tinh ranh rồi đưa cho Takuto một chiếc hộp trông rất quý giá và khi Takuto cầm vào thì cậu cảm thấy quả thật bên trong chính là Vạn Niên Thanh Diệp, cậu nhanh chóng cất vào rồi cô công chúa đang ở đó cười cười nói:

- Để cảm ơn anh như thế này là không đủ, tôi có một món quà khác cho anh đây này như anh nhắm mắt lại đi món quà bất ngờ đó.

Takuto theo lời cũng nhắm mắt lại đối với cô bé này cậu không cần cảnh giá nên cậu không sử dụng Dung Kỹ để quan sát sự việc. Đột nhiên cậu cảm thấy trên má mình có cái gì mềm mại ấm áp chạm vào khiến cậu đột nhiên cảm thấy nóng bừng lên khi mở mắt ra thì cậu nhận ra đôi môi của nàng công chúa đang hôn lên má mình. Từ khi sinh ra trên đời này cậu chưa từng được cô gái khác hôn bao giờ cho dù là Suzuno cô bạn thanh mai trúc mã của cậu. Cậu cũng người hết mấy phút mặt đỏ lừ, đứng hình suốt mấy phút, cô công chúa thấy thế mỉm cười nói:

- Anh trong thế mà ngây thơ hơn thực lực của mình đấy chứ, có phải chuyên tâm tu luyện quá nên chưa bao giờ gặp mấy chuyện này đúng không.

Chuyên tâm tu luyện thì không nhưng quả thật cậu chưa bao giờ được cảm nhận làn môi của con gái bao giờ cả, cậu ấp úng

- Cô... Cô... Chúng ta mới biết nhau mấy bữa mà cô lại làm vậy.

Cô công chúa dường như không để ý đến vẻ trách móc của cậu nói

- Tôi thấy ghen tị với cô gái mà anh định cứu đó, tôi còn tính chiếm luôn nụ hôn đầu của anh để anh không thể trao cho cô ấy luôn nhưng không biết tại sao phút cuối thấy lấy nụ hôn trên má anh là được rồi. Tôi nói cho biết một điều nhé, tôi là công chúa của nước cộng hòa đây, thế nào bất ngờ chưa?

Takuto có diễn một điệu bộ về bất ngờ trên khuôn mặt của mình nhưng đáng tiếc cậu lại không thể đoạt giải diễn viên xuất sắc nên cô công chúa đã cắt

ngang màn trình diễn của cậu

- Thôi, đừng già vờ nữa. Tạm biệt, lần sau đến đây nhớ giới thiệu cô ấy cho tôi nha, tôi sẽ dẫn anh tham quan để đồ kỹ hơn.

Cô ấy nói xong rồi quay bước đi rồi biến mất trong bóng đêm, Takuto khi xác nhận cô ấy đã đi xa thì lên tiếng:

- Mấy người còn chờ gì nữa, công chúa đi rồi ra hết đi.

Mấy người đang phục kích ở đây nghe vậy hơn biến sắc nhưng vì tự tin về quân số nên cũng bước ra với vẻ cảnh giác và sẵn sàng chiến đấu một tên của gia tộc Jackson nói:

- Mày to gan lắm, dám giết thiếu gia của gia tộc Jackson còn dám quyến rũ công chúa mày nên biết công chúa có rất nhiều người thêm muốn không hả?

Đối mặt với sự hăm dọa của tên đó Takuto cũng không nao núng cậu nói trong bình tĩnh

- Tên thiếu gia mà người nói chỉ là hạng bĩ ổi vô liêm sỉ, giết người vô tội không biết bao nhiêu mà kẻ chưa nói hẳn còn có thói quen hành hạ những kẻ yếu đuối, người như thế ta tiếc không giết được hẳn vài trăm lần.

Tên đó nghe xong phát điên

- Mày! Tao phải xé xác mày ra mới trút được nhục nhã của gia tộc

Tên đó toan xông lên thì bị mấy gia tộc khác giữ lại, một tên khác nói với Takuto

- Người hẳn biết mục tiêu của bọn chứ, ngoan ngoãn giao ra pháp khí rồi theo gia tộc Jackson về tạ tội mày ra còn được chết ngay, chứ không thì bọn ta ra tay sẽ khiến người sống không bằng chết.

Takuto nở một nụ cười cuồng tiếu sau rút thanh Futsuno Mitama ra nói:

- Muốn lấy thì phải xem bản lĩnh của người mới được. Getsuga Tensho!

Nói xong cậu vung tay và một luồng năng lượng vàng trắng bạc như muốn cây tung mặt đất đánh vào những tên ở đây. Mấy tên này không dám coi thường đòn đánh mạnh mẽ đó nên đã tấn ra, rồi đồng loạt tấn công Takuto bằng tất cả chiêu thức tuyệt kỹ mà họ biết. Takuto nhìn thấy hàng loạt chiêu thức chết chóc đang nhắm tới mình nên thầm nói với Quân Lý bắt đầu ra tay, Quân Lý bên trong nhẹ nhàng giờ tay niệm phép và một khối thập phương đen như màn đêm chụp lấy Takuto và ngăn cản tất cả mọi đòn công kích. Mọi người ở đây thấy thế kinh ngạc tột độ kêu lên:

- Hắc ám kết giới! Nó là hắc ám pháp sư

Hắc ám pháp sư là những pháp sư hiếm hoi chuyên tu hắc ám nguyên tố. Hắc ám chính là nguyên tố khiến người ta kiên kị nhất vì nó có gây ra rất nhiều tác dụng rất đáng sợ và rất khó chữa trị nên nếu muốn đối phó những hắc ám pháp sư thì tốt nhất là phải có những pháp bảo chúc phúc hay pháp sư quang hệ thì mới được. Tuy kiên kị nhưng ngay sau đó một người ở đây nói:

- Mọi người cứ tấn công liên tục vào cái kết giới này ta có pháp bảo chúc phúc nên không cần lo lắng.

Hắn ta móc trong ngực áo ra một sợi dây chuyền xanh biếc, mọi người ở đây lên tinh thần một chút rồi bắt đầu liên tục oanh kích vào kết giới. Takuto bên trong không quan tâm đến tình hình cổ gấn tận dụng thời gian ra chiêu thức cực mạnh này. Cậu đang tập trung ngưng tụ độc chiêu bom vĩ thú mà cậu đã coi trong Manga, một tuyệt chiêu hình thành dựa trên cùng nguyên lý với Rasengan nhưng phức tạp hơn ở chỗ cần có sự kết hợp hài hòa của năng lượng âm dương theo tỉ lệ tám âm hai dương. Takuto lúc này đã thấy được sự khó khăn khi duy trì tỉ lệ này nhưng cậu vẫn cố gắng tập trung hết mức và dần dần đã có được sự khống chế nhất định, một quả cầu đen bằng trái bóng đã được hình thành trên tay.

Một sự mệt mỏi vì căng thẳng được thể hiện rõ trên khuôn mặt của Takuto, cậu như già thêm vài tuổi, rõ ràng khống chế bom vĩ thú rất cực nhọc và vượt quá sự chịu đựng của cậu ta. Vì ngưng tụ được quả cầu này Takuto đã mấy lần đứng giữa ranh giới sinh tử nhưng với nghị lực kiên cường và kinh nghiệm trong sự khống chế mới có thể hóa dữ thành lành ngưng tụ được quả bom này. Cậu không biết uy lực của nó ra sao nhưng khi nó được tạo ra cậu cũng thấy kinh sợ cậu biết chắc chắn rằng nếu sử dụng không cẩn thận mình sẽ bị tan xác là cái chắc.

Bây giờ sau khi hết một phút ba mươi giây thì kết giới đã bắt đầu vỡ, mọi người đang vui mừng chuẩn bị xông vô làm thịt Takuto thì ngay thời điểm đó một áp lực mạnh mẽ khủng khiếp từ bên trong tỏa ra khiến những người ở đây không rét mà run, nó như muốn xé toạc không gian và đất trời như muốn sụp đổ và cho mọi người ở đây một cảm giác ngày tận thế của đại lục đã tới nếu thực sự chiêu này được tung ra.

Mọi người tập trung quan sát thì thấy áp lực đó đang lan tỏa từ quả hắc cầu trong tay Takuto thì hoàn toàn tuyệt vọng và đang lo cho sinh mạng của mình, họ cứ ngỡ là Takuto chỉ tạo kết giới để câu giờ nhưng không ngờ là cậu có thể vừa tạo duy trì kết giới lại có thể tung một chiêu thức đáng sợ như vậy, cảm thấy sức mạnh hủy diệt như vậy bọn họ chỉ có thể đứng đó ngược nhìn ngây dại, một người gia tộc Jackson của sáu đại gia tộc lên tiếng cầu hòa:

- Thôi, chàng trai! Chúng ta đi, thu chiêu lại đi, chúng ta xóa hết nợ nần và ta hứa sẽ không truy đuổi cậu nữa.

Takuto lắc đầu không thể hiện chút cảm tình nào hết mà lạnh lùng nói nói nhẹ:

- Muộn rồi, bản thân ta cũng không đủ sức điều khiển nó lâu hơn thôi để các người ném một quả cho biết vậy, hãy nhớ kỹ, chiêu này có tên là “Bom Vĩ

Thứ nếu xuống gặp thần chết thì có cái báo cáo, và tiết lộ cho các người biết một tin làm quả gặp mặt. Ta không phải là người thế giới này nên sau vụ này có kiếm ta trả thù cũng vô dụng thôi trừ khi các người đột phá cấp độ trên cả thần cấp thì may ra có thể.

Nói xong bất chợt sự kinh ngạc của mọi người ở đây quả cầu trong tay Takuto lao tới đám người đang đứng đó và bạo phát, một luồng sức mạnh như cháp hết mọi sự phòng thủ mà nó gặp phải đều trở nên vô vọng không đường thoát. Tất cả hàng chục cường giả ở đây đều không chịu nổi sức hủy diệt đều tan thành bột phấn, sóng xung kích lan tận đế đô khiến các cường giả nhân cấp bậc cao biến sắc lao ngay tới hiện trường. Tình trạng bây giờ của Takuto cực kỳ không tốt, cậu đã hoàn toàn bị thương rất nặng cơ thể đầy đầy những vết thương chằng chịt. Một đạo thân ảnh xuất hiện chữa thương cho cậu nói:

- Làm tốt lắm trong thời gian ngắn đó mà đã ngưng tụ được Bom Vĩ Thú rồi, tuy thua Bom Vĩ Thú chân chính một chút nhưng cũng quá đủ để tiến bọn chúng lên đường. Để ta cho gia tộc Jackson thêm một quả tại trụ sở coi như quả chia tay vậy, thế thì xài tương đương ngũ vĩ Bom Vĩ Thú thôi.

Người này chính là Quân Lý, ông đã giúp Takuto câu giờ để cậu có thể hoàn thành Bom Vĩ Thú bằng kết giới đen. Ông vung nhẹ tay mình và một quả Bom Vĩ Thú gấp ba lần quả của Takuto đã được ngưng tụ rồi ông nói nhỏ “Đỡ”. Lập tức quả cầu bay hướng thẳng đến phía đế đô nơi gia tộc Jackson đang ở.

Một vài cường giả đi tới nơi đây thấy một quả cầu năng lượng khủng khiếp như thế đang hướng về phía đế đô thì khủng hoảng, sau đó bất báo động cấp cao nhất trong toàn đế đô, bao nhiêu kết giới pháp sư được triệu tập đến thậm chí cả cường giả Nhân cảnh và Bán bộ Địa cảnh cũng tham gia phòng ngự nhưng tất cả đều vô vọng, quả cầu cứ ung dung phá vỡ mọi kết giới và theo lịch trình tiến tới Jackson gia tộc, bây giờ mọi người đã nhận ra mục tiêu của quả cầu chết chóc này nên không ai dám ngăn cản lỡ nó bạo phát năng lượng ở đây thì tuyệt đối mình không sống nổi nên đã tỏ vẻ sống chết mặc bay và thậm chí còn có nhiều người đồng ý việc phong tỏa gia tộc Jackson để năng lượng xung kích không bị lan ra vì sao đây là đế đô không nên để năng lượng khủng khiếp như vậy bạo phát.

Người gia tộc Jackson phần nộ điên cuồng tìm cách kêu gọi mọi người giúp mình nhưng không ai muốn đắc tội một người có thể sử dụng một chiêu thức khủng khiếp như thế này nên đã khéo léo từ chối. Bây giờ quả cầu đã đứng trên tòa tháp đáng kiêu ngạo của gia tộc Jackson. Năng lượng khủng khiếp như trời biển ngay cả thiên cấp cao thủ cũng chưa chắc có thể sống nổi đang tỏa ra của quả cầu cứ lơ lửng ở đó như đang trên tức và từ từ dần vật linh hồn những người ở đây từng giây từng phút.

Chết chưa chắc đáng sợ nhưng bị tử thần dần dần nuốt chửng như thế này còn khủng khiếp hơn cả cái chết, nhiều người toan chạy trốn thì phát hiện gia tộc mình đã thật sự bị phong tỏa không tài nào chạy nổi sau đó một số người gào lên và chọn cách tự bạo để không phải chờ đợi cái chết thống khổ như thế này. Mà tự sát lúc này không nghi ngờ là một hành động lây lan cực nhanh, trong ít phút đã có hơn trăm người đã tự sát trong đó không ít cao thủ. Những người có tâm thần kiên định nhất vẫn trụ lại chỉ có tộc trưởng và một số cao thủ nòng cốt khác. Có thể nói hôm nay gia tộc Jackson đã đối mặt với tai kiếp chưa từng có đã gần như hủy toàn bộ căn cơ của họ. Sau này đã không còn sáu đại gia tộc nữa rồi.

Nhưng sau đó, quả cầu năng lượng bỗng biến mất thay vào đó là vài chữ mà khi tộc trưởng nhìn thấy thổ huyết đương trường rồi ngất xỉu tại chỗ. Hai chữ đó chỉ là “ĐUÑA THÔI”.

Có thể nói đây hoàn toàn là do màn chơi đùa của Quân Lý, ông ta thể hiện sức mạnh bá đạo nhằm dọa nạt và khi đã có những người không chịu nổi áp lực đã tự tử thì ông ta thu lại sức mạnh nhằm nói một điều “Các người chỉ là con rối cho ta chơi đùa thôi.” Chuyện đó sau này trở thành một trong những câu chuyện hấp dẫn nhất của đế đô, một gia tộc lớn như vậy mà trong một đêm bị hủy căn cơ hoàn toàn và sau đó thủ phạm chỉ nói một câu gọn gàng “ĐUÑA THÔI”. Rõ ràng là sự sỉ nhục không cách nào xóa đi được.

Bây giờ Quân Lý hất tay, một cái lỗ hồng được mở ra, ông mang Takuto đi vào trong và khẽ niệm chú, cánh rừng bị san phẳng đã phục hồi như ban đầu trong ánh mắt kinh ngạc của những cường giả đang đến nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Siêu năng tố ra tay

Tại một căn nhà trọ vô cùng bình thường, Bạo Vương Athena đã ngồi dậy sau khi đã đánh một giấc ba mươi phút đồng hồ, nếu là một cô gái bình thường thì sẽ không thể hiện nổi vẻ đẹp tươi tắn đầy sức sống sau cuộc tuần tra đêm trên khắp khu vực này giống như khuôn mặt Athena lúc này. Đây là thói quen của Athena, cô ấy sau khi đi học về rồi phụ Suzuno làm cơm, sau đó làm việc của hội học sinh rồi đến khuya thì lao ra khỏi nhà đi khắp thành phố nhằm tuần tra xem có các sự việc nghiêm trọng nào xảy ra cho các cô gái dễ thương trong khu vực không và nếu có thì tên thủ phạm coi như xác định. Khi mới tới đây vào mùa xuân cô đã đập không ít các tên lưu manh có ý đồ xấu với các cô gái trong khi đi tuần tra đêm thế này. Và dạo gần đây cô thấy có chút khó hiểu vì cô cảm thấy có nhiều sự xuất hiện của một ít sinh vật lạ không nên xuất hiện trên trái đất và cô đã thẳng tay tiêu diệt trước khi nó gây ra sự phiền phức không cần thiết cho người dân khu này hay nói chính xác là các cô gái ở khu vực này.

Đây cũng là tính cách đặc biệt của Athena cô ấy hầu như không quan tâm đến bọn con trai, nếu có nạn nhân là con trai cô ấy chỉ làm qua loa cho xong rồi bỏ đi đặc biệt cô ấy cực kì không muốn việc phải chạm vào thân thể của họ, không phải cô không thể chiến đấu với nam giới mà ngược lại khi chiến đấu với họ cô ta luôn dốc toàn lực nhằm kết thúc trận đấu gọn nhất có thể và tránh những sự tiếp xúc thân thể, nhưng ngược lại nếu là những cô gái dễ thương thì sẽ nhận được sự chăm sóc kĩ hậu đãi và cho dù là đối thủ cô ấy sẽ hạn chế tổn thương ít nhất cho họ và thường rất hay lợi dụng cơ hội giờ trò sở mó xăm sở nếu có cơ hội.

Trong suốt thời gian cô tung hoành khắp vũ trụ cô đã cứu không biết bao nhiêu cô gái ở các hành tinh, tinh vực, cô ấy đã chăm sóc sắp xếp cho những người đó một cuộc sống phù hợp nhất với họ và đưa họ đến nơi mà họ có thể hoặc tỏa sáng hoặc có cuộc sống yên ổn hoặc có thể làm việc mình thích. Nói tóm lại Athena chính là nữ thần của con gái, rất quan tâm và chăm sóc lo lắng cho họ.

Athena thấy đồng hồ đã điểm bốn giờ ba mươi và cô bước xuống dưới bếp thì thấy Suzuno đang chuẩn bị đồ ăn sáng, cô cau mày khi thấy tình trạng Suzuno ngày càng không ổn, sự thiếu hụt của năng lượng sống khiến sức khỏe của cô bé ngày càng suy giảm, mặc dù hoàn toàn dư sức chữa khỏi cho Suzuno nhưng cách đây không lâu cô đã nhận được tin nhắn của Quản Lý nói cô không nên ra tay, và chỉ cố gắng duy trì mức sức khỏe nhất định cho Suzuno mà thôi.

Suzuno thấy Athena xuống cô mỉm cười nói

- Chào buổi sáng, Athena chan, chúng ta cùng làm đồ ăn thôi

Athena cũng chào lại và bắt tay vào công việc phụ với Suzuno dọn dẹp nhà cửa, nấu nướng, lau dọn. Hai cô gái đã trở nên đôi bạn thân chỉ sau vài ngày quen biết. Trong khi lau dọn Athena nói với Suzuno

- Cậu chưa hoàn toàn khỏe thì tốt nhất đừng làm nhiều quá để phần việc nặng cho tớ đi

Nghe vậy Suzuno cười nói

- Cảm ơn cậu, vậy thì nhờ cậu giúp vậy Athena chan.

- Ok, leave it to me

Sau khi trả lời bằng một câu tiếng anh, Athena bắt đầu nấu ăn cho toàn bộ những người trợ ở đây. Phòng trọ Suzuno khá rộng bao gồm bảy phòng tám chiếu khá rộng, bố mẹ Suzuno một căn ở tầng dưới, Suzuno một căn trên lầu, ông bà một căn cũng trên đó, còn lại phòng khách, nhà ăn, còn thừa hai phòng thì để cho thuê. Một căn do một anh chàng sinh viên năm cuối đại học thuê, anh ta vừa đi học vừa làm thêm nên cũng rất khó thấy anh ấy ở nhà, đây là biểu tượng điển hình của một người chịu khó, buổi sáng anh ấy đi giao báo sau lại đi học, rồi chiều về lại đi làm công nhân công trường nên anh về rất trễ và học bài đến hơn hai giờ sáng mới ngủ. Nhiều hôm Athena đi tuần tra về thì thấy anh ta vẫn thức để nghiên cứu học hành.

Công việc như thế nên anh ta cũng thường xuyên lâm vào tình trạng bị kiệt sức. Nhưng dạo gần đây anh cảm thấy sức khỏe mình rất tốt và làm việc có năng suất hơn mặc dù việc học và làm khiến anh càng ngày bận rộn hơn. Cái đó hoàn toàn phải cảm ơn Athena vì khi cô mới tới đây đã thấy khá thích Suzuno nên đã âm thầm đặt chú ấn nhằm cải thiện sức khỏe và tinh thần của gia đình Suzuno và anh ta đã được hưởng kết quả đó, chưa kể trong các món ăn Athena làm luôn có những vị thuốc quý hiếm để bảo vệ sức khỏe và gia tăng tuổi thọ thậm chí củng cố tinh thần cho mọi người nên tất cả mọi người ở đây từ khi Athena đến sức khỏe tốt lên rất nhiều và mọi người đều là cô ấy chính là nữ thần sức khỏe của ngôi nhà này.

Sau khi dọn dẹp và nấu nướng xong đồng hồ đã điểm năm giờ, anh sinh viên cũng đã trở về và cùng với mọi người bắt đầu ăn sáng như thường lệ. Món ăn Athena luôn được mọi người nồng nhiệt hưởng ứng, cô ấy không những biết nấu ăn ngon còn biết phối hợp các món ăn thích hợp cho công việc của mọi người nữa ví dụ như bố của Suzuno làm việc công sở và chàng sinh viên đi học chủ yếu là làm việc trí óc nên cô đã cho thêm một ít dược thảo để tăng tinh thần và chống căng thẳng trong những món họ thích và như ông bà của Suzuno thì thích ở nhà nên cô thường phối chế các dược thảo gia tăng sức khỏe của người cao tuổi, các dược thảo cô dùng hầu hết đều là những thứ không có trên trái đất nhưng hiệu quả thì khỏi phải nghi ngờ, dù gì mà nói Athena trong Vũ Trụ Tử Vương là chuyên gia về thần chú, cấm chú, phép thuật, dược thuật mà. Nếu nói về khả năng chế dược thì khắp vũ trụ cô ấy cũng ở trên top ba người đứng đầu.

Như thường lệ mọi người ăn xong thì Athena bắt đầu dọn dẹp cho Suzuno lên nghỉ ngơi, theo như Quản Lý nói thì chiều nay tên nhóc đó sẽ về mang theo Vạn Niên Thanh Diệp và sẽ giúp cho Suzuno hoàn toàn khỏe lại nên cô cũng yên tâm thay đồ tới trường sau khi dọn dẹp xong. Trên thực tế mà nói, Vạn Niên Thanh Diệp thì Athena có nhiều không biết bao nhiêu mà kể nhưng vì mục đích huấn luyện cho Takuto nên Quản Lý không muốn Athena nhúng tay vào quá sâu việc của Suzuno cho nên cô chỉ cố gắng duy trì mức độ can thiệp tối thiểu.

Bây giờ Athena đang đi trên đường tới trạm xe điện để đến trường, khi cô đến nơi thì thấy một cô bé mặc bộ Goth Loli màu đen đang chờ ở đó, cô chạy nhanh đến hỏi cô bé đó chào hỏi rạng rỡ sau đó vào chuyện chính:

- Em nhận được tin của Quản Lý chưa Mercury chan, hôm nay hẳn về đó.

Cô bé đáp

- Biết rồi! Mà chắc ta khỏi cần nói với cô về những việc sắp xảy ra chứ?

Cô bé chỉ nói rất mập mờ nhưng bọn họ đã trải qua bao nhiêu năm làm đồng đội với nhau nên Athena hiểu ngay cô bé ấy muốn ám chỉ điều gì gật đầu nói:

- Ok, mọi thứ trong tầm kiểm soát, chị sẽ làm nhẹ nhàng hết mức để Quản Lý chui ra thì thôi.

Cô bé Loli nghe vậy nhăn mặt, Quản Lý mà ra thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra đây mặc dù nói về độ đáng sợ thì Chiến Vương vẫn hơn nhưng đối với cái hành tinh cùi bắp này thì ai mà biết chuyện gì xảy ra khi ông ấy “Nhẹ nhàng ra tay chứ”

Nói xong họ chia tay nhau cô bé thì rời trạm xe còn Athena thì bước lên chuyến xe chở mình thẳng đến trường. Là đội trưởng trong đội trị an trường Saint Ishiyama nên cô ấy phải đến trường khá sớm để theo dõi học sinh, nói thế thôi chứ hầu hết học sinh ở trường đó đều thuộc tầng lớp tiểu thư nên cũng

không có nhiều điều cần đến đội an ninh, nhiệm vụ chính của đội an ninh chính là bảo vệ những học sinh của trường khi sau giờ học mà thôi bởi vì không phải tất cả đều có xe đưa đi đón về, chính vì thế mà đội trị an rất bận rộn sau giờ học để đi tuần tra trong khu vực này và đặc biệt hơn là Athena luôn làm điều đó ngay cả trong lúc đêm khuya.

Giờ Athena đã có mặt ở trường, như thường lệ cô lấy băng tay của mình đeo vào rồi đi tuần quanh khu vực cổng trường, rất nhiều nữ sinh thấy cô và đến chào thân thiện, sau vụ đánh nhau cứu học sinh, độ nổi tiếng của cô tăng cao và rất được mọi người tin tưởng vào khả năng trị an của mình. Chỉ trong nửa năm hoạt động cô đã khiến cho các nhóm giang hồ anh chị của khu này, những người hay có thói quen chọc ghẹo nữ sinh rất kiên kỵ không dám giờ trò quá đáng. Chính vì thế học sinh đã yên tâm hơn khi có việc bất đắc dĩ phải về khi trời đã tối.

Sau khi tiếng chuông điểm báo giờ học đã tới, Athena cũng bắt đầu bước tới phòng hội học sinh ở trên một cái tháp đồng hồ cao tít tắp. Đây là cái tháp cổ kính nhất của thành phố này, nghe nói nó có từ trước cả thế chiến nữa và đã bất chấp sự tàn phá khủng khiếp của chiến tranh vẫn hiên ngang đứng vững cho tới ngày nay. Bước ra khỏi thang máy vừa lên tầng cao nhất Athena thấy hai cô gái khác đang đứng trước cửa căn phòng hội học sinh, cô nhận ra một bóng dáng nhỏ nhắn như học sinh cấp hai dễ thương mà cô rất thích ôm vào lòng rồi nựng như mèo con chính là thủ quỹ Marie Kobayashi, em ấy là học sinh nhảy cóc tới ba lớp, là một thiên tài trong các công việc kế toán thu chi nên đã được chủ tịch hội học sinh đưa lên chức thủ quỹ trong coi toàn bộ ngân sách của ngôi trường này.

Và người còn lại thì trái ngược, nếu cô bé Marie là bông hoa mang vẻ đẹp sắp nở thì cô gái này lại thấm đượm của một bông hoa trưởng thành đang khoe sắc đẹp của mình cho đời. Đó là phó hội trưởng Ayami Kushihabara với khuôn mặt tươi tắn với mái tóc ngắn chưa đến vai mang màu hạt dẻ của cô cũng là đối tượng nằm trong danh sách sảm sở của Athena. Thấy Athena tới hai người vui chào hỏi nhưng vẫn đề phòng những trò sảm sở của Athena, Ayami có dai đen nhu đạo cũng không thể thoát được những chiêu thức sảm sở bất ngờ và đầy cao siêu của Athena bao giờ. Mặc dù bọn họ chưa bao giờ giao thủ nhưng đã nhiều lần Ayami tung hết sức khi Athena sảm sở nhưng vẫn không bao giờ quật ngã được Athena. Khi cô hỏi tại sao Athena không tham gia câu lạc bộ võ thuật khi mà cô có khả năng chiến đấu rất mạnh thì Athena trả lời “Tớ thích công việc này hơn vì đối với tớ quan sát và bảo vệ các cô gái dễ thương mới thực sự là tuyệt.”

Sau nhiều lần đề nghị không thành công thì Ayami cũng không nhắc lại việc ấy, bởi vì là một trường uy tín như Saint Ishiyama thì luôn có nhiều thành tích cao trong mọi mặt nhưng về các mảng hoạt động câu lạc bộ võ thuật tuy cũng có nhưng lại không đủ mạnh để tham gia giải, tại vì hầu hết các cô gái ở đây thường có xu hướng tiểu thư hóa nên những câu lạc bộ như Karate hay nhu đạo và Kendo thường có rất ít thành viên và họ không đủ khả năng tham gia các giải liên trường. Hội phó Ayami biết thế nên cô cũng hiểu tuy họ cố gắng hết sức nhưng vẫn cảm thấy buồn khi không được trải nghiệm cảm giác thi đấu và chiến thắng ở giải đồng đội như thế nào, cái đó hoàn toàn khác khi đấu cá nhân cho nên cô vẫn khuyên Athena tham gia để giúp các cô gái ấy đạt được ước nguyện vọng của mình.

Athena hoàn toàn biết được điều đó, nhưng cô không tham gia mà chỉ thường ghé thăm rồi giúp huấn luyện các thành viên câu lạc bộ, kinh nghiệm chiến đấu của Athena thì khỏi cần bàn, cô ấy đưa ra hướng huấn luyện tốt nhất cho mỗi thành viên còn thường xuyên dùng bếp nhà trường trổ tài nấu nướng các món ăn tẩm bổ hợp với tiêu chuẩn từng người. Và chỉ sau bốn tháng thực lực của các câu lạc bộ võ thuật đã tăng mạnh, và có thể lôi kéo nhiều thành viên hơn, đã đủ thực lực đi tranh giải liên trường rồi. Hội học sinh đánh giá cô rất cao sau chuyện ấy khi hội phó đến cảm ơn thì Athena nói “Nếu tớ tham gia thì chiến thắng sẽ không có ý nghĩa với bọn họ nữa, thế nên mình chỉ đưa ra hướng dẫn luyện tập cần thiết cho họ rồi cho họ tự cố gắng mới có thể đem lại kết quả hiện tại.”

Tất cả mọi chuyện Athena làm đã cho cô ấy có vị trí cực cao trong lòng các nữ sinh ở đây chỉ dưới chủ tịch hội sinh Yukina Genryusai cực kỳ tài hoa xinh đẹp mà thôi. Nói về chủ tịch thì chỉ có từ hoàn mỹ để hình dung, cô ấy văn hóa cũng đứng đầu, nghệ thuật cũng xuất sắc và mặc dù chỉ là đồn đại nhưng nghe nói cô ấy đã chiến đấu với cao thủ karate ở trường khác mà không bại trong khi mới vào lớp mười năm nay thôi thế nên trong mắt mọi người cô ấy là cô gái hoàn hảo về mọi mặt.

Quay trở lại hiện tại, khi Athena thấy hai cô gái đang đứng trước phòng hội học sinh thì lao tới định là một cú sảm sở đầu ngày, khuôn mặt cô bây giờ có thể khiến người ta liên tưởng đến nhân vật hiệu trưởng trong Manga To Love Ru khi thấy gái đẹp. Hai cô gái thấy thế thì mỗi người có một phản ứng khác nhau cô kể toán thì nhanh chóng núp sau Ayami và bản thân Ayami thì đã nắm lấy áo của Athena vật mạnh trong khi la lên:

- Mới sáng mà đã giờ trò biến thái rồi, cắt đi!

Mặc dù bị vật bay đi nhưng Athena như những cánh chim lượn vài vòng tuyệt đẹp trên không rồi đáp xuống mỉm cười

- Mân chào hỏi nhau thôi mà có cần nghiêm khắc quá không hội phó.

Cô hội phó cảm thấy hơi bức, từ khi nào mình thành kẻ nghiêm khắc quá đáng thế này, ba cô cứ tranh cãi nói chuyện huyền thuyên với nhau như những người bạn thân và rồi bước vào bên trong

Bên trong, người đã đến đây từ sớm và đang ngồi trên chiếc bàn là việc để xem xét giấy tờ, cô gái tỏa ra sức quyến rũ kì lạ khiến người ta kho lòng từ chối được những lời mà cô ấy nói, cô gái nắm quyền cao nhất hội học sinh Yukina Genryusai. Cô gái với mái tóc dài màu đen thả qua đôi vai một chút. Khi cô thấy mấy người Athena vào cô mỉm cười chào và hỏi thăm tình hình công việc và sau đó mọi người bắt đầu cuộc nói chuyện buổi sáng Yukina nói ra vấn đề của trường sau khi các thành viên đã đến đủ. Bọn họ bắt đầu bàn các chủ đề quan trọng của tình hình trường và các phương pháp giải quyết sự việc. Bằng trực giác được rèn luyện vài ngàn tỷ tỷ năm Athena nhận thấy hôm nay hội trưởng rất hay chú ý đến mình và cái đó chắc chắn không phải là ánh mắt của cô gái nhìn người mình thích mà là ánh mắt dò xét như muốn bóc trần mọi bí mật của mình khiến cho Athena nở một cười đầy vẻ thách thức trong tâm trí.

Giờ tan học đã đến, và như thường lệ Athena lên sân thượng của trường để theo dõi kết giới đã tạo ra ở khu vực này nhằm có thể quan sát diện rộng tất cả tình huống xảy ra trong khu vực. Cách này có hiệu quả rất cao trong việc bảo vệ học sinh trường nên dường như sau giờ học là mọi chuyện luôn nằm trong kiểm soát. Trong khi đang kiểm tra Athena đột nhiên cau mày, cô thấy hội trưởng đang đi tuần với đội trị an thì bị ba người vây đánh, theo sự phán đoán của Athena bọn người này bằng cách tính cấp độ của trái đất cũng ở hàng cao thủ cấp tổng sư, hội trưởng đang chiến đấu nhằm bảo vệ các cô gái ở

đội trị an nhưng có vẻ tình hình rất bất lợi cho bọn họ, chỉ sau gần năm phút bốn cô gái ở đội trị an đã bị hạ gục và đội trưởng đã bị đưa đi đâu không rõ. Athena sau khi chứng kiến sự việc đã nhanh chóng lao xuống. Khi vừa bước ra khỏi trường thì cô cũng thấy mấy cô gái đội trị an đi cùng hội trưởng đang vội vã chạy về đề cầu cứu trong ánh mắt hoảng hốt là lo lắng, khi thấy Athena họ như gặp cứu tinh vội vàng báo cáo lại tình hình sau đó nói

- Làm sao bây giờ, Athena san

Một cô gái khác nói:

- Bọn chúng có vẻ rất nguy hiểm, ngay cả hội trưởng cũng không thể đánh lại được thì chỉ có cậu thôi.

Athena nghe được cũng gật đầu đáp

- Vụ này không tầm thường, rất có thể liên quan đến chính trị vì dù gì gia đình của hội trưởng cũng có vị trí quan trọng trong chính phủ mà.

Các cô gái nghe vậy cũng thấy có lý sau đó Athena nói tiếp:

- Nhưng đừng lo, là một thành viên trong đội trị an, mình phải có trách nhiệm lo vụ này, các cậu nên tránh xa khỏi vụ việc này, vì có thể sẽ liên lụy đến gia đình các cậu, mình thì gia đình ở nước ngoài rồi nên không sao hết, mình sẽ lo được

Các cô gái thấy Athena đơn thân độc mã đối đầu với thế lực ngầm của chính trị đâm ra lo lắng cho cô nhưng đúng như những gì Athena nói, các cô không thể để gia đình mình dính vào rắc rối chính trị không cần thiết được. Nói xong Athena xoay người rồi vọt đi rồi biến mất trong tầm mắt mọi người. Khi đi cô không quên dặn mấy người đó đừng cho thành viên hội học sinh biết chuyện nếu không sẽ rắc rối lắm. Mấy cô gái cũng gật đầu đồng ý rồi chỉ biết cầu nguyện cho hai người trở về bình an, họ không biết Athena vừa chạy đi vừa nở một nụ cười cực kì có tính khiêu khích như một người đang lao vào một trò chơi cực kỳ thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Athena và siêu năng tổ

Theo như kết giới khu vực báo lại, thì hội trưởng đã bị đưa đến một khu vắng vẻ ở ngoại thành, có vẻ bọn này không muốn làm lớn chuyện nên đã chọn vị trí này. Athena cười lạnh thầm nghĩ “Siêu năng tổ các người quả thật dám chơi lớn nhì, hi vọng lần này có thứ hay ho để chơi.” Vừa nghĩ cô vừa phóng từ nóc tòa nhà này sang tòa nhà khác bằng băng lao ra ngoại thành.

Đi khoảng năm phút cô đã đứng trước nơi giam giữ hội trưởng, đây là một khu công nghiệp ở nông thôn nhưng có vẻ đã phá sản nên nơi đây trông rất hoang tàn, có lời nói lý do nơi này đóng cửa vì có rất nhiều oan hồn đã gây ra rất nhiều tai nạn không ngớt cho các công nhân ở đây nên nơi này chỉ hoạt động được khoảng hơn một năm rồi người chủ phải bỏ đi vì sự khủng hoảng. Và bây giờ, quả thật Athena phát hiện rất nhiều u linh oán hận ở khu này, có vẻ trong quá khứ nơi này không được sạch sẽ cho lắm. Athena vung tay một cái tất cả các u linh ở đây bỗng nhiên trở nên thanh khiết mỉm cười nhìn Athena rồi siêu thoát, ở bên trong hội trưởng đang bị trói trên một chiếc ghế bỗng cảm nhận thấy gì đó về mặt hơi biến đổi nhưng rồi phục hồi lại ngay tức khắc. Bên cạnh cô còn có sáu người áo đen đang vây xung quanh. Một người lên tiếng với những người còn lại:

- Các cậu có cảm giác không khí nơi này thay đổi rồi không.

Những người khác gật đầu đồng tình:

- Đúng! Không khí dường như dễ chịu rất nhiều so với lúc chúng ta vào đây thì giống như có cái gì đó trong không khí khiến chúng ta cũng hơi lạnh người.

Hội trưởng đang bị trói cũng lên tiếng trả lời:

- Các u linh nơi này đã được Athena thanh tẩy và giúp siêu thoát hết rồi. Cho nên không khí đã trở lại bình thường.

Mọi người ở đây khi nghe vậy không giấu vẻ kinh hãi, việc thanh tẩy u linh thì siêu năng giả cũng không làm được trừ tinh thần hệ cấp cao mới có thể câu thông bọn họ mà thôi, chỉ có những pháp sư thì mới có thể làm được điều này nhưng cũng không phải là pháp sư thông thường có thể làm được. Một người nói:

- Quả như tin tình báo, đây là một mục tiêu lớn phải hết sức cẩn thận mới được.

Bỗng cánh cửa bỗng dung bị đập đổ, một cô gái khoảng mười sáu tuổi mặc bộ đồ yankee tay quần sợi xích bước vào và nhìn mọi người ở đây thấy hội trưởng đang bị trói trên ghế thì lên tiếng:

- Các người có biết mình đang bắt cóc ai không hả?

Bỗng dung một cấm chế xuất hiện đằng sau nơi cánh cửa bị Athena đập tan tành và thêm hai người áo đen phía trên đã xuất hiện nhằm chặn đường lui của

cô. Athena thấy thế cũng không hoảng đưa mắt dò xét hết đám người ở đây rồi lên tiếng hứng thú:

- What? Sao toàn mấy cô gái dễ thương không thế này, khó xử cho ta quá, quá siêu năng tổ các người tốt bụng thật.

Khi nghe câu nói đầy tính bốn cột của Athena khiến mọi người ở đây hơi biến sắc mặc dù theo tình báo, điểm yếu Athena là con gái và cô ta khó có thể ra tay toàn lực với họ, nhưng không ai ngờ trong tình huống bây giờ cô ta vẫn có thể bình tĩnh mà đùa cợt được khiến mọi người không thể coi thường. Một cô gái trong đó lên tiếng:

- Bộ cô không biết tình hình của mình bây giờ như thế nào hay sao mà vẫn có thể đùa như thế?

Athena bình tĩnh như không mà trả lời

- Cho dù ta có khóc lóc cầu xin thì các cô có bỏ qua cho ta không? Thôi thì, cứ đánh một trận rồi ra sao thì ra, cho dù bị bắt hay bị giết thì ta vẫn thấy thoải mái vì người bắt hay giết mình là những cô gái dễ thương thế này thì còn gì bằng, người ta nói chết vì mỹ nữ là cái chết tuyệt vời nhất mà. À cho ta hỏi một chút nhé

Các cô gái ở đây nghe vậy thì cũng thăm thán phục mức độ lạc quan không màng sống chết của Athena một người cũng đáp

- Cô muốn hỏi điều gì? Mà cho cô hay, câu giờ cũng không ích gì đâu, bây giờ đồng bọn của cô cũng đã bị tổ chức ta bao vây rồi không thoát được đâu

Athena nghe vậy cũng biết Mercury đang phải chiến đấu, về mặt cô thể hiện sự lo lắng không giống như sự lạc quan lúc nãy nhưng trong thâm tâm cô đang cười cuồng tiếu “Cờ các người mà bắt được bé ấy thì ta làm pet ngoan ngoãn phục tùng cho tổ chức các người năm trăm năm liền cũng được, muốn bắt được bé ấy thì cả vũ trụ này may ra chỉ có Quân Lý và Chiến Vương mà thôi, ta đây cũng chỉ nhìn hơn bé ấy một chút mà thôi.” Sau đó Athena đặt câu hỏi

- Cô bé mà lần trước quyết tử đánh với ta thế nào rồi có khỏe chưa

Thấy Athena vẻ mặt lo lắng cho đồng đội và vừa lo lắng cho cô gái của tổ chức mình thì càng tỏ ra hào cảm với cô, nếu không phải là kẻ địch thì quả thật họ làm bạn tốt được rồi, cô gái vừa nãy cũng lên tiếng

- Cô ta không sao đã bình phục, tuy là địch nhưng bọn ta cũng cảm ơn cô vì đã cứu cô ấy, còn bây giờ thì bắt đầu thôi

Nói xong tất cả tám người ở đây, thủ thế vây Athena vào giữa và chuẩn bị sẵn sàng tấn công. Athena thấy thế cũng gật đầu nói hứng thú:

- Nếu muốn cảm ơn thì sau này chúng ta cùng nhau đi đến khu giải trí chơi một chuyến cho thỏa thích cũng được, mà con gái thôi nhé cảm ơn con trai đi theo.

Nói xong nở một nụ cười và Athena bắt đầu vận công, khí thế lan tỏa khiến cho mọi người ở đây không dám xem thường và bắt đầu phối hợp tấn công. Tám cô gái đã kết thành trận và tập trung năng lượng xong bắn hàng loạt tia sáng như những mũi lao ánh sáng xé rách không khí lao tới Athena. Athena múa sợi xích dài uốn lượn như ngàn con rắn đánh bật tất cả các đòn tấn công của mấy cô gái. Rồi cô bắt đầu niệm chú “Di hình hoá ảnh phân thân siêu cấp thuật”. Hai cấm chú được niệm cùng một lúc và Athena đã phân ra làm bốn người và điều khiển cho mọi người ở đây kinh ngạc là thực lực phân thân có đến chín thành của thực lực thật. Hay nói cách khác ở đây các cô bé này đang phải đối phó với ba người có thực lực của Athena.

Nhanh như chớp, lại xảy ra một điều kì lạ là tất cả mọi người ở đây đã được cách li ra bốn nhóm bằng những kết giới vô hình và mỗi nhóm có hai người đối đầu với một Athena. Hội trưởng quan sát sự việc thì biến sắc không tin vào mắt mình, thực lực Athena đã vượt qua dự trù của cô rồi. Cô nhanh chóng dùng tinh thần hệ truyền lời và bảo các cô gái ở đây hãy dốc toàn lực chiến đấu nếu không thì nhiệm vụ chắc chắn thất bại.

Các cô gái nghe vậy cũng trở nên nghiêm túc và ra tay mạnh mẽ hơn. Nhưng dường như các cô càng đánh lại càng thấy Athena càng lợi hại và đặc biệt càng hay giở trò sàm sỡ các cô hơn. Khi chiến đấu hờ một chút là Athena nào là sờ ngực nào vuốt mông nào là dịu dàng xoa nhẹ vùng kín phía dưới của các cô gái khiến cho các cô mặt đỏ ửng như Ớt chín sau đó thét lên rồi gào rú trả đũa và có người đã thành công lột được bộ áo của Athena ra khiến cho bộ ngực cao vút của cô ấy lộ ra trước mặt mọi người khiến cho một số người ở đây phải ghen tị sau đó một người la lên rằng:

- Bò sữa có gì hay ho chứ cân đối như tôi mới là tuyệt nhất trên thế giới này.

Cô gái nói câu đó xong rồi ưỡng ngực khoe ra cặp bánh bao tuy không to như Athena nhưng cũng có thể nói là khá dễ thương khiến Athena phì cười lên mặt nói

- Đề ta biến nó thành bò sữa xem cô nói gì nhé.

Nói xong Athena niệm chú và ngay lập tức bộ áo của cô gái đó bỗng nhiên bị rách toạc và cả áo bên trong cũng vì quá chật mà bị xé thành nhiều mảnh, một bộ ngực vĩ đại xuất hiện trước ngực cô khiến cho mặt cô đỏ ửng và mọi cô gái ở đây ngay cả hội trưởng đều có chung một suy nghĩ là sau khi bắt được cô ta phải cho cô ta cải tạo ngực của mình mới được. Còn các Athena khác thì cũng suýt chảy máu mũi vì bất ngờ và mấy cô cũng suy nghĩ “Chẳng lẽ mình biến thái đến mức đó à.

Cô gái mới được bộ ngực mới đang đỏ mặt vì thẹn rồi la lên rồi xông tới Athena tấn công nhưng có vẻ cô không thích nghi được với bộ ngực vĩ đại mới của mình nên đã bị mất thăng bằng và đập đầu vào một thanh thép cắm trên đất. Những người ở đây biến sắc nhưng không cứu kịp vì mọi thứ ở đây đã bị chia cắt bởi các kết giới và đồng đội của cô đang ở khá xa. Nhưng trong sự ngỡ ngàng của mọi người một thân ảnh vừa nhanh như thiểm vừa giống như một u linh địa ngục đã ôm lấy cô bé và kéo ra xa rồi đặt xuống rồi nói đùa cợt:

- Từ giờ có bộ ngực vĩ đại rồi sướng nhé, con gái để ý nhất việc đó mà.

Cô gái sau khi được cứu tuy đổ mặt nhưng cũng không nói gì. Mọi người ở đây đã thấy thư giãn tinh thần sau một cuộc chiến đấu giống như nữ sinh đùa giỡn với nhau hơn là kẻ thù đấu với nhau. Các kết giới đã biến mất và Athena đã trở lại thành một người không giấu vẻ mệt mỏi kiệt sức của mình của mình, mọi người ở đây đột nhận ra phép phân thân đó rất mạnh nhưng thời gian sử dụng không lâu mà sau đó phải lãnh hết thương tổn mệt mỏi của phân thân đã chịu đựng nữa chứ cho nên bây giờ cô đã không còn mạnh như ban đầu được. Một người ở đây lên tiếng:

- Nếu bây giờ cô nói cô thuộc tổ chức nào thì chúng ta vẫn có thể bảo đảm cô an toàn sống tiếp nhưng chỉ bị đeo pháp khí phong tỏa thực lực thôi chứ nếu cô còn chống trả thì e rằng sau này ngay cả suy nghĩ cô cũng không làm được đâu. Chúng ta không muốn làm tổn hại người nghĩa khí và mạnh mẽ như cô.

Athena mỉm cười và nói chắc như bập:

- Chết vì mỹ nữ là tuyệt vời nhất.

Nói xong cô đứng đó và chờ mấy cô gái tấn công. Mấy cô gái đó cũng bắt đầu dốc toàn lực và kết trận. Trận pháp này khiến cho Athena và ngay cả hội trưởng cũng kinh hãi. t r u y e n c v [.] c o m

- Phá diệt trăm đế trận

Các cô gái tập trung năng lượng của mình hình thành một lưới guom khổng lồ nhắm vào Athena và sẵn sàng trảm xuống bất cứ lúc nào. Athena la lên:

- Các cô điên sao, chiều này hấp thu sinh mệnh lực nên cực kỳ hiểm cho người sử dụng đấy.

Các cô gái đó mỉm cười như nhìn người bạn của mình rồi nói:

- Vì nhiệm vụ chúng tôi quyết hi sinh cho đất nước này, với lại chúng tôi nếu không xài chiều này thì cũng không ai có thể đánh lại cô vì cho dù cô kiệt sức cũng có thể chạy được nhưng cô sẽ không bỏ chạy trước những người con gái dốc tính mạng để ra đòn quyết định đúng không? Và xin lỗi, có vẻ chúng ta không thể cùng nhau tới khu giải trí vui chơi được rồi.

Nói xong câu nói đó, thanh kiếm đã trảm xuống. Câu nói mà cô gái này nói khiến Athena cười ngượng, chính cô đã nói câu này và khi có người trích lại đề trói buộc cô khiến cô cũng thấy hơi buồn cười, một cảm giác kì lạ và Athena thủ thế chuẩn bị đỡ thanh kiếm đã trảm xuống.

Năng lượng phá hoại tràn ra như một trái bom khiến cho toàn bộ khu nhà máy này bị san phẳng như chưa từng tồn tại. Athena vẫn đứng vững sau đợt tấn công đó nhưng cơ thể đã gần như nát bét máu chảy đầm đìa như chỉ cần đồ gục vì một trận gì nhẹ nhưng các cô gái cũng không khá hơn thậm chí còn nguy hiểm hơn nhiều. Các cô nhìn Athena còn sống tuy hơi thất vọng nhưng cũng không nuôi tiếc và chuẩn bị đối mặt với cái chết vì cơ thể đã cạn kiệt sinh mệnh lực thì bỗng nhiên mấy cô thấy Athena run rẩy mệt mỏi giờ tay lên niệm chú và một luồng sinh mệnh lực tràn trề lưu chuyển trong cơ thể các cô khiến các cô thấy thoải mái hơn nhiều và sau khi các cô hồi phục hoàn toàn thì Athena nở nụ cười thỏa mãn rồi gục xuống sống chết không rõ.

Các cô thấy vậy cũng vây lại xung quanh rồi kiểm tra sau đó báo cáo cho hội trưởng bây giờ đã đứng lên:

- Còn sống nhưng bị thương rất nặng, cần chữa trị tại chỗ ngay.

Hội trưởng gật đầu bắt tay vào công việc và các cô gái khác cũng chạy lại giúp đỡ. Bây giờ họ không hề coi Athena là kẻ thù mà là một cường giả đáng kính trọng. Các cô biết nếu không có Athena thì các cô đã bị mất mạng rồi, quả như cô ấy đã nói: “Để một cô bé dễ thương như em chết thì không đúng với tính cách của ta.” Cô ấy không bao giờ thay đổi những gì mình đã nói nếu nó liên quan đến mấy cô gái dễ thương.

Một lúc sau thì Athena đã tỉnh dậy, thấy cơ thể mình đang được dựa vào một bức tường và đã bị phong tỏa bằng những sợi xích khác thường và khi ngược lên thì thấy các cô gái và đặc biệt là hội trưởng đang hội trưởng đang đứng nhìn cô Athena thở dài lên tiếng:

- Thật không ngờ đó, tôi phạm sai lầm rồi phải không hội trưởng?

Hội trưởng cũng nhìn cô với ánh mắt tiếc nuối và đáp

- Athena, cô là người con gái duy nhất khiến ta rất khâm phục, tài năng của cô, sức mạnh của cô đều rất tuyệt vời, nếu trực tiếp đương đầu với cô thì tôi không thắng nổi. Và vì thế, tôi xin cô đừng khiến tôi phải ra tay giết cô cho nên xin hãy nói điều mà tôi muốn biết.

Athena cảm nhận được sự chân thành khó xử của hội trưởng nhưng cô chỉ mỉm cười đáp:

- Chết vì mỹ nữ là tuyệt vời nhất.

Hội trưởng lắc đầu thất vọng và một cô gái đến nhẹ nhàng nâng cánh tay của Athena rồi lấy ra một ống tiêm chứa một loại hóa chất gì đó màu đỏ như máu. Athena thấy vỡ diễn đã bắt đầu nên thầm niệm cảm chú mà không ai có thể phát hiện.

- Chú thuật Nhân Cách Tạm Thời

Nhân Cách Tạm Thời chính là thần chú khiến cho người sử dụng có thể tạo cho mình một nhân cách khác rồi nhân cách gốc lui vào sâu bên trong linh hồn

điều khiển hoặc để nhân cách đó tự hành động như mình thông thường và điểm đặc biệt ở chỗ nhân cách tạo ra này, không hề có chút thực lực hay ký ức của nhân cách gốc cho nên người khác không tài nào có thể phát hiện ra được. Chiều này là chiều cực kỳ lợi hại của Athena chuyên dùng để làm các hành động gián điệp, mật thám.

Sau khi cơ thể của Athena được tiêm chất lỏng màu máu kia thì Athena đang ở sâu bên trong linh hồn cũng cảm thấy cơ thể và nhân cách tạm thời của mình ý thức đang mờ dần như chuẩn bị chìm vào giấc ngủ. Yukina bên cạnh nhẹ nhàng dùng một tay nâng cằm của Athena lên rồi tay còn lại lấy ra một sợi dây có treo một viên thủy tinh cầu đỏ sẫm ra trước mặt Athena rồi đóng đưa nhẹ và cô lên tiếng bằng giọng nói nhẹ nhàng lời cuốn

- Nhìn vào viên đá này đi Athena.

Trong trạng thái chín mê một tinh ánh mắt Athena đưa theo chuyển động của hòn đá được treo trên sợi dây. Yukina sau khi thấy ánh mắt của Athena càng ngày càng mất đi thần sắc và vẫn vô thức theo chuyển động của hòn đá thì tiếp tục lên tiếng

- Hòn đá đẹp quá đúng không, khi nhìn nó cô càng thấy cơ thể mình thư giãn từ đôi chân đến đôi tay từ cổ lên tới não và cô càng tiếp nhận những gì ta nói hơn

Ngừng một chút rồi Yukina lại tiếp tục

- Bây giờ cô đã hoàn toàn thư giãn và sau khi ta đếm tới ba rồi búng tay cô sẽ hoàn toàn chìm trong giấc ngủ nhưng trong tâm thức vẫn nghe được giọng của tôi nói.

Yukina bắt đầu đếm và sau đó nhẹ nhàng đưa tay trước mặt Athena rồi búng nhẹ thì ngay lập tức mắt của Athena đã nhắm lại chìm trong giấc ngủ. Athena đang ở sâu bên trong linh hồn khi theo dõi sự việc cũng thấy khá bất ngờ trước thủ thuật của Yukina kết hợp giữa thuốc mê liều cao, pháp bảo và tinh thần lực thì thuật thôi miên cô ấy cũng đủ không chế đối thủ có đẳng cấp cao hơn mình.

Bây giờ ở bên ngoài, Yukina tiếp tục lên tiếng với giọng điệu nhẹ nhàng chậm rãi mà cực kì lời cuốn

- Bây giờ mỗi khi tôi búng tay, cô cảm thấy mình chìm sâu hơn và càng thư giãn dễ chịu hơn sau đó cô nhận ra nếu là theo lời tôi cô sẽ càng thấy dễ chịu và sẵn sàng nghe theo mọi mệnh lệnh của tôi chỉ để tìm kiếm cảm giác này, cô hiểu không?

Athena đang trong cơn hôn mê gật đầu nhẹ và Yukina đưa tay lên trước mặt cô ấy rồi búng một cái sau đó nói

- Không phải gật đầu mà phải nói “Vâng ạ” hiểu chưa Athena?

Athena không gật nữa mà làm theo đúng những gì Yukina bảo, trả lời với giọng đều đều

- Vâng ạ.

Nói xong Yukina lại búng tay thêm một cái rồi nói

- Thấy thư giãn hơn rồi đúng không

- Vâng ạ.

Lại một cái búng tay

- Bây giờ cô sẽ hoàn toàn vâng theo lời tôi chứ

- Vâng ạ.

Tiếp tục thêm một cái búng tay

- Cô cảm thấy yêu thích khi cô phải hoàn toàn nghe lời tôi chứ

- Vâng ạ.

Yukina nở nụ cười rồi gật đầu sau đó búng tay thêm lần nữa rồi nói

- Tốt lắm bây giờ mỗi khi nghe tôi nói câu “Athena Obedient Girl” dù cô đang làm gì hay đang ở đâu đều tiến vào trạng thái bị tôi thôi miên như thế này và hoàn toàn phục tùng theo mệnh lệnh của tôi nói và khi cô tỉnh lại sẽ không nhớ bất cứ điều gì nhưng vẫn tuân theo mệnh lệnh mà tôi đề ra và không ngoài tôi ra có thể sử dụng được khẩu lệnh này. Hiểu chứ?

Athena vẫn trả lời bằng một giọng vô cảm

- Vâng ạ.

Yukina vẫn cố gắng tiếp tục duy trì sự khống chế tinh thần lực của mình, này giờ tuy khống chế được Athena nhưng cô cảm thấy vẫn có một sự chống cự nào đó và cô buộc lòng phải dốc toàn lực. Một tay cô vẫn nâng cằm Athena và một tay cô đưa xuống vùng kín ở phía dưới sau đó lại búng tay nói:

- Athena từ bây giờ cơ thể của cô sẽ trở nên miễn cảm giác đôi sau từng giây khi bị người con gái khác chạm vào nhưng cho dù cô muốn như thế nào cũng sẽ không lên được cao trào nếu không có mệnh lệnh của ta, cô hiểu chứ?

- Vâng ạ.

Sau đó Yukina ra hiệu các cô gái khác cùng mình nhẹ nhàng vuốt ve các chỗ miễn cảm nhất của con gái. Mỗi khi bị các nàng vuốt ve Athena gần như không chịu được và cái cảm giác đó càng ngày càng mãnh liệt theo cấp số nhân qua từng giây, cô phát ra âm thanh rên rỉ vừa vừa sung sướng vừa thống khổ vì không thể cao trào được như có cái gì đó ngăn lại một cách mãnh liệt thì cô nghe giọng Yukina lên tiếng:

- Muốn ra không Athena

Đang thống khổ cùng sung sướng Athena trả lời đứt quãng:

- Làm... on... cho... tôi ra, xin cô đấy.

Nghe vậy nụ cười đắc ý nở trên môi của Yukina, cô nói:

- Athena từ bây giờ cô phải trở thành nô lệ của ta bằng không thì cô cứ mãi mãi ở tình trạng đó đi

- Không... Làm on... Tôi trở thành nô lệ của cô, cho nên làm ơn đi...

Yukina búng tay một cái rồi nói

- Tốt lắm! Sau khi ta đếm đến ba cô sẽ cao trào và thấy sáng khoái hơn gấp chục lần sau đó cô sẽ hoàn toàn trở thành nô lệ của tôi.

Yukina cố tình đếm thật chậm rãi để khắc sâu sự khống chế của mình và sự thống khổ khi chống lại vào tận tâm can linh hồn và cơ thể của Athena. Athena thật đang ở sâu trong linh hồn cũng không còn cách nào để che thủ đoạn khống chế của Yukina được. Phải đến gần một phút sao thì Yukina mới búng tay để cho Athena cao trào sau đó cô lên tiếng:

- Athena Obedient Girl

Athena lập tức rơi vào thôi miên trạng thái và chờ đợi mệnh lệnh của Yukina.

- Cô có nhớ những gì cô nói lúc nãy không

- Vâng nhớ ạ

- Thế ta là gì của cô

Athena không đáp

- ...

Yukina bắt đầu hướng dẫn

- Ta là cô chủ của cô

- Chủ nhân

Bây giờ cô mới thấy sự phòng ngự của Athena đã hoàn toàn biến mất, Yukina đã không cần phải vận tinh thần lực duy trì sự khống chế nữa, và bây giờ Athena đã thật sự trở thành một nô lệ chỉ biết ngoan ngoãn vâng theo mọi mệnh lệnh của Yukina mà thôi. Nhưng Yukina không biết bên sâu trong linh hồn Athena thật đang có vẻ đắc ý và cảm thấy rất thú vị suy nghĩ "Ta cứ ở đây theo dõi tình hình như thế nào cái đã."

Yukina bảo Athena quỳ dưới chân mình rồi bắt đầu ra lệnh:

- Từ bây giờ, ta hỏi cái gì, cô đều phải thành thật trả lời nếu không ta sẽ cho cô nếm trải cái cảm giác như lúc nãy và không chỉ thế mà còn gấp hàng trăm lần

Cơ thể Athena đỏ mặt và hơi run lên vì sợ hãi trả lời

- Vâng ạ, thưa chủ nhân tôi xin trả lời thành thật.

Thế là Yukina bắt đầu đi vào cuộc thẩm vấn của mình

- Cô tên là gì

- Thưa chủ nhân, tôi là Athena Kanzaki

Yukina gật đầu và đưa ra một tấm hình trên đó có một cô bé mặc bộ Goth Loli màu đen rồi hỏi

- Người trong hình này là ai
- Thừa chủ nhân, đó là bạn thân của tôi, Rori Mercury.

Có vẻ câu trả lời không ngoài dự đoán của Yukina cô tiếp tục ra lệnh

- Hãy mô tả sơ về cô ấy đi

Và lúc này Athena thật bên trong linh hồn bắt đầu ra tay cô điều khiển nhân cách tạm thời đưa ra câu trả lời:

- Thừa chủ nhân, cô bé đó thực lực gần như ngang bằng tôi tu luyện Âm nguyên tố phép thuật, và đặc biệt sức mạnh vật lý của cô ấy rất đáng sợ, chỉ bằng một tay mà có thể quăng một chiếc xe tải lớn hơn một trăm mét. Còn một điều đáng nói là cô ấy có sức hồi phục vô cùng mạnh mẽ, có lần cô ấy chiến đấu bị thương nát bấy từ cổ trở xuống mà chỉ trong hơn ba tháng dưỡng thương đã hoàn toàn bình phục.

Mọi người nghe vậy kinh hãi, chỉ bằng sức mạnh vật lý mà đã vậy còn thêm âm nguyên tố nữa cô bé này là thứ quái vật gì đây chưa kể còn năng lực phục hồi biến thái nữa, mọi người ở đây không ai nghi ngờ những gì Athena nói vì cô ấy bây giờ đã là nô lệ của Yukina rồi.

Yukina thấy bắt đầu có thu hoạch nên bắt đầu hỏi vào những vấn đề quan trọng

- Thế hai cô thuộc tổ chức nào và của nước nào.
- Thừa chủ nhân chúng tôi thuộc về ...

Ngay lập tức một luồng năng lượng cực kỳ cuồng bạo tỏa ra từ Athena khiến mọi người ở đây biến sắc, Athena đột nhiên lăn lộn đầy đau đớn quằn quại trên đất như đang chịu sự tra tấn đến cùng cực. Khi cảm thấy nguồn năng lượng này Yukina tỏ ra khá hoảng sợ vì năng lượng này không kém người cha cô chút nào. Một lúc sau Athena đã trở lại bình thường và mọi người ở đây kinh hãi nói với Yukina:

- Tiểu thư, cô ấy kháng cự sao?

Yukina lắc đầu nói

- Năng lượng bá đạo này không phải của cô ấy mà là một cường giả có thể đồng cấp với cha ta đặt vào cô ấy và nó được kích hoạt khi cô ấy gặp những trường hợp thế này để bảo vệ bí mật tổ chức.

Mọi người ở đây kinh hãi, cha của tiểu thư là ai, Tenjo Genryusai cường giả bậc nhất trên toàn trái đất ngay cả người đứng đầu Thần Khu của Mỹ, Long Tổ của Trung Quốc và Giáo Điện của Nga, cũng chưa chắc có thể đánh lại ông ấy mà bây giờ tiểu thư lại nói có người ngang với ông ấy nên không ai ở đây tin được. Bỗng nhiên điện thoại của Yukina vang lên cô lấy ra nghe sau đó nhủ mày báo cáo tình hình ở đây rồi cúp máy.

- Có vẻ như chúng ta chỉ bắt được một người thôi còn cô bé tên Rori đó thì đã thoát được, cô ta quả nhiên giống như lời Athena miêu tả sức mạnh vật lý rất khủng khiếp trước khi chạy trốn cô ta đã làm bị thương sáu người của chúng ta rồi. Sau đó Yukina quay sang Athena đang quỳ dưới chân mình giờ tấm hình lên và nói:

- Từ bây giờ, người này không còn là bạn của cô mà là người cô cần bắt về đây cho tôi bằng mọi giá nếu gặp được. Nếu làm được ta sẽ thưởng cho cô. Cô là nô lệ ngoan của tôi mà đúng không

Athena đỏ mặt rồi trả lời

- Vâng ạ thừa chủ nhân, tôi sẽ bắt được cô ấy.

Sau đó, để chắc chắn Yukina nói tiếp

- Không sao chứ, nếu cô ấy bị bắt ta cũng sẽ làm cho cô ấy trở thành nô lệ của ta giống như cô vậy

Athena lắc đầu rồi nói

- Thừa chủ nhân, tôi thích và khao khát làm nô lệ cho cô và tôi chắc cô ấy sẽ cũng giống như tôi thôi.

Yukina mỉm cười sau đó lại giờ viên đá rồi tiếp tục nói với Athena:

- Athena, nghe đây, sau này có ai giờ viên đá này trước mặt cô và nói “Athena Obedient Girl” thì cô sẽ rơi vào trạng thái bị thôi miên và nghe theo mệnh lệnh của người đó nhưng nếu người đó ra lệnh cô xóa những cái đặt của ta cho cô thì cô không cần phải phục tùng và tấn công người đó ngay.

Ngay lập tức Yukina thấy một sự chống cự cực lớn trong ánh mắt của Athena và Athena nói với giọng run run nhưng lại sắc như dao chém đá:

- Thừa chủ nhân, không phải tất cả, chỉ con gái thôi, chứ con trai thì đừng hòng.

Nghe câu đó, Yukina và các cô gái ở đây đều ngạc nhiên tốt độ, chỉ mới lúc trước Athena còn là một nô lệ ngoan ngoãn nghe lời mà chỉ khi nhận được lệnh có thể phải nghe theo mệnh lệnh bất kì ai kể cả con trai thì bắt đầu chống cự. Nhưng điều đó khiến mọi người ở đây cười phá lên thú vị. Sau đó hội trưởng mới thay đổi mệnh lệnh của mình trong nụ cười rất đẹp:

- Chịu cô rồi đấy. Athena sau này bất cứ cô gái nào giờ viên đá này trước mặt cô và nói “Athena Obedient Girl” thì cô sẽ rơi vào trạng thái bị cô ấy thôi miên và nghe theo mệnh lệnh của cô ấy nhưng nếu cô ấy ra lệnh cô xóa những cái đặt của ta cho cô thì cô không cần phải phục tùng và tấn công người đó ngay. Và điều quan trọng nữa là khẩu lệnh này không có tác dụng khi người ra lệnh là con trai.

Nghe vậy Athena cũng không chống cự nữa và dứt khoát trả lời

- Vâng ạ, thưa chủ nhân.

Sau đó Yukina bắt đầu ra mệnh lệnh cuối cùng.

- Athena, nếu cô nghe tiếng búng tay của ta thì sẽ ngất đi và sau ba mươi phút thì tỉnh lại, quên hết cô đã bị ta thôi miên, và cô nghĩ là vì cứu ta nên đã đánh với bọn kia kiệt lực rồi ngất xỉu. Nhưng khẩu lệnh của ta thì vẫn nằm trong tiềm thức và có thể kích hoạt bất cứ khi nào nếu thỏa điều kiện đã đặt

- Vâng ạ

Sau đó, Yukina bắt đầu búng tay một cái và Athena đã ngã gục xuống đất bất tỉnh rồi hội trưởng cũng bắt đầu giả vờ ngất xỉu rồi mọi người ở đây đã giải tán sau khi Athena đưa hội trưởng à không phải nói đưa chủ nhân mình về.

Nói về Athena thật thì cô vẫn ở sâu trong tiềm thức liên lạc với Rori và báo cáo hết mọi chuyện thì Rori đang ở một khu rừng nào đó trên trái đất nói:

- Ta chưa thấy ai biến thái như cô cả đó, sau này hai ta đánh nhau mà Quản Lý chui ra thì phiền lắm.

Athena cũng không hỏi tình hình cuộc chiến của Mercury vì cô biết nếu có chuyện gì cho bé ấy Quản Lý đã chui ra “Nhẹ nhàng ra tay” với siêu năng tố rồi.

- Em biết tính ta mà Mercury chan, nhờ em trông nom thành phố khỏi những sinh vật kỳ lạ đó nhé.

Mercury gật đầu rồi ngồi xuống nghỉ ngơi trong khu rừng bị bóng tối bao trùm.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Suzuno hồi phục

Takuto tỉnh dậy thì phát hiện mình đang ở trong căn phòng quen thuộc của mình, cậu nhớ lại mình đã sử dụng bom vĩ thủ đánh đuổi người của sáu đại gia tộc rồi cũng bị năng lượng bạo phát mà bị thương thể làm sao cậu lại trở về đây. Trong đầu cậu vang lên giọng Quản Lý:

- Cậu bị thương rất nặng đó, ta đã chữa trị cho cậu rồi tạm thời sử dụng cơ thể của cậu để đi về đây nhằm khiến cho gia đình cậu không nghi ngờ. Gia đình cậu nghĩ cậu đi huấn luyện với cậu lạc bộ nên cũng không có gì rắc rối xảy ra.

Takuto nghe vậy đã biết mình đã trở về trái đất, chuyển đi thế giới khác đã khiến cho cậu thay đổi rất nhiều, cậu không biết sự thay đổi đó có khiến mình trở nên không thích hợp sống ở trái đất không dù gì cậu đã xuống tay giết hơn vài chục mạng người chuyển mà cậu ta chưa bao giờ nghĩ tới trước khi có được cái nhẫn của Quản Lý, tuy nói là cậu không giết người vô tội nhưng mỗi lần nghĩ về hành động đó lại khiến cậu bị dẫn vật rất nhiều, mặc dù tâm cảnh đã mạnh hơn nhưng cậu không muốn mình phải giết thêm bất kì ai ít nhất là trên trái đất này. Ngay lúc đó cậu nghe em gái cậu lên tiếng:

- Nii chan, dậy chưa, xuống ăn tối thôi.

Takuto cũng lớn tiếng đáp:

- Rồi anh xuống ngay đây.

Takuto nhanh chóng bước xuống dưới nhà bắt đầu dọn cơm với gia đình sau đó cả nhà cùng ngồi vào bàn ăn. Khi đang ăn Kotori nói với Takuto hơi lo lắng:

- Nii chan, có vẻ dạo này Suzuno không được ổn lắm đâu, mấy hôm nay sắc mặt cô ấy rất ảm đạm như đang bị bệnh nhưng cô ấy đi khám thì bác sĩ không chỉ rõ nguyên nhân được.

Takuto nghe vậy sắc mặt trầm xuống, cậu hỏi Quản Lý:

- Suzuno còn bao nhiêu thời gian.

Quản Lý cũng trả lời ngay:

- Nếu hành động tối nay thì sẽ không gặp phải biến chứng bất ngờ.

Takuto gật đầu rồi nói:

- Kotori, em đừng lo, lát nữa anh qua chỗ cô ấy một chút

Ba mẹ của Takuto cũng gật đầu.

- Ủ, con qua đó đi, biết đâu thấy con, Suzuno thấy khỏe hơn thì sao?

Takuto gật đầu, ăn nhanh xong phần cơm của mình rồi dọn dẹp và nhanh chóng bước ra khỏi nhà. Cậu phóng nhanh trên con đường buổi tối và chỉ trong chốc lát cậu đã đứng trước cửa nhà Suzuno, cậu bấm chuông, mẹ của Suzuno ra mở cửa cho cậu rồi niềm nở mời cậu vào nhà, khi vào trong nhà cậu vội hỏi:

- Suzuno ra sao rồi cô?

Mẹ của Suzuno cũng hơi lo lắng nói:

- Đạo này không hiểu sao sức khỏe con bé hơi kém, thường xuyên uể oải mà không biết lý do cô lo không biết nó có gặp phải căn bệnh gì khó chữa hay không.

Takuto nghe vậy cũng biết cô ấy rất lo cho Suzuno cậu nói tiếng Xin Lỗi rất nhỏ đến nỗi không ai nghe thấy rồi bước vào nhà đi lên phòng của Suzuno. Cậu gõ cửa và nghe tiếng vọng ra:

- Ai đấy?

Đó là giọng của Suzuno vọng ra từ phía sau cánh cửa, Takuto trả lời:

- Là mình đây, Suzuno.

Suzuno nghe giọng của Takuto mừng rỡ ra mở cửa, khi cửa mở ra Takuto thấy tình trạng của cô đã xấu hơn so với trước kia và cậu ra bước vào thì một giọng nói con gái vang lên:

- Cậu là bạn trai của Suzuno đấy à. Trông bình thường thôi mà.

Takuto ngược lên thì thấy một cô gái rất đẹp đang ở trong phòng của Suzuno, khi quan sát kỹ cô ta cậu thấy đó là một cô gái bình thường nhưng Quản Lý trong đầu cậu thì đang lên tiếng như đang nói một mình:

- Sao? Chơi đủ chưa hả, sử dụng cả Nhân Cách Tạm Thời rồi giả vờ để mình bị người khác điều khiển, cô lắm trò quá đó Athena.

Cô gái đang ngồi trong phòng chính là Athena nhưng phải nói chính xác là nhân cách mà tạm thời mà Athena tạo ra khi đối phó với hội trưởng Yukina. Bây giờ Athena thật đang ở sâu trong linh hồn đối thoại với Quản Lý:

- Người biết ta bao nhiêu năm rồi Quản Lý, đừng có hỏi những câu như thế chứ, tất cả vì các cô gái dễ thương.

- Cô nên biết tên nhóc này là kẻ có được truyền thừa của ta đó, đừng có can thiệp quá mức vào cô bé Suzuno.

Athena bĩu môi cau có nói:

- Biết rồi, làm gì dữ vậy, nếu ta can thiệp bây giờ đâu cần để cho tên nhóc này mang Vạn Niên Thanh Diệp về, ta biết hàng đồng thứ tốt gấp ngàn lần.

Trở lại bên ngoài, Suzuno nói với cô Athena:

- Athena chan, đừng nói thế mà.

“Thì ra cô ấy là Athena trong lời kể của Suzuno, cô gái hay có thói quen sàm sỡ các cô gái khác” Takuto suy nghĩ trong đầu như vậy rồi nói với Suzuno:

- Cậu bị bệnh hay sao mà có vẻ mệt mỏi vậy.

Suzuno thấy sự quan tâm trong giọng của Takuto cảm động trả lời:

- Không sao đâu mình hơi mệt chút thôi.

Nghe Suzuno nói vậy cậu nói với Quán Lý:

- Làm sao để sử dụng Vạn Niên Thanh Diệp vậy Quán Lý.

Quán Lý suy nghĩ một lát rồi trả lời:

- Dùng Dung Kỹ chuyển hóa năng lượng Vạn Niên Thanh Diệp sau đó đưa vào cơ thể của cô ấy rồi điều khiển các dòng năng lượng chạy khắp cơ thể nhằm bổ sung năng lượng sống còn thiếu, nếu cậu bố trí được năng lượng này cân bằng trong cơ thể thì sẽ tránh được sự mất cân bằng sau này. Ta đã nói với cậu mặc dù Dung Kỹ dựa trên sự tưởng tượng nhưng nếu tưởng tượng một cách hời hợt thì cũng vô ích bằng chứng là khi cậu sử dụng Rasengan hay Bom Vi Thủ cũng cần sự tập trung rất cao vào chiều thức đó sao.

Takuto nghe vậy cũng hiểu và như Athena hiểu được những chuyện sắp xảy ra ở đây nên quay sang nói với Suzuno.

- Thôi tớ không làm kỳ đà cản trở đôi trai gái nữa mà về phòng đây. Good night, Suzuno chan.

Suzuno cũng mỉm cười chào lại:

- Ừ, Oyasumi, Athena chan.

Bây giờ trong phòng chỉ còn hai người một trai một gái với nhau chưa kể lại là thanh mai trúc mã, những người nào có trí tưởng tượng bay xa hoàn toàn có thể hình dung ra tình huống tiếp theo sẽ ra sao, nhưng xin chia buồn với các bạn, Takuto bây giờ hoàn toàn không để ý đến chuyện đó, trong đầu cậu chỉ suy nghĩ làm sao có thể chữa cho cô ấy mà không để cô ấy phát hiện. Cậu không muốn Suzuno biết quá nhiều vì điều đó chỉ khiến cho cô ấy lo lắng thêm thôi, cái thế giới của cậu không phải là nơi cô ấy có thể bước vào và cậu cũng không muốn cô ấy bước vào. Bỗng Quán Lý nói với cậu:

- Ta sẽ khiến cô ấy thiếp đi một lúc, cậu tranh thủ chữa trị cho cô ấy là được.

Takuto gật đầu rồi ngay lúc đó, cậu thấy Suzuno thiếp đi ngã vào lòng nếu bình thường cậu đã đổ mặt đến chín người nhưng bây giờ cậu rất tỉnh táo bế Suzuno lên giường và lấy Vạn Niên Thanh Diệp ra rồi vận Dung Kỹ luyện hóa năng lượng của nó. Năng lượng của Vạn Niên Thanh Diệp quả là danh bất hư truyền, cậu cảm thấy một luồng năng lượng sống mãnh liệt thuần khiết đang lượn trên tay cậu. Dồn hết sự tập trung, cậu bắt đầu đưa tay lên ngực Suzuno, chạm tay vào bộ ngực dễ thương đó, và Suzuno rên lên một tiếng khiến dục hòa trong lòng Takuto dâng cao, cậu cố gắng định thần lại và liên tục nói trong đầu “Minh xin lỗi cậu, Suzuno, sau này mình sẽ chuộc lỗi.”

Takuto cố gắng tập trung hết sức tỏa năng lượng từ Vạn Niên Thanh Diệp ra khắp cơ thể của Suzuno, bước tiếp theo cậu cần làm là cân bằng nó không để năng lượng quá ít ở chỗ này hay quá nhiều ở chỗ kia thì sau này sử dụng không tốt cho sự phát triển của cô ấy. Quán Lý ở bên trong cũng tỏ ra tán thưởng vì lần đầu chữa trị cho người bị thiếu năng lượng sống mà như vậy là đủ đạt điểm tốt rồi, đừng nghĩ việc chữa trị này giống như với chữa thương thông thường dù sao vết thương chỉ là thương tổn cơ thể cho nên chỉ cần tập trung vào vùng bị thương là xong nhưng còn thương tổn về năng lượng sống là khác nhau hoàn toàn cần có sự tập trung rất nhiều lần và còn phải phân bổ thật đều đặn năng lượng sống nữa nếu không sau này sẽ có những sự phát triển không bình thường cho người đó.

Takuto giống như đang đổ từng lít mồ hôi, cậu không còn cảm thấy bất cứ cái gì xảy ra bên ngoài. Cậu tập trung phân bổ năng lượng một cách đều đặn lên cơ thể cô gái mà cậu yêu quý nhất. Athena thật ở sâu trong linh hồn cũng gật đầu nghĩ “Tên nhóc này quả xứng đáng với Suzuno, vì cô bé ấy có thể làm tất cả. Mà thôi để ta báo cáo với Quán Lý một số chuyện cái đã.”

- Nay Quán Lý, mấy lần ta đi tuần đêm phát hiện một số sinh vật không nên ở trên trái đất và có tính nguy hiểm cao ta nghĩ nên nói cho người biết.

Quán Lý bên trong nghe vậy cũng gật đầu trả lời:

- Được rồi, dù sao tên nhóc này cũng cần có chút bài tập đánh quái thú, thế người tính sao với cô bé hội trưởng Yukina đây.

Athena mỉm cười đáp:

- Cô ấy là người tốt, chắc chắn đó, trên danh nghĩa vì tổ chức nhưng cô ấy không hề giao ta cho tổ chức mặc dù đã khống chế được nhân cách tạm thời của ta mà vẫn giữ ta bên người lấy lý do cần một người phụ bên cạnh. Cô ấy lo lắng ta sẽ bị người ta lãng nhục nếu giao cho tổ chức. Hừ nếu cái bọn đó dám làm như thế thì ngoại trừ con gái ta sẽ đồ sát sạch cái tổ chức đó cho xem.

Quán Lý gật đầu vì đây không phải là lần đầu cho nên ông không nói gì ngoài cầu chúc cho Siêu Năng Tổ rồi ngắt kết nối tâm linh và tiếp tục tỉnh tọa. Bên ngoài Takuto chữa trị cho Suzuno cũng đã tới giai đoạn cuối cùng đó là theo dõi tác dụng của việc chữa trị và ra tay nếu có cái gì bất thường.

Có vẻ sự việc đã không còn gì rắc rối, Suzuno đã hoàn toàn bình phục không còn nguy hiểm, Takuto thở dài nhẹ nhõm, và ngồi bên giường chờ cô ấy dậy Quán Lý nói:

- Kêu Athena làm cái gì cho con bé ăn đi, sau khi chữa trị cần ăn cái gì đó, Suzuno bảo cô ta nấu ngon lắm mà đúng không?

- Không tôi sẽ làm cho cô ấy.

Takuto trả lời rồi đi xuống nhà chuẩn bị. Mặc dù đã khuya nhưng đây không phải lần đầu Takuto ở nhà Suzuno qua đêm thế này, hồi lúc trước Suzuno bị bệnh cảm nặng thì cậu cũng đã ở đây nguyên đêm trong phòng chăm sóc cô ấy với lại gia đình của Suzuno rất yên tâm và tin tưởng để cho đôi bạn tự do họ biết chắc sẽ không có vấn đề gì cho dù Takuto ngủ chung phòng với Suzuno đi chăng nữa. Khi xuống tới bếp thì thấy Athena đang đợi cậu dưới đó,

Takuto thấy vậy hỏi?

- Khuya rồi sao cô chưa đi ngủ Kanzaki san?

Athena đưa mắt lên nhìn Takuto rồi nói:

- Tôi học khuya, nên xuống đây làm cái gì ăn một chút.

Takuto thấy vậy nói:

- Hay để tôi làm gì cho cô ăn nhé sẵn tôi cũng làm cho Suzuno luôn.

Đôi nào Athena chịu ăn thức ăn do con trai làm nên cô từ chối nói:

- Thôi cậu làm cho Suzuno ăn đi tôi tự lo được.

Nghe vậy, Takuto cũng không nói gì nữa mà bắt tay vào công việc. Takuto từng có ước mơ cùng Suzuno mở tiệm ăn gia đình nên cậu cũng khá thành thạo trong việc nấu nướng, chỉ sau một lát cậu đã chuẩn bị xong món ăn mà Suzuno thích rồi mang lên cho cô ấy. Khi lên lầu thì có vẻ Suzuno đã tỉnh lại, Takuto đưa mâm thức ăn rồi nói:

- Cậu ăn đi cho khỏe lại chứ cậu cứ như vậy mình lo lắm.

Sau khi tỉnh dậy thì Suzuno thấy mình khỏe hơn nhiều và cũng thấy hơi đói nên khi thấy Takuto mang đồ ăn lên cho mình thì cảm thấy rất hạnh phúc mỉm cười:

- Cảm ơn cậu, Takuto kun

Đôi bạn vừa ăn vừa trò chuyện một lúc rồi Takuto ra ngoài, xuống phòng khách bắt đầu đi ngủ. Trước khi đi ngủ Quản Lý nhắc cậu

- Này nhóc, ngày mai cậu cần phải tham gia giải kiếm thuật như đã hứa lần trước rồi đấy, mặc dù chỉ là chuyện nhỏ nhưng vẫn nên chuẩn bị kỹ thì hơn

Nghe vậy, Takuto sức nhớ tới lời hứa mà mình nói với cậu lạc bộ kiếm đạo lần trước cho nên Takuto đã nhanh chóng đi ngủ để lấy lại tinh thần.

Sang hôm sau, Takuto đã dậy sớm và nhanh chóng trở về nhà. Khi về đến nhà thì thấy gia đình cậu đã bắt đầu dậy ngoài em gái Kotori vẫn còn ngủ thì thì bố mẹ cậu đã dậy, khi thấy cậu vào bố mẹ cũng không hỏi tại sao hôm qua không về mà chỉ hỏi tình hình của Suzuno, Takuto nói là cô ấy đã khỏi hẳn và lên lầu tắm rửa thay đồ rồi xuống ăn sáng. Theo thói quen của gia đình Takuto thường ăn sáng vừa xem tin tức buổi sáng và bây giờ cũng vậy.

Hiện giờ trên TV đang có một tin tức khiến Takuto và gia đình cậu chú ý, dạo gần đây thường hay có những báo cáo là người vô gia cư trong công viên phát hiện những sinh vật kỳ lạ vào ban đêm, tuy họ không thấy rõ được nó nhưng đều nói nó không giống những con vật thông thường và một người đã bị tấn công và bị giết chết. Ngực của anh ta bị lủng một lỗ to gần bằng quả bóng đá và phần thân dưới thì có vẻ đã bị ăn mất. Điều này khiến có người khu này khá hoảng sợ, nhất là gia đình của Takuto chỉ cách khu công viên này có mười lăm phút đi bộ thôi. Nghe được tin này bố của Takuto lên tiếng nói với cậu và Kotori đang ngồi ở bàn ăn.

- Hai đứa từ nay nếu không có chuyện gì thì đừng đi qua công viên buổi tối đấy. Tuy đây có thể là tin đồn như cẩn thận vẫn hơn

Takuto thì cũng không tin đây là lời đồn vì ở thế giới khác có yêu thú thì ở trái cũng có thể xuất hiện quái vật chứ, cho nên cậu cũng có dự tính xem xét vụ này vì dù sao khu này là khu gần nhà cậu nên không có gì đảm chắc là người thân của cậu sẽ không gặp nguy hiểm.

Chuông cửa nhà Takuto reo lên và cậu ra mở cửa thì thấy Kazuma người bạn của cậu ở đội kiếm thuật đang đứng trước cửa, thấy Takuto ra mở cửa cậu ta nói:

- Sao chuẩn bị sẵn sàng chưa, đừng có nói lý do mới tập huấn về nên không còn sức đấy nhé.

Takuto cũng đáp lại khí thế:

- Có mấy mới như thế thôi chứ tao đang rất sung sức đấy, như anh ấy nói tiên phong chỉ cần đánh cho đẹp tạo khí thế cho đội thôi mà nên chỉ cần người đánh có tinh thần và phong độ tốt là được thôi.

Kazuma cũng gật đầu rồi hai người đi tới trường, khi đang đi Takuto hỏi Kazuma:

- Mà có nghe tin tức buổi sáng về mấy sinh vật lạ ở công viên không, mà hay tập ở đó vào buổi tối mà đúng không

Nghe thấy Takuto hỏi thế Kazuma cũng gật đầu trả lời:

- Tao có nghe, vì nơi đó là nơi lý tưởng để tao luyện tập thêm mà nhưng tao chỉ tập tới gần chín giờ thôi còn mấy người vô gia cư nói phải tới gần mười một, mười hai giờ nó mới xuất hiện cơ mà.

Ngừng một chút rồi Kazuma nói tiếp:

- Bây giờ đã có người chết rồi, nếu mà còn như vậy nữa thì khu công viên có thể sẽ bị phong tỏa đó. Tao không muốn vậy chút nào vì đây là khu công viên duy nhất trong khu này mà nếu bị đóng cửa thì buồn lắm.

Takuto lên tiếng nói đùa

- Nếu muốn hết buồn thì ra khu giải trí là được thôi.

Kazuma lên tiếng phản bác:

- Không biết gì hết, đi khu giải trí một mình thì chỉ có một cảm giác thôi đó là cô đơn muốn chết vì xung quanh toàn cặp đôi đến cặp đôi nhìn tụi nó tán nhau trông muốn ối và tui thân nữa. Thôi không nói chuyện đó nữa, khu công viên này là khu tao rất hay chơi khi còn nhỏ cho nên tao không muốn nó bị đẹp mắt như thế.

Điều đó cũng đúng với Takuto, khu công viên này là nơi cậu ta thường chơi với Suzuno khi hai người còn nhỏ, bao nhiêu kỉ niệm đều hòa vào không gian của khu công viên này cho nên có thể nói Takuto là người không muốn đóng cửa nó nhất, cậu quyết phải ngăn chuyện này bằng mọi giá. Đi một lúc đã tới trường, và đội kiếm đạo đã đứng chờ trước cổng, khi thấy hai người tới anh ta bắt đầu cuộc dặn dò của mình với toàn đội:

- Đội hôm nay chúng ta gặp chính là đội là vào best tám của lần trước nếu nói về thực lực họ vẫn nhìn hơn ta một chút, nhưng điều đó không phải là lý do chúng ta không thể chiến thắng, chúng ta có thể thắng, chỉ cần tư tưởng đó trong tim thì cho dù như thế nào chúng ta vẫn là những kẻ chiến thắng. Tụi chỉ cần mọi người nhớ vậy thôi.

Dừng một chút anh ta dồn hết hết khí thế nói lớn đồng dục và đầy quyết tâm:

- Lên đường!

Cả đội cũng đồng tâm hô lên đồng dục đầy khí thế rồi bắt đầu lên xe đi đến nơi thi đấu.

Bạn đang đọc truyện *Kẻ Kế Thừa Vũ Trụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.